உ

தெய்வகுணை வெளிச்சம்

வெங்களூர்
ஆ. ஐயாசாமி முதலியார்
அவர்கள் இயற்றியது

1914

25

ஸ்ரீ

உலககுணக்கண்ணாடி யென்னும்

ஹிந்துக்கள்

தெய்வகுணவெளிச்சம்

இஃது

பெங்களூர்

ஆ. ஐயாசாமி முதலியார்

அவர்கள் இயற்றியது

இரண்டாம் பதிப்பு 1000-காபி

சென்னை - சூளை:

...ணவூர் முனிசாமி முதலியார் அண்டு ஸன்ஸ்

அவர்களால் தமது

சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

 1914 [விலை அணா |௨]

முகவுரை

இந்நூலுக்கு உலககுணக் கண்ணாடி யென்னும் வி[illegible]துக்களை தெய்வகுண வெளிச்சம் யென்று பெயரிடப்பட்ட காரணம் என்னவெனில், உலகத்தி லிராநின்ற துர்க்குணம், நற் குணங்களைக் கண்ணாடியைப் போற் காண்பிக்குந் தன்மையினாலேதான். ஆனதால் இந்நூலை வாசித்தால் உலகத் தன்மையையும், அதிலுள்ள சமுத்திரத்தையும், நதிகளையும், நாடு நகரங்களையும், அவைகளிலுள்ள புருடர் ஸ்திரீகளுடைய சுபாவ குணாதிசயங்களையும், ஸ்தலங்கள் தீர்த்தங்களுடைய மகிமைகளையும், சூரிய நாராயணன் குணங்கள் முதலியவைகளையும் அறிந்து தர்மார்த்த காம மோட்சம் இன்னவையென் றுணர்ந்து நன்னெறியில் நடந்து இகபர சௌக்கியங்களை யடைந்து வாழலாம்.

இப்பேர்ப்பட்ட நூல் காஞ்சி மண்டலத்தி லிருந்த வித்வசிரோன்மணியாகிய வேங்கடாசாரியார் அவர்களால் வடமொழியில் "விஸ்வகுண தெரிசனம்" என்று சுலோகமாகச்செய்யப்பட்டிருந்தும், அவ்வடமொழி கற்றவர்களுக்குள்ளுஞ் சிறந்த வித்துவான்களுக்கேயன்றி மற்றவர்களுக்கு உணரக்கூடாததாகவிருக்கிறபடியால் அவ் வடமொழிக்கு அந்நியப்பட்டவர்களைக் குறித்து விவரிக்கவேண்டிய தில்லையே.

ஆனதால் அந்நூலை வடமொழியினின்றுந் தென்மொழியில் கற்றோர் மற்றோர் யாவரும் உணரும்பொருட்டு எழுத்துக்களுஞ் சொற்களும் மிகுந்த புணர்ச்சியின்றி வாக்கியநடையாகவியற்றித் தரும்படி பலபேர் கேட்டுக்கொண்டபடியால் சமஸ்கிருதபண்டிதராகிய கொ. ஒ. ஆதிநாராயண சாஸ்திரி அவர்கள் மூலமாகச் சிறியேன் புத்திக்கு விளங்கியமட்டும் மொழிபெயர்த்தனன்,

இந்நூலில் எழுத்து, சொல், பொருள் முதலிய குற்றங்கள் இருந்தபோதிலும் அவைகளைக்கொள்ளாமல் அவைகளில் அடங்கியிருக்கும் முக்கியபுலன்களைக் கொள்ளுவது கற்றுணர்ந்த பெரியோர் கடனாதலால் அதைக்குறித்து அதிகமாக விவரிக்க வேண்டியதில்லையென்கிற நம்பிக்கையால் இவ்வளவில் நிறுத்தியதைக் குறித்து அவர்கள் மன்னிப்பார்களென்றே நம்புகிறேன்.

இப்புத்தகத்தில் சமஸ்கிருத முக்கிய சிலேஷை (ஒருசொல் இரண்டர்த்த மாகுதல்) பதங்களுக்கும், அரும்பதங்களுக்கும், அந்தந்தப் பக்கத்தினடியில் குறிப்பிட்டு எழுதியிருப்பதைப் பார்த்து படித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

ஆ. ஐ.

சாற்றுக்கவிகள்

ம-௱-௱-ஸ்ரீ, கவி - அரங்கப்பிள்ளையவர்கள் குமாரராகிய

முத்தமிழ்க்கவி திருவேங்கடப் பிள்ளையவர்கள்

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்.

உலகெலா முண்டுமிழ் மொருமுதற் கடவுளா யுளமலி யருத்தியோர்க்கு
ஒழிவிலாத் தன்பத மளிப்பதொ டிகத்தினி லொருங்குறச் செலவமுதவும்
உவணப்ப தாகையன் பஞ்சாயுதன் சுவண வுடையெடுத் தொளிர்முகுந்தன்
உபநிடத முடிவினன் மறைமிசை நிருத்தமிடு முபயபா தாரவிந்தம்
இலகுறத் தன்மனதி னிறுவிய சிரத்தையோ னிசைமுத்து ராமவள்ளல்
இன்பமே வன்பினுக் குரியநன் மனையாட்டி யெழின்மிகு குழந்தையம்மை
ஈன்றபொழு திற்பெரி துவக்குமொரு தன்மகனை யியல்வல னெனக்கேட்டபோ
தெனுமொழி நிறைந்திடவு நன்குபுரியுந்தவத் தேழ்புவி யளந்தபுகழ்சேர்
நலனெலா நிறைபுநற் கங்கையைக் குலாம்புநியி னடுவணி லுதிந்தமதியின்
நல்லுதய மானவனெனப்பலர் துதித்திடவு நானிலந் தனிலுதித்தோன்
நவில்சுகுண நிறைமுத் தமிழ்க்கலா நிதிமுற்று நனிபுணர்ந் திடுவிவேக
நாதனையா சாமி யென்றியற் பெயர்பெற்ற நயமிகுவ ஜீகரத்தன்
பலகலைப் பொருள்குலவு விஸ்வகுண தரிசனப் பனுவலைத் தமிழினிதாப்
பண்புறைபு முலககுணக் கண்ணாடி யென்னப் பரிந்தியற் றினனதனையிப்
பதிராஜ விர்த்திபோ தினியச்சு சாலையில் பதிந்தளித் தன்னெவர்களும்
பரவுபூ வாடைவேங் கடரா வெனும்விப்ர பாக்கிய குலாதித்தனே.

ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்திகழ்தடங்கள்வாரிசமலரத் தினகரனுதித்ததைநிகர்ப்பத், திருவளருலக குணக்கண்ணாடியெனச் செல்வடமொழி தனிலிருந்து, நார்திகழ் ஜீவரியாவருமுணர நற்றமிழால்மொழி பெயர்த்தான், நாரணன்ருளை மனமலர்த்தவிசில் நண்புடனிருத்தியபெரியோர், பேர்புகழ்புலவோ ராதியர்களிக்கப் பெட்புறு மமிர்தம்போல் முன்னம், பேசுறும்பலநூல் தந்தவனுரைப் பிரபலன்கங்கையங்குலத்தோன், எர்திகழ்முத் திராமமாலியற்று மினியநற்றவத்தினில் வந்தோன், இணையிலாக்கலைக ளாய்ந்துணர்ந்திடும் வேளெனுமையா சாமிமுகிலே.

சென்னப்பட்டணம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

கா. பச்சையப்ப முதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்

தமிழ்த் தலைமைப் புலமை நடாத்திய ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

கா. சபாபதி முதலியா ரவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

அண்டர்புக ழாறைநக ரையாசாமிக் குரிசில்
கண்டவுலக குணக்கண்ணாடி - கொண்டினிது
பார்த்து மகிழ்வாமொப் பனைபூண்டார் பெண்ணமுதே
சேர்த்த புலவரெனச் செப்பு.

சரித்திரங்களின் அட்டவணை

அட்டவணை - முற்றிற்று.

அவையடக்கம்

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்வளம் படைத்துப் பூவுல காளும்
　புரவலர் வருசிறு பொருளை
என்வளந் தருமென் றிகழ்தரார் கொள்வ
　ரியற்கையன் றேவஃ தேபோல்
புன்வள னைய சாமிசொல் சிறுநூல்
　புந்தியில் மகிழ்ந்துகொள் வார்சீர்
மன்வளப் பெருநூல் கற்றுணர்ந் திலகு
　மாசிலாப் புலவர்கள் மாதோ.

உ

ஹிந்துக்கள்

தெய்வகுணவெளிச்சம்

காப்பு

இன்னிசை வெண்பா

உலககுணக் கண்ணுடி யொப்பற்ற
இலகநிறை வறவே யென்னெஞ்சே-என்னுளும்
முத்தொழில்கள் செய்தளிக்கு மூலத்தின் ருண்மலரைப்
பத்தியுடனே பணி.

சூரியபகவானைக்குறித்து

ஒருகாலத்தில் சமானமாகிய ரூபமும், வயசும், நேசமும் உண்டாயிருந்த கிருசானு, விஸ்வாவசு என்கிற இரண்டு கந்தருவர் உலகமுழுமையுந் தரிசிக்கவேணு மென்கிற அபேட்சையால் ஒரு விமானத்திலேறி ஆகாயமார்க்கத்தில்சஞ்சரித்தார்கள். அவ்விரண்டுபேரில் கிருசானுவென்பவன் அதிக பொருமையுள்ளவனுய்த் துர்க்குணங்களையே கவனிக்கப் பட்டவனுக விருந்தான். விஸ்வாவசு வென்பவன் நற்குணங்களையே கவனிக்கப்பட்டவனுகவிருந்தான். இப்படி யிருக்கும்போது வேதங்களைமுழுமையும் உணர்ந்த மேற்படி விஸ்வாவசுவென்பவன் தனக்கெதிராகப்பிரகாசிக்கின்றவனுகியுந் தாமரைகளுக்குமித்திரனுகியு மிருக்கிறசூரியனைப்பார்த்து நமஸ்காரஞ்செய்து சொல்லியதாவது * சக்கரவாகப்பட்சிகளுடைய பிரமசரியமென்கிற விரதத்தை நீக்குகிற

---

* சக்கரவாகப் பட்சிகள்-பகற்காலத்திற்ருன் ஆணும்பெண்ணும் அணைகிறது; ஆனதால் சூரியனைக்குருவென்ருன்.

தற்குக்குருவாகியுஞ், சாயாதேவியினுடைய விலாசத்தில் லோலனாகியுமிருக்கிற சூரியபகவானுக்கு நமஸ்காரமென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ எனதன்புள்ளவிஸ்வாவசுவே! சகல லோகங்களையுங் கிரகிக்கும்படியாகிய சூரியனை நீ எப்படிநமஸ்காரஞ்செய்கிறாய் அவனுடைய குரூரத் தன்மைகளைப்பார் ஏழைகளாகிய மார்க்கஸ்தரை தான் * வசுமந்தன் என்கிற பெயரை உடைத்தா யிருந்தும் வெயிலினால் கருகும்படி செய்கிறான். பூமியின் வளப்பத்தைப்பீரித்துப்போடுகிறான். பயிர்களை வாடிப்போகச்செய்கிறான். மார்க்கஸ்தர் ஆயாசங்களை நீக்கும்படியாகிய குளங்களுடைய வைபவத்தை அபகரிக்கிறான். இப்படிப்பட்ட குரூரனாகிய சூரியனிடத்தில் கொஞ்சமாவது குணமிருக்கிறதென்று சொல்வதற்கென்ன இடமிருக்கின்றதென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன்தன்சினேகிதனைப்பார்த்து ஓ கிருசானுவே! பகவானாகியும் பத்மபந்துவாகியுமிராநின்ற சூரியனை நீஎன்னத்துக்கு நிந்திக்கின்றாய்? அவனுடைய குணங்களைக்கேள்: சூரியனானவன் தன்னுடைய கிரணங்களினால் மழையையுண்டாக்கி உலகங்களுக்குப் புஷ்டியையுஞ் சந்தோஷத்தையுஞ் செய்விக்கிறான், இன்னஞ்சீவகோடிகள் யாவற்றுக்குந் தங்கள் பார்வைக்கு அந்தகாரமாக விருக்கப்பட்டவைகளை நீக்குகிறவனாகியும், பெரியோர்களுக்கு மோட்சத்துக்கு வழிகொடுக்கிறவனாகியும், இலட்சுமிக்கு வீடாகிய தாமரைகளைமலரும்படிச்செய்கிறவனாகியுஞ், சகல உலகங்களுக்கும் பந்துவாகியும், ஆகாயத்திற்கு ஆபரணமாகியுமிராநின்ற சூரியபகவானை யாவர்தான் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யார்கள். இன்னும் அந்தகாரத்தைநீக்குகிறசூரியனை எந்ததினத்தில் பார்க்கிறதில்லையோ அந்தநாளை உலகோர் துர்நாளென்று சொல்லுவார்கள். இந்த சூரியன் பிராணிகளுடைய ரோகங்களைப்பரிகாரஞ்செய்கிறான், குளங்களில் பொருந்திய தாமரைசமூகங்களை மலரச்செய்கிறான், இந்திரன், அக்கினி, எமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானியன் என்கிற திக்குப்

* வசுமந்தன் என்றால்-பொருளுடையவன், கிரணங்களையுடையவன் என்பதாம்.

பாலகர்களும் இன்னும் அனேக தேவர்களும் பிரசித்தமாகவிருந்தாலும்பரிசுத்தமாகியபிராமணர்கள்முதலானவர்கள்எந்தசூரியனுக்கு மூன்றுகாலங்களிலும் அர்க்கியப்பிரதானங்கள்செய்கிறார்களோ அப்பேர்ப்பட்ட *வேதத்திரயசொரூபமான இந்தசூரியனே சகலஉலகங்களையும் பரிசுத்தஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறான், ஓ ஜனங்களே! தேவர்கள் முதலானவர்களைப் போஷணை செய்யப்பட்டவனாகியுஞ், சக்கரவாகப் பட்சிகளுக்குச் சந்தோஷத்தைக்கொடுக்கிறவனாகியும், பிசாசக்கூட்டங்களுக்குப் பயங்கரத்தை உண்டாக்குகிறவனாகியும், நமஸ்காரஞ்செய்யப்பட்டவர்களுடைய ரோகங்களைப்போக்கடிப்பவனாகியுந், தாமரைகளை மலரச்செய்பவனாகியும், ஆகாயத்திற்கு ஆபரணமாகியுமிருக்கிற சூரியனை எக்காலமும் நமஸ்காரஞ் செய்யுங்களென்றான்.

ஸ்ரீமந்நாராயணனைக்குறித்து

மறுபடியும் மேற்படி விஸ்வாவசுவென்பவன் கிருசானுவுடனே விமானத்தைச்சூரியனுக்குப்பிரதட்சணமாக நடத்தி சூரியபிம்பத்தின்மத்தியில் வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கிற பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியை நமஸ்காரஞ்செய்தான். எப்படியென்றால். சத்குணங்களுக்குச்சமுத்திரமாகியுந், திக்கில்லாதவர்களுக்குப்பந்துவாகியும், பாபங்களைநீக்குகிறவனாகியுந் தேகங்களுடையவர்களுக்கு ஆத்மசொரூபனாகியும், இலட்சுமி நேத்திரங்களுக்கு ஆனந்தத்தையுண்டாக்குகிறவனாகியும் அஞ்ஞானத்தை நீக்குகிறவனாகியுஞ், சூரியமண்டலத்தில்வாசஞ் செய்து கொண்டிராநின்ற பரமாத்மாவுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து பக்திஅதிகரித்தவனாகி இன்னுஞ்சொல்லுகிறான். மலர்ந்த தாமரைகளுக்கு நிகரான நேத்திரங்களுள்ளவனாகியும், பக்தர்களுடைய சமுசாரங்களைநீக்குகிறவனாகியும், இலட்சுமிசமேதனாகியும், பொன்மயமாகியுமிருக்கிற சுவாமி இப்போதெனக்குமிகவும் ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குகிறானென்றான்.

* வேதத்திரயம் என்பது-இருக்கு, எசுர், சாமம்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் என்னவிஸ்வாவசுவே மிகுந்த தயாசூனியனாகிய நாராயணனை விவேகவானாகிய நீயும்ஸ்தோத்திரஞ்செய்கிறாய் அவனுடைய நிர்த்தயைத் தன்மையைச் சொல்லுகிறேன் கேள் ஆதியில் தானே சகல உலகங்களையுஞ்சிருஷ்டித்து தானேகாப்பாற்றி தானே சம்மாரஞ்செய்து ஆனந்தத்தையடைகிறவன் நிந்தைக்குப்பாத்தியனாகமாட்டானா? உலகத்தில் உத்தமமாகிய பலவிருட்சங்களைத்தானே உற்பத்தி செய்து அவைகளுக்கு நல்ல ஜலங்களை வார்த்துவளர்த்தவன் பைத்தியக்காரனானாலும் வெட்டுவானா ஒருக்கால் வெட்டினாலுஞ் சந்தோஷப்படுவானா இன்னும் உலகத்தில் கடினசித்தத்தையுடையஅரசனானாலுந் தன்னுடைய உத்தரவுபடிக்குச் செய்யாமல் கர்வத்தினால் உத்தரவை மீறினவனுக்கே கோபத்தினால்தகுந்ததண்டனை செய்கிறான் இந்நாராயணன் தேகம் உடையவர்களுக்கு அந்தரியாமியாகவிருந்து துன்மார்க்கத்தில்பிரவேசிக்கச்செய்து பின்பு அவர்களைகுற்றவாளிகளென்று நரகத்தில்தள்ளுகிறான். இப்பேர்ப்பட்ட நாராயணன் தயாசூனியன் ஆகமாட்டானா வென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓகிருசானுவே! உன்னுடைய புத்தியைப்பார்த்தால் மிகவும் ஸ்தூலமாக விருக்கின்றது என்னத்தினாலென்றால் மிகுந்த கிருபையுள்ளவனாகியும்,இலட்சுமிக்குப் பிராணநாயகனாகியும், இராகின்ற பகவானாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியையும் நீ நிந்திக்கிறதினாலே தான் அந்நாராயணமூர்த்தியானவன் வெகுகாலமாய் சமுசார சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்து தன்னைநோக்கி நமஸ்காரஞ்செய்கிற ஜனங்களைத் தன்னுடைய பக்தர்கள் என்கிறதாக அங்கீகரித்து மிகுந்த கிருபையுள்ளவனாய் தேவர்களுக்கும் அசாத்தியமாகிய தன்னுடைய பதவியில் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறான். இன்னும் அந்த நாராயணன் முதலையினால் பிடிக்கப்பட்டு மகாவருத்தமுற்று ஆதி மூலமேயென்றழைத்த கஜேந்திரனைக்காப்பாற்றும்பொருட்டு * விலாசத்தில் மிகவுமபேட்சையுள்ள இலட்சுமி தேவியை எண்ணாமலும், நீளாதேவியைப் பார்க்காமலும், பூமிதேவியை விரும்பாமலும்,

---

* விலாசம் என்பது-ஆடவர்மகளிர் விளையாட்டு.

ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தை விட்டவனாகியும், அதிக வேகமுள்ள கருடன்மீது ஏறாதவனாகியும், பரமபதத்திலிருந்து மிகுந்தசீக்கிரமாகவந்து அந்தகஜேந்திரனை சம்ரட்சணைசெய்தான். இன்னும் பிரகலாதனனுடைய வியசனத்தைப் பார்த்துப் பொறுக்க மாட்டாமல் அதிககர்வத்தினாலே மகாத்மாக்களுடைய சகல காரியங்களையும் பங்கஞ்செய்யப்பட்டவனாகிய கடினசித்தத்தை யுடைய இரணியகசிபன் என்கிறயானையைககண்டிக்கும்பொருட்டுச்சகல லோகங்களும் பயப்படத்தக்கதாகக் கண்டத்தின்மேல் சிம்மமுக உருவங்கொண்டு ஷை இரணிய கசிபனைக்கொன்று பிரகலாதனனை சம்ரட்சணைசெய்தான். இன்னும் இராஜசபையில் வியசனப்பட்டுக்கொண்டிருந்த துரௌபதியினுடைய ஆபத்தைப்பரிகாரஞ் செய்யவேண்டியதில் பரமகிருபை யுடையவனும், கருடத்துவஜத்தை யுடையவனுமாகிய சுவாமி தட்டுப்பலகை யில்லாமலும், பாவோட்டுங் குழாய்படாமலும், அறுந்தநூல்களைச் சேர்க்கும் ஆயாசமில்லாமலும் இப்பேர்ப்பட்ட விசித்திரமாக வஸ்திரங்களைச் சிருஷ்டிசெய்தவன் எங்களை சம்ரட்சணை செய்யக்கடவன். இன்னும் இராமாவதாரஞ்செய்தபோது ஒருகாகமானது தனதுதுயரத்தைநீங்கிசுகத்தையடைந்தது. கிழத்தன்மையையுடையகழுகும் உத்தமலோகத்தையடைந்தது. வேடனும் உத்தமகீர்த்தியைவகித்து உயர்ந்தபதவியை யடைந்தான். குரங்கும் இராட்சசனும் இராச்சியபதவியை யடைந்தார்கள். ஆகையால் இலட்சுமிபதியாகிய அந்தபகவானுடைய கிருபையைச் சொல்ல வாக்குகளுக்கு அதீதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனதால் இப்பேர்ப்பட்ட கிருபாசமுத்திரனாகியுந், தேவர்கள் நாயகனாகியுமிராநின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினிடத்திலுந் தயாசூனியத்தன்மையை உபன்னியாசஞ் செய்கிற உன்னுடைய புத்தியின்தன்மையானது உனக்கு மிகவும் பாபத்தை உண்டாகச் செய்கின்றது. இன்னுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்: இலட்சுமிபதியாகிய சுவாமியானவர்கற்களைப் போல சடவஸ்துவாகிய சீவாத்துமாக்களுக்கு சுவர்க்கத்தையும் மோட்சத்தையுஞ் சம்பாதிக்கிற சரீரத்தைக் கொடுத்திருந்தும் அவைகளுக்கு உபகார ஞாபகம் இல்லவே யில்லை தன்னால்செய்யப்பட்டதுர்க்கருமங்களுடைய பரிபாகத்தினால் ஒருகாலத்தில் துக்கஞ்சம்

பவித்தால் சாட்சியாகியும், நிரபராதியாகியுமிருக்கிற சுவாமியினிடத்தில் ஜீவர்கள் கிருபாஹுனியத்தை ஆரோபணை செய்து நிந்திப்பார்கள். அவர்கள் யாரெனில் பாமரர்களாகிய ஜீவர்களே, ஆனால் அதுநியாயமல்ல எப்படியெனில் கிலேசங்களுடைய பரிகாரத்துக்காக சுவாமியினால் கொடுக்கப்பட்ட இந்திரிய சமூகங்களினாலேயும், தேகத்தினாலேயுஞ் சீவனானவன் தனக்கு அனர்த்தங்களைச்சம்பாதித்துக் கொண்டால் நியமித்த சுவாமியின் பேரில் என்னகுற்றமிருக்கிறது? தகப்பனானவன் புத்திரனுக்கு சத்துருக்களைச்செயிக்கும்பொருட்டு ஆயுதத்தைக்கொடுத்திருந்தால்அவன்அந்தப்படி செய்யாமல் தன் தேகத்தை அதனாலடித்துக் காயஞ்செய்து கொண்டால் அக்குற்றம் தகப்பனைச்சேருமாசோராதே அதைப்போல சுவாமியினுடைய குற்றம் ஒன்றுமில்லையே விசேஷஞ்சொல்லவேண்டியதென்ன ? ஆனால் சர்வேசுரனான அந்தசுவாமி ஜீவாத்துமாக்களுக்குத்தன்னுடைய சுவரூபந்தெரியும்பொருட்டு அனேகசாஸ்திரங்களையுந் தன்னுடைய ஆராதனைக்காகச் சரீரத்தையுந், தன்னுடைய தியானத்துக்காக மனதையுஞ், சுத்தியடையும் பொருட்டுத் தீர்த்தாதிகளையுந், தத்துவ உபதேசமடைவதற்கு உத்தமகுருக்களையு முண்டுபண்ணிக் கொடுத்து நம்மை அனுக்கிரகஞ் செய்கிறான். ஆனாலும் இந்த சமுசாரத்திலேயே நாம் பிரமித்துக்கொண்டிருந்தால் அந்தசுவாமி யென்னசெய்வான். என்றுஞ் சீவர்களுக்கு சிருஷ்டி ஸ்திதியினால் சனனமரணங்களின் வேதைகள் தீராமல் சிரமப்படுத்துவதை நீக்கும் பொருட்டே திருமால் ஷெ ஜீவர்களைத் தன் திருவயிற்றில் அடங்கச் செய்து சிராகக்காப்பாற்றுகிறான். ஆனதால் அவன் பரமதயாளனென்றுஞ்சொன்னான்.

பூமிதேவியைக் குறித்து

அப்புறஞ் சிலதூரம் விமானத்தை நடத்தி கீழே நோக்கினவனாக விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான் ஓ! கிருசானுவே; சகல புருஷார்த்தங்களுக்குஞ்சாதகமான அனுஷ்டானங்களுக்கு ஸ்தானமாகவிருக்கப்பட்ட பூலோகத்தைப்பாரென்று சொல்லி

இந்தக் கீழ்லோகத்தி லிருக்கிற புருடர்களால் செய்யப்படுகிற மிகுந்த பரிசுத்தமான யாகங்களில் மந்திரபூதமாய் ருசிகரமாகிய அவிர்ப்பாகங்கள் சுவர்க்கத்தில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற தேவர்களால் பூஜிக்கப்படுகின்றது. இப்பேர்ப்பட்ட வேதப்பிரவீணரான புண்ணியவான்களாகிய மனுஷர்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டதாகியுந், திவ்வியக்ஷேத்திரங்கள் திவ்வியநதிகள்முதலானவைகளால் பரிசுத்தமுமாகிய பூமிதேவிக்கு நமஸ்காரமென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! சினேகிதனாகிய விஸ்வாவசுவே; நீ சுவர்க்கலோகத்தில் இருக்கிறவனாயிருந்தும், மத்தியலோகமாகிய பூலோகத்தை நமஸ்காரஞ்செய்வது யோக்கியமல்ல; அதெப்படியெனில் பூலோகத்தையடைந்த ஜனங்களெல்லாம் ஜனனமரண முதலான மனோவேதைகளும் அனேக விதவியாதிகளு மாகிய கஷ்டங்களினால் பீடிதராய் எப்பொழுதுஞ் சோகத்தையே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக்கலியுகத்தில் நீச்சர்களாகியுந்துன்மார்க்கங்களையேமுக்கியமாகத் தேடப்பட்டவர்களாகியும் மதோன்மத்தர்களாகியு மிருக்கிற அரசர்களால் சம்பவித்த பங்கத்தையுடைய பூமிக்கு எந்தவித்துவான்களாவது தேவர்களாவது இச்சிப்பார்களா? இன்னும்மனிதர்கள் பாலியத்திலாவது, எவ்வனத்திலாவது, வார்த்தீகத்திலாவது மரணமடைந்து எமதூதர்களால் அனேக வாதைகளை அடைவார்கள். இந்தப்படிஅபரிமிதமாகிய விபத்துக்களையுடைத்தா யிருக்கிற அந்தமனிதர்கள் பிழைத்திருப்பதினாலேதான் என்ன சுகமிருக்கின்றது. எருதுகள் எந்தகிராமத்துக்குப்போனாலும் அவைகளுக்கு எருழுதல் முதலான கஷ்டங்கள் தப்பிப்போகுமா வென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ அன்பனாகியகிருசானுவே; நீசொல்லியது நிச்சயமே ஆனாலும் இந்தபூமியில்சன்மமெடுத்தலைக்குறித்துதூஷிக்கவேண்டாம். ஏனெனில் இராவணன்முதலான இராட்சதர்களை சம்மாரஞ்செய்துஉலகத்துக்குக்ஷேமத்தையுண்டாக்கிய இராமன் இப்பூமியில் பிறந்த மனுஷனல்லவா அவனுக்குத்தகப்பனாகியுந், தேவேந்திரனுக்கு இராட்சதர்களுடன் யுத்தஞ்சம்பவித்த காலங்களில் சகாயபூதனாகியு மிருந்த

தசரதன் மனுஷனல்லவா சகல துஷ்டர்களால் நிறைந்தபூமிபாரத்தை நீக்கினகிருஷ்ணன் மனுஷ சன்மத்தில் பிரசித்தனல்லவா இப்பேர்ப்பட்ட மனுஷர்களைவிட எந்ததேவர்கள் எந்தத்தானவர்கள்தான் பிரபாவங்களில் அதிகரித்திருக்கிறார்கள் இன்னும்மாந்தாதா, பகீரதன், சகரன், ககுஸ்தன், ரகு, பூரு, புரூரநளன் தருமன் இவர்கள் முதலாகிய பிரசித்தியுள்ள கீர்த்திவந்தர்களாகிய அனேக அரசர்கள் பிறந்திருக்கவில்லையாவென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் பாதி சம்மதியுள்ளவனாகச்சொல்லுகிறான்: என்ன வெனில் இதர யுகங்களில் நல்லகுணவான்களாகியபலபேர்பூமண்டலத்தில் இருந்திருப்பார்கள். இந்தக்கலியுகத்திலிருக்கிற எல்லோரும் லேசமானகுணமுமில்லாமல் மிகுந்ததோஷமேயுடைத்தாயிருக்கிறார்கள் இன்னுமிந்தக் கலிகாலத்தில் மிகுந்தகாமத்தினால் மாசடைந்த மனதுடையவர்களாகியுங்குரோதமுள்ளவர்களாகியுந், துரபிமானத்துக்கும் கர்வத்துக்கும்ஸ்தானங்களாகியும் பாபங்களினாலேயே ஜன்மத்தையடைந்தவர்களாகியுமிருக்கிற துஷ்ட ராஜாக்களைப் பார்க்கிறதும் மிகவுந்தோஷத்துக்கு இடமாகவிருக்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுசொல்லுகிறான் ஓ! கிருசானுவே இக்கலிகாலத்திலேயும் எல்லாமனிதர்களையும் நிந்தனைசெய்யக்கூடாது எப்போதுஞ்சிலசாதுக்கள் இருக்கவேயிருக்கிறார்கள். எப்படியெனில், பாபங்களினால் பூரணமாகிய மதோன்மத்தர்களான அரசர்களுடையவிசுவாசத்தில் அபேட்சை யில்லாதவர்களாகியுங் கமலநேத்திரனான சுவாமியினுடைய சந்தோஷ விலாசத்துக்குக் கிரகத்தைப்போன்ற இருதயத்தையுள்ளவர்க ளாகியும் வேதமார்க்கத்தினுடைய நிருவாகத்துக்காக பூமியில் உதித்தவர்களாகியும் நிருமலசித்தராகியுமிருக்கிற எத்தனையோபேர் தன்னியர்கள் இந்தக்கலியுகத்திலும் இருக்கிறார்கள். மோட்சத்தை யடைய விரும்புவோர்கள் இப்பூமியில்மானிடதேகமெடுத்தேஞானமார்க்கத்தை அனுஷ்டித்து அடையவேண்டும். இப்போது நான் சொல்லியதில் உனக்கு விசுவாச மில்லாதிருக்குமாகில் அந்தந்த தலங்களில் சஞ்சாரஞ்செய்து அந்தந்த குணங்களைக்காண்பிக்கிறேன் என்றான்.

பதரிகாசிரமத்தைக்குறித்து

அப்புறஞ்சிலதூரம் விமானத்தைநடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் விரலினல் காண்பித்துச்சொல்லுகிறுன் என்னவெனில்இது பதரிகாசிரமம் என்கிறஸ்தலம் இந்தஸ்தலத்தில் நாராயணன் நமஸ்கரித்தவர்களுடைய அதிகமானபாபத்தையும் நீக்குகிறவனுகத் * தபசுசெய்கிறுன். இந்த ஸ்தலத்தில் பிரகாசமான புத்தியினல் விஷயங்களை நீக்கியிருக்கிற சர்ஜ்ஜனர்கள் சேஷசயனனுன நாராயணமூர்த்தியை எப்பொழுதும் பூஜைசெய்துகொண்டிருக்கிறுர்களென்றுன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓநேயனே! இந்தஸ்தலத்தில் நீ குணங்களைச் சாதிப்பது எனக்குச் சம்மதிப்படவில்லை. ஏனெனில், எந்தக்காரணத்தினல்இந்தஸ்தலத்தில் கற்களைப்போலிருக்கிற பனிக்கட்டிகளும், மிகுந்த சீதளமுள்ள காற்றுகளுஞ் சகிப்பதற்கு அசக்கியமாகவிருந்து ஜனங்கள் ஜலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்வதற்குப்பயப்படுவார்களோ அந்தக் காரணத்தால் நிர்மலமாகிய தவமுதலாகிய கருமங்களை இந்த ஸ்தலத்தில் எப்படி அனுஷ்டிப்பார்களென்றுன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! உன்னல் சொல்லப்பட்டது என்மதத்துக்குச்சம்மதியாகவேயிருக்கின்றது. எப்படியெனில் ० பாமகிமத்தோடு கூடியிருக்கிறபடியால் வைகுண்டத்துடனே ஒப்படைந்ததாக விருக்கின்ற இந்த ஸ்தலத்தைப் பொருந்தினவர்கள் விவேகவான்களாகியுஞ் சாந்தமுள்ளவர்களாகியுமாகி இந்த ஸ்தலத்தில் திரிகாலங்களிலும்

---

* தபசுசெய்கிறது-மானைக்காட்டி மான்களை அகப்படுத்துவதுபோல தபசுசெய்யும்விதத்தைக் காண்பித்து சர்ச்சனர்களைத் தன்பதத்தில் சேர்க்கும்பொருட்டேயாம். ஆ-ஐ.

2 ० பாமகிமத்தோடு-என்பது அதிகமானபனியுடனே என்றும் உத்கிருஷ்டமாகிய மகிமையுடனே யென்றும் ஆகும்.

அடிக்கடி ஸ்நானநிமித்தியமாகச் * சரோகாளானலும் கருட த்துவஜஜன சுவாமியினுடைய அனுக்கிரகத்தால் மிகுந்த ஆரோ க்கியமுள்ளவர்களாக விருக்கிறார்களென்று சொன்னான்.

அயோத்தியைக்குறித்து

அப்புறஞ்சிலதூரம் விமானத்தை நடத்தி விசுவாவசுவென் பவன் கரங்களைக்கூப்பினவனாக அதிகமான இலட்சுமி விலாசத் துடனே விருத்தியாகிக் கொண்டிருக்கும் அயோத்தியா புரிக்கு நமஸ்காரம். அதற்குச்சமீபத்தி லிருக்கிறதாகியும், அனேகபாவ ங்களை நீக்குகிறதாயுமிருக்கிற சரயுநதிக்கு நமஸ்காரம். அந் நதி யினுடைய கரை பூமியில் பிரகாசமாக விருப்பதுஞ் சூரிய வம்ச அரசர்களுடைய கீர்த்திகளென்கிற கொடிகளுக்கு ஆதாரவிருட் சங்களைப்போலிருக்கிற யூகஸ்தம்பங்களுக்கு நமஸ்கார மென்று பின்னும் அடிக்கடி ஷை சரயுநதியைப்பார்த்து பக்தியுடனேசொ ல்லுகிறான். சமுசாரமென்கிற சமுத்திரத்தை வற்றும்படியாகச் செய்வதும் பாதத்தில் கண்ணுடைய கௌதமருடைய தருமபத் தினியாகிய அகலிகைக்குச் சீவஜேவவிஷதமாகியு மிருக்கின்ற ஸ்ரீராமனுடைய பாததூளியினால் வியாபிக்கப்பட்டு சகலமான பாபங்களையும் நிவர்த்தி செய்கிற இந்தசரயுநதியை நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன். இன்னுஞ்சுபங்களுக்கெல்லாம்விலாசஸ் தானமாகி யும் நீலமேகத்தைப்போல மனோகரமாகிய மேனியை யுடைவனா கியும் அயோத்தியாபுரியை ஸ்தானமாகவுடையவனாகியுந் தன்னை நமஸ்காரஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு சமுசார மென்கிற ஆரண்ய த்தில் ஸஞ்சாரத்தால் உண்டாகிற ஆயாசத்தைப்பரிகாரஞ்செய் கிறவனாகியும் மன்மதனுக்கு வெட்க முண்டாக்கத்தக்க சவுந்த ரிய முள்ளவனாகியுஞ் சீதாபிராட்டியி னுடைய விஸ்வாச முள்ள கடைக்கண் பார்வைக்குப் பாத்திரனாகியுந் திக்குகள் அந்தத்தி

---

* சரோகாளென்பது-சரசுகளைப் பொருந்தினவர்களென் றும், ரோகத்துடனே கூடினவர்களென்றும் ஆகும்.

லும் பிரசித்தமான மகிமை யுள்ளவனுகியுஞ் சகல தேவர்களால் நமஸ்காரஞ்செய்யத்தக்கவனுகியும் ஸ்ரீராமனென்கிறநாமத்தையுடைய தெய்வம் நமக்கு க்ஷேமத்தையுண்டாக்கக்கடவது. இன்னுந் தன்னுடைய பாணத்தினுல் ராவணனுடைய துஷ்ட ஆக்கினைக்குப் பயப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சமஸ்த லோகங்களுடைய ஆபத்தை நிவர்த்தி செய்தவனுகியுஞ் சீதாதேவிப் பிராணநாயகனுகியும் அபரிமிதமாகிய சமுசாரசமுத்திரத்தைத்தாண்டும்படிச் செய்கிறவனுகியும், முனீஸ்வரர்களுடைய இஷ்டார்த்தங்களை நிறைவேற்றுகிறவனுகியுமிருக்கிற அந்தராமசுவாமி தீனத்தன்மைக்குமுக்கிய ஆதாரமாகவிருக்கப்பட்ட என்னிடத்தில் கிருபாரசத்தைமிகவும்பொழியட்டும். இன்னும்அந்தராமசுவாமியினுடையசிரேஷ்டமான பாதபத்மங்களுடைய தூசு முனிசிரேஷ்டராகியகௌதமருக்குப்புண்ணிய சம்பாதனைக்குக்காரணமாக விருக்கின்றதருமபத்தினியை உற்பத்திசெய்ததோ அப்பேர்ப்பட்ட ஆச்சரியமான சரித்திரங்களுள்ள ஸ்ரீராமன் சர்வோத்தமனுக விருக்கின்முன், இன்னும் எவன் காகத்துக்குங் கழுவுக்கும் வேடனுக்கும், குரங்குக்கும், இராட்சதனுக்குங் கோரின இஷ்டார்த்தங்களைக்கொடுத்தவனே அப்பேர்ப்பட்ட மகாதாதாவாகியுஞ் சனகபுத்திரியாகிய சீதாதேவிக்குப் பிரியனுகியு மிருக்கிற ஸ்ரீராமன் எங்களுக்கு அனேகமாகிய சுபங்களைக்கொடுக்கட்டும். இன்னும் பூமியில் இஷ்டார்த்தங்களைக்கொடுக்கிறவனுகியும், ஒப்பில்லாத பிரகாசத்தையுடைய தனுசைத்தரித்தவனுயும், அதிகமான ஆபத்துகளைப்போக்கடிப்பவனுகியுஞ் சத்துருக் கூட்டங்களை நாசஞ் செய்பவனுகியுமிருக்கிற அந்த ராமன்கோபத்தினுல் குரூரனுகிய * கும்பசனகனுனவனைத் துண்டங்களாகச்செய்தனனென்முன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே, விவேகமில்லாதவர்களுடைய காரியங்களைப்போலக்காரியங்களை நடத்திய ஸ்ரீராமனை நீ என் இந்தப்படி தோத்திரஞ்செய்கிமுய்?

---

* கும்பசனகன்-என்பது கும்பத்துக்குத்தகப்பனுகிய கும்பகர்னனென்றும், பாண்டங்களைச்செய்யுங் குயவனென்றும் ஆகும்.

அந்த ராமன் தான் ஜேஷ்டனுகவிருந்தும் மாற்ருன்தாய்க்குச்சந்தோஷத்துக்காக இரதகஜதுரகபதாதிகளால் சம்பூர்ணமாகவிருக்கின்ற தன் சொந்தமாகிய இராச்சியத்தைவிட்டுப் பத்தினியாகிய சீதாதேவியைக்கூட அழைத்துக்கொண்டுகோரமாகியஆரண்யத்தில் பிரவேசித்தபடியால் விவேகமில்லாதவ னென்று என் சொல்லக்கூடாது? உலகத்தில் எவனுனுலுஞ்சுத்தமாகவிருக்கிற பசுவின்பாலைவிட்டுவிட்டு கஞ்சித் தண்ணீரைக் குடிக்க இச்சிப்பானு?இன்னும் அந்தராமன் (இராவணனுடைய கர்வத்தைப்பங்கஞ்செய்தவனுகியும், புத்திசாலியாகியும், தைரியசாலி யாகியுமாகிய வாலியை) திரஸ்காரஞ்செய்து இராட்சசக்கூட்டங்களைச்செயிக்கும்பொருட்டு சுக்கிரீவனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து அங்கீகரித்தான். மகத்தான மலையைப் பேதிக்கிறதற்கு அபேட்சையுள்ளவன் அதைப்பிளக்கும்படியாக சிற்றுளியை எறிந்துவிட்டு தாமரை இதழினுல் பிளக்க எவனுவது மனதில் நினைப்பானு? இன்னுஞ்சமுத்திரத்தில் வாராவதிகட்டி துஷ்டர்களாகிய இராட்சதர்களைக்கண்டித்து இராவணனைச்சம்மாரஞ்செய்த அந்த ராமன் அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்து மகாபரிசுத்தமானவளென்றுபரிஷ்காரமாகத் தெரியவந்த சீதாதேவியைப் பொருந்தினவனுகி மறுபடியும் லோகமாதாவாகியும், மகாபதிவிரதையாகியும், பூமி புத்திரியாகியுமிருக்கிற சீதாதேவியைக் கருப்பமாயிருக்கிறகாலத்தில் வனத்துக்கனுப்பினுன். ஆ!ஆ! இவைகளெப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமான காரியங்களென்று சொன்னுன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ! சினேகித னுகிய கிருசானுவே ! நீ குணமாகிய காரியங்களிலே தோஷமாக என் சொல்லுகிருய்? எப்படியென்ருல், அந்த இராமசுவாமிதான்ஜேஷ்டனுனுலுந் தகப்பனுடைய வாக்கு அசத்தியமாகாமற் செய்யும்பொருட்டுஞ், சமஸ்த உலகங்களை சம்ரட்சணை செய்யும்பொருட்டுந் தன்னுடைய இராச்சியத்தைத் துரும்புக்குச் சமானமாக நினைத்தான். அப்பேர்ப்பட்ட இராமபத்திரனைத் துதிசெய்வதற்கு ஆதிசேஷனுஞ்சமர்த்தனுகமாட்டான்.இன்னும் இந்தஇராமபத்திரன் பராக்கிரமத்திற்குச்சமுத்திரமாகவிருந்த வாலிபிரசித்

தமாகவும், நிர்ப்பயமாகவும் இருக்கும்போதே சுக்ரீவனை அபய ஸ்தங்கொடுத்து அங்கீகரித்தானென்பதெதுவோ அதனுல் சகலவேதங்களிலும் பிரசித்தமாகச்சொல்லப்பட்ட இந்த சுவாமியினுடைய தீனபந்துவதயாளத்தன்மையென்பது மிகவும் பரிஷ்காரமாகத்தெரியவருகின்றது. இன்னும் எப்பொழுதும் இலட்சுமிதேவியை மார்பில் தரித்தவனுனுலும் அந்த இலட்சுமிபதியாகிய விஷ்ணு இராமனென்கின்ற அவதாரமுள்ளவனுகவும் வீராதிவீரனுகவும்வந்து மனுஷர் சம்பந்தமாகிய காரியங்களை அபிநயஞ் செய்யப்பட்டவனுக விருந்து எவனே ஒருத்தனுடைய வசனத்தைச் சகிக்காமல் பிரியமானவளாகியுங் கலியாண குணங்களையுடையவளாகியுமிருக்கிற பத்தினியை ஆரண்யத்தில் அடையும்படிச்செய்தான் ஆகையால் இப்பேர்ப்பட்ட மானத்தை யுடைய மற்றொருபுருஷன் இவ்வுலகத்தில் காணப்பட்டானு? இன்னும், வால்மீகி முதலான மகாவித்துவான்களும் எந்த இராம சுவாமியினுடைய குணங்களில் சுவல்பங்கூடச் சொல்வதற்குச்சமர்த்தர்களாகமாட்டோமென்று சொன்னுர்களோ அப்பேர்ப்பட்ட அளவில்லாத இந்த இராமசுவாமியினுடைய குணங்கள் என்கிற சமுத்திரத்தில் ஒருபிந்துவினுடைய அனேகபாகங்களில் ஒரு பாகத்தின் அணுவில் கோடிபங்கில் ஒருபங்குமாத்திரம் என்னுல் சொல்லப்படுவதை பூஜிதையுடைய நீயே கேட்க வேண்டியதென்று சொல்லத்துடங்கினுன்.

ககுஸ்தமகாராசனுடைய வம்சமென்கிற க்ஷீரசமுத்திரத்துக்குக் கவுஸ்துவமணியைப்போலிருப்பவனுங் கௌசலை தேவியினுடைய புண்ணியக்கூட்டங்களென்கிற கற்பகவிருட்சத்துக்குப் புட்பக்கொத்துகளைப்போ லிருப்பவனுஞ் சிரேஷ்டனுகிய தசரதச்சக்கரவர்த்தியினுடைய வீட்டுக்கு அலங்காரமாகிய இந்திரநீலமணியைப்போலிருப்பவனுஞ் சனகராச புத்திரியாகியசீதாதேவியினுடைய நேத்திரங்களென்கின்ற சகோரபட்சிகளுக்குச் சந்திரனைப்போ லிருப்பவனுஞ்சமுசாரமென்கிற மார்க்கத்தில் சஞ்சாரத்தினுல் ஆயாசப்பட்டிருப்பவர்களுக்கு மிகவும் நிழலையுடையவிருட்சத்தைப்போலிருப்பவனுஞ் சகலமாகியபாபங்க ளென்கி

றபிசாசக்கூட்டங்களுக்கு உச்சாடனஞ்செய்கின்ற மாந்திரீகனைப் போலிருப்பவனுந் தயாரசமென்கிற அலைகளாகிய கூட்டங்களுக்குச்சமுத்திரம்போலிருப்பவனும், முனிவர்களுடைய இஷ்டார்த்தங்களென்கிற தடாகங்களுக்குவருஷிக்கும்மேகத்தைப்போலிருப்பவனுஞ், சகலமானவித்தைகளுக்கும் விசாலமான உத்தியானவனத்தைப்போலிருப்பவனும், விநயத்துக்குஆஸ்தானமண்டபத்தைப்போலிருப்பவனுந், தன்னைக்காணவருவோர்களுக்குச் சுலபமாயிருக்கிறகுணத்துக்கும்பிரபாவத்துக்கும்மேன்மைக்கும் உரித்தாயிருக்குங் கிரகத்தைப்போலிருப்பவனுஞ்; சர்ச்சனத்தன்மைக்குந் தாதுருவத்தன்மைக்கும் ஒரு ஸ்தானமாக விருப்பவனும், ஆதரணைக்கு முக்கியமாகவிருப்பவனும் விஸ்வாசத்துக்கு வேதிகை போலிருப்பவனும், உச்சாகத்துக்கு முக்கிய ஜீவனாதாரமானவனும், அனுக்கிரக லட்சுமிக்கு மாளிகை போலிருப்பவனும், பிரதாபத்துக்கு முக்கியகதியாகவிருப்பவனும், ஆபத்துகளினால் கிலேசப்படுவோர்களுக்குப் பிராணஸ்தாபனை செய்பவனுந் தன்னையடைந்தவர்களுக்கு முக்கியதிக்காக விருப்பவனும், அக்ஷயமாகிய சம்பத்துகள் அடங்கியிருப்பதற்கு சரசுபோலிருப்பவனுந்,தேவேந்திரனுக்குஜீவனௌவிஷதம்போலிருப்பவனும், ஜெயலட்சுமிக்குப் பிறந்தவீடாக விருப்பவனும், நிராகரிப்பதற்கு அசக்கியமாகியுங்கோரமாகியுமிருக்கிறதரித்திரமென்கிறசர்ப்பத்துக்குக்கருடனைப்போலிருப்பவனுங் கோரத் தன்மையையுடைய தாடகையின் தேகமென்கிற அந்தகாரத்துக்குச்சூரியனைப் போலிருப்பவனுஞ், சுபாகுஎன்கிற மதயானைக்குச் சிம்மத்தைப் போலிருப்பவனும், பரசுராமனுடைய கோபமென்கிறவனுந்திர நெருப்புக்கு மலையருவிபோ லிருப்பவனும், விராதனென்கிற துஷ்டவியாதிக்குப் பிரபல மருந்தைப் போலிருப்பவனுங், கரதூஷணர்களென்கிற முள்ளுச்செடிகளுக்குக்கூர்மையுள்ள கோடரிபோலிருப்பவனுந், துஷ்டனும் நீசனுமாகிய மாரீசனென்கிற மூங்கில்புதருக்குப்பிரசண்டமாருதம்போ லிருப்பவனுங், கழுகுராஜனாகிய ஜடாயுவுக்கு சுவர்க்கமுதலாகிய லோகங்களை அடைவதற்கு முக்கியமார்க்கமாக விருப்பவனுங், கவந்தனென்கிற சரசுக்குக்குற்றச்செய்யும் வெயிலைப்போ லிருப்பவனுஞ், சவரியினுடைய

மனமென்கிற குமுதத்துக்குச்சரத்து ருதுகாலச்சந்திரிகையைப் போலிருப்பவனும், வாயுபுத்திரனாகிய ஆஞ்சனேயனுடையகீர்த்திகளென்கிறதர்ப்பைப்புட்பங்களைப் பிரகாசஞ்செய்விக்குஞ் சரத்ருதுகாலத்தைப்போலிருப்பவனுஞ், சூரனாகிய வாலியென்கிறமேகத்தைச்சிதறடிக்கும்படியாகிய சண்டமாருதம்போலிருப்பவனுஞ் சுக்கிரீவனுக்கு ராச்சியங்கொடுப்பதற்கு முக்கிய காரணமாகவிருப்பவனும், வானரங்களுக்கு சுதினத்தைப்போலிருப்பவனுஞ், சமுத்திரத்தினுடைய நீக்குவதற்கு அசக்கியமாகிய சடத்தன்மையென்கிற ரோகத்துக்கு வைத்தியனைப்போ விருப்பவனும்(என்றால்: சமுத்திரஞ்சடத்தன்மைவிட்டுசுவரூபத்தோடுவரும்படி செய்தவனும்) துஷ்டர்களாகிய இராட்சசக்கூட்டங்களுக்குத்தூமகேது உதித்ததைப்போலிருப்பவனுங் கும்பகர்னனுடைய கர்வமென்கிற சமுத்திரத்துக்கு அகஸ்தியனைப்போ விருப்பவனும், பலவானாகிய இராவணனுடைய பிராணபர்வதத்துக்கு வச்சிராயுதம்போலிருப்பவனும் விபீஷணனுக்கு சாம்பி ராச்சியங் கொடுப்பதில் கற்பகவிருட்சங்களைப்போ விருப்பவனும், அயோத்தியாபுரியிலிருக்கிற ஸ்திரீகளுடைய நேத்திரங்களுக்கு மிகவும் அற்புதமாகிய உச்சவமாகவிருப்பவனும், மன்மதனுக்கும் அதிகரித்த சவுந்தரியங்களுடைய ஸ்ரீராமன் என்னுடைய மனதில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறான்.

இன்னும் மதுரமானவாக்கினாலே புட்பத் தேன்களுடைய கர்வத்தைபங்கஞ்செய்தவனுஞ், சீதா சமேதனானவனுஞ் சத்துருக்களைச் சங்காரஞ்செய்பவனும், மிகுந்தாச்சரியமான சத்குணங்களுக்கு உத்தியானவனத்தைப்போலிருப்பவனுங், கோரமாகியவியாதிகளை நிவர்த்திசெய்பவனுந், தேவர் தானவர் முதலானவர்களால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டபாதங்களையுடையவனுமாகிய ஸ்ரீராமசுவாமியை எப்போதுந்தியானஞ் செய்கிறேன். இன்னும் கிருபைக்கு ஆலயமாகவிருப்பவனும், மிகுந்த சந்தோஷம் பொருந்திய முகத்தையுடையவனும், வனத்தில் ராட்சசர்களை ஓடும்படிச்செய்கிற கோதண்டத்தை யுடையவனும், எப்பொழுதுந் தருமகுணத்தையுடையவனும் அனுமாரால் தோத்திரஞ் செய்யப்பட்

டவனும், மனுஷர்களைப்போல் நடத்தைகளையுடைய பரப்பிரம மாயிருக்கிற ஸ்ரீராமனிடத்தில் ஓ! மனதே! சேர்வாயாக. இன்னும் ஓ! பகவானே! நீ மனுஷனுகவிருக்கும்போது பாரியைக்கு அபசாரஞ்செய்த காக்காசூரனிடத்தில் துரும்பும் பிரமாஸ்திரமாகவாயிற்று. மகேஸ்வரனுடைய தனுசுந் துரும்புபோலாயிற்று கல்லானது முனிவருக்குப்பாரியாளாயிற்று. உன்னுடைய பாதக்குறடுகளும் உத்தமராசனுயிற்று. மகா சமுத்திரமும் ஒரு கால்வாயாயிற்று. குரங்குகளுஞ் சூரர்களைப்போலாயின. இராவணனு மசகத்தைப் போலாயினுன். இன்னுங் கல்லுக்குப் பிராணனைக் கொடுக்குஞ் சக்தியில்லாத பாதங்களையுடையவர்களுஞ், சராசரங்களுக்கு முத்திகொடுக்க சக்திகளில்லாதவர்களுஞ், சகல பூதங்களுக்கும் அபயங்கொடுக்க அசமர்த்தாளானவர்களும், ஈசனுடைய தனுசைபங்கஞ்செய்வதற்குக் கையிலாகாதவர்களுந், துரும்பை பிரமாஸ்திரமாகச் செய்யத்தெரியாதவர்களும், இராவணுசூரனைத்துரும்பாக நினைக்காதவர்களும், இலங்காபுரியைச்சாதிக்க சக்தியில்லாதவர்களுமாகிய இப்பேர்ப்பட்ட பிதுப்பைகளாகிய தேவர்களால் என்னபிரயோசனமென்று சொன்னுன்.

கங்காநதியைக்குறித்து

அப்புறம் விமானத்தை அந்த அயோத்தியா புரிக்குப் பிரதட்சணமாகத் திருப்பி கிருசானுவைப்பார்த்து விஸ்வாவசு சொல்லுகிருன். ஓ இஷ்டனே! சமுசாரத்திலுண்டாகிய துன்பங்களைப் போக்கப்பட்டதும், விஷ்ணுவினுடைய பாதங்களை ஆலிங்கனஞ்செய்ததும், ஆபத்துகளை நீக்கப்பட்டதும், ஜனங்களுடைய மனங்களை நிர்மலஞ் செய்யப்பட்டதும், மிகுந்த வெண்மைபாகிய அலைகளையுடையதுஞ், சமுத்திரத்துடனே சங்கம முடையதும், பாபங்களையெல்லாம் பங்கஞ்செய்வதுமாகிய கங்கையை இந்த ஸ்தலத்தில் நீ பாரென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் சொல்லுகிருன். ஓ விநயத்தையுடையவிஸ்வாவசுவே! உபேட்சைசெய்யத்தக்க இந்தகங்

காநதி ஜலத்தைப்பார்க்கவேண்டியதென்ன? எனெனில் இந்த ஜலத்துக்கு 1 இரணிய அர்த்தாவினுடைய பாதத்தால் உற்பத்தியும் பிரம்மாவினுடைய சிரசைசேதனஞ்செய்தவனுடைய சிரசில் குரு பாரியாளிடத்து ஜாரனாகிய 2 தோஷாகரனோடு கூடியிருக்கிறஸ்திதியும் 3 ஜலநிதியினிடத்தில் லயமாகிறதும் பிரசித்தமாகவிருக்கின்றதேயென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான். ஓ மந்தபுத்தியையுடைய கிருசானுவே, ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய பாதாரவிந்தத்திலிருந்துஉற்பத்தியாகியஇந்தக்கங்கையையென்நிந்தனைசெய்கிறாய்? இந்நதியினுடையமகிமையைக்கேள் இக்கங்காநதி சம்பந்தமாகிய ஜலங் கருடத்துவஜனான விஷ்ணுவினுடைய பாதகமலத்தில் உற்பத்தியானது. பிற்பாடு, சந்திரசேகரனான ஈஸ்வரனைப் பரிசுத்தமாகச்செய்தது, சகரசக்ரவர்த்தியினுடைய சந்ததியை மோட்சத்தை யடையச் செய்தது. இப்பேர்ப்பட்ட இந்த ஜலத்தைவிட பரிசுத்தமான வஸ்து இந்தப் பூலோகத்தில் அதிகமானதாவது சமானமானதாவது உண்டா? இன்னும் அந்த கங்காநதி பிரமாவி: னுடைய சரீரத்தைப்போல 4 சர்வதோமுகவதியாகி 5 சராகமான சரஸ்வதியைப் பொருந்தியிருக்கின்றது.

---

1 இரணியஅர்த்தா-என்பது பொன் திருடினவனென்றும், இரணியகசிபனை சம்மாரஞ்செய்தவனென்றும் ஆகும்.

2 தோஷாகரன்-என்பதுதோஷங்களுக்கெல்லாம் நிதியானவனென்றும், இராத்திரியில் கிரணங்களையுடைய சந்திரனென்றும் ஆகும்.

3 ஜலநிதி - என்பது அவிவேகத்துக்கு நிதியென்றும், ஜலம் நிறைந்த சமுத்திரமென்றும் ஆகும்.

4 சர்வதோமுகவதி-என்பது (பிரம்மதேவனுடைய தேகம்) நான்கு முகங்களையுடையதென்றும் (கங்கை) ஜலத்தை யுடையவளென்றும் ஆகும்.

5 சராகமான சரஸ்வதி-என்பது விசுவாசத்துடன்கூடியிருக்கிற சரஸ்வதியென்றும், சிவப்பு நிறத்துடன் கூடியிருக்கிற சரஸ்வதி யென்றும் ஆகும்.

கங்கை பிரமனென்கிற இரண்டினும் முதலாவதுவிஷ்ணுவினுடைய பாதகமலத்தில் உற்பத்தியானதும், இரண்டாவது நாபிக்கமலத்தில் உற்பத்தியானதும் என்கிற இவ்விரண்டுதான்பேதம். இன்னும் விவேகவான்கள் இக்கங்கையைப் பொருந்தி பக்தியுடனே தங்கள் பிதுர்க்களுக்கு அஞ்சலிகரங்களால் ஜலத்தை விடுவார்கள். இதைப்பார்த்த அந்தப்பிதிர்க்களுடைய சகலமாகியபாபங்களும் அவர்களுக்கு அந்தக்ஷணமே அஞ்சலிகரங்களால்ஜலத்தை விட்டுவிடுகின்றது. இன்னும் விவேகவானுகிய எவன் இந்தப் பாகீரதையை எப்போதுஞ்சேவிக்கிருனே அந்தத்தன்னியனுனவன் யாகாதிகளேச் செய்தவனேப்போல் தேக அந்தத்தில் தேவத்தன்மையையடைந்து சுவர்க்கலோகத்தில் தேவாமிர்தத்தில்பாகீரதியென்று பிரசித்தியடைகிருனென்ருல் (அமிர்தத்தில் பாகமுள்ளவனும் விமானமென்கிற இரதத்தையுடையவனுமென்பதாம்) இன்னுஞ்சரஸ்வதி நதியாலுஞ், சூரியபுத்திரியாகிய யமுனுநதியாலும் ஆலிங்கனஞ்செய்யப்பட்ட பிரவாகத்தையுள்ளதும், வெண்மையாகிய புட்பக் கொத்துகளேப்போல் நிர்மலமாகியு மிருக்கிற கங்கையானது திரிகுணங்களுடைய பிரகிருதியைப்போல் பிரகாசிக்கின்றது. ஆனுலும் இந்தகங்கை தோஷங்களே நாசஞ்செய்வதில் சமர்த்துள்ளவளானபடியால் அகாதமாகிய சமுசாரத்தை நிவர்த்திசெய்கின்றனள். இன்னும் அந்த விஷ்ணுவினுடைய பாதத்தில் உற்பத்தியாகி சமுத்திரத்துக்குப் பாரியாளாகிய இந்தக் கங்கை கம்பீரத்தினுல் அந்தவிஷ்ணுவினுடைய இருதயத்தையும் மாதுரியத்தால் அந்தசுவாமியினுடைய வாக்கையும், வெண்மையால் அப்பகவானுடைய கீர்த்தியையுஞ், சீதளத்தால் அம்மாதவனுடைய கிருபையையும், நிர்மலத்தால் அத்தேவனுடைய யுத்தியையும், எப்போதும் அனுக்கிரகித்த சுபாவத்தால் அந்த நாராயணனுடைய முகத்தையும் அனுசரித்திருக்கிறதென்று சொன்னுன்.

காசியைக் குறித்து

அப்புறம் எதிரிலிருக்கிற காசியை விஸ்வாவசு வெபன்வன் பார்த்து கரங்களை கூப்பினவனாகச் சந்தோஷத்துடனேசொல்லுகிறான். தேவேந்திரனுடைய கிரகத்துக்குச்சமானமாகியமாளிகைகளையுடையதும் அனேகமாகிய அஸ்வங்களையும் யானைகளையுமுடையதுமாகிய இந்தகாசிநகரமானது ஈஸ்வரனுடைய சிரசிலிருக்கிற சந்திரனுடைய கிரணங்களால் அந்தகாரமில்லாமல் எப்போதும் பிரகாசிக்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன், ஓ! விஸ்வாவசுவே! இந்தக்காசியுந் தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கதா? எனெனில், இந்த நகரத்தில் எந்தஜனங்கள் ருசிகரமுள்ள அன்னத்தைப்போஜனஞ்செய்யப்பட்டவர்களாகியும், யானைகளையும் உத்தமகுதிரைகளையும் வாகனங்களுடையவர்களாகியும், முத்தாரங்களை அணிந்தவர்களாயுமிருந்து நேர்த்தியான மாளிகையில் சுந்தரமாகிய ஸ்திரீகளுடனே விலாசமாகவிருப்பார்களோ அப்பேர்ப்பட்டஜனங்கள் தேகஅந்தத்தில் விஷ ஆகாரமுள்ளவர்களாகியும், வெண்மையானவிருஷபத்தை வாகனமாக வுள்ளவர்களாகியுங், கோரமாகிய அஸ்திகளைத் தரித்தவர்களாகியுமாகி மசானத்தி லிருக்கிற பிசாசுகளுடனே பரவசமாகி நிர்த்தனஞ் செய்யப் போவார்கள். இன்னும் ஒருமகாக்ஷேத்திரத்தில் சத்புருஷர்களுக்குத் தானஞ்செய்யப்பட்டது ஒன்றாகவிருந்தாலும் அந்தக்ஷேத்திர மகிமையினால் ஜன்மாந்தரத்தில் கோடிபங்கு ஆகிறதென்று சாத்திரங்களில் பிரசித்தமாகவிருக்கிறபடியால் ஓ! காசியே, உன்னிடத்தில்பத்தியினாலே வாசஞ்செய்து சதாகாலம் அனேகவஸ்திரங்களைத்தானஞ்செய்த ஜனங்கள் ஜன்மாந்தரத்தில் * திகம்பரத்தன்மையை அடைவார்கள் ஆனதால் உனக்கொருநமஸ்காரமென்றான். இன்

* திகம்பரத்தன்மை-என்பது திக்குகளை வஸ்திரமாகவுடையசிவனுடைய சாரூபமென்றும், வஸ்திர மில்லாதவ னென்றும் ஆகும்.

னும் ஓ! காசியே! எப்போதுஞ் 1 சரோகபூமியிலுள்ள உன்னிடத்தில் ஆரோக்கியபூமியென்பது பொய்யான பிரசித்திதான்; எதனாலேயென்றால்: உன்னிடத்தில் வாசஞ்செய்த ஜனங்களுக்கு ஜன்மாந்தரத்திலேயுந் 2 தேகஞ்சூலத்தோடு கூடியிருக்கிறது, 3 சிரசு ஜலபாரமுள்ளதாகவிருக்கிறது,அதனாலேதானென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ! கிருசானுவே! நீ புத்திசாதுரியமில்லாதவனாக குணத்தையுந் தோஷமாகச் சொல்லுகிறாய். இந்தக்காசிநகரத்தில் இருக்கிறபோகிகளாகிய புருஷர்களாலும்யோகிகளாலும் அடையக்கூடாதசிவசாரூபத்தை அடைவார்கள். எப்படி யென்றால் இந்தக் காசிநகரத்தில் பரிசுத்தமில்லாத தேகத்தைவிட்டவனும், பாலநேத்திரத்தில் அக்கினியும்; சடையையுடைய சிரசினில் கங்கையையுமுள்ள நிர்மலமாகியசரீரத்தையடைவான். இன்னும் பிரதோஷகாலத்தில் நடனஞ்செய்கிற ஈஸ்வரன் இந்தக்காசிநகரத்தில் வாசஞ்செய்கிற ஜனங்களுக்கு அந்தியகாலத்தில் வலச்செவியினிடத்தில் தாரகமந்திரத்தினுடைய அக்ஷரங்களைச்சொல்லி தன்சுவரூவமாகப்பிரகாசஞ்செய்துகொள்ளுகிறான்; ஆனதால் இது உலகத்தில் முக்கிய க்ஷேத்திரமாகவிருக்கிறதென்று சொன்னான்.

காசிதேசப்பிராமணர்களைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசு கங்கையிலிராநின்ற தேசங்களைப்பார்த்து கரங்களைக்கூப்பினவனாக நாள்தோறும்பிராதக்காலங்களில் கங்காஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்துநித்தியகர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களும், புட்பங்களால் ஈஸ்வரனைப்

---

1 சரோகபூமி - யென்பது சரசுகளையுடைய பூமியென்றும், ரோகத்துடனே கூடிய பூமியென்றும் ஆகும்.

2 தேகஞ் சூலத்தோடுகூடி-என்பது சிவரூபத்தால் சூலாயுதந்தரித்தவனென்றும், தேகஞ்சூலைநோ யுள்ளவனென்றும் ஆகும்.

3 சிரசு ஜலபாரம்-என்பது சிவசாரூபத்தால் சூலாயுதந்தரித்தவனென்றும், சிரசில் ஜலதோஷமுள்ளவனென்றும் ஆகும்.

பூசைசெய்துகொண்டிருக்கிறவர்களும், பூதேவர்களுமாகிய பிராமணர்களுக்கு நமஸ்காரமென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே! கலிமகிமையால் சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமாகிய ஆசாரங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களாகிய இத்தேசத்துப்பிராமணர்களை நீ எப்படி நமஸ்காரஞ்செய்கிறாய்? இவர்களுடைய அக்கிரமங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேள்: இத்தேசத்துத்துப் பிராமணர்கள் பிராதக் காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தாலும், வண்ணான் கொண்டுவரப் பட்டதுங் கழுதைகளால் சுமக்கப்பட்டதுமாகியவஸ்திரங்களைப்பிரதிதினந் தரித்துக்கொண்டுவெளியில்போவார்கள்; போனபிற்பாடுமிலேச்சர்கள்முதலாகிய அசுசிஜனங்களைத்தொடுவார்கள், தொட்டாலும்மறுபடியும் ஸ்நானஞ் செய்கிறதில்லை; ஸ்நானஞ் செய்யாமலே போசனஞ்செய்கிறார்கள்; அப்படி போசனஞ் செய்தாலும் வெட்கப்படுகிறதில்லை. இன்னும் ஆயுதங்களால் சீவனஞ்செய்வார்கள். உத்கிருஷ்டமாகிய சாஸ்திரங்களைத்தியாகஞ்செய்துவிடுவார்கள். சூத்திரனாலே கொண்டுவரப்பட்ட ஜலத்தால் ஸ்நானம் ஆசமனம் தேவதாபிஷேகம்சமையல்முதலானவைகளைச்செய்வார்கள் உச்சிஷ்டத்துக்குப் பயப்படுகிறதில்லை. மிலேச்சராகிய அனேக பேதங்களுடைய துருக்கருடனே எப்போதுஞ்சாவகாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பறையர்களையுஞ் சக்கிலிகளையுந் தொடுவதற்குச் சங்கோசமில்லாமலே வழிகளில் பிரவேசிப்பார்கள். இன்னும் நீசர்களாகியுந் துஷ்டர்களாகியு மிருக்கிற மிலேச்சர்களாலும் நாய்களாலும் பார்க்கப்பட்ட அன்னத்தை நிர்ப்பயமாகப்போசனஞ்செய்வார்கள். வேதாட்சரங்களை அறியாமல் பந்தியிலுட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறதற்கு அயோக்கியர்களாகிய துராசாரசனங்களுடனே சமமாக உட்கார்ந்து புசிக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட அனாசாரங்களிருந்தாலும், மதுபானத்தால் மதத்தையுடைய பிரபுசனங்களை மயக்கும்பொருட்டு வேதங்களுக்கும் ஸ்மிருதிகளுக்குந் தூரமாயிருக்கின்றதுஞ் சாரமில்லாமலிருக்கின்றதுமாகிய கருமங்களை அனுஷ்டிப்பார்கள். இன்னும் ஒருகன்னிகையை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அவளுக்கு எவ்வனம் உண்டாகிறகால

த்தில் கிரகத்திற்ருனே விட்டுவிட்டு பொருளினிடத்தில் ஆசையுள்ளவர்களாய் தேசாந்தரங்களில் வெகுநாள் சஞ்சாரஞ்செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இந்தப்படிக்கு அந்நியோந்நிய சம்போக அபேட்சையால் அதிகரித்துப்போன எவ்வன முள்ளவர்களாகியும், உற்சாகமழுங்கிய மனதுடையவர்களாகியுமிருக்கிற சதிபுருஷர்களுக்குத் துன்பத்திற்குக் காரணமாகவிருக்கிற சேர்க்கையைப் பாபிஷ்டியாகிய தெய்வம் என்னவென்று நியமித்ததோ! இன்னும் இந்ததேசத்தில் பிராமணர்கள் அத்தியயனஞ்செய்கிறதேயில்லை. ஒருவேளை நூற்றிலொருத்தனுவது ஆயிரத்தி லொருத்தனுவது அத்தியயனஞ்செய்தால் துஷ்டத்தன்மையாகிய தர்க்கங்களில் பிரயாசைப்படுகிருர்கள். வேதங்கள் ஸ்மிருதிகள்முதலியவைகளின் நல்ல சங்கதிகளைத்தூரமாக விட்டுவிடுவார்களென்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ! ஓ! கிருசானுவே! இந்தப்பிராமணர்களை நீ தூஷிப்பதைக்கேட்டால் என்னுடைய மனதுமிகவும் நடுங்குகின்றது உன்னுலே உபன்னியாசஞ் செய்யப்பட்ட இந்த ஆசாரவித்தியாசங்களென்பது கலியுகத்தினுடைய தோஷமேதவிர பிராமணர்களுடையதோஷமல்ல கலியுகத்தில் கிருதயுக சம்பந்தமாகிய நடத்தைகள் எப்படி சம்பவிக்கும்; பாபங்களென்கிற கொடிகளுக்குச்சமீபத்தில் ஆதரவுவிருட்சத்தைப் போலிருக்கிற இந்தக்கலிகாலமென்பது எவர்களால் ஜெயிக்கக் கூடும்? இந்தகலியுகமானது எப்படிப்பட்டதெனில் பாபகர்மங்களென்கிற கூட்டத்துக்கு மாளிகைபோ விருப்பதுவுந், துரகங்காரத்துக்குச் சிம்மாசனத்தைப்போலிருப்பதுஞ் சாஸ்திரங்கள் சம்பந்தமான தலையெழுத்துகளை நாசஞ்செய்வதும், யாகங்களுக்குச் சாந்திதினத்தைப்போலிருப்பதுஞ் சமஸ்தமான வேதங்களுக்கும் பிரதமைதிதியைப்போலிருப்பதுஞ், சத்புருஷர்களுடைய பூசையென்கிற மலரைக்குவிந்துபோகும்படிச் செய்வதும், பொருளாசைக்குப்பிறந்த வீடாகவிருப்பதும், அனேகமான அனர்த்தங்களைச் சம்பாதிப்பதுமாகிய இந்தக்கலி இப்போது விருத்தியாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட கலியுகத்திலும் இந்த

உலகத்தில் நூற்றிலொருவர் வேதமார்க்கத்தில் பக்தியுள்ளவரா கவிருந்து சுவல்பமாவது கருமங்களை அனுஷ்டானஞ் செய்வார் கள். அவர்கள் பாலைநிலத்தில் சுவல்பஜலமுள்ள சரசு இருந்தா லும் அது எப்படி சிறப்படையுமோ அதுபோல சிறப்படைவார் கள். இன்னும் எந்தபிராமணர்கள்சாயதிசனங்கவென்றும், ராஜ புத்திரர்களென்றும், பிரசித்தர்களாகவிருக்கிறார்களோ அப்பே ர்ப்பட்டவர்கள் ஆயுதங்களைத்தரித்தவர்களாகி தயாசூனியரான மிலேச்சப் பிரபுக்களைப்பிரயத்தினத்தால் அனுசரித்துத்தேவா லயங்களையும், பிராமணர்களையுஞ் சம்ரட்சணைசெய்வார்கள். அப் படிப்பட்ட தன்னியர்கள் வீடுகளிற்றானே சும்மா விருப்பார்க ளானால், இந்தப்பூமியில் தேவாலயங்களுக்கும் பிராமணத் தன் மையென்கிறதற்குங் கரங்களால் ஜலத்தைத்தாரை விட்டு விட வேண்டியதாக விருக்குமென்று சொல்லி அப்புறம் திக்குகளை யும் பார்த்தவனாகச் சிறப்பாகச் சொல்லுகிறான். என்னவெனில்: சேதுமுதல் இமாசலபரியந்தம் சகலமான பூமிகளும் மிலேச்சர் களால்அபகரிக்கப்பட்டதாகியும் இராஜகூட்டங்களெல்லாம்ஓடி ப்போனதாகியும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தயாசூனியனாகநித்திரைசெ ய்துகொண்டுங் கலிகாலந்தடங்கலில்லாமல் விருத்தியாகிக் கொ ண்டும் இந்தப்பிரகாரமாக விருக்கிறகாலத்திலும் ஒவ்வொருவர் உலகத்தில் சிரேஷ்டத்தன்மைவகித்தவராக வேதசம்பந்தமான மார்க்கத்தை அசஞ்சலமாக சம்ரட்சணை செய்துகொண்டுவருகி றார்கள். இந்தத்தேசத்திலிருக்கிற சனங்கள் விகிதமாகிய ஆசார ங்களைவிட்டு விரோதமாகிய ஆசாரங்களைப்பொருந்தினாலுந் திரி விக்கிரமனுடைய திருவடிநகத்தால் உதித்துப் பரமபவித்திரமா கியதும்பாபங்களைநாசஞ்செய்வதில் பிணைப்பட்டிருப்பதும்ஆகிய கங்காநதியினுடையஜலமும் இவர்களுடைய தேயங்களில் எக்கா லமும் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறபடியால் இவர்களைவிட தன்னியர் கள் யாருமில்லை. இன்னும்கௌடதேசங்களிலும்,கன்னியாகுபஜ தேசங்களிலும், மிதுலை தேசங்களிலும், இன்னும் இதரமான தேசங்களிலுந்தன்னியர்களாகியசிலபேர்வித்துவான்களிருக்கிற படியால்தான் இன்னும் பூமியில் கல்விகள் சீவித்துக் கொண்டிரு க்கின்றன. இனிஇந்தவார்த்தையை முக்கியமாகக்கேள். என்ன

வெனில்: இந்தத்தேசத்தில் பிரசித்தியாகவிருக்கிற ஆசாரங்கள் அந்நியதேசத்திலிருக்கிறவர்களுடைய மனதுக்கு இஷ்டமில்லாமற்போனால் அதனாலென்னகுற்றம். விவேகவான்களாகியபுத்திரர் தகப்பனுடைய மனதுக்கு இல்லாமற்போனால் அதனால்அப்புத்திரர்களுக்கு என்னதோஷம்வரும். இன்னுமிந்தத்தேசத்தார் பிராதக்காலத்தில் சீதஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பக்தியுடனே தேவதாபூஜை செய்வார்கள். எவ்வளவு பசியாயிருந்தபோதிலும் பழைய சாதத்தைப் புசிக்கிறதில்லை. கோமயத்தால் மெழுகப்பட்ட விடத்திலேயே சமையல்செய்வார்கள். அந்த விடத்திலிருந்துவெளியில் கொண்டுவந்த சாதத்தைப்புசிக்கிறதில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட போஜன நியமம் எந்தத்தேசத்திற்றான் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னான்.

சமுத்திரத்தைக் குறித்து

அப்புறம் விமானத்தைச் சிலதூரம் நடத்தி கரங்களைக்கூப்பினவனாக விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான். பர்வதங்கள் உலகத்துக்குச் செய்துகொண்டிருந்த தொந்தரையால் கோபமுள்ளவனாகிய தேவேந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்துக்குமிகவும்பயப்பட்ட மைனாகபர்வதத்தினுடைய பிராணசம்ரட்சணை செய்ததால் பிரசித்தமான கீர்த்தியுள்ளதும், தன்னிடத்தில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற வாயுவென்கிறநாட்டிய ஆசாரியனால் நடனஞ்செய்விக்கப்பட்ட அலைகளை யுடையதும், யோக்கிய சனங்களால் தோத்திரஞ் செய்யத் தக்கதுமாகிய இந்த சமுத்திரத்துக்கு நமஸ்காரமென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன்சிரிப்புடனேசொல்லுகிறான். ஓ! விஸ்வாவசுவே! பாமரர்களாலும் பானஞ் செய்வதற்கு அஸக்கியமாகிய ஜலத்தையுள்ளதாகியுஞ், ஜலஜெந்துக்களுக்கு ஆதாரமாகியுமிருக்கிற இந்தச்சமுத்திரத்துக்கு நமஸ்காரஞ் செய்யவேணுமென்கிற இச்சைஉனக்கு எப்படித்தான் உண்டாயிற்று? எனக்கானால் அபிவிருத்தியா யிருக்கிற கடூரமாகிய

தொனியுள்ளதும் நீசத்துவமுள்ளதுமாயிருக்கிறஇந்தச்சமுத்திரத்தினிடத்தில்கோபமேயுண்டாகிறது. எப்போதுங் கூச்சலுடையதுஞ் சொலித்துக்கொண்டிருக்கிற சடராக்கினியுள்ளதும்மிகுந்த ஜலமுள்ளதுமாகியிருக்கிறபடியால் இந்தச் சமுத்திரத்தைக் குறித்து சகலஜனங்களுந் தரித்திரனைப்பார்த்துக் கோபஞ் செய்வதுபோலக் கோபஞ்செய்வார்கள். இந்தச்சமுத்திரஞ் சமுர்த்தியமாக விருப்பதானாலும் அதிக லோபத்துவ முள்ளதாகிறபடியால் விவேகிகளாலே ஆதரணை செய்யப்பட்டதல்ல. எப்படி யெனில்: இந்தச் சமுத்திரம் இரத்தினங்களெல்லாம் உற்பத்தியாகிற ஸ்தானமாகவிருந்தும் இலட்சுமியினுடைய உற்பத்திக்குகிரகமாகவிருந்துஞ் 1 சுவர்ன்னஸ்திதியிலுள்ளதாகவிருந்தும்அனேகமான 2 ஊர்மிகள் உள்ளதாகவிருந்தும் அனேக தனங்களைவிருத்திசெய்யத்தக்க கப்பல்களுடைய சஞ்சாரத்தை யுடையதாகவிருந்தும் ஒருகாலத்திலேயும் 3 விதரணியுடையதாக விருக்கிறதில்லை. இந்தச்சமுத்திரத்தைச் சிருஷ்டி செய்ததேபிரயோசனமில்லையென்று எனக்குத்தோன்றுகிறது. எப்படியெனில், இந்தச்சமுத்திர ஜலம் கரைகளிலிருக்கிற விருட்சங்களுக்கும் உபயோகமானதல்ல, பயிர்களுக்கு உபயோகமென்பது எப்படித்தானாகும்? ஸ்நானஞ் செய்வதற்கும் யோக்கியமானதல்ல, பானஞ் செய்வதற்கு எப்படித்தான்யோக்கியமாகும்? எந்த விதத்திலும் இதரர்களுக்கு உபயோகமானதல்ல. இன்னும் மிகவுங் கர்ஜனை செய்துகொண் டிருப்பதும், அகாதமாக விருப்பதுந், தனக்குள்ளேயிருக்கிற துஷ்டஜெந்துக்களால் பயங்கரமாகவிருப்பது

---

1 சுவர்னஸ்திதி-என்பது பொன்னுடைய விருத்தி என்றும் நிர்மலமாகிய சலத்தினுடைய விருத்தியென்றும் ஆகும்.

2 ஊர்மிகள் - என்பது மோதிரங்களையும் அலைகளையும் உடையனவென்று ஆகும்.

3 விதரணியாக விருக்கிறதில்லை-என்பது தானஞ் செய்பவனாகிறதில்லையென்றும், கப்பல்கள் இல்லாததாக விருக்கிறதில்லை யென்றும் ஆகும்.

மாகிய இந்த * ஜலாசயத்தை சிருஷ்டிசெய்த பிரமதேவனுக்கு என்ன கீர்த்திதான் உண்டாகும்? நீ சொல். இன்னும் எவனுக்கு எப்போதும் பிரயத்தினஞ்செய்யாமல் அதிகமாகியசுவர்ணஸ்திதி பிராப்தியாகிக்கொண்டிருக்கிறதோ அவன் தன்னுடைய வரவுக்குத்தகுந்தபடி செய்யாமலிருந்தால் அக்கினிக்கு இரையாகவாவது, மர்த்தனஞ் செய்கிறவர்களுக்காவது, கட்டுகிறவர்களுக்காவது பாத்திரனவான். இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் இந்தச்சமுத்திரத்தினிடத்திலுமிருக்கின்றது. எப்படியெனில்: வடவாமுகாக்கினிக்கு ஆகாரமாகியும், விஷ்ணு இலட்சுமியைச் சேர நினைத்தபோது மந்தரகிரியால் கடையப்பட்டும், இராமவதாரத்தில் வாராவதி கட்டப்பட்டுமிருக்கிறது. இன்னும் அகஸ்தியரால் பானஞ்செய்யப்பட்டு விடுபட்டதினலே உச்சிஷ்ட மாகிறபடியால் சிஷ்டர்களாலே தொடக்கூடாததாகிய இச்சமுத்திரத்தைப்பொருந்தி மார்க்கஸ்தராகிய பிகவுந்தாக முள்ளவர்களானலும் இந்த சலத்தைப்பானஞ்செய்வதில்லை யென்முன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன், ஓ சினேகிதனகிய கிருசானுவே! சகல குணங்களுக்கும் ஸ்தானமாகவிருக்கிற நதிபதியாகிய இந்தசமுத்திரந் தூஷிக்கத் தகுந்ததல்ல. எப்படியெனில் உலகத்துக்குமுக்கிய சீவனதாரமாக விருக்கப்பட்ட உப்பு முதலானவைகளை அளிப்பதுந் தேவேந்திரனுக்கு உச்சைச்சிரவமென்கிற அஸ்வத்தைக்கொடுத்ததும் மறுபடியும் அவனுக்குதம்பியாகிய உபேந்திர அவதாரமாகிய விஷ்ணுவுக்கு இடது கண்ணகச் சந்திரனைத்தந்ததுமாகிய இந்த சமுத்திரத்தைவிட இதரமான சிறந்த வஸ்துவை நீசொல். இன்னுந்தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தையும் இஷ்டார்த்தங்களை கொடுக்கத்தக்க கற்பகவிருட்சங்களையுங் காமதேனுவையுந் திகம்பரனகிய சிவனுக்கு ○ சிதாம்

---

* ஜலாசயத்தை-என்பது ஜலத்துக்கு ஆதாரமான தென்றும், சடமாகிய மனதுள்ளதென்றும் ஆகும்.

○ சிதாம்சுகனும்-என்பது சிவனுக்குச் சந்திரனைக் கொடுத்தவனென்றுஞ் சுப்பிரமாகிய வஸ்திரத்தைக் கொடுத்தவ னென்றும் ஆகும்.

சுகனுங் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகையால் இப்பேர்ப்பட்ட சிறந்த வஸ்து எங்கேயாவது பார்க்கும்படி இருக்கிறதா? இன்னும் இதனுடைய பாக்கியத்தைச் சொல்வதற்கு ஆதிசேஷன் முதலானவர்களுஞ் சமர்த்துள்ளவர்களல்ல. எப்படியெனில், இந்தச்சமுத்திரத்துக்கு உலகத்தைப் பரிசுத்தஞ்செய்விக்கிறதும் ஜந்துமகாரிஷிக்குப் புத்திரியாகியுமிருக்கிற கங்கையானவள் பாரியாளாகவிருக்கிறாள். உலகத்துக்கெல்லாம் ஆனந்தத்தையுண்டாக்குகிற சந்திரன் குமாரனாகவிருக்கின்றான். சகல ஜனங்களாலும் பூசிக்கப்படும் இலட்சுமிதேவி குமாரத்தியாக விருக்கிறாள். ஜகதீசனாகிய மகாவிஷ்ணுவே மருமகனாகவிருக்கிறான். ஆனதால் இந்த சமுத்திரம் யாவராலும் பூசிதைக்குப் பாத்திரமானதென்று சொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிறான்.

ஜகந்நாதத்தைக் குறித்து

இன்னும் இந்தச்சமுத்திரத்தினுடைய பாக்கியத்தைப்பார். இந்தச் சமுத்திரக்கரையில் யக்ஷர், அப்சரர், கின்னரர், கந்திருவர் முதலாகிய தேவர்களால் எப்போதும் ஆசிரயிக்கப்பட்டதும் பகவானுடைய முக்கியமான வாசஸ்தலமாக விருப்பதுமாகிய புருஷோத்தமனாகிய மகாவிஷ்ணுவினுடைய புண்ணியஸ்தலமிருக்கின்றது. இந்தஸ்தலத்தில் மரண மடைந்தவர்களுக்கு மோட்சமென்பது உள்ளங் கையிலிருக்கிறது. அதுவு மிருக்கட்டும், அவர்களுடைய தேகந்தகனஞ்செய்யாமலிருந்தும் விகாரத்தையடையாமல் கட்டைகளைப் போலிருக்கின்றது. இன்னும் இந்தஸ்தலத்தில் நீசஜாதிகளாலேகொண்டுவரப்பட்ட அன்னமுதலானவைகளை இலட்சுமீபதியாகிய சுவாமிக்கு நைவேத்தியஞ்செய்து அந்த அன்னத்தைப்பக்தியுடனே புசித்தவர்களுக்குச் சன்மாந்தரத்தில் சம்பவித்த மகாபாபங்களெல்லாம் நாசமாகுமென்றுபெரியோர் சொல்லுவார்கள், என்றுசொல்லி பக்தி அதிகரித்தவனாக மரவிக்கிரகத்தில் பிரதிபலித் திருப்பவனாகியும், யாகங்களில் விவேகவான்களாலே ஓமஞ்செய்யப்பட்ட அவிர்ப்பாகங்களை அங்கீகரிக்கிறவனாகியுங், கிருபையால் குளிர்ச்சி யுள்ளவனா

கியும், பரமப்பிரகாசமாக வுள்ளவனுகியும், மிகவும் பரிசுத்தமுள் ளவனுகியுந், தேஜோ ரூபனுகியுமிருக்கிற ஜகந்நாத சுவாமிக்கு நமஸ்காரமென்று சொன்னுன்.

குஜராத்திதேசத்தைக் குறித்து

அப்புறஞ்சிலதூரம் விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசுவென் பவன் சிறப்பாகச்சொல்லுகிருன். ஓ சினேகிதனுகிய கிருசானு வே! சகலசம்பத்துகளுக்கும் ஆதாரமாகவிருக்கிறபடியால் சுவர் க்கலோகத்தைப் பின்னிடும்படியாகச்செய்கிற இந்த குஜராத்தி தேசம் நேத்திரங்களுக்கு மிகவும் ஆனந்தமாக விருக்கின்றது. இந்தத்தேசத்தில் கர்ப்பூரத்தோடு கூடியிருக்கிற ருசிகரமான பாக்கை யுடைத்தானதாகிய இளம் வெள்ளை வெற்றிலை ரசத் தால் மிகவுஞ்சிகப்பாகப்பிரகாசிக்கிற வாய்களுள்ளவரும், சகல சனங்களாலுஞ் சிறப்புச்செய்யத்தக்க திவ்ய வஸ்திரங்களைத் தரி த்தவர்களும், மிகவும் பிரகாசிக்கிற இரத்தினுபரணங்களையுடை யவர்களும், குங்குமத்தோடு கூடி மிகுந்த பரிமளத்துடன் சேர்ந் திருக்கிற கந்தங்களால் குமுகுமுவென்கிற தேகத்தை யுடையவ ர்களுமாகிய எவ்வனமுள்ளபுருஷர்கள் தங்கள் தங்கள் மனதிஷ் டப்படிக்கு கிரீடைகள் செய்கிற எவ்வன ஸ்திரீகளுடனே அதிக ஆனந்தமாக விருக்கின்ருர்கள். இன்னும் இந்தத்தேசத்தில் ஸ்தி ரீகளுடைய சவுந்தரியமுஞ் சமானமில்லாதது. எப்படியெனில்: அவர்களுடைய தேகம் புடம்போட்ட பொன்னுக்குச் சமானமா கிய காந்தியுள்ளது, அதரம் மிகவும் சிவப்பாகியும் மிருதுவாயுமி ருக்கிறது, கரங்கள் நூதனமாகிய மாந்தளிர்போ விருக்கின்றன, வாக்கு அமிர்ததாரையைப்போலிருக்கிறது, முகம் கமலத்தைப் போலிருக்கிறது, நேத்திரங்கள் குமுததளங்கள் போலிருக்கின் றன. ஸ்தனங்கள் தங்கக்குடங்கள்போலிருக்கின்றன. ஆனதால் இந்த குஜராத்தி ஸ்திரீகளுடைய எந்த அவயவங்கள் தான் எவ் வனபுருஷர்களுக்கு மோகத்தை யுண்டாக்கத்தகாதனவாக விரு க்கிறதென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! நேயனே நீ சொல்லியது சத்தியந்தான். ஆனாலும் இந்த குஜாரத்தி தேசத்தார் வஸ்துவினுடைய சாரத்தை அனுபவிக்கத் தெரியாதவர்கள். எப்படியெனில் இந்தப்புருஷர்கள் (நாணமுங் காம விகாரமும் உண்டாயிருப்பவர்களும் மின்னல்போன்றதேககாந்தியுள்ளவர்களுமாகிய நூதன எவ்வனஸ்திரீகளைக் கிரீடைக்கு யோக்கியமானகாலத்தில்) வீடுகளிற்றானே விட்டவர்களாகியும், விலையுயர்ந்த நவரத்னமுதலாகிய வர்க்கத்தில் லாபஞ்சம்பாதிக்க மிகுந்த ஆசையுள்ளவர்களாகியும் அனேகநாள் பிரயாணஞ்செய்ய வேண்டிய தூரதேசங்களில் வெகுகாலஞ் சஞ்சாரஞ் செய்து கொண்டிருப்பார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன், ஓ! மந்தபுத்தியையுடைய கிருசானுவே! இதுபுருஷர்களுக்கு உத்தம குணமேயன்றி தோஷமல்ல. எப்படியெனில், இந்தகுஜராத்திபுருஷர்கள் தேசதேசங்களிலிருக்கிறஆச்சர்யங்களைச்சந்தோஷத்துடனே பார்க்கப்பட்டவர்களாகி மிகுதியானதிரவியங்களைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு வீட்டுக்குவந்து சகல சம்பத்துள்ளவர்களாய் வெகு காலம் விரகத்தால் மிகுந்த ஆசையுள்ள தங்கள் தங்கள் ஸ்திரீகளுடனே கூடி மிகுதியான சவுக்கியத்தை அனுபவிப்பார்கள். இந்தகுணங்களில்லாதவர்களாகிய அதமபுருஷர்களுடைய நடத்தைகள் எப்படிப்பட்டதென்றால்; தரித்திரனாலும், அதிவழக்கத்தினாலும், பெண்சாதியாலே அருவருப் புடையவனாகியும், இராசாங்கத்து அதிகாரஸ்தர்களுடைய அறிமுகமில்லாமையினால் சகல ஜனங்களுக்கும் பயப்படுபவனாகியும், புத்திப்பிரகாசமில்லாதவனாகியுஞ், சோம்பேறியாகியும், வீடுகளில் இருப்பவன் கிணற்றி லிருக்கும் ஆமையைப்போல் * புவனசரித்திரத்தை என்னதான் தெரிந்து கொள்ளுவான்; அல்லது என்ன சுகத்தைத்தா னனுபவிப்பான். எவன் இதரவியாபாரங்களை விட்டுவிட்டு ஸ்திரீயினுடைய முகத்

* புவனசரித்திர மென்பது-இதாசலத்தி னுடைய சுவராசியமென்று ஆகும்.

தைப் பார்த்துக்கொண்டு வீட்டிற்றுனே சோம்பேறியாக விருப் பாஞே அவன் மந்தபுத்தி யுள்ளவனுய்த் தரித்திரனுகப் போ வான். எவன் பூமியில் சுகத்துடன் இருப்பதற்கு இச்சிப்பாஞே அவன் அரசர்களுடைய சபையில் பிரவேசிக்க வேணும்; அந் தச் சபையில் சுபமான வார்த்தைகளையே பேசவேணும். தன் காரியத்தில் ஆத்திரப்படக்கூடாது; வியசன மில்லாமல் வந்தம ட்டுக்கும் பொருளைச்சம்பாதிச்சவேண்டும். பிரபுவின் இஷ்டர்க ளுடைய கிருபையைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டும்; ஜனங்க ளுக்குஉபகாரங்கள்செய்யவேண்டும்;எவனுக்கும்அபகாரஞ்செய் யக்கூடாது. இன்னும் பிரபுவானவர்கள் அயுக்தமான வார்த்தை களையாவது யுக்தமானவ்ார்த்தைகளையாவது பேசினுலும் அவை களையுங் கொண்டாடவேண்டும். அந்தப்பிரபுவினுடையகுருக்கள் என்ன அவிவேகிகளாகவிருந்தாலும் அவர்களையும் பூஜிதை செய் யவேண்டும். சபையில் யாதும் அபேட்சையில்லாதவனைப் போல அபிநயிக்கவேண்டும், தன்னுடைய காரியத்தைப் பிரபு சந்தோ ஷமாகவிருக்கும்போது இரகசியமாகச் சொல்லவேண்டும். இந்த ப்படி நடப்பவர்களே விவேகவான்களாமென்று சொன்னுன்.

யமுனுநதி தீரத்திலிருக்குங் கிருஷ்ணனைக் குறித்து

அப்புறம் விமானத்தை சிலதூரம் நடத்தி விஸ்வாவசுவென் பவன் கரங்களைக் கூப்பினவனுகச் சந்தோஷத்துடனேசொல்லு கிறுன் ஓ! யமுனு நதியே! கிருஷ்ணனுடைய ஆலிங்கனத்தால் விசேஷமாகிய நீலகாந்தியையுடைய உனக்கு நமஸ்காரம் உனது சலத்தினுடைய துளிகளால் வியாபிக்கப்பட்ட புஷ்பப்புதர் வீடு களுக்கு நமஸ்காரம். கிருஷ்ணனை ஆலிங்கனஞ் செய்யவேணுமெ ன்கிற இச்சையால் அப்புதர் வீட்டுக்குள் ளிருக்கிற கோபிகா ஸ்திரீகளுக்கு நமஸ்காரம் அந்தஸ்திரீகளால் ஆஸ்ரயிக்கப்பட்ட நாதனுகிய கிருஷ்ணசுவாமிக்கு நமஸ்காரவசனங்களை அத்தியய னஞ் செய்கிறேமென்றுன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! ஓ! சிநேகிதனாகிய விஸ்வாவசுவே! ஜாரர்களுக்குஞ் சோரர்களுக்குஞ் சிரோன்மணியாகியும் உலகத்தை வஞ்சனை செய்பவனுமாகிய கிருஷ்ணனுடைய தியானத்தால் என்ன பிரயோசனம்? போதும் போதுமென்றான். எனெனில், இதரர்களுடைய வீடுகளில் வெண்ணையைத் திருடி நேத்திரங்களைச் சிமிட்டிக்கொண்டுபட்சிக்கிறபோது கோபிகாஸ்திரீகளால் இழுத்துக்கொண்டு வரப்பட்டவனாகி தாயாரிடத்தில் சேர்க்கும்படியாகிய கிருஷ்ணனைப்பார்த்து அந்த அசோதை ஓ கிருஷ்ணனே! (லுண்டோர்மாநவநீதம் என்பது வெண்ணையைத்திருடாதே யென்று உனக்கு நான்சொல்லியிருந்தும் இந்த வெண்ணையை நீ என் திருடினாயென்று மிறட்டுகிற தாயைப்பார்த்து ஓ தாயே (மாநவநீதம்லுண்டேயே) என்பது மனுஷியர்களால் கொண்டுவரப்பட்டதைத்திருடு என்று நீசொன்னபடிக்கே நான் திருடினேனென்று அந்த அபராதத்தைத் தாயார்பேரிலேயே சுமத்திவிட்டான். இன்னுங் குசோத்தியக்காரனாகிய கிருஷ்ணன் ஒரு கோபிகா ஸ்திரீயினுடைய புஜத்தில் விளையாட்டாக ஒருகிளிப்பிள்ளையை எற்றிவிட்டதினால் அவள் பயப்பட்டு ஓகிருஷ்ணனே! (அம்சங்கதம் சுகமிஹாபநய) என்பது புஜத்தில்பொருந்திய கிளியை இப்போது எடுத்துவிடு என்று சொன்ன அந்த ஸ்திரீயினுடைய வஸ்திரத்தைக் களைந்து விட்டவனாய், ஓ கோபிகாஸ்திரீயே! (அம்சங்கதம் சுகமிஹாபநய) என்பது அம் என்கிற அட்சரத்துடனே சங்கதங்கூடிய சுகத்தை எடுத்துவிடென்று நீசொல்லியபடிக்கு அந்த அம்சுகமாகிய வஸ்திரத்தை நான் எடுத்துவிட்டேனென்று மோசஞ்செய்தான். இன்னும் முராசுரனை சம்மாரஞ்செய்த கிருஷ்ணன் ராதையுடனே கூடி இராக்காலமெல்லாம் ஒழித்தவனாகி உதயகாலத்தில் தன்வீட்டுக்குவரும்போது நீளாதேவி பார்த்து ஓ கிருஷ்ணனே! நீ (அபராதிகன்) என்பது அபராதம் உள்ளவன் ஆகவேண்டாமென்று பூர்வமே உனக்கு நான் சொல்லியிருந்தும் நீயேன் குற்றஞ்செய்தாயென்று கோபத்துடன் கேட்ட நீளாதேவியைப்பார்த்து ஓ தேவியே (அபராதிகன்) என்பது ராதையை விட்டவனாக வேண்டாமென்று நீ சொல்லிய வசனப்படிக்கே நான் ராதையுடனே கூடினவனானே

னென்று மாயை வார்த்தைகளால் மயங்கச் செய்தானே னென்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ இஷ்டனுகியகிருசானுவே! இந்தப்பிரகாரம் நீ சொல்லவேண்டாம். இந்த கிருஷ்ணனுடைய குணுதிசயங்களைக் கேள்: பரமபாவனனுகியுஞ் சகல உலகங்களுடைய பாபங்களை நாசஞ்செய்வதற்கு அவதாரஞ் செய்தவனுந் தன்னைநோக்கி நமஸ்கரிக்கிற ஜனங்களுக்கு பரமானந்தத்தைக் கொடுக்கிறவனுமாகிய அந்த எதுநந்தனனுகிய கிருஷ்ணன் நிர்தையென்கிற மார்க்கத்துக்குத் தூரமாகவிருக்கப்பட்டவன், துஷ்டர்களுடைய நாசத்துக்காக அவதாரஞ்செய்த எந்த கிருஷ்ணனுடைய சரித்திரமென்கிறது சகலலோகத்தையும்பவித்திரஞ்செய்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட பரமபுருஷனுகியுஞ் சமஸ்தமானவர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட கிருஷ்ணனுக்கு நான் நமஸ்காரஞ் செய்கிறேன். இன்னும் இந்தக்கிருஷ்ணனுடையஅதிக ஆச்சரியமான சரித்திரத்தை நீகேள் என்னவெனில் உலகத்தில திருடனிடத்தில் திருட்டுத்தனம் பிரசித்தமாக விருக்கின்றது, அந்தத் திருட்டுத்தனத்தில் திருட்டுத்தன்மையென்பது எப்போதும் பார்க்கப்பட்டதல்ல. இந்தக் கிருஷ்ணனுடைய திருட்டுத்தனமுதலாகிய காரியங்கள் சிரவணஞ்செய்கிறவர்களுடைய பாபங்களையெல்லாந் திருடுகின்றன. இன்னும் இந்தக் கிருஷ்ணனென்கிற மேகம் பிரகாசிக்கிறபோது கம்சன் பொருந்தியிருந்த சம்பத்து லோபமடைந்தது. உலகத்தில் கஷ்டங்களைக் கொடுக்கும்படியாகிய பாபங்களுக்கு உபசாந்தியுண்டாயிற்று. அம்சாசுரன் மரணத்தையடைந்தான் கீர்த்தியெங்கும் வியாபித்திருந்த தென்று சொல்லி பக்தி அதிகரித்தவனுக கம்சனை நாசஞ் செய்தவனும் முராசுரனை பேரில்லாமற் செய்தவனும் அம்சாசுரனை இம்சைசெய்தவனும் பாணுசுரனை க்ஷீணஞ்செய்தவனும் நரகாசுரனை நாசஞ்செய்தவனும் தேவேந்திரனுடைய கர்வத்தை நிராகரித்தவனும் பக்தர்களாகிய சிஷ்டஜனங்களுடைய கூட்டத்தை சம்ரட்சணை செய்தவனுமாகிய கிருஷ்ணுவதாரத்தை யுடைய சுவாமிக்கு நாம் யாவரும் நமஸ்காரஞ்செய்யவேண்டியதே முக்கிய கடமையென்று சொன்னுன்.

ஆதிபகவானைக் குறித்து

அப்புறஞ் சிலதூரம் விமானத்தை நடத்தி வனங்கள் தேசங்கள், நதிகள், மலைகள் முதலானவைகளைப்பார்த்து ஆச்சரியத்துடனே ஆதிபகவனை உத்தேசித்து விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான். ஓ! உலகத்துக்கு நாதனாகிய சுவாமியே, எத்தனை விதமாகிய கொடிகளையும், எத்தனைவிருட்சங்களையும், எத்தனை மலைகளையும், எத்தனை சமுத்திரங்களையும், எத்தனை நதிகளையும், எத்தனைவிதமாகிய புருடர், ஸ்திரீகளையும், எத்தனை தேசங்களையும், எத்தனைவிதமான மிருகபட்சிகளையும் நீ சிருஷ்டி செய்திருக்கிறாய். உன்னுடைய மகிமையென்பது புத்திக்கு அடங்குகிற தில்லையென்று சொல்லி நமஸ்காரஞ்செய்து மவுனமாக விருந்துவிட்டான்.

மகராஷ்டிர தேசத்தைக் குறித்து

அப்புறம் மற்றொருதேசத்துக்கு விமானத்தை நடத்தி எதிரில் பார்த்து விஸ்வாவசுவென்பவன் வெகு சிறப்புடனே சொல்லுகிறான். மதுரமாகிய சலத்தால் நிறைந்திருப்பதும் ஒப்பில்லாதபிரகாசமுள்ளதுமாகிய மகாராஷ்டிரம் என்கிற பெயருடைய இந்தத் தேசந்தேவேந்திரனுடைய அமராவதி நகரத்துடனே சமானமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. நற்குணங்களுக்குச் சமுத்திரத்தைப்போலிருக்கிற இந்தத்தேசத்தில் வாசஞ்செய்யுங் கிரகஸ்தர் சில பேர் சம்பத்துக்களுடைய சமுர்த்தியுள்ளவர்களாய் எப்போதும் பக்தியுடனே மிகவும் அதிதிபூசை செய்கிறார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ!சினேகிதனாகியகிருசானுவே! பூர்வகாலத்திலிருந்த சரித்திரத்தை இப்போது என் சொல்லுகிறாய்? இப்போதானால் கலிமகிமைபால் இதர சனங்களுக்குச் சம்மதியில்லாத கிரமங்கள் இத்தேசத்தில் வாசஞ்செய்கிறவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கிறது. எப்படியெனில்: இந்தத்தேசத்தில் பிராமணகுலத்தில் உதித்த சனங்கள் அனேகமானவியா
5 பாரங்களால் காலங்கழிக்கிறவர்களாகி போஜனசமயத்தில் ஸ்நா

னஞ்செய்து சந்தியாவந்தனஞ் செய்கிறதில்லை. இன்னும் பிராமணசம்பந்தமாகிய விருத்தியைத்தியாகஞ்செய்து கிராமங்களுக்குக்கணக்கராய் நானுவித வியாபாரங்களால் அனேகம்பேர் ஜீவனஞ்செய்வார்கள், இன்னும் இந்தப் பிராமணர்களுக்கு உற்சவங்களில் பிரதானமாகவிருக்கிற உபநயன விவாகங்களென்கிறதுகலிமகிமையால் காலபேதமில்லாம லிருக்கிறது, வேதபாடத்துக்கு யோக்கியமான வயசில் மிலேச்சர்களுடைய பாஷை அட்சரங்களுடைய அப்பியாசத்தை ஒருகாலத்திலும் விடுவதில்லை, இன்னும் மூடர்களாகியும் இடைவிடாது லௌகீக வசனங்களையே பேசிக்கொண்டிருக்கிறவருமாகிய இந்தப் பிராமணுளுக்கு கருமங்களில் மந்திரங்களைச் சொல்லவேண்டிய காலங்களில் மாத்திரம் மௌனமென்கிற விரதம் உண்டாயிருக்கிறது, கிராமங்களுடைய வரவு செலவு எழுதுவதினுலேயே சகலமான காலத்தையுங்கழித்துக்கொண்டு பாரம்பரியமாக இந்தப்படி யிருக்கிற இவர்களுடைய பிராமணத்தன்மை ஒப்பில்லாதது, இன்னும் வயிறு நிறைத்துக்கொள்ளவேண்டியதற்காக மிலேச்சர்களுக்குச் சேவகவியாபாரங்கள் செய்கிறதற்குத் தங்களுடைய சரீரத்தை சம்பளத்தால் விற்கிரயஞ் செய்துகொள்ளுவார்கள். இதுவு மிருக்கட்டும் பிராமணராகவிருந்துங் கணக்குகளில் சாதுரியங்களால் வஞ்சனை செய்து தங்களைப்போஷித்துக் கொண்டிருக்கிற எஜமான்களுடைய திரவியத்தை அபகரித்து * சுவர்னஸ்தேய மென்கிற மகாபாபத்தைச் செய்வார்கள். இன்னுங் கலிமகிமையால் சகல ஜனங்களுக்கும் யோக்கியன் அல்லது அயோக்கியனென்று தெரிந்துகொள்ளும் விவேகம் இல்லாமலிருக்கிறது மகாஆச்சரியம். எப்படியென்றால்: எந்த ஜனங்கள் இராத்திரிகாலங்களில் வீடுகளிற் பிரவேசித்தாவது ஆரண்யத்தில் பலவந்தமாகவாவது திருடுவார்களோ அவர்கள் தங்களுடைய எசமானனுடைய தனத்தை அபகரிப்பது இல்லை யல்லவா அப்பேர்ப்பட்டவர்களை திருடர்களென்று யாவரும் நிந்திப்பார்கள். எந்த ஜனங்கள் கணக்குகளை வித்தியாசஞ்செய்து தங்களைப் போஷிக்கிற எசமானனுடைய பொருளைத் திருடுவார்களோ அப்பேர்ப்பட்டவஞ்சகர்களை இக்

* ஸ்வர்னஸ்தேயம்-என்பது பொன் திருடுதல்.

காலத்தில் சகல சனங்களும் மரியாதை செய்வார்கள், இந்தத் தேசம் ஒப்பில்லாததென்று நீசொல்லியது சரியாகத்தானிருக்கின்றது. எப்படியெனில் இந்தத்தேசத்தில் சுவல்பகுணத்தால் அதிகமான பிரதிஷ்டை சம்பவிக்கிறது. அதாவது வேதத்தினுடைய பத்து அட்சரங்களை எவன் தெரிந்துகொண்டவனே அவனே வேதவியாசன். எவன் ஒருசுலோகத்தைச்சொல்லுகிருனே அவனே பிரகஸ்பதி. எவன் ஔபாசனமாத்திரஞ் செய்வானே அவனே ஆபஸ்தம்பமகாரிஷி இந்தப்படியாக சிஷ்டர்களுக்கு (பங்கஞ்செய்கிற கலியுகத்தினுல்) வித்தைகள் குறைந்துபோயிற்றேயென்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் என்னடா கிருசானுவே! பிராமணர்களிடத்திலேயே மிகவுந்தோஷங்களைச்சொல்லுகிருய். இந்ததேசத்திலும் அக்கினி ஹோத்திரஞ் செய்பவர்களுஞ்சாஸ்திரங்களுடைய அர்த்தங்களைப் போதிக்கிறதில் சாதுரியமுள்ளவர்களும் உபசாந்தியுள்ளவர்களும்யோகநிஷ்டையையுடையவர்களும் ஆத்துமஞானமுள்ள மகாத்துமாக்களும் இதரவிஷயங்களைவிட்டு வேதமார்க்கத்திலேயே நிபுணரானவர்களும் அநேகம்பேரிருக்கிருர்கள். இன்னும் இந்த மகராஷ்டிரப் பிராமணர்கள் காலக்கிரமப்படி ஸ்நானங்களால் பரிசுத்த முடையவர்களாகியும் நியமப்படி செவிகளுக்கு ஆனந்தமாகப் புராணங்களைக்கேட்கிறவர்களாகியும் அபரிசுத்தர்களுடைய ஸ்பரிசத்தைத் தியாகஞ்செய்தவர்களாகியுந் தேவதாபூசைசளைச் செய்து பரிசுத்தமாகச்செய்யப்பட்ட அன்னத்தைப் புசிப்பார்கள். ஆகையால் இந்த தேசத்தில் சிரேஷ்டமாகிய இந்தக்குணம்பிரகாசமாகவிருக்கின்றது, இன்னும் மகராஷ்டிரதேசத்தில் ஜனித்த இந்தப்பிராமண சமூகஞ் சேனுதிபதி அதிகாரத்தினுலாவது தேச அதிகாரத்தினுலாவது பிரபுஸ்தானத்தை அனுசரித்து பூதேவர்களாகியபிராமணர்களுடைய ஜீவனங்களை நடப்பிக்காமற்போனுல் மிலேச்சர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட இந்தவுலகத்தில் பிராமணத் தன்மையுடனே இந்துக்களென்கிற நாமதேயமே இல்லாமற் போய்விடும். இன்னும் உன்னுல் சொல்லப்பட்ட இவர்களுடைய சகல தோஷங்களுஞ் சாதுசனங்களுககு உபகாரஞ் செய்வதனுல் பரி

காரமாகும், எப்படியெனில்: உத்தம பிராமணர்களுக்கு உபகாரஞ்செய்கிறதென்கிற ஒருகுணமே ஆயிரம்பாபங்களையும் பேதிக்கிறதற்குச் சமர்த்துள்ளதாகும், கூர்மையுள்ள கோடரி ஒன்ருன போதிலும் அனேகவிஷ விருக்ஷங்களைச் சேதிக்கிறதற்குச் சமர்த்துள்ளதாகு மல்லவா வென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ! கிருசானுவே! நீசொல்லியதெல்லா மிருக்கட்டும் முதல் வருணத்துக்கு இரண்டாம் வருணமாகிய க்ஷத்திரியருடைய நடத்தைகளுள்ள இத்தேசத்து பிராமணர்களுடைய சில வியாபாரங்கள் சகிப்பதற்கு மிகவும் அசக்கியமானது. எப்படியெனில்: பாபிஷ்டிகளாகிய இந்தப்பிராமணர்கள் சேர்ந்து தேசதேசங்களிலுஞ் சஞ்சாரஞ் செய்பவர்களாய் பிராமணர்கள் முதலாகிய சகல சனங்களையும் பங்கஞ்செய்து அவர்களுடைய சகல சொத்துக்களையும் அபகரித்து தங்களுடைய வயிறுகளை நிரப்பிக்கொள்ளுகிருர்கள் என்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, கிருசானுவே! இது எதார்த்தமானதே, ஆனாலும் இவர்களுடைய இந்த நடத்தைகள் சகிக்கத்தகுந்தது. எப்படியெனில்: மாயைகளில் சமர்த்துள்ளதாகி (சத்துருவாகிய அரசர்க்குப் பயத்தை யுண்டாக்குகிற கதிகள்பொருந்திய மகாராஷ்டிரதேசத்திலிருக்கிற * படாளுடைய சமூகம் யுத்தத்தில் மிகவுஞ்சமர்த்துள்ளதாய் தேச தேசங்களிலுஞ் சஞ்சாரஞ்செய்யாமற்போகுமேயானல் தேவாலயங்களையும் பிராமணர்கள் முதலானவர்களையும் நிக்கிரகஞ்செய்கிற இந்தத் துருக்கர் தடையில்லாத மனோவுச்சாக முள்ளவர்களாய் சகலதேசங்களிலுந் தேவாலயங்களையும் இந்துக்களையும் இல்லாமற்செய்துவிடுவார்கள். இன்னும் இந்துக்களுக்குந் தேவாலயங்களுக்கும் இதத்தைச்செய்வதும் மிலேச்ச சமூகத்தைப்பிளந்துவிடுவதுமாகிய இந்த மகராஷ்டிரசேனையினுடைய நடத்தைகளைப் பூமியில் இந்துக்களென்பவர்கள் யாவரும் அதிக பிரயாசையாலாவது சகித்துங்கொள்ளவேண்டியது அவர்களுக்கு முக்கியகட

* படாள்-என்பது சிப்பாய்கள்.

மையாகவிருக்கின்றது. எப்படியெனில்: தேகத்துக்கு ஆரோக்கியத்தை முக்கியமாக அபேட்சிக்கிறவர்கள் அனேக வாதைகளைத் தராநின்ற வியாதிகளை நாசஞ்செய்கிற உக்கிரமான ஔஷதங்களுடைய கசப்பு முதலான கடின குணங்களைச்சகிக்கவேண்டியதுபோலேதானென்று சொன்னான்.

பைராகிகளைக் குறித்து

அப்புறஞ் சிலதூரம் விமானத்தை நடத்தி நான்கு பக்கத்திலும்பார்த்து விஸ்வாவசுவென்பவன் அனேகம்பேர் பைராகிகள் கும்புகூடி சகலவழிகளிலும் நிறைந்துவருகிறார்களென்று சிறப்புடனே சொல்லுகிறான். எப்படியெனில் தன்னியர்களாகிய இந்த பைராகிகள் மிகவுஞ் சஞ்சாரப் பிரயாசத்தை சகிக்கிறவர்களாய் அங்க வங்க கலிங்க மகத குரு கோசல கேகய காஸ்மீர குந்தல யவன பாஞ்சால நேபாள கேரள பாண்டிய துண்டீர சோள கர்ணாட கௌட லாட தேசங்களில் எப்போதுஞ் சஞ்சாரஞ்செய்வார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே! நிந்தைக்குப் பாத்திரராகிய இந்தபைராகிகளைப்பார்த்து நீ என் சந்தோஷிக்கிறாய்? எப்படியெனில் நானா ஜாதிகளில் உற்பத்தியானவர்களானாலும், இந்தக் கலிபலத்தால் கூடி யிருக்கிறவர்களும், வைராக்கியத்தை அபிநயம் பண்ணிக்கொண் டிருப்பவர்களும், வருணாச்சிரமங்களைத் தியாகஞ்செய்தவர்களும், யோக்கியர்களாகிய வைதீகர்களும் நமஸ்கார முதலிய செய்யாதவர்களும், தரித்திரத்தன்மை யுடையவர்களும், மோசங்களில் சமர்த்துள்ளவர்களுமாகிய இந்தபைராகிகள், உதரபூர்த்திக்காக அஷ்ட திக்குகளிலேயும் பிட்சையெடுக்கிறார்கள். இன்னும் நிர்மலமாகிய சரித்திரங்களுள் விஸ்வாமித்திரர் முதலாகிய மகாரிஷிகள் அனேக விதங்களாகியும் ஒப்பில்லாததாகிய தவங்களாலும் எந்தபிராமணத்தன்மையைச் சம்பாதனை செய்தார்களோ அப்பேர்ப்பட்ட ஜன்மத்தினாலே வந்த பிராமணத் தன்மையை சிலபேர் தியாக

ஞ்செய்தவர்களாய் மூன்று வேதங்களுக்கும் அயோக்கியராகிய இந்த பாஷண்டிகளிடத்தில் பிரவேசித்துக் கெட்டுப்போ யிருக் கிறார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் என்ன கிருசானுவே! விரக்தர்களாகி அரிபக்தியுள்ள இவர்களிடத்திலுந் தோஷஞ் சொல்லுவதற்குப் பிரயத்தனமானாய். விஷ்ணுவினிடத்தில் திட மான பக்தியிருந்தால் தோஷங்களுக்குப் பயப்படவேண்டியதி ல்லை. பெரியதீபமிருந்தால் அந்தகாரத்தினுடைய பயமில்லையல் லவா? இன்னுஞ் சர்வோத்தமமாகிய அரிபக்தி என்பது துக்கங் களையுஞ் சன்மத்தையும் பாபங்களையும் பிரபலமாகிய மாயையும் நாசஞ்செய்கின்றது. ஸ்ரீராமனுடைய ஒருபாணமே எழு பனைமர ங்களையும், பர்வதத்தையும், பூலோகத்தையும் வேகமாகப் பிளந் ததல்லவா? இன்னுஞ் சுபகரமாகிய சேஷாத்திரி நாயகனாகிய விஷ்ணுவினிடத்தில் வைத்திருக்கும் பக்தி என்பது, நிறைந்திரு க்கிற அஞ்ஞானத்தை நாசஞ்செய்கிறது. பாபங்களென்கிற ஆர ண்யத்தை சேதித்துவிடுகின்றது. இஷ்டார்த்தங்களை விஸ்தார மாகக்கொடுக்கின்றது. அனேகமாகிய உற்சவங்களை அபிவிர்த்தி செய்கின்றது. மனதை அமிர்தப்பிரவாகங்களால் எப்பொழுதும் நனைக்கின்றது. பரிபக்குவமாகவுஞ் செய்கின்றது. இன்னும்புண் ணியத்தன்மையுடைய கங்கைமுதலாகிய நதிகளின் ஸ்தானங்க ளால் பரிசுத்தமான தேகங்களுடையவர்களும், அனேக க்ஷேத் திரங்களில் யாத்திரை செய்பவர்களும், வீடு, பெண்சாதி பிள்ளை இவைகளில் அபேட்சிக்காத வைராக்கிய முள்ளவர்களுமாகிய இந்தபைராகிகளை குணவான்கள்யாவரும் விசுவாசஞ்செய்ய வே ண்டியதாக விருக்கிறதென்று சொன்னான்.

ஆந்திரதேசத்தைக் குறித்து

அப்புறஞ்சிலதூரம் விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசுவென் பவன் செவ்வையாகப் பரிசீலனை செய்து சொல்லுகிறான். எப்ப டியெனில்: இங்கே சீவனஞ்செய்துகொண் டிருக்கிறவர்களாகிய

மிகவும் ரமணீயமாகிய வேதக்கிரமத்தைப் பாடஞ்செய்கிறவர்க ளால் ஆசிரயிக்கப்பட்டது. மத்தியபாகத்தில் பிராமணர்களையு டையதாகிய இந்த ஆந்திரதேசஞ் சமுத்திரத்தைப் போலப் பிர காசிக்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே! மரியாதையில்லாத இந்த தேசத்தை நீ என் பூஷணைசெய்கிறாய்? எப்படியெனில், இத்தேசத்தில் பிரதி கிராமங்களிலும் எப்போ துஞ் சூத்திரன் எஜமானனாகவிருக்கிறான். பிராமணன் அவனுக் குச் சேவகனாகப்பக்கத்திலிருந்து கணக்குகள் சொல்லிக்கொண் டிருக்கிறான். வேதத்தை அத்தியயனஞ்செய்தவன் (பாலநிலத் தின் சரசுபோலே) எங்கேயாவது ஒருத்தனிருந்தால் அவன்சுப கருமங்களையும் அசுப கருமங்களையுஞ் செய்விக்கும்படியாகிய புரோகிதவேலையில் அதிகாரியாக விருப்பான். இன்னும் மகரா ஷ்டிர தேசத்தாரிடத்திலிருக்கிற தோஷங்களெல்லாம் இத்தே சத்தாரிடத்திலு மிருக்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ! சினேசிதனாகிய கிருசானுவே! நீஇந்தப்படி சொல்லவேண்டாம். இத்தேசத்தார் யாகங்களைச் செய்யாமற்போனாலும் போகட்டும் புராதன வசன ங்களாகிய வேதங்களை அத்தியயனஞ் செய்யாமலிருந்தாலு மிரு க்கட்டும் இவர்களுக்குத் தேவர்களிடத்தில் பக்தியும் பூதேவர்க ளாகிய பிராமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்வதுஞ் சகலமான தோ ஷங்களையும் பரிகாரஞ்செய்கின்றது. இன்னும் இவர்களுடைய பாக்கியத்தைப்பார் அரசர்கள் செல்வப்பொருளுடைய இப்பூமி யை அனுபவிப்பதுபோலே இத்தேசத்திலிருக்கிற எவ்வன புரு ஷர்கள் யாவருங்காமத்தால் மதத்திருக்கிற தங்கள் தங்கள் ஸ்தி ரீகளை அனுபவிப்பார்கள். எப்படியெனில்: அந்தஸ்திரீகளுடைய வயிற்றிலிருக்கும் ரோமரேகைகளை யமுனாநதியைப்போலேயும், அவர்கள் அணிந்திருக்குஞ் சொகுசாகிய முத்தாரங்களை கங்கா நதியைப்போலேயும் அவர்கள் ஸ்தனங்களைப் பர்வதங்கள் போ லேயும் அவர்கள் நாபிகளைக் குளங்கள்போலேயும் அவர்கள் தே சகாந்தியை இரத்தினக்காந்தி போலேயும் மிகவுஞ் சுந்தரமாகப்

பூமிக்கு ஒப்பாயிருக்கிறபடியினுலேதான். இன்னுங் கற்பக விருட்சந்தனது புட்பங்களுடைய சாரத்தை அபகரிக்கிற * மதுபங்களையெப்போதுந் தன்னிடத்தில் சந்தோஷத்துடனே உடைத்தாயிருக்கிறது. கர்னன் எப்போதும் அருக்சுனன் கீர்த்தியினுடைய நாசத்தையே கோரினவனுகவிருப்பான். நீலமேகங் கர்ஜனைசெய்து கொண்டிருக்கும் இந்த ஆந்திர தேசத்து அரசர்கள் எப்போதும் இப்பேர்ப்பட்ட குணங்களில்லாமல் நிர்த்தோஷமாகிய தாதுருவத்தை யுடைத்தாயிருக்கிருர்கள். இன்னுங் கிருஷ்ணுநதி கோதாவரி நதிகளுடைய மத்திய பாகத்திலிருக்கிற வைதிகராகிய இந்தப்பிராமணர்களுடைய சம்பிரதாயம் மிகவுஞ் சந்தோஷிக்கத்தக்கதாகவிருக்கின்றது. எப்படியெனில் இந்தப்பிரதேசத்தில் வேத பாடத்தால் பாபங்களை நிராகரித்தவர்களும் நீதிசாஸ்திரங்களைத் தெரிந்தவர்களுமாகிய அனேக பிராமணர்கள் பிரதி வசந்த காலத்திலேயும் யாகங்களைச் செய்பவர்ளாகியும் எப்போதும் முகுந்தனிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களாகியுஞ் சுகத்தோடிருக்கின்ருர்கள் இன்னும் இத்தேசத்திலிருக்கிற அதிகாரஸ்தருடைய நிஷ்கரிஷை களங்கமில்லாததாக விருக்கின்றது. எப்படியெனில், ஆசிரயித்தால் அரசனையே ஆசிரயிக்க வேண்டுமென்றுஞ், சம்பாதித்தால் விசேஷ திரவியங்களையே சம்பாதிக்கவேண்டுமென்றுஞ், செய்தால் தாதுருத்துவமே செய்ய வேண்டுமென்றும், பொருந்தவேண்டுமானுல்பத்துத்திக்குகளிலும்வியாபிக்கிற கீர்த்தியை பொருந்தவேண்டுமென்பதேயென்று சொன்னுன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே! நீ சொல்லியது இருந்தாலும் இத்தேசத்தில் எப்போதும் மிகவும் பாபங்களினுலே நிறைந்திருக்கிற துருக்கர் விசேஷமாகச்சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருக்கிருர்கள். எப்படியென்ருல்.வாயு வேகத்தை அதிகரிக்கிற வேகமுள்ள அஸ்வங்களால் பிரகாசிக்கிறவர்களும் பூமியில் சிவாலயங்களையும் விஷ்ணுவாலயங்களையும் நாசஞ்செய்பவர்களும் யாகங்கள முதலாகிய தருமங்களைப் பங்கஞ்செய்

* மதுபங்கள்-என்பது வண்டுகள்.

வதற்கு * தீட்சை வகித்தவர்களும் உலகத்தில் மிகவும் பயங்கரர்களாகியுமிருக்கிற மிலேச்சர் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ! கிருசானுவே! இது நிச்சயந்தான். ஆனாலும் இந்ததுருக்கர் யவனர் முதலானவர்களிலிருக்கிற அசாதாரமாகிய பராக்கிரமமென்கிற குணத்தை நீ கிரகித்துக்கொள். என்னவெனில், சமர்த்தரானவர்களும் ஆயிரத்துக்கதிகமாக விருப்பவர்களுமாகிய இதரர்களாகிய படாள் யுத்தத்துக்குச்சேர்ந்திருந்தாலும் அந்தச்சமையத்தில் இந்தத்துருக்கர் முதலானவர்களில் ஒருவனுவது குதிரையின்மீதேறி கத்தியைத் தக தக வென்று அசையும்படிச்செய்து தன்தண்டிலிருந்து கோபத்துடனே புறப்படுவானுனல் மேற்சொல்லிய படாள்யாவரும் பயந்தவர்களாகப் பல்லேக் கடிப்பார்கள் அல்லது மரணத்தையடைவார்கள். இன்னும் இந்தத் துருக்கர் முதலானவர்கள் பங்கி,மதுபானமுதலியவைகளைச்செய்வார்கள்.தேசங்களை ஆக்கிரமிப்பார்கள். பரஸ்திரீகளை அபகரிப்பார்கள், யாவரையுந் திட்டுவார்கள், இப்பேர்ப்பட்ட தோஷங்களிருந்தாலும் யுத்தமுகத்தில் தேகத்தைத் திரணத்தைப்போல விட்டு விட்டு பலாத்காரமாக வீரசுவர்க்கத்தினுடைய கதவுகளை ஒடித்து நுக்கிப் பிரவேசிப்பார்களென்று சொன்னன்.

கர்நாட தேசத்தைக் குறித்து

அப்புறம் சிலதூரம் விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான். ஓ! கிருசானுவே! பூர்வத்தில் எந்தகர்நாடதேசம் காதுகளுக்குப் பூஷணமாகவிருந்ததோ அப்பேர்ப்பட்ட கர்நாடதேசம் இப்போது கண்களுக்குப் பூஷணமாக விருக்கின்றது பார். இந்த தேசத்தினுடைய ரமணீயத்தன்மை நேத்திரங்களுக்கு மிகவும் ஆனந்தகரமானது. எப்படியெனில்: இத்தேசத்தில் பிரதி நகரத்திலேயும் உத்தியானவனங்களும் அந்தந்த உத்தியானவனங்களிலும் பக்குவமான பாக்கு மரங்களும் அந்தந்தப்

* தீட்சை-என்பது கங்கணங் கட்டிக்கொள்ளல் முதலியது.

பாக்கு மரங்களிலும் குலைகளும் அந்தந்தக் குலைகளிலுந் தேன் பொழிந்து கொண்டிருக்கிறதும் அந்தந்தத்தேனுடைய பிந்துக்களிலும் வண்டுகள் ரீங்காரத்துடனே சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறதும் அந்தந்த ரீங்காரத்தினுல் ஸ்திரீகளுக்கு அதிகமான மதம் உண்டாகிறதும் அந்தந்த மதங்களிடத்திலும் மன்மதன் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கிறதும் உண்டாயிருக்கிறதென்முன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! நிந்தைசெய்யத்தக்க இந்த தேசத்தை நீயேன்சிறப்பிக்கிருய்? போதும், இத்தேசத்தில் வேதங்களிடத்திலும் வைதிகர்களிடத்திலுந் துவேஷமுள்ளவர்களும் விபூதியை அணிந்து கொண்டிருக்கிறவர்களும் கடினர்களுமாகிய பாஷாண்டிகள் அனேகம்பேரிருக்கிருர்கள். இன்னுமிவர்களுடைய அபசாரத்தைக்கேள். சந்திரனுடைய கிரணங்களென்கிற திவ்வியாமிர்தங்களால் அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவனுந் திரிபுர சம்மாரஞ் செய்தவனுமாகிய சிவனுடைய சிரசைலிங்கதாரிகளாகிய இந்தரூத்திரர்கள் தங்களுடைய குருவென்பவனுடைய பாதஜலத்தால் அபிஷேகஞ்செய்வார்கள். ஆ! ஆ!! இது மிகவும் அனுசாரமாகிய நடத்தையென்முன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, சினேகிதனுகிய கிருசானுவே! நீ இந்தப்படிக்குதூஷிக்கவேண்டாம். இந்ததேசத்திலேயும் எதுகிரி என்கிற * திருநாராயணபுர முதலாகிய திவ்விய க்ஷேத்திரங்கள் விசேஷமாக விருக்கின்றன. அதில் இந்த எதுகிரி என்பது நமஸ்கரிக்கிறவர்களுடைய அசாத்தியமாகிய பாபங்களைப் பரிகாரஞ் செய்வதும், நிர்மலமாகிய புத்தியுள்ளவரும் மாயாதீத ரானவருமாகிய முனிவர்களால் சேவிக்கப்பட்டதுமாகி மிகவும் பிரகாசிக்கின்றது. இந்த கிரியில் நாராயணனென்கிற நீலமேகம் ஆனந்தத்தை வருஷித்துக் கொண்டு பிரகாசமாக விருக்கின்றது. இன்னும் எதுகிரியினுடைய தடத்தில் வாசஞ்செய்வதும் தேவேந்திரனுடைய கிரீடத்தில் பிரகாசிக்கின்ற மணிகணங்களுடைய காந்திகளால் நிராஜனஞ் செய்யப்

---

* திருநாராயணபுரப்புராணம் முத்தமிழ்க்கவி, ஆ. திருவேங்கடப்பிள்ளை இயற்றி இருக்கிருர். ஆ-ஐ.

பட்ட பாத கமலங்களுடையதும், நீருண்ட மேகத்தைப்போல் ரூபமுள்ளதும் நாராயணனென்கிற நாமதேயத்தால் பூஷிக்கப் பட்டதும், அபாரமாகிய கிருபாரசத்தையுடையதுமாகிய பரதெய்வம் பிரகாசிக்கின்றது. இன்னும் எந்தசுவாமி பூருவயுகத்தில் (யாதவட்சுமாபுருத்தை) என்றால் யாதவர்களுக்கு இராஜாவாகிய பலராமனை மேன்மையாகச் செய்து கொண்டு பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தானோ அப்பேர்ப்பட்ட சுவாமி இந்தகாலத்தில் (யாதவட்சுமாபுருத்தை) என்றால் எதுகிரியைக் கீழாகச்செய்து கொண்டு பிரகாசிக்கிறான். இன்னும் இந்தமலையில் கருடனாலே சுவேதத்தீவிலிருந்து முன்னால் கொண்டுவரப்பட்ட வெண்மையாகிய திருமண்ணை தன்னியர்களானவர்கள் எப்போதும் நெற்றியில் அணிந்தவர்களாய் மனதினுடையமலினத்தை நீக்கிக்கொள்ளுவார்கள். இன்னும் இந்த பருவதத்தில் கங்காநதி பிரவேசத்தால் பிரசித்தமானதும், நிர்மலமானதுமாகிய ஸரஸு சுவாமியை பஜனைசெய்கிற பக்தனைப்போலப்பாபங்களை நீக்குகின்றது. இன்னுஞ் சாலிவாகன வம்சத்து அரசர்களில் சிரேஷ்டராகியும் உத்தமகுண சீலராகியுமிருக்கிற மகாராஜா அவர்கள் கிருஷ்ண ராஜ-டையவர்களாலுஞ், சிரேஷ்ட இராஜதானியாகிய பங்காளத்தின் அதியுத்தம மகிமைதங்கிய கவர்னர் ஜனரலவர்களாலும் அதிகாரம் பெற்றவராகியும், நீதிவந்தராகியும், ஜனோபகாரியாகியுமிருக்கிற கனம்பொருந்திய கமிஷனர் துரையவர்களால் போஷணை செய்யப்பட்டுக்கொண்டுவருகிற மைசூர் பெங்களூர் என்கிற நகரங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளிலும் அதைச்சார்ந்தநாடுகளிலும் வேதோத்தமர்களாகிய பிராமணர்கள்முதலிய பண்டிதஜனங்கள் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்துகுடும்பசம்ரட்சணை சங்கமும்விருத்தியாகிக்கொண்டிருக்கின்றது. இன்னும் பெங்களூருக்கு வடபாகத்தில் சிரேஷ்டமாகியும் பரிசுத்தமாகியுமிருக்கிற க்ஷீரநதியென்கிறபாலாறு உற்பத்தியாகிற நந்திமலை பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேற்குபாகத்தில் சிரேஷ்டமாகிய * சிவகங்கைஎன்னுஞ் சிறந்தஸ்தலமும் சொலித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்று சொன்னான். ஆ-ஐ.

---

* சிவகங்கைபுராணம் வல்லூர் தேவராஜபிள்ளை இயற்றியிருக்கிறார். ஆ-ஐ.

உடுபியைக் குறித்து

அப்புறஞ் சிலதூரம் விமானத்தைநடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான்; இந்த ரஜிதபீட்டபுரமென்பது அதிகமான காந்தியை வகித்துக்கொண்டிருக்கிறது, இந்த ஸ்தலத்தில் வாசஞ்செய்து சுபகருமங்களையுடைய விவேகியானவன் பரமயோகியாய்ப் பிரகாசிப்பான்; இன்னும் இந்தஸ்தலத்தில் பிராமணோத்தமர்களால் அமிர்தமென்கிற மோக்ஷத்தில் அபேட்சையால் மிகவும் சேவிக்கப்பட்டவனும், பூமியில் பிரசித்தமான கீர்த்தியை யுடையவனும் ஆகிறபடியால் ஆனந்ததீர்த்தனென்கிற நாமதேயத்தை உண்மையாகச் செய்விக்கிற ஒரு முனிவரன் * ஆவிர்ப்பவித்தான் என்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே! மேற்படி முனிவரன் நீ சொல்லியபடி இருக்கலாம். ஆனாலும் இவருடைய மதத்தை அனுசரிக்கிறவர்களும், இப்போதிருக்கிறவர்களுமாகிய பிராமணர்களுடைய விரோதமான அனேக ஆசாரங்களைக்கேள். என்னவெனில், எப்போதுஞ்சந்தியாவந்தனங்கிரமமாகச் செய்யாதவர்களுஞ், சாஸ்திரங்களை அப்பியாசஞ் செய்பவர்களுமாகிய மாத்துவப்பிராமணர்கள் சூரியன் உதித்து மத்தியானகாலத்தில் காலையில் செய்யவேண்டிய சந்தியாவந்தனத்தைச் செய்வார்கள்; இப்படியிருந்தும் பூமியில் தன்னியனுகியும், இதர மதஸ்தனுகியும் இராகின்ற பிராமணனை பூஜிதை செய்வதில்லை; விகிதகருமங்களைத் தியாகஞ்செய்வதில் பயப்படுகிறதில்லை; இன்னுமிவர்களுக்குக்குருவாகிய இந்தமடாதிபதியான சன்னியாசியும் உலகத்தில் மிகவுஞ் சிரேஷ்டமான காயத்திரியையும், எக்ஞோபவீதத்தையுஞ், சிகையையும், பரிகாரஞ்செய்தவனாய் வைராக்கிய முள்ளவனைப்போலே சன்னியாசி ஆசிரமத்தையடைந்து பல்லக்கு ஏறினவனுகப் பயமில்லாமல் தேசாந்திரங்களில் திரவியங்களைச்சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்காக சஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறான். கலியுகத்தினுடைய மகிமையால்

---

* ஆவிர்ப்பவித்தல்-என்பது தோன்றுதல்.

வித்துவான்களுக்கும் மிகவும் இந்த அஞ்ஞானம் உண்டாயிருக்கிறது. என்னவெனில், அக்கிரமமான எந்த சன்னியாசிகளையாவது தெரிசித்தால் * சசேலஸ்நானஞ் செய்யவேண்டியதோ எந்தசன்னியாசியினுடைய அன்னத்தைப்புசித்தால் 0 சாந்திராயணம் என்கிற பிராயச்சித்தஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, எந்த வாகனமேறிக்கொண்டு வரும்படியாகிய சன்னியாசியைக் கண்டால் பரலோக ஆனிவருமோ அப்படிப்பட்ட சன்னியாசியினுடைய அன்னத்தை இக்காலத்தில் சகல பரங்களையும் அரிக்கிறதென்று வித்துவான்க ளானவர்களும் பக்தியுடனே கிரகிப்பார்கள். இந்த காலத்திலிருக்கிற இராசாக்கள் கிரகஸ்தரிடத்தில் துவேஷத்தையுஞ், சன்னியாசிகளிடத்தில் பட்சத்தையும், வைத்திருக்கிறதைப்பார். எப்படியெனில் கிரகஸ்தர்க ளானவர்கள் உதரபூர்த்திக்காக பிச்சையை யாசிப்பார்கள். பாதங்களைப் பிரயாணங்களால் வருத்தப்படுத்துவார்கள். கிழிந்துபோன பழைய வஸ்திரங்களைத் தரித்திருப்பார்கள். சிதைந்துபோன வீடுகளில் வாசஞ்செய்வார்கள். சன்னியாசிகளானவர்கள் பிரகாசிக்கின்ற சொகுசான வஸ்திரங்களை அணிவார்கள்; சிரேஷ்டமாகிய பல்லக்கேறித்திரிவார்கள். கிரகஸ்தர்களுக்கு அன்னதானஞ்செய்வார்கள். நல்லகற்களால் கட்டியமடத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள். ஆனபடியால் இது மிகவும் அக்கிரமமல்லவா? இன்னுமிந்த மத்துவமதத்தராகியபிராமணர்கள் வேதங்களை அப்பியாசஞ்செய்யாமல் சாஸ்திர தர்க்கங்களைப்பாடஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறபடியால் பிரபுக்களை அனுசரிக்காமல் அவர்கள் சேவகர்களை அனுசரிக்கிறவர்களுக்கு ஒப்பாகவிருக்கின்றார்கள். இன்னும் ஏகாதசி நாளில் காலை மாலை என்கிற இரண்டு காலங்களிலும் ஓமத்தை தியாகஞ்செய்வதனால் இவர்களுடைய அக்கினி லௌகிகமாகவ

---

* சசேலஸ்நானம் - என்பது அணிந்திருக்கும் ஆடையுடன் முழுகுதல்.

0 சாந்திராயணம் - என்பது வளர்பிறைப் பிரதமைமுதல் நியமத்துடனே ஒவ்வொரு கவளமாக அதிகரித்து தேய்பிறைப் பிரதமைமுதல் ஒவ்வொரு கவளங் குறைந்துவிடுவது.

ருகிறது. ஆகையால் இவர்கள் செய்யும் யாகங்கள் (* பிஷ்டபசுவை யங்கீகரிக்கிறதும் நிஷ்பிரயோசனமான இமிசை யில்லாததும் ஆகிறபடியால்) உத்தமமானதே யாகுமென்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் என்னகிருசானுவே! விஷ்ணு பக்தியுள்ள இந்தப்பிராமணர்களையுந் தூஷிக்கிருய். மத்துவ மதத்திலிருக்கிற இந்தப்பிராமணர்களுடைய ரமணீயமான பக்தி பரிசுத்தமானதல்லவா? எப்படியெனில்; இந்த மாத்துவர்களில் பாலர்முதல் விருத்தர் பரியந்தம் அரிதினமாகிய ஏகாதசியில் உபவாசவிரதமென்கிறதுந் தடையில்லாமல் எப்போதும் நாராயணனுடைய ஆராதனையும் பாகவதரிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுஞ் சாஸ்திரத்தினிடத்திலுங் குருக்கள் தினங்களிலுந் திடமானசிரத்தையும் மிகவுஞ்சிறப்பாகவிருக்கின்றது. ஆகையால் இவர்களிடத்தில் பாபஞ்சேருமோ? இன்னும் இவர்களுக்குக்குருக்களாகிய சன்னியாசிகளுடைய நல்ல ஆசாரங்களுந் தோஷங்களைப்பரிவாரஞ்செய்வதாயிருக்கின்றது. எப்படியெனில், இந்த எதிசிரேஷ்டரானவர்கள் விஷ்ணுவினுடைய அபிஷேகங்களாலும் நல்லபுர்ாணங்களை மனனஞ்செய்வதினுலும் மோகத்தை அபகரிக்கிற புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானங்களாலுஞ் சமுசாரகஷ்டங்களை நீக்குகிற பிரமவித்தியாவிசாரணையினுலுங் காலத்தையெல்லாம் க்ஷணமாகக் கழித்துக்கொண்டுவருகிருர்கள். இந்தச் சன்னியாசிகளின்மேல் உன்னுல் எந்த தூஷணை உபந்நியாசஞ் செய்யப்பட்டதோ அதுவும் உன்போலொத்தவர்களுக்கு ருசியாயிருக்குமேயன்றி குணத்தை கிரகிக்கிறவர்களுக்கு ருசிக்கமாட்டாது. எப்படியென்ருல் சன்னியாசியானவன் அந்தந்த தேசங்களிலிருக்கிற சிஷ்ய கூட்டங்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்வதற்காக தன் குரு ஆக்கினையினுல் சஞ்சாரத்துக்கு யோக்கியமான வாகனத்தை ஏறினுல் அதனுலே என்னதோஷம்? பக்தியுள்ள ஜனங்களால்கொடுக்கப்பட்டதிரவியத்தையெல்லாம் நாராயணனுடைய பூஜைக்கு ஆதீனமாகச் செய்துவிட்டு தான் புசிக்காமலிருந்தால்

---

* பிஷ்டபசுவை - என்பது மாவினுல் செய்யப்பட்ட ஆடுமுதலானவைகள்.

அதனுல் இந்த சன்னியாசிக்கு நிந்தை சம்பவிக்குமா? இன்னுந் தன்னுடைய சொத்தென்று அபிமானமில்லாத எதியினுல் சுவாமிக்கு நிவேதனஞ்செய்யப்பட்ட அன்னங்களை எப்படி எதி அன்னங்களென்று சொல்லப்படும்? அப்படிப்பட்ட அன்னத்தைப்புசித்தவர்களுக்குத் தோஷந்தான் எப்படிவரும்? இன்னும் இதர மதங்களிலிருக்கிற மடாதிபதிகளான எதிகளுடையகிரமங்களும் இந்தப்படியேயிருக்குமென்று நீ தெரிந்துகொள். இன்னுஞ்சில பிராமணர்கள் பிறந்ததுமுதல் சோம்பல்தன்மையால் காலவிதிப்படி சந்தியாவந்தனஞ் செய்யாமலிருந்தால் அதனுலே என்னதான் தோஷமென்றுசொல்லலாம்? வேத ஆசாரத்தை நடத்தாமலிருப்பதே தேகிகளுக்கு தோஷமாகும். ஆனுலும் அசக்தியாக ஒவ்வொருகாலத்தில் அனுஷ்டிக்காமலிருந்தால் தோஷமில்லையல்லவா? இன்னுந் தகப்பன் பாட்டன் முதலானவர்களுடைய மார்க்கத்தை அனுசரிக்கிறவன் தூஷணைக்குப்பாத்தியன் அல்லவென்று தருமசாஸ்திரந் தெரிந்தவர்களால் இந்த பிராமணர்களிடத்தில் தோஷஞ் சொல்லுவதற்கு அசக்கிய மல்லவாவென்று சொன்னுன்.

உடுபியைச் சூழ்ந்திருக்குந் தேசங்களைக் குறித்து

அப்புறஞ் சிலதூரம் விமானத்தைநடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் எதிரிலிருக்கும் எல்லாத்தேசங்களையும்பார்த்துச்சொல்லுகிருன். ஓ, கிருசானுவே! இந்த ஒவ்வொரு தேசங்களிலும் புருடரும் ஸ்திரீகளும் பாஷை, வேஷம், ஆசாரம் முதலானவைகளாலும் ஆபரணங்களாலும் இலட்சணமாகக் காணப்படுகிருர்கள் நீ பாரென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் சொல்லுகிருன். ஓ சினேகிதனுகிய விஸ்வாவசுவே! நீ பாரென்று சொல்லாதே. வானரங்களுக்குச் சமானமாகிய சனங்களுள்ள இந்த தேசங்களைச் சீக்கிரமாகத் தாண்டிப்போகவேண்டியது. எனென்ருல்: இந்தத்தேசத்திலிருக்கிற சனங்கள் (சந்திரிகையையும் அந்தகாரத்தையுஞ் சமமென்றுஞ், சம்பங்கிச்செடியும் முள்ளுச்செடியும் சம

மென்றும், ஆதிசேஷனும் நீர்ப்பாம்புஞ்சமமென்றுங், கமலமும் ஊமத்தைப்புட்பமுஞ் சமமென்றுங், குயிலுங் காக்கையுஞ் சம மென்றும், பால்சமுத்திரமுங் கிணறுஞ் சமமென்றும் நினைத் தால் (எப்படியோ அப்படி) பண்டிதர்களையும் பாமரர்களையுஞ்ச மமாகத் தெரிந்து கொள்ளும்படியான பிறவி மூடர்களாக விரு க்கிறார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் அதை யங்கீகரித்து விமானத்தை நடத்தினான்.

திருவேங்கடாஜலத்தைக் குறித்து

அப்புறஞ் சிலதூரம்போய் சந்தோஷத்துடனே கரங்களைக் கூப்பினவனாக விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான். என்ன வெனில்: ஓ, கிருசானுவே! மிகவும்பரிமளிக்காநின்ற தமாலவிரு ட்சங்களும் அபிவிருத்தியாயிருக்கிறதுமதுரமானமரங்களுந்தில கவிருட்சங்கள் முதலாகிய ரமணீயமான அனேக விருட்சஜாதிக ளுமுள்ளதும் ஆசிரயித்தவர்களை சம்ரட்சணைசெய்வதும் இலட்சு மிபதியான விஷ்ணுவினுடைய விலாசங்களுக்கு அனுகூலமான துமாகிய இந்த சேஷாசலத்தை சேவித்துக்கொள். இன்னும் முனிவர்களானவர்களும் இந்தத் திருமலையில் சர்ப்பங்களிலும் விருட்சங்களிலும், பட்சிகளிலும், புலிகளிலுஞ் சலங்களிலுங், கற்களிலுங், கொடிகளிலுங், குகைகளிலும், பிரவாகங்களிலுந் தங்களுக்குச் சனனமாக வேண்டியதென்று எப்போதும் பிரார் த்திப்பார்கள். இந்த மலையினுடைய பாக்கியமென்பது மிகவும் அதிகமானது. ஏனெனில், அதிகமான வைபவத்தையுடைய நா ராயணன் வைகுண்டத்திலும் ஆசையில்லாதவனாயிந்தப்பர்வதத் தில் ஆச்சரியமான நடத்தைகளுள்ளவனாயிருந்து இலட்சுமி தே வியுடனே விலாசமாகவிருக்கிறதினாலேதான் இன்னும் அனேக மான வேதவசனங்களுடைய சாரமாயிருக்கிறவனும் உலகங்களு டைய சம்ரட்சணையில் முக்கியமாகிய தீரனானவனுந் திருவேங் கடத்தில் விளையாட்டுகளை யுடையவனும் மார்பில் இலட்சுமி தே வியைத் தரித்தவனும் பக்தர்களுடைய புத்திக்குச் சமீபமாயி

ருக்கிறவனுஞ் சகல இஷ்டார்த்தங்களையுங் கொடுக்கிறவனும் விகாரங்களில்லாதவனும் எதுவீரனுமாகிய பகவானிடத்தில் எப்போதுந் தியானமிருக்க வேணுமென்று சொல்லி சந்தோஷத்துடனே தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்தான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! இதர விஷயங்களில் * வியாசங்கமில்லாத உன்னுடைய மனது மாத்திரம் இந்தசுவாமியினிடத்தில் திடமாகச் சேருமென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன், ஓ, சினேகிதனாகிய விஸ்வாவசுவே! உன்னால் சொல்லப்பட்டது சத்தியந்தான் எப்படியென்றால் எப்போதும் பத்தினியை மார்பில் தரித்தவனும் இதைவிட ஆனந்தத்தை அடியார்களுக்கு அருள் செய்பவனுஞ் சேஷாசலத்தைப் பொருந்தியிருக்கிறவனுமாகிய சுவாமி, எந்த ரசிகனுடைய மனதிற்றான் பிரவேசிக்கமாட்டானென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! மிகவுந் திரவியத்தில் ஆசையுள்ள இந்தசுவாமியை நீயேன் சிறப்புச்செய்கிறாய்? எனெனில் இஷ்டார்த்தங்களாகவேண்டுமென்றாலும் பீடைகள் பரிகாரமாகவேண்டுமென்றாலும் இந்தசுவாமியைக்குறித்து சனங்கள் பக்தியுடனே பிரார்த்தனை செய்து எந்தப்பொருளைக்கொடுக்கவேண்டுமென்று நிஷ்கரிசை செய்வார்களோ அவர்களுக்கு அந்தப்பலன் ஆனபின்பு அவர்கள் அந்தப் பொருளைக் கொடுக்காமலிருந்தால் இந்த சுவாமி மறுபடியும் அவர்களுக்குத் தானே ஒருபயத்தையுண்டாக்கி தனக் கிருக்கிற o இரணிய அர்த்தா என்ற நாமதேயத்துக்குச் சரியாக வட்டியுடனே மேற்படிபொருளை வாங்கிக்கொள்ளுகிறார். இன்னும் இந்தசுவாமி ஆரண்ணிய பூமியில் எவனோ ஒருத்தனைப்பார்த்து அப்பாவென்றழைத்து மிகவுந் தாகமுள்ளவனாகவிருக்கிறேன், கொஞ்சஞ் சலத்தைக்கொடுத்துக் காப்பாற்றென்று யாசித்தார். இந்தப்பருவதத்தில் எவனோ ஒருத்தன் பெரிய எரியைத் தோண்டி

---

* வியாசங்கம் என்பது வேலை முதலியது.

o இரணிய அர்த்தாவென்பது - பொன் அபகரிக்கிறவன்,

க்கொண்டிருக்கும்போது அந்த மண்ணைச்சுமந்தார். எவனோ ஒருத்தன் மண்ணால் செய்யப்பட்ட புஷ்பங்களைச் சமர்ப்பித்தால் அந்த புஷ்பங்களையே தரித்துக்கொண்டார். இப்பேர்ப்பட்டஇந்தசுவாமியும் வேதங்களையுணர்ந்த பெரியோர்களால் உலகங்களுக்கெல்லாம் இராஜனென்று ஸ்தோத்திரமுந் தியானமுஞ் செய்யப்படுகிறாரென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, கிருசானுவே ! குணங்களையுடைய வேங்கடாசலபதியினிடத்திலும் என் 1 அசூயையுள்ளவனாகவிருக்கிறாய்? ஏனெனில் பரமபுருஷனாகியுஞ் சகலஜந்துக்களுக்கும் நியமிக்கப்பட்டவனாகியுங் கிருபைக்குச்சமுத்திரமாகியுமிருக்கிற வேங்கடாசலபதி இந்த சேஷகிரியில் விளையாடிக்கொண் டிருக்கிறவராய் தன்னுடைய பரத்துவத்தை சுலபமானதென்று பிரகாசஞ் செய்விக்கிறதற்காக சகலமான உலகத்திலேயும் ஆச்சரியமான வைபவங்களால் எந்தெந்த மனுஷர்களுடைய லீலைகளைத்தான் செய்யவில்லை, இன்னும் அஞ்சனகிரிக்கு அதிபதியாகிய இந்தசுவாமி அன்பர்களிடத்தில் எதாவது சுவல்பத்தைத் தான் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுடைய சகலமான இஷ்டார்த்தங்களையும் பூர்த்தி செய்து கிருஷ்ணாவதாரத்தில் குசேலமுனிக்குச் சம்பத்துகளைக் கொடுத்த ரீதியைப் பிரகாசஞ் செய்துவைக்கிறார். இன்னும் இந்தசுவாமிக்கு இலட்சுமிதேவிபிரியமுள்ள பாரியாயிருக்கிறாள் 2 சகஸ்ரவசுவானவன் வாசஸ்தலமாகவிருக்கிறான், 3 குவலயபதியானவன் மைத்துனனாகவிருக்கிறான், ரத்னாகரனாகிய சமுத்திரன் மாமனாராக விருக்கிறான். தான் உலகங்களுக் கெல்லாம் அதிபதியாகி பூரணனாக விருக்கிறார். இப்படியிருந்தாலும் பொருளை அபகரிக்கிறதென்பது தன்

---

1 அசூசை-என்பது குணத்தை தோஷமாகச்சொல்லுந்தன்மை.

2 சகஸ்ரவசு-என்பது ஆயிரமுதலான தனம் உள்ளவனென்றும் ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியனென்றும் ஆகும்.

3 குவலயபதி-என்பது பூமண்டலத்துக் கதிபதியென்றும், குவலயபுஷ்பங்களுக்கு அதிபதியாகிய சந்திரனென்றும் ஆகும்.

னைசேவிக்கிற ஜனங்களுக்கு மிகவும் அனுக்கிரகஞ்செய்வதற்கே யன்றி வேறில்லை. இன்னுஞ் சகலமுந்தள்ளும்படியான குணங்க ளெல்லாமவிருக்கிற அனந்தமாகிய கலியாணகுணங்களுக்கு வாஸ ஸ்தலமாகவிருக்கின்றவரும், உலகத்துக்கு ஆதிகாரண மானவ ரும் ஸ்ரீநிவாசனென்கிற பெயருடையவருமாகிய பரப்பிரம்மத்தி னுடைய குணங்களென்றே சமுத்திரத்தில் அமிர்த பிந்துக்களை எண்ணுவதற்கு பிரகஸ்பதி முதலானவர்களுக்கும் புத்தி சாமர் த்தியம் இல்லாம விருக்கிறது. எப்படியென்றால் கம்பீரத்துக்கு முக்கிய ஆதாரமுள்ளவரும், மகிமைக்கு வாஸஸ்தலமாக விருப் பவரும் காந்தியென்னுங் கால்வாய்களுக்கு எரியைப்போலிருப் பவருஞ், சுபங்களென்கிற கமலங்களுக்கு உதயகாலத்தைப்போ லிருப்பவரும், அபாரமாகிய கிருபையென்கிற பிரவாகத்துக்குச் சமுத்திரத்தைப்போலிருப்பவருஞ், சாதுரியலட்சுமி உதாரலட் சுமிகளுக்கு விசாலமாகிய கிரகத்தைப்போ லிருப்பவருமாகிய வேங்கடேச னென்கிற சுவாமியினிடத்திலிருக்கிற நற்குணங்க ளுடைய கூட்டங்களை எண்ணுவதற்கு எந்தஞானவானாலேதான் சக்கியமாகும். இன்னுஞ் சுவாமியினுடைய சகலமான குணங்க ளுடைய சமுகம் வேதங்களால் செவ்வையாய் சொல்லப்பட்டிரு க்கின்றன. இந்தசுவாமியினுடைய பரத்துவமென்பது பிரத்திய க்ஷமாக விருந்தாலுந்தெரிவதற்கு அசக்கியமென்கிற ஒருசந்தே கம் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் இந்தமலையினுடை யதன்னியத்தன்மை மிகவும் அதிகமான தல்லவா? எப்படி யெ னில் பிரசண்டராகியும் உலகத்துக்குகண்டகராகியும் இருக்கிற இராட்சதர்களைக் கண்டிக்கிறதில் மிகவும் பண்டிதனானவனுஞ், சூரியமண்டலத்தில் வாசஞ் செய்பவனும், பாண்டவர்களிடத் தில் பிரியமுள்ளவனுமாகிய சுவாமி எவனோ அப்பேர்ப்பட்ட மலர்ந்த வெண்டாமரையைப் போலிருக்கிற நேத்திரங்களையு டைய சுவாமி அகண்டமான சகலகிரமங்கள் உள்ளவனாக சே ஷாசலத்தினுடைய மத்தியபாகத்துக்கு ஆபரணத்தைப் போல ப்பிரகாசிக்கிறான். இந்தசேஷாசலத்துக்குச் சிரோன்மணியைப் போலிருக்கிற சக்கராயுதத்தைத்தரித்த வேங்கடேசப்பெருமாளி

டத்தில் இதரதேவர்களுக்குச் சாதாரணமல்லாத தாதருத்துவத்தினுடைய சாதுரியத்தன்மை மிகவும் ரம்மியமாக விருக்கின்றது நீபார். எப்படியெனில் செவிடர்கள் ஊமைகளால் பாடப்பட்ட பாடல்களைக் கேட்பார்கள். கரங்களில்லாதவர்கள் அந்தப்பாடல்களை மிகவும் அபேட்சையுள்ளவர்களா யெழுதிக்கொள்ளுவார்கள். குருடர்கள் அவைகளைச்சிறப்புடன் பார்த்துப்படிப்பார்கள். முடவர்கள் வேகமாகப்பருவதசிகரத்தி லேறுவார்கள். மலடிகள் சிசுக்களைசுமந்து கொண்டு மிகவும் ஆலசியமுள்ளவர்களாய் மெதுவாய் நடப்பார்கள். இன்னும் அந்தப் பருவதத்தை நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்துச் சிறப்பாகச் சொல்லுகிறான். சகல பருவதங்களுக்கும் உன்னதமாயிருப்பதும், பிரசித்தமான குகைகளுள்ளதும், மிகவுங் குளிர்ச்சியுள்ளதும் பிரகாசமானமூங்கில்புதருள்ளதுந், திலக விருட்சங்களுள்ளதும், மலைச்சாரலில் ஸ்பூர்த்திவிருட்சங்களுள்ளதுமாகிய இந்தப்பருவதத்தை வானரக்கூட்டங்கள் (ஜானகிபதியான ராமனைப்போலே) தங்களை சம்ரட்சணை செய்கிறதாக நம்பிக்கொண்டு சேவகர்களுடைய ரீதிகளை அனுசரித்திருக்கின்றன இன்னும் பிரகாசமான வடவிருட்சங்களும் சுற்றுப்பக்கங்களில் சிறிய குன்றுகளுமுடைத்தாகிய இந்தசேஷாசலத்தில் ஒருமகத்தாகிய ஆச்சரியங்காணப்படுகின்றது. அதென்னவெனில் மேற்படிகிரியிலிருக்கிற நீலமேகந்தன்னுடைய மார்பில் எக்காலத்துஞ் சஞ்சல மில்லாதிருக்கிற மின்னலைத்தரித்துக்கொண்டிருக்கிறது, அந்தமின்னலுந் தன்னுடையமார்பில் * பயோதரத்தைத் தரித்துக்கொண் டிருக்கிறதென்று சொன்னான்.

ஆரண்ணியத்தைக் குறித்து

அப்புறஞ்சிலதூரம் விமானத்தை தெற்காக நடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் சந்தோஷத்துடனேசொல்துகிறான். ஓ, கிரு

---

* பயோதரம் என்பது மேகமென்றும்; குசங்க ளென்றும் ஆகும்.

சானுவே! இந்த ஆரண்ணியத்தின் சிறப்பைப்பார், என்ன வெ ளில், எதிரில் எங்கேயுங்கனமான வனங்களும் அந்தவனங்களில் மகாபருவதங்களும் அவைகளில் வீடுகளைப்போலிருக்கிற குகை களும் அவைகளில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற சிங்கங்களும் அவைகளுடைய தடங்கலில்லாதலும் மதகஜங்களுக்குப்பயத்தை யுண்டாக்குகிறதுமாகிய தொனிகளும் இருக்கின்றனவென்றான்

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே, நேத்திரங்களுக்குக் கோரமாயிருக்கிறதும் மனுஷர்களைப்பட்சி க்கிற துஷ்டமிருகங்க ளுள்ளதுமாகிய இந்தவனங்களை என் சிற ப்பிக்கிறாய். எப்படியென்றால்: இந்த ஆரண்ணியத்தில்மிகவுங்கற் களும் பெருத்தபாம்புகளுந் திருடர்களும் முள்ளுகளும் உக்கிர மான புலிகளுந் தாவாக்கினியை உண்டாக்குகிற மூங்கில் புதர் களும் விசேஷமாக விருக்கிறபடியால் இந்த ஆரண்ணியத்தைப் பார்த்தால் மனது மிகவும் பயத்தை யடைகிற தென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ! கிருசானுவே, செவ்வையாக ஆலோசனைசெய்து இந்த ஆரண்யத்தி லிருக்கிற குணங்களை நீ கிரகித்துக்கொள்; இந்த ஆரண்யங்களில் இராசர் களாலே புசிக்கத்தக்க பழங்களும் வருத்த மில்லாமல் கிரகிக்க த்தக்கதாகும். இராஜஸ்திரீகளால் கோரும்படியான புஷ்பங்க ளும் பிரயத்தினமில்லாமல் அகப்படும். சூரிய கிரணங்களுடைய வெப்பமில்லாதிருக்கும்படியாகிய சிலாக்கிரகங்களுஞ்சுலபமாக விருக்கின்றது. ஆகையால் இந்த ஆரண்யங்களைப்பொருந்தியிரு க்கிற ஜனங்களுடைய பாக்கியஞ்சொல்லுவதற்கு அசக்கியமாக விருக்கின்றது. இந்த ஆரண்யங்களில் வாசஞ்செய்கிற வேடர் கள் குகைகளில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற சிங்கங்களுடைய அஸ்தங்களால் பேதிக்கப்பட்ட மதயானைகளுடைய கும்பஸ்தல த்திலிருந்தும் வெளிப்பட்ட முத்துகளுடைய மாலைகளால் அல ங்கரிக்கப்பட்ட ஸ்திரீகளுடனே ரதிவிலாசங்கள் செய்து கொ ண்டு மிகவுஞ்சுகத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென் று சொன்னான்.

கடிகாசலத்தைக் குறித்து

அப்புறஞ் சிலதூரம் விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் எதிரில் பார்த்துச்சொல்லுகிறான். என்னவெனில்: இந்த கடிகாசலங்கண்டத்துக்குமேல் சிங்கரூபமான சுவாமியினுடைய கோரப்பற்களுடைய காந்தி யென்கிற சந்திரிகையால் ஸ்படிக மலையைப்போலே நேத்திரங்களுக்கு ஆனந்தத்தையுண்டாக்குகிறதென்று பக்தி அதிகரித்தவனாகச்சொல்லுகிறான். துவஜத்தில் கருடனையுள்ளவனும், இலட்சுமியுடனே விலாசமாக விருப்பவனும், நரகங்களுடைய தரிசனத்துக்கு விக்கினமானவனுமாகிய நரசிங்கசுவாமிக்கு நமஸ்காரம். இன்னும் எப்போதுமிருக்கிறசங்குசக்கரமுதலான லட்சணங்களுள்ளவனுந் தேவர்கள் கூட்டத்தினாலே பூசிக்கப்பட்ட பாதங்களையுடையவனுஞ்சத்துருசங்காரத்தில் சமர்த்தனுமாகிய நரசிங்கசுவாமிக்குமங்களம். இன்னும் சம்பாசுரனுடைய கருவத்தை அரித்த தேவேந்திரனுக்கு க்ஷேமஞ் செய்ததற்காக தேகத்தை எடுத்தவனும் ருத்திரனால் ஸ்துதிசெய்யப்பட்டவனும் ஸ்தம்பத்துக்கு சிசுவானவனுமாகிய சுவாமிக்கு மங்களமென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே, குரோதமயமாகவிருக்கிற நரசிங்கசுவாமியை என்ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறாய். ஏனெனில் ஒருத்தனாகிய பிரகலாதனனைச் சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக சகலமான உலகங்களுக்கும் மிகவும் பயங்கரமான சிங்கசப்பந்தமான ரூபத்தைவகித்த அந்த சுவாமியை ஸ்தோத்திரஞ்செய்வதற்கு என்னமாய் பாத்தியப்பட்டா யென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ! கிருசானுவே, இந்தப்படிச்கு நீசொல்லாதே; நாராயணனனவன் பாபகிருத்தியங்களில் பிரவர்த்தஷ்டனான இரணியனாலேகஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த மூன்று உலகங்களுக்குந் துன்பத்தை நாசஞ்செய்வதற்காகவே பிரகலாதனனுடைய துன்பத்தைப்பரிவாரஞ் செய்கிறதென்கிற நிமித்தினாலே ஸ்தம்பத்திலிருந்து சம்பிரமமாக வுதித்

தான். இன்னுஞ்சுவாமி நரன் சிங்கம் என்கிற இரண்டுஞ்சேர்ந்த ஒருருவத்தை யடைந்து நித்தியனுக விருந்தும் ஸ்தாவரமாகிய ஸ்தம்பத்திலே ஆவிர்ப்பவித்தவனுய் வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட தன்னுடைய விசித்திரமாகிய சக்தியைப்பிரகாசஞ் செய்து வைத்தான். இன்னும் மனுஷனுனவன் தன்சரீரத்தை எதார்த்தமாக (கடிகாசலம்) என்ருல் ஒருகடிகையில் அழிந்துபோகு மென்பதைத் தெரிந்துகொண்டு பக்தியுடனே இந்த கடிகாசலத்திலேறி நரசிங்கசுவாமியினுடைய திருவடிகளைத் தெரிசனை செய்தால் ஒரு காலத்திலேயும் நரகத்தில் விழப்போவதில்லை என்று சொன்னுன்.

திருவெவ்வுளூரைக் குறித்து

அப்புறஞ்சிலதூரம் விமானத்தைநடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிருன். எப்படியெனில்: இது விக்ஷாரண்ய மென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். இந்த ஆரண்யத்தில் (ஹிருத்தாபநாசினி) என்ருல் இருதயத்தில் இருக்கிற தாபங்களை நாசஞ்செய்வதென்கிற பேருள்ள ஸரசு இருக்கின்றது, இந்தத்தீர்த்தக்கரையில் வீரராகவனென்று பிரசித்தமான நாமதேயமுள்ளவனும் அதிகமான ஆயுதங்களுடைய பிரகாசமுள்ளவனுமாகிய மகாவிஷ்ணு சாலிஹோத்திரமகாரிஷியால் பூஜிக்கப்பட்ட (குசஸ்தலி) என்ருல் தர்ப்பையுள்ள க்ஷேத்திரத்தைப்பொருந்தி ஜோதியாகப்பிரகாசிக்கிருன். இந்த வீரராகவசுவாமி தன்னுடையபேர் எப்படி * திவிரேபமாக விருக்கிறதோ அப்படியே திவிரேபமென்கிற பேருள்ள வண்டுகளுடைய நிறத்தைப்போல நிறமுள்ளதும் மிகவும் ரமணீயமானதுமாகிய சரீரத்தைத்தரித்திருக்கிருன். பூரணசந்திரனுலே பூசிக்கத்தகுந்த முகமுந் தேவேந்திரனுலே பூஜிக்கப்பட்ட பாதங்களும் ஒப்பில்லாததாகப் பிரகாசிக்கிறதென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன், ஓ சிநேகிதனுகிய விஸ்வாவசுவே! இந்த வீரராகவ சுவாமியினுடைய ஸ்தோத்திர

* திவிரேபம் என்பது இரண்டு கரங்களையுடையதாம்.

த்தில் உனக்கு அசங்கியமில்லையா? ஏனெனில்: இந்த சுவாமியிடத்திலேயுஞ் சேஷாசலநாயகனான வேங்கடேசனிடத்தி லிருக்கிறதுபோல பரதனங்களைக் கிரகிப்பது முதலாகிய தோஷங்களைக்கிரகிப்பது முதலாகிய தோஷங்களிருக்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, கிருசானுவே! அந்த வேங்கடேசப்பெருமாளிடத்தில் என்னால் சொல்லப்பட்ட சமாதானத்தினாலேயே இங்கேயும் நீ சந்தோஷிக்கவேண்டியது இன்னும் ஓ, பாமரபுத்தியையுடையவனே! வீரராகவசுவாமியினிடத்தில் என்னுடைய மனதுதான் சந்தோஷப்பட மாட்டாது. ஏனெனில் தன்னுடைய இச்சையினால் உலகத்தைச்சிருஷ்டிசெய்தவனும் இலட்சுமிதேவியுடைய பாதத்திலிருக்கிற செம்பஞ்சுக்குழம்பினால் அடையாளமாகிய மார்பையுடையவனுஞ் சாட்சாத்பரமபுருஷனானவனும் ருத்திரனும்மேல ஸ்துதி செய்யப்பட்டவனும் வீக்ஷாரண்யத்துக்கு அதிபதியானவனுமாகிய வீரராகவசுவாமி திராட்சைப் பழத்துக்குச் சமானமாகிய சாயித்தியமும் புத்தியினுடைய உபசாந்தியும் ஆயுசும் ஆரோக்கியமுந் தனமுங் கீர்த்தியும் மோட்சமும் முதலானவைகளில் அபேட்சையுமுள்ளவர்களுக்கு முக்கியகதியாகப் பிரகாசிக்கின்றான். இன்னும் புருஷோத்தமனும் எப்போதுந்தேவர்கள் முதலானவர்களை சம்ரட்சணைசெய்கிற கனகவல்லித்தேவியினால் ஆசிரயிக்கப்பட்டவனும் பக்தஜனங்களால் சேவிக்கப் பட்டவனுமாகிய வீரராகவசுவாமி இந்த வீக்ஷாரண்யத்தைப் பொருந்தி தன்னை ஆசிரயித்தவர்களுக்கு யோக்கியமான ஞானவாசனையையுண்டாக்குகிறானென்று சொன்னான்.

ஸ்ரீ பெரும்பூதூரைக் குறித்து

அப்புறஞ்சிலதூரம் விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் எதிரில் பார்த்துச் சந்தோஷமாகச் சொல்லுகிறான். என்னால் பூருவத்தில் பார்க்கப்பட்டதுஞ் சகலதோஷங்களையும் நாசஞ்செய்வதுமாகிய இந்த ஸ்ரீபெரும்பூதூர் என்னுந்தலத்தில்விசே

ஷபிரகாச முள்ளவனுங் குணங்களுக்குச் சமுத்திரமானவனும் இராமாநுஜாசாரியார் என்கிற முனிவரன் ஆவிர்ப்பவித்தான். மூன்று வேதங்களுடைய முடிவென்கிற க்ஷீர சமுத்திரத்தைக் கடைந்து உண்டான அமிர்தத்தைப்போலிருக்கிற தத்துவ ஞானம் இந்த ராமாநுஜாசாரியரை முக்கிய காரண முள்ளதாய் வித்துவான்களுக்கு இப்போதும் பிரகாசமாக விருக்கின்றது. இன்னுங் காமமுதலாகிய சத்துருவர்க்கத்தை நீக்கும்படியான தன்னுடைய நாமபடனத்தினுடைய மகிமையுள்ளவனும் புத்தியில் தேவர்களுக்கு ஆசாரியாகிய பிரகஸ்பதியுடனே சமான பூஜிதையுள்ளவனும் வாக்குகளுக்கு அசக்கியமான மகிமையுள்ளவனும் பூரணசந்திரனைப்போல முகமுடையவனும் நிர்மலமாகிய காந்தியினால் சூரியனை அவமானஞ்செய்பவனுமாகிய இராமாநுஜனென்கிற எதிராஜன் இந்தப் பூமியிலேயும் பரலோகத்திலேயும் க்ஷேமங்களை யுண்டாக்கக்கடவது. இன்னும் எந்த எதிராஜனுடைய வசனங்கள் பரவாதியை செயிக்கிறதோ தோஷமில்லாத ஞானத்தை யுண்டாக்குகிறதோ வித்துவான்களை சந்தோஷிக்கச்செய்கிறதோ வியசனங்களை நீக்குகிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட இராமாநுஜனென்கிற எதிராஜன் சிரேஷ்டமாகவிருக்கிறார் இன்னும் மீமாம்ஸா சாஸ்திரத்தினுடைய விமரிசையினால் வித்துவான்களுக்கு மிகவும் ஆனந்தத்தையுண்டாக்குகிற இந்த லட்மண முனிவரனுடைய பிரபந்தங்கள் ஸ்ரீராமருடைய பாணங்களைப்போலே சர்வ உத்கிருஷ்டமாக விருக்கின்றது. இந்த ஸ்தலத்தில் பக்தர்கள் வித்துவான்களில் முதன்மையான இந்த எதிராஜனை பிரதிதினமும் இவ்விதமாக நமஸ்காரஞ் செய்வார்கள். எப்படியென்றால் எந்த இராமாநுஜர் எங்களைப்போ விருக்கிற தீனர்களைக் காப்பாற்றும் இச்சையுள்ளவராய் மிகவுங் கியானத்தினுடைய மகிமையுடனே பூமியில் அவதாரஞ்செய்தாரோ அப்பேர்ப்பட்டவரும் மானிடதேகத்தைத்தரித்த ஆதிசேஷனைவருங் கலிசம்பந்தமான பாபங்களை நாசஞ் செய்பவருமாகிய இராமாநுஜனென்கிற குருவுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்துகொண் டிருக்கி

ஞர்கள். இன்னும் * யாமுன தீர்த்த சேவையில் ஆசக்தியுள்ள இரண்டு இராமாநுஜர்கள் நரகத்தை நிவர்த்திசெய்கிறதற்காகப் பூமியில் அவதாரஞ்செய்தார்கள். அந்த இரண்டுபேரில் பூர்வீகனாகிய இராமாநுஜன் பகவத்கீதையையுண்டாக்கினான். நூதனமாகிய இராமாநுஜன் அந்த கீதைக்கு வியாக்கியானஞ் செய்தானென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! நீ சொல்லியது சத்தியந்தான். ஆனாலும் அந்த இராமாநுஜருடையமார்க்கத்தை அனுசரிக்கிற புத்திமான்களிடத்தில் அன்னியர்களுக்கு அவமானஞ்செய்வது முதலாகிய தோஷங்கள் பிரசித்தமாகவிருக்கின்றது. எப்படியென்றால் இராமாநுஜருடைய மதத்தில் பிரவேசித்த புருஷன் உத்கிருஷ்டமாகிய குணங்களால் பூரணமாகியும் வித்வான்களாகியுமிருக்கிற அன்னியமதஸ்தருடைய பந்தியில் எப்போதும் புசிக்கிறதில்லை. கடைசியில் பரிசுத்தமாகவிருக்கிற அன்னத்தை அவர்கள்பார்த்தால் அதைத் தியாகஞ் செய்துவிடுவான், அதுவுமிருக்கட்டும் தன் மதஸ்தருடனுஞ்சேர்ந்து புசிக்கிறதில்லை. இன்னும் பிராமண வமிசத்தில் உற்பத்தியாயிருக்கிற இவர்களுக்குச் சகலமான புருஷார்த்தங்களையுஞ் சாதனைசெய்துவைக்கிறதற்கு முக்கியமாகியும் அனாதியாகியுமிருக்கிற வேதம் பிரசித்தியாக விருக்கும்போது திராவிட பாஷைமயமான பிரபந்தத்தில் சிரமத்துடன் பாராயணஞ்செய்வதுயுத்தமானதல்ல. விஷ்ணுவினுடைய தேககாந்திகளால் வியாபிக்கப்பட்ட க்ஷீரசமுத்திரத்தினுடைய கரையைப் பொருந்தி யிருக்கிறவன்பால் வேணுமென்று இச்சை யுள்ளவனாய் கோபாலகன் வீட்டுக்கு எவன்தான் ஓடுவான். இன்னும் இந்த ராமாநுஜ மதத்திலிருக்கிற சிலபேருடைய ஆசாரங்கள் வைதிகர்களுக்குச்சம்

---

* யாமுனதீர்த்தசேவையில் ஆசக்தியுள்ள இரண்டு இராமாநுஜர்-என்பது யமுனாநதிஜலத்தில் விளையாட்டையுடையவனும் பலராமனுக்குத் தம்பியுமாகிய கிருஷ்ணனென்றும், யாமுனதீர்த்தாசாரியருடைய சேவைசெய்பவனும், இராமாநுஜனுமாகிய எதிராஜனென்றும் ஆகும்.

மதியானதல்ல. எனெனில் * பஞ்ச எக்கியங்களைத்தியாகஞ் செய்பவருந் திரவிடபாஷையிலிருக்கிற கிரந்தங்களால் மூடர்களை மோகிக்கச் செய்பவரும் யாகங்களையெல்லாம் நிந்தை செய்பவரும் அடிக்கடி விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்வதுகூடாதென்று நிராகரிக்கிறவருஞ் சிரார்த்தங்களை லோபஞ் செய்பவருஞ் சன்னியாசிகளையுங் கிரகஸ்தர்களாகிய தங்களுக்கு வந்தனஞ் செய்வித்துக்கொள்பவர்களுஞ் சத்புருஷர்களிடத்தில் துவேஷத்தையுள்ளவர்களுமாகிய சிலபேர் அயோக்கிய காரியங்களாலேயே காலத்தைக்கழிப்பார்கள். இன்னும் அரியினுடைய பூஜை காலத்தில் மணிநாகத்தைவிட்டிருக்கிறவர்களும் வேதங்களால் சொல்லப்பட்டதும் பிரசித்தமா யிருக்கிற மூன்றுலகங்களுக்கும் மாதாவாகிய இலட்சுமிதேவியினுடைய () விபுத்தன்மையைக்கண்டனை செய்பவர்களும் தங்களுடைய இராமானுஜ கூட்டத்தில் சமயபிடிவாதத்தால் தங்களுடைய சரணதீர்த்தத்தைத் தாங்களே பானஞ்செய்பவர்களுமாகிய சிலபேர் உலகத்தையெல்லாம் முழுகிப்போகச்செய்கிறார்கள். விஷ்ணுவையுந் தோஷத்துக்குப் பாத்திரனாகச்செய்கிறார்கள். இன்னும் பஞ்சமகா எக்கியங்களும் இதரமான யாகங்களும் எதேதுண்டோ கிரகணஞ் சங்கிரமண முதலாகிய காலங்களில் சகலமானவித்துவான்களும் எந்தெந்தக்கருமங்களைச் செய்வார்களோ அவையெல்லாங் காமியகருமங்களென்று தியாகஞ் செய்து மூன்று வேதங்களுடைய மார்க்கத்தை நாசஞ்செய்கிற இந்த மதஸ்தர்களாலே போஜன மென்கிறதும் மைதுனமென்கிறதுமாகிய இரண்டுமாத்திரம் நித்தியகருமங்களாக ஆசிரயிக்கப்பட்டதேதவிர வேறில்லை. இன்னும் ஆயிரமுதலாகிய பொய்யான கட்டுக் கதைகளினுடைய அலங்காரத்தால் வித்துவான்களுக்கும் மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர்களுங் கபடத்துக்குவாசமாகவிருக்கப்பட்டவர்களுமாகிய இந்ததுஷ்டஜனங்கள்விநயத்தினுடையஅபிநயத்தாலேஉலகங்களையெல்லா

---

* பஞ்ச எக்கியங்கள்-என்பது பிதுர்த்தர்ப்பணம், பூதபலி; வைசுவதேவஹோமம், வேதபாராயணம் அதிதிபூசை ஆம்.

() விபுத்தன்மை - என்பது தெய்வத்தன்மை ஆம்.

ஞ்செயிப்பார்கள். இன்னும் எந்தஇராமநுஜீயர்கோஷ்டியில் நீதி தெரிந்தவர்களுக்குப் பூஜிதையில்லையோ யாகஞ் செய்தவர்கள் பரிகாசத்துக்குப் பாத்திரரோ நிரக்ஷராகுக்ஷியா யிருக்கிறவர்களுந் தங்கள் சமய ஆசாரிகளுமாகியவர்கள் மிகவும் பூஜிக்கப்படுவார்களோ வேதங்களுக்குப் பரியாசமுண்டாகுமோ வருணாசிரமங்களுடைய பத்ததிபங்கத்தையடையுமோ அப்பேர்ப்பட்டதுந்துஷ்டத்தன்மையுள்ள கலியுகத்தில் மிகவும் விருத்தியடைந்திருக்கிறதுஞ்சொல்லுவதற்கு அசக்கியமானது மாகிய இந்த கோஷ்டிக்கு ஒரு நமஸ்காரம். இன்னும் எந்த யாகங்கள் முதலானவை ஒருவிசையாவது செய்யாமலிருந்தால் பாபமுண்டாகுமோ அப்பேர்ப்பட்டதும் பிரகாசமாய் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டதுமாகிய யாகாதிகளை தியாகஞ்செய்து தங்கள் சமயத்தில் கற்பிக்கப்பட்ட கருமங்களையே இவர்கள் செய்வார்களென்கிறதும் இந்தப்பாபிஷ்டியாகிய கலியுகத்தினுடைய ஒருவிலாசமாகவிருக்கின்றது. இன்னும் இந்தமதஸ்தர்கள் நடனுகிய சிவனுடைய சடையிலிருந்துவந்த பிரவாகமென்று கங்கையில் ஸ்நானஞ் செய்கிறதில்லை. உப்புரசமுண்டான குட்டையென்று சமுத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்கிறதில்லை. பசுவின் மலத்தினுடைய சாரத்தினுலானதென்று பஞ்சகவியத்தை பானஞ் செய்கிறதில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட இவர்களுடைய தோஷங்களை எண்ணுவதற்கு எவன் சமர்த்துள்ளவனுவானென்றுன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் என்னடா கிருசானுவே! இலேசமாவது களங்கமில்லாதவரும், இராமாநுஜருடைய தரிசனத்தால் சிரேஷ்டர்களாகியுமிருக்கிற இந்தப் பெரியோர்களிடத்திலுந் தோஷஞ்சொல்லுவதற்கு என் பிரயத்தினஞ்செய்கிருய்? அல்லது உன்னைப்போலிருக்கிற அவிவேக ஜனங்களுக்கு மரியாதைதான் எனிருக்கும்? எப்படியெனில், சர்வக்ஞனுகிய சிவனுடைய கண்டத்தில் துஷ்டமாகிய ஆலகாலவிஷத்தைப்போலே துர்ச்சனர்கள் பெரியோர்களிடத்தில்மலினத்தை ஆரோபணஞ்செய்வார்கள். இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய மிகவும் பவித்திரமான ஆசாரத்தைப் பார். எப்படி யெனில்,

இவர்கள் உச்சிஷ்டங்களைத் தூரத்திற்றுனே பரிகரிப்பார்கள். துஷ்டர்களுடைய சகவாசத்தைத தியாகஞ்செய்வார்கள்; பிராணங்களுக்கு ஆபத்துவந்தாலும் பந்துக்களல்லாதவர்களுடைய வீடுகளில் ஜலத்தையும் பானஞ் செய்கிறதில்லை, காமியகருமங்களை ஆசிரயிக்கிறதில்லை பகவானுடைய கயிங்கரியத்திலேயே யிருப்பார்களாகையாலிந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடையகிரமஞ்சத்துவகுணமுள்ளவர்களால் மிகவுஞ் சிறப்புச் செய்யத்தக்கதாக விருக்கின்றது, இன்னும் நெற்றியில் பரிசுத்தமான ஊர்த்துவபுண்டரத்திலகமுங் கண்டத்தில் பத்மாக்ஷங்களுடைய மாலையும் புஜங்களில் திவ்வியமாகிய சங்கு சக்கரங்களையுடைய முத்திரைகளும் வாக்கில் விஷ்ணுவையே முக்கியமாகத்துதித்துக்கொண்டிராநின்ற வசனங்களும் உத்கிருஷ்டமாக விருக்கின்றது. ஆகையால் பாபங்களைப் பரிகாரஞ்செய்பவர்களும் விஷ்ணுபக்தியால் பூரணமான இருதயங்களுள்ளவர்களுமாகிய இவர்களைத்தரிசனஞ்செய்தால் மோக்ஷம் உண்டாகும். இவர்களிடத்தில் நீ தோஷங்களை ஆரோபணைசெய்வது பரியாசத்துக்குப் பாத்திரமாக விருக்கின்றது. எப்படியெனில் இந்த இராமாநுஜ மதஸ்தர்கள் இஷ்டர்களாகிய பந்துஜனங்கள்தவிர அன்னியர்கள் பார்க்காமலே அன்னத்தைப் புசிக்கிறார்களென்பது தோஷமோ? அல்லது பாபங்களை நீக்குகிற குணமோ என்பதை குண தோஷங்கள் தெரிந்த பெரியோர்களைக் கேள். இன்னும் பந்துக்களல்லாதவர்களால் பார்க்கப்பட்ட அன்னத்தைப் புசிக்காமலிருக்கிற மகாராஷ்டர் முதலானவர்களிடத்திலுஞ் சமமாகவிருக்கின்றது இப்பேர்ப்பட்டவர்களை நியமமாகப்போஜனஞ்செய்பவன் தூஷிக்கிறதில்லை. கண்ட இடத்திலெல்லாம் போஜனஞ்செய்பவனே தூஷிப்பான். ஆனாலும் இவர்களுக்கு இது பூஷணமே தவிர தூஷணமல்ல. இன்னுஞ் சடகோபர் முதலான ஆழ்வார்களால் செய்யப்பட்ட திவ்யப் பிரபந்தங்களைப் பாராயணஞ் செய்வதில் எந்ததோஷம் உன்னால் சொல்லப்பட்டதோ அதுவும் ஸ்மிருதி புராணங்களால் வேதார்த்தத்தைப் பிரகாசஞ்செய்கிற சத்புருஷர்களுக்கு இஷ்டமானதல்ல. எப்படியென்றால்: கிருபைக்கு நிதியைப்போலிருக்கிற வகுளாபரணரால் வேதாந்தங்களுடைய

சந்திகளை விமரிசைசெய்து சிரேஷ்டமாக நிர்மிக்கப்பட்ட திவ்யப்பிரபந்தத்தைப் பாராயணஞ் செய்பவர்களுக்கும் ஸ்மிருதிபுராணங்களை அத்தியயனஞ்செய்பவர்களுக்கும் உன்னால் சொல்லப்பட்ட தூஷணஞ் சமமாகவிருக்கும். இன்னும் யோக்கியமானவிஷயங்களுள்ளது திராவிட வாக்கு ஆனாலும் விவேகவான்களாலே அங்கீகரிக்கத்தக்கதாக விருக்கும். அயோக்கியமான விஷயங்களுள்ளது சமஸ்கிருதவாக்கு ஆனாலும் நீக்கவேண்டியதாகவிருக்கும். மனதில் எப்போதும் அரிதியானஞ் செய்பவன் குருபியானாலும் ஸ்துதிக்குப்பாத்திரனாவான். எப்போதும் ஸ்திரீகளுடைய ஸ்தனங்களையேசிந்திப்பவன் ரூபவந்தனாக விருந்தாலும் அப்படியாக மாட்டானல்லவா? முக்கியமாக அகஸ்தியருடைய வியாகரணத்தால் விமரிசை செய்யப்பட்டதும் மகாத்துமாக்களாகிய பெரியோர்களால் அங்கீகரிக்கப் பட்டதுமாகிய திராவிடபதங்களுக்கு சமஸ்கிருதத்தைவிட குறைவு என்னவிருக்கின்றது. எப்படி யென்றால் சமுத்திரத்தை உள்ளங்கையில் அடங்கும்படிச்செய்துகொண்ட முனிவரன் எந்த திராவிட பதங்களுக்கு வியாகரணஞ்செய்தானோ, சடகோபர் முதலான ஆழ்வார்கள் பிரபந்தங்களைச் செய்தார்களோ, பரிசுத்தர்களாகிய பூர்விகரான ஆசாரியர்கள் அத்தியயனஞ் செய்தார்களோ, அப்பேர்ப்பட்ட திராவிட வசனங்களுடைய மகிமைகள் வாக்குகளுக்கு அதீதப்பட்டு உத்கிருஷ்டமாக விருக்கின்றது. இன்னுஞ் சிலபேரிடத்தில் உன்னால் செய்யப்பட்ட தூஷணைக்கு நான் உத்தரவுசொல்லுகிறேன், கேள். என்னவெனில், ஆலசியமுள்ள சிலபேர் கருமங்களால் உண்டான கஷ்டங்களை சகிக்காமலிருந்தாலுந் திடமாகப் பகவானிடத்தில் பக்தியென்பது அவர்களுடைய சமுசாரதுக்கத்தை நாசஞ்செய்கிறது. எப்படி யெனில், கஷ்டத்தை சகிக்காத ஜனங்களுக்கு லங்கன முதலாகிய பத்தியங்கள் செய்யாம விருந்தாலும் மிகவும் வீரியமுள்ள உத்கிருஷ்டமான அவுஷதம் அவர்கள் சுரத்தைப்பரிகாரஞ் செய்வதற்குச்சமர்த்துள்ளதல்லவா? இன்னும் இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்இரகசியமான வியாக்கியானங்களாலும் இராமாநுஜனுடைய சரித்திரத்தை ஸ்துதிசெய்வதினாலும், மூன்று வேதங்களுக்குச் சமா

னமாகிய வகுளாபரணருடைய பிரபந்தங்களைப் பாராயணஞ்செய்வதினாலும், பாஷியத்தினுடைய அத்தியயனத்தாலும் அரியினுடைய பாதகயிங்கரியத்தாலும், பெரியோர்களுக்கு வந்தனஞ் செய்வதினாலும், நாட்களை க்ஷணமாகக் கழிப்பார்களென்று விஸ்வாவசுவென்பவன் மறுபடியும் க்ஷணமாத்திரம் யோசனை செய்து சிறப்புடனே சொல்லுகிறான். இதெல்லா மிருக்கட்டும், அந்நியோந்நிய விரோதமாகத்தோன்றுகிற அநேகமான வேதவசனங்களுக்கு விரோதமில்லாமல் சாதிக்கிறதினாலே சமன்வயஞ்செய்துகொண் டிருக்கிற இராமாநுஜருடைய அந்த வாக்கை மிகவுஞ் சந்தோஷிக்கிறேன். எப்படியென்றால்: பரப்பிரமத்தை நிர்க்குணமென்று சொல்லுகிற வேத வாக்கியங்களுக்கு அந்த வஸ்துவினிடத்தில் சுபகுணங்கள் முக்கியமாயிருக்கிறதென்கிற தாத்பரியமென்றும் அத்வைதத்தைப்போதிக்கிற வேதவாக்கியங்கள் விசிஷ்டாத்வைதத்தில் தாத்பரிய முள்ளதென்றுந் த்வைதத்தைச் சொல்லுகிற வேத வாக்கியங்களுக்கு நிஷ்கரிசையாகவிருக்கிற ரூபங்களுக்குப் பேதமிருக்கும், என்கிற தாத்பரியமென்றும் இந்தப்படிக்கு இராமாநுஜாசாரியரால் சித்தாந்தஞ் செய்திருக்கிறபடியினால் அவருடைய மதஞ் சகலமான வேதவாக்கியங்களுக்குஞ் சமரசமாகவிருக்கின்றதென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே, இது சத்தியந்தான். ஆனாலும், இந்த மதஸ்தர்களாகிய சிலபேர் சிஷ்டர்கள் ஆசாரியபுருஷர்களென்று பிரசித்தியுள்ளவர்களாய் சஞ்சாரஞ்செய்வார்கள். இவர்களுடையசெய்கை விமரிசைசெய்பவர்களுக்கு ருசிக்கமாட்டாது, ஏனெனில் மார்க்கங்களில்பிராமணர்கள் முதலானவர்களை சம்மாரஞ்செய்து அவர்களுடைய சகல பொருளையுந்திருடி மிகவும் மதமுள்ளவர்களாகி ஆரண்யங்களில் பருவதங்களில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற துஷ்டர்களாகிய சோரர்களாரோ இன்னும் நீசர்களாகிய இதரசனங்களாரோ அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த ஆசாரியபுருஷர்கள் சக்ராங்கிதஞ்செய்து என்னமோ மந்திரோபதேசத்தைச் செய்து அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட திரவியங்களாலே வம்சபாரம்பரியமா

கத் தேகபோஷணை செய்துகொள்ளுவார்கள். இன்னும் மிகவும் ஆசையுள்ள இந்த ஆசாரியபுருஷர்கள் ஜாரர்களையுஞ், சோரர்களையுங், கிராதர்களையுந் தேசங்களைக்கொள்ளை யடிக்கிறவர்களையும், பாஷிகோர்களையுஞ் சிஷ்யர்களாகச் செய்துகொண்டு வேதசாஸ்திரங்கள் தெரியாதவர்களானாலும், பிரம நிஷ்டர்களாகிய பெரியோர்களுடனேயும், போஜனஞ்செய்கிறதில்லை. ஒருகாலத்திலாகிலும் அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய எதிரில் வணக்கஞ்செய்கிறதில்லை. சமயத்தினால் உண்டான இந்த ஆசாரியபுருஷத்தன்மை என்பது பாமரர்களால் சிறப்புச்செய்யத்தகுந்ததேயன்றி வேறில்லை. இதன்றியில் சிரேஷ்டமான ஆசாரங்களுடனே கூடியிருக்கின்ற மிகவும் யோக்கியர்களாகிய சிலபேர் பிராமணர்களுக்கும் இந்தஅதிகமான பிராந்தியென்பது நீக்குவதற்கு அசக்தியமாகவிருக்கின்றது. எப்படி யென்றால், பரிசுத்தமான ஆசாரங்களுள்ளவருஞ்ஜிதேந்திரியர்களானவர்களுஞ் சுயவித்துவான்களுமாகிய பிராமணர்கள் ஆசாரத்துக்குத் தூரமாயிருப்பவருர், மிகவும் ஆசையுள்ளவரும், வேத மார்க்கத்தை தெரியாமவிருப்பவருங் காமபீடையினால் பாப இருதயமுள்ளவர்களுமாகிய சில ஆசாரியபுருஷர்க ளென்பவர்களுக்கு சிஷ்யத் தன்மை அடைவார்களென்பது கலியுகத்தினுடைய மகிமையால் உண்டானதேதவிர வேறில்லை. இன்னுந் தான் மோக்ஷப் அடைவதற்குச் சமர்த்தில்லாதவன் இதரர்களை மோக்ஷமார்க்கத்தை எப்படி அடைவிப்பா னென்று யோசனை செய்யாமலும் வீணாகப் பொருள் விரயத்தை எண்ணாமலுஞ் சடமாகிய ஆசாரிய புருஷனைத் தன்குரு வென்று பிரதிஷ்டித்தவராய் அவனிடத்தி லிருக்கிற புஸ்தகங்களுடையஆடம்பரங்களினாலும்,அனேகமான உபகரணங்களுடனேகூடியிருக்கிற பெரிய தேவதா விக்கிரகங்களாலும், மோகம் உள்ளவர்களாக ஆசிரயிப்பார்கள். இன்னும் உலகத்தில் நிர்மலமான புத்தியுள்ள அனேக பெரியோர்கள் பிரகாசமாகவிருந்தாலுந்தன்னுடைய குருவுடைய வம்சத்தில் உற்பத்தியானவனென்றுமாத்திரம் பார்த்து யோக்கியமான ஆசாரங்களில்லாதவனும் வேதசாஸ்திரங்களை அறியாதவனுமாகிய ஒருமூடனைகுருவென்று இவர்கள் பூஜிப்பார்கள், இது மிகவும் பார்க்கிறதற்கு

கஷ்டமானது. கலியுகத்தினுடைய இன்னொரு மகிமையைக் கேள் என்னவெனில் பூமியில் பூர்வீகர்களாகிய பெரியோர்கள் சிஷ்ய சனங்களை அனேகவருஷங்கள் பணிவிடைகளால் அவனுடைய பக்தியை செவ்வையாய் பரிட்சைசெய்து அனுக்கிரகமுள்ளவராய் உபதேசஞ்செய்தார்களென்று சாஸ்திரப் பிரசித்தியாகவிருக்கின்றது. இப்போது ஆசாரியனனவனே துஷ்டர்களைத்தானே விஸ்வாசத்தால் அவருக்கு இஷ்டமான போஜன முதலானவைகள் சமர்ப்பித்து அனேக வருஷங்களால் அவர்களுடைய இஷ்டத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு கிரமங்கிரமமாக சிஷ்யர்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டு வருகிறனென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, மந்தபுத்தியையுள்ள கிருசானுவே! மகாபுருஷர்களை இப்படி தூஷணை செய்யாதே. ஏனெனில், சமுசாரமென்கிறசமுத்திரத்தில்முழுகியிருக்கிற சனங்களை உத்தாரஞ்செய்வதற்காக உலகத்தில் யோக்கியமான வம்சத்தில் உதித்தவர்களுந் தன்னியர்களுமாகிய இந்தமகாபுருஷர்கள் கியான வீனர்களாகிய புருஷர்களுக்குப் பாதகாணிக்கை மாத்திரத்தால் சந்துஷ்டியுள்ளவர்களாய் * பஞ்ச சமஸ்காரங்களைச்செய்து பரிசுத்திசெய்வார்கள். இன்னுங் கமலநேத்திரனகிய அரியினுடைய கயிங்கரியத்தால் பக்தியுள்ளவருஞ் சமுசாரமென்கிறசமுத்திரத்திற்கு கப்பல்போலிருப்பவர்களுமாகிய இந்த ஆசாரிய புருஷர்கள் உத்கிருஷ்டமான வம்சங்களில் அவதாரஞ் செய்யாமலிருந்தால் இந்தகலியுகத்தில் சகலஜனங்களும் அரியினுடைய கயிங்கரியந் தெரியாமலும் உத்தமமான மந்திரோபதேச மில்லாமலும் அதோகதியில் விழுந்து போவார்கள். இன்னுந்தாபங்கள் முதலாகிய துஷ்ட காரியங்களால் பாபங்களோடு கூடியிருக்கிற ஜனங்களையும் பரிசுத்திசெய்துகொண்டிருக்கிற மகாத்மாக்களாகிய இவர்களிடத்தில் தோஷத்தைச் சொன்னல் அது துஷ்டர்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்கிற கங்காஜலத்துக்குஞ் சமமாகவிருக்கும். இன்னும் யோக்கியமான வம்சத்தில்

* பஞ்ச சமஸ்காரம் - என்பது சக்கராங்கதம்; புண்டரம், பெயர், மந்திரம், ஆராதனை.

உற்பத்தியானவன் நல்ல ஆசாரமில்லாமலிருந்தாலும் யோக்கியர்களால் சிறப்புச் செய்யத்தக்கவனே ஆவான். துஷ்ட வம்சத்தில் உற்பத்தியானவன் நல்ல ஆசாரங்களோடு கூடி யிருந்தாலும் யோக்கியர்களால் சிறப்புச்செய்யத்தக்கவன் ஆகான். நல்ல விவேகமுள்ளவன் சுயமாகவுண்டான சாலக்கிராமத்தை செவ்வையான இலட்சணங்க ளில்லாமலிருந்தாலும் அங்கீகரிப்பான். ஒருத்தனால் செய்யப்பட்டிருக்குஞ்சாலக்கிராமத்தை சகல இலட்சணங்களோடு கூடியிருந்தாலும் அங்கீகரிக்க மாட்டானல்லவா? என்று சொல்லி விநயத்துடனே கரங்களைக்கூப்பினவனுக சிஷ்யர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பரிசுத்தமான திரவியத்தால் சந்தோஷத்தை அடைபவர்களும் ஆசாரமுள்ளவர்களும் முகுந்தனையே சரணமென்கிற தருணத்தில் நிஷ்டை யுள்ளவரும் நல்ல சம்பிரதாயமுள்ளவர்களும் பரிசுத்தர்களானவர்களு மாகிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் யாருண்டோ அப்பேர்ப்பட்ட சகல தேவதா சுவரூபமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நமஸ்கார மென்று சொன்னான்.

திருவல்லிக்கேணியைக் குறித்து

அப்புறஞ் சிலதூரம் விமானத்தைநடத்தி எதிரில் பார்த்து விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான். தோஷங்களென்கிறபாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட இருதயம் உள்ளவர்களுக்கு * விசல்லியகரணியென்கிற மூலிகைபோலிருக்கிற கைரவணி யென்கிற திருவல்லிக்கேணி இது. இதனுடைய கரையில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பார்த்தசாரதியென்று பிரசித்தியுள்ளவனுகமிகவும் பிரகாசிக்கிற இந்த சுவாமியினுடைய பாதகமலத்தில் உதிர்ந்திருக்கிற தேவேந்திரனுடைய கிரீடசம்பந்தமான மரகதமணிகளுக்கும் அதை அங்கே அர்ச்சனைசெய்திருக்கிற துளசிதளங்களுக்கும் பேதத்தை சனங்கள் கண்டு சொல்வதற்கு அசக்கியமாக விருக்கின்றது. இன்னும் இந்தஸ்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவரும் வேதாந்த

---

* விசல்லியகரணி-என்பது பாண முனைகளை உதிரும்படிச் செய்யு மூலிகை.

ங்களுடைய சிந்தனையால் காலங்கழித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுஞ் சாந்தமே தனமாக வுள்ளவருமாகிய சத்புருஷர்கள் தேகாந்தவரைக்கும் நல்ல காரியங்களைச்செய்து பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்க ளென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் இது நிச்சயந்தான். ஆனாலும் நல்ல குணங்களைத் தியாகஞ்செய்கிற ஊணனென்கிற ஜனங்களால் நிறைந்திருக்கிற பட்டணஞ்சமீபமாகவிருக்கிறதே, இந்த ஸ்தலத்துக்கு ஒருதோஷமாகவிருக்கின்றது. உலகத்தில் இந்த ஊணனைவிட கபட ஜனங்கள் அகப்படுகிறது அசக்கியமல்லவா? கிருபாசூனியர்களானவர்களுஞ் சுசியைத் தியாகஞ் செய்பவர்களுமாகிய இந்த ஊணன் பிராமணர்களைத் திரணத்தைப்போலெண்ணுவார்கள். இவர்களுடையதோஷங்களைச் சொல்லுவதற்கு வாக்குகளுக்கு அதீதப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லி மறுபடியும் வியசனத்துடனே சொல்லுகிறான். என்னவெனில், ஓ பாபிஷ்டியான விதியே! சுசியைத்தியாகஞ் செய்த ஊணர் முதலான சனங்களிடத்தில் தனத்தையும் நல்ல ஆசாரமுள்ள சனங்களிடத்தில் தரித்திரத்தையுந் துர்ப்புத்தியுள்ளவர்களிடத்தில் இராச்சியாதிபத்தியத்தையும் மிகவும் புத்திசாலிகளிடத்தில் பிட்சாடனத்தையுந் துஷ்டசாதிகளில் உற்பத்தியான ஸ்திரீகளிடத்தில் திவ்வியசௌந்தரியத்தையும் உத்தமஸ்திரீகளிடத்தில் விகார ரூபத்தையும் உண்டுபண்ணி சிருஷ்டித்த உனக்கு என்னதான் பிரயோசனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டாயென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ, கிருசானுவே! இந்த ஊணர்களிடத்திலுங் குணங்களைக் கிரகிக்க வேண்டியது யுக்தம். இந்த ஊணர்கள் அன்னியருடைய தனங்களை நியாயமில்லாமல் பலாத்காரமாக அபகரிக்கிறதில்லை, பொய்யான பேச்சுகளைச் சொல்லுகிறதில்லை, நானாவிதமாகத் திரவியங்களைச்சம்பாதிப்பார்கள். குற்றஞ்செய்தவர்களுக்கு சாஸ்திரப்படிக்குதண்டனை செய்வார்கள். ஆனால் இத்தேச ஆசாரங்களுக்கு விரோதமுள்ள ஆசாரங்களிருந்த போதிலும் அவர்களிடத்திலும் ஷை சுகுணங்களை நீ கிரகித்துக்கொள். இன்னும் ஷை சென்னை புரி

யில் இங்கிலீஷ் குலோத்துங்கராகியும் மகா சிரேஷ்டராகியுஞ் சக்ரவர்த்தியாகியுமிருக்கிற குயின் விக்டோரியா ரவர்கள் அதிகாரம்பெற்ற கவரன்மெண்டாரவர்கள் இந்துதேச முழுமையும் அதிகாரஞ்செலுத்திக்கொண்டு பாரபட்சமில்லாமல் யாவரையுஞ் சமமாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறபடியால் இந்த இராஜாங்கம் மற்ற இராஜாங்கங்களைவிட சிரேஷ்டமாக விருத்தியாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் ஷை நகரத்தில் அனேக வேதோத்தமர்களாகியபிராமணர்களும் வித்துவசிரோன்மணிகளுங் குபேர சம்பத்துக்கு நிகரான செல்வவான்களும் உலகோபகாரகாரியங்களைச் செய்துகொண் டிருக்கிறபடியாலும் அழகில் மன்மதனைப் பழிக்கும் புருடர்களும் இரதியைப்பழிக்கும் ஸ்திரீகளும் அஸ்வங்கள் பூட்டிய அனேக இரதங்கள் முதலானவைகளும் இராப்பகல் வேற்றுமையில்லாமல் எக்காலமுஞ் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பதாலும் மாட மாளிகைகளுங் * கல்விச்சாலைகளுஞ் சத்திரங்களுந் தோப்புகளுந் தடாகங்களும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியாலும் சமுத்திரத்தில் பலவிதகப்பல் படகு முதலானவைகள் ஆகாயமார்க்கத்தில் சஞ்சரிக்குந் தேவ இரதங்களைப் போலே ஜொலித்துக்கொண்டிருப்பதாலும் தேவலோகத்தைப் போலிருக்கிறதென்று சொன்னன். ஆ-ஐ.

கச்சி வரதராஜனைக் குறித்து

அப்புறம் ஜந்துகாதம் விமானத்தை மேற்காக நடத்தி எதிரில் பார்த்துச் சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிறன். அத்திகிரிக்கு காஞ்சிபோலிருக்கிற 0 காஞ்சிநகரம் இது. இந்த சிரேஷ்டமான நகரத்தில் விலாசமாகவிருக்கின்ற ஸ்திரீகளுடைய முகங்களைப்பார்த்து ரசிகர்களான எந்த எவ்வனபுருடர்தான் சந்திர

---

* கல்விக்குபயோகமாகிய வர்த்தமான தரங்கினி, இராஜவிருத்திபோதினி பத்திரிகைகள்-பூ. வேங்கடராவ் அவர்களால் பிரசுரஞ்செய்யப்படுகின்றன. ஆ-ஐ.

0 கா்ஞ்சி-என்பது ஒட்டியாணம்.

னையும் நிர்மலமாகிய கண்ணுடியையுஞ் சுந்தரமாகிய கமலத்தை யும் நிந்திக்காமலிருக்கிறார்கள். இன்னும் நல்ல மனதுள்ள சர்ச் னர்களுடைய ஆதரணைக்குப் பாத்திரமானதும் மிகவும் அழகி னலே பிரகாசிக்கின்றதுந் தேவதாசமூகங்களுக்கு அபிவிருத்தி செய்வதுஞ் சுபமான குணங்களுடையதுமாகிய இந்த காஞ்சிநக ரம் மனதுக்கு மிகவும் ஆனந்தமாகவிருக்கின்றது. இன்னும் இந் தநகரத்துக்குத் தென்பக்கத்தில் பகவானுடைய கிருபாரசத்தி னுடைய பிரவாகத்தைப்போலே பரமபாவனமானதும் வேகவ தியென்று பிரசித்தியானதுமாகிய ஓர் நதி ஓடிக்கொண் டிருக்கி றது. அது இன்னம் எப்படிப்பட்டதெனில் தன் இரண்டு கரை களிலும் மந்தமாருதத்தால் அசைவாடிக்கொண்டிருக்கிற விருட் சங்களுடைய முனைகளிலிருந்து உதிர்ந்துகொண்டிருக்கிற புட்ப ங்களால் பெருகிக்கொண்டிருக்கும் மிகவும் மாதுரியமுள்ள தே னையுடையதும், நுரைகளால் குஞ்சிரிப்புள்ளதாக விருப்பதும் அஸ்வமேதயாகத்தைச் செய்துகொண்டிருந்த பிரமாவை அதி சயமான வேகத்தால் பயப்படும்படியாகச் செய்ததுமாகிய இந் தவேகவதி தீர்த்தம் எங்களுடைய பாபங்களைநீக்கி சம்ரட்சணை செய்யக்கடவது. இன்னுஞ் சத்புருஷர்களுடைய கூட்டங்களால் பிரகாசிக்கிற அடிவாரமுள்ளதும், இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுக் கிறதும், நித்தியசுத்தனுகிய வரதராஜனைவகித்துக்கொண்டிருக் கிறதுமாகிய இந்த அத்திகிரி அழகாகப் பிரகாசிக்கிறதென்று பக்தி அதிகரித்தவனுகி கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு இந்த அத் திகிரியை ஆசிரயித்தவனுந் தேவலோகத்தி லிருக்கிற கற்பகத் தருவுக்குங் காமதேனுவுக்கும் வெட்கமுண்டாகும்படியாக இஷ் டார்த்தங்களைக் கொடுப்பவனும், உலகத்தைப் பரிசுத்தஞ்செய் பவனுங், கிருபையினல் குளிர்ச்சியாகிய கண்களை யுடையவனுஞ் சமுசாரத்தினலுண்டாகிற துன்பங்களையெல்லாம் விமோசனஞ் செய்பவனும், * வபவால் பரிமளிக்காநின்ற அதரமுள்ளவனும், வரதனென்கிற பெயருள்ளவனுஞ், சாசுவதமான தேஜோ ரூப

* வப-என்பது யாகத்தின் அவிர்ப்பாகத்திலே முதன்மை யானது.

மாகவிருக்கிறவனுமான சுவாமியைச்சேவை செய்கிறோம். இன்னும் ஒ! கிருசானுவே, சரத்ருதுகாலத்தில் மலரும்படியான கமலத்தைப்போலிருக்கிற கண்களையுடையவனுஞ், சத்துருக்களுடைய கர்வத்தை நாசஞ்செய்பவனும், ருத்திரன் தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்களால் ஸ்துதிசெய்யப்பட்டவனுமாகிய வரதராஜனை நீ எப்போதுஞ் சேவிப்பாயாக. இன்னும் எந்த வபவை (இலட்சுமிதேவியினுடைய அதரத்திலிருக்கிற அமிர்தரசத்தால் பரிமளிக்காநின்ற வரதராஜனுடைய வாயென்கிற கமலத்தால்) ஸ்பரிசிக்கப்பட்டதோ அப்பேர்ப்பட்ட பிரமாவினுடைய அஸ்வமேதயாக சம்பந்தமாகிய வபவை தாபங்களையெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து மோக்ஷத்தையடைவதற்காக எப்போதுஞ் சேவிக்கிறோம். இன்னும் உலகங்களைப் போஷணை செய்கிற சுபாவமுள்ளதுங் கரிகிரியைப் பொருந்தியிருப்பதுமாகிய வரதமூர்த்தியும் மிகவுஞ் சலமுள்ளதுஞ் சமுத்திரத்துடனே சங்கமமாவதுமாகிய வேகவதிநதியும், இந்த இரண்டுஞ்செயமாகவிருக்கின்றன. இவற்றுள் வேகவதி நதியானது பிரமாவினுடைய எக்கியத்தைப்பங்கஞ் செய்வதற்காக உற்பத்தியானது, வரதமூர்த்தி அந்த யாகத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டு விஸ்வாசத்தினால் அவதாரஞ் செய்தது என்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஒ, விஸ்வாவசுவே! ஜெயத்தை யறியாமலிருக்கிறவனிடத்தில் ஜெயமாக விருக்கிறானென்றும், யாகத்துக்கு பிரதிகூலனாகி விருக்கிறவனிடத்தில் யாகத்தை நிறைவேற்றினவனென்றுஞ் சொல்லுவது அயுக்தமானது. எப்படியென்றால் * அஜயெக்ஞோத்பவனாகிய வரதனிடத்தில்ஜெயமுண்டாகிறது எப்படி? () சவநாசானுகூலனாகிய வரதனிடத்தில் யாகத்தை நிறைவேற்றுவது எப்படி வருமென்றான்.

---

* அஜயெக்ஞோத்பவன்-என்பது ஜெயந் தெரியாமல் உற்பத்தியானவனென்று தோஷகற்பிதமும், பிரமாவினுடைய யாகத்தில் உற்பத்தியானவனென்று எதார்த்தமும் ஆகும்.

() சவநாசானுகூலன்-என்பது யாகத்தினுடையநாசத்துக்கு அனுகூலனானவனென்று தோஷகற்பிதமும், யாகத்தில் அபேட்சையுள்ளவர்களுக்கு அனுகூலனானவ னென்று எதார்த்தமுமாம்

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ! சிநேகிதனாகிய கிருசானுவே, இந்த வரதராஜசுவாமியினிடத்தில் சிலேஷையினாலேயே தோஷஞ்சொல்லுகிற உன்னாலே இவரிடத்தில் தோஷங்களொன்றும் இல்லையென்று பிரசித்தஞ்செய்யப்பட்டது, இதுயுக்தந்தான். இன்னும் பத்மங்களை மலரும்படிச் செய்கிறவனும், நக்ஷத்திர மார்க்கமாகிய ஆகாசத்தைப் பிரகாசஞ் செய்பவனுஞ், சக்கரவாகப் பட்சிகளுக்கு ஆனந்தத்தை செய்பவனுமாகிய சூரியனிடத்தில் தோஷாயென்கிற இராத்திரியினுடைய சம்பந்த வார்த்தையே எப்படியில்லையோ அதுபோலவே இலட்சுமிதேவிக்கு உல்லாசத்தைச்செய்பவனுஞ் சத்புருஷர்களுடைய நடத்தைகளைப் பிரகாசஞ்செய்பவனுஞ், சக்கரதரனுமாகிய வரதராஜசுவாமியினிடத்தில் தோஷத்தினுடைய சம்பந்த வார்த்தை ஒருகாலத்திலுஞ் சேரமாட்டாதென்று சொல்லி அப்புறம் நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்து கரங்களைக்கூப்பினவனாகசசொல்லுகிறான். அனந்தசரசை சேவிக்கிறேன். புண்ணியகோடி விமானத்துடனே கரிகிரியை ஆசிரயிக்கிறேன், அந்தர வேதியைத் தியானஞ்செய்கிறேன், அதனிடத்தில் பூஜைசெய்யப்பட்ட தேவாதிராஜனான வரதனை பஜனைசெய்கிறேன். கல்யாண கொட்டியிலிருக்கிற கமலவாசினியாகிய லட்சுமிதேவியைத் தியானஞ் செய்கின்றேன். கிருஷ்ணசுவாமியையும், இராம சுவாமியையும்; ஆதிவராகசுவாமியையும், ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறேன். முகுந்தனை ஆசிரயித்தபக்தர்களை நமஸ்கரிக்கிறேனென்று சொன்னான்.

அரங்கசுவாமியைக் குறித்து

அப்புறம் மேற்கே கொஞ்சம் விமானத்தை நடத்திவிஸ்வாவசுவென்பவன் ஆச்சரியத்துடனே சொல்லுகிறான். என்னவெனில் தன்னை அவமானஞ்செய்ததினாலே கோபத்தை யடைந்த சரஸ்வதிதேவிபிரமாவினுடைய யாகத்துக்கு விக்னஞ்செய்வதற்காக நதிரூபமாகவருகிறபோது பிரமா வியசனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கவுந் தேவர்கள் அதைரியப்பட்டுக்கொண்டிருக்கவுஞ் சமூ

த்திரத்தில் சேதுவை உண்டாக்கினவனுங் கருடத்துவஜனுனவ னுமாகிய இந்த சுவாமி அந்தயாகத்தினுடைய விக்னத்தைப்பரி காரஞ்செய்வதற்காகத்தானே சேதுவாக ஆனுன். இன்னும்பட் சிவாகனனுகிய இந்த சுவாமி சேதுவாக ஆனவனுய் சரஸ்வதியி னுடைய அதிகவேகத்தையும், அவளுக்குப் பதியாகிய பிரமாவி னுடையபயத்தையும், ஒரேகாலத்தில் தடைசெய்தான். இன்னு ங்கமலத்தை ஜெயித்த நேத்திரங்களையுள்ளதுந் தமால புஷ்பத் தினுடைய நிறமுள்ளதுமாகியபகவானென்கிற ஒருமூர்த்தி ஈசா னனுக்கு மித்திரனுகிய குபேரனுடைய திசையை பாதங்களின் நகங்களுடைய காந்திதாரையாலுங் கலசத்திலுற்பத்தியான அக ஸ்தியருடைய திசையை மணிகிரீடத்தி லிருக்கிற முத்துக்களு டைய காந்திகளாலும், புன்னகைசெய்வதுபோலே ஜொலித்துக் கொண்டு வியாகரணவித்தையினுடைய வாசனையால் ரமணீய மான ஆதிசேஷனென்கிற சயனத்தில் நித்திரை செய்துகொண் டிருக்கிறது. இன்னும் எந்த சுவாமி அரங்கக்ஷேத்திரத்தில் ஆதி சேஷனிடத்தில் சயனித்தவனுக அவதாரஞ் செய்தானே அப் பேர்ப்பட்டவனும் பிரமாவினுடைய யாகத்துக்கு விக்னமாகவ ந்த வேகவதி நதியினுடைய ஜலத்தைத் தடைசெய்வதில் எத்த னப்பட்டவனும், பாவனமாகியுஞ் சுவர்னகமலங்களையுள்ளதுமா கிய அந்த நதியினுடைய கரையிலிருக்கிறவனுங் கிருபையால் ரமணீயமான புத்தியுள்ளவனும், நீலமேகத்தைப்போலே சாயை யுள்ளவனுங் கோமலவல்லிதேவியுடனே கூடியிருப்பவனுமாகிய சுவாமி நமக்கு க்ஷேமத்தை அபிவிருத்தி செய்யக்கடவது. இன் னுந்தியானஞ்செய்து சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிறுன். இந் திர நீலமணிகளுடைய இராசியைப்போலே சாமளவர்ணமாகவி ருக்கிறவனும் ஆதிசேஷனிடத்தில் சயனித்துக் கொண்டிருக்கி றவனுஞ் சந்திரனுக்குச் சமானமாகிய முகத்தை யுடையவனுங் கமலங்களுக்கொப்பாகிய கண்களையுடையவனும், உன்னதமாகிய நாசியையுள்ளவனும் பிரமாவுக்குப் பாரியாளாகிய சரஸ்வதிதே வியால் பூசிக்கப்பட்ட பாதங்களுள்ளவனும், தாமஸகுணமில்லா தஜோதி சொருபமாக விருக்கிறவனுந் தொண்டைப் பழத்துக் கொப்பான அதரமுள்ளவனுந் தன்னுடைய நாமகீர்த்தனைசெய்

தவர்களுக்கு இஷ்டார்த்தங்களைக் கொடுப்பவனுமாகிய இந்த சுவாமி எப்போதும் என்னுடைய இருதயத்தில் வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கக்கடவது. இன்னும் வேகவதிநதிக்குச் சேதுவாக அவதாரஞ்செய்ததும் க்ஷீர சமுத்திரத்துக்கு குமாரத்தியாகிய இலட்சுமிதேவியினிடத்தில் பிரீதியுள்ளதுமாகிய இந்த ஆதிதேவதை நமஸ்கரித்தவர்களுடைய பாபங்களைச் சீக்கிரமாக நீக்கி சம்ரட்சணை செய்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே, நீ * ஆசுகவியாயிருந்தும், இந்த சுவாமியை என்னத்துக்குத் தியானஞ்செய்கிறாய்? ஏனெனில், இந்தசுவாமி ஆதியாகிய சப்த சாஸ்திரத்தைச்சொன்ன சர்ப்பராசனை கீழாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறான். கலாநிதியான சந்திரனை முகத்தால் திரஸ்காரஞ்செய்திருக்கிறான். சரஸ்வதிவேகத்துக்கு விக்னஞ்செய்திருக்கிறான் இப்பேர்ப்பட்டவனை ஸ்துதிசெய்வதில் கவியானவனுக்கு எப்படிருசியுண்டாகுமென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ! கிருசானுவே, சிலேஷையினாலேயே தோஷஞ்சொல்வதில் என்ன பிரயோசனம், இந்தசுவாமியை ஆசிரயித்த சனங்களிடத்தில் தடங்கலில்லாமல் சரஸ்வதி பிரவாகமாக உத்கிருஷ்டமாக விருக்கின்றது. எப்படியெனில், மன்மதனுக்குப்பாரியாளாகிய இரதிதேவியினுடைய சுந்தரமாகிய அதரத்திலிருக்கிற அமிர்தத்தினுடைய கர்வத்தை யெல்லாம் அபகரிப்பதற்கு எத்தனப்பட் டிருக்கிறதும், இந்தசுவாமியை ஆசிரயித்த ஜனங்களிடத்தில் பிரகாசமாகவிருப்பதுமாகிய வாக்குகள் ரசிகர்களான ஜனங்களுக்கு மிகவும் ஆநந்தத்தைதையுண்டாக்குகின்றது. இன்னுஞ் சரஸ்வதிதேவி இந்த வாக்குகளைச் சிறப்புச்செய்கிற சமயங்களில் அசைக்கும்படியான தன்னுடைய மணிமகுடத்தில் தரித்திருக்கப்பட்ட கற்பகத்தரு புட்பங்களில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிற வண்டுகளுடைய தொனியென்கிற சுருதியினால் கோபிக்கிற ரமணீயமான வீணை

* ஆசுகவி-என்பது சீக்கிரமாகப் பாடுகிறபுலவன்,

கனமுள்ளவளா யிருப்பாளென்று சொல்லி வடக்கு திசையைப் பார்த்து கரங்களைக்கூப்பினவனுகச்சொல்லுகிருன். என்ன வெனில், ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்கு க்ஷேமங்களைக் கொடுப்பதில் முக்கிய காரணமானதும், பொன் கமலங்களுடைய கூட்டத்தா லொழுகும்படியாகிய தேன்களால் உண்டாக்கப்பட்ட ஜலத்தினுடைய ருசியுள்ளதும், பிரமதேவனுல் பூஜிக்கப்பட்டதுஞ் சகியபருவதத்திலுதித்த காவேரியோடு சமானமாகிய வைபவமுள்ளதும், பூமியில் சுகிக்கிறதற்கு அசக்கியமான பீடைகளை நிவர்த்திசெய்வதும் பரிசுத்தமானதும் யோகீஸ்வரர்களுக்குப் புண்ணியகரமான சரசு அசாத்தியமான பாபங்களை நாசஞ்செய்யக் கடவதென்று சொன்னுன்.

அஷ்டபுஜசுவாமியைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசுவென்பவன் தென்திசையைப்பார்த்து கரங்களைக் கூப்பினவனுகச் சொல்லுகிருன். என்ன வெனில், உலகத்துக்கு ஆனந்தஞ்செய்கிறதுங் கஜேந்திரசரசினிலிருக்கிற கமல கூட்டங்களுடைய ரமணீயமான பரிமளத்தை வகித்த மாருதத்தால் குளிர்ச்சியாகவிருக்கிற திவ்விய ஆலயத்தில்பிரகாசிப்பதுங் கஷ்டமாகியஆபத்துகளை நிவர்த்திசெய்கிறதுங் கனமாகிய தவத்தினுல் சிரமப்பட்ட ஆத்துமத்தையுடைய யோகீஸ்வரர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை செய்வதுந் தேவர்களால் சேவிக்கப்பட்டதும் அஷ்டபுஜங்களை யுள்ளதுமாகிய தேவதையை சேவிக்கிறேனென்ருன். இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் மவுனமாகவிருந்துவிட்டான்.

தீபப்பிரகாச சுவாமியைக் குறித்து.

அப்புறம் மேற்கே கொஞ்சம் விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிருன். தேவர்களுக்கு ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குகிறவனும் பிரகாசமுள்ளவனும் அஞ்ஞானத்தை சாந்தஞ்செய்பவனுஞ் சரணமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுபவனுமாகிய தீபப்பிரகாசசுவாமி இந்த ஸ்தலத்தில் ஆனந்தமாக விருக்கிருனென்ருன்.

இதைச்கேட்ட கிருசானுவென்பவன், ஓ, விஸ்வாவசுவே! சிரேஷ்டமான பிரகாசமுள்ளவனும் இராத்திரியில் சஞ்சரிக்கிற இராட்சதர்களுக்குச் சத்துருவானவனும் இலட்சுமிதேவி யுடனே கூடிப்பிரகாசிக்கிற காந்தியுள்ளவனுமென்றும் அதிகமாகிய அந்தகாரத்தினுடைய வியாபகமுள்ளவனும் இராத்திரியில் சஞ்சாரஞ் செய்பவர்களுக்கும் பிரதி கூலமாக விருக்கிறவனுந் தீப கூட்டங்களால் பிரகாசமாகிய காந்தியில்லாதவனு மென்றுஞ் சிலேஷையாகச் சொல்லி இந்த சுவாமிக்கு தீபப்பிரகாசமென்கிற பேர் எப்படித் தகுந்ததாகுமென்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன், ஓ, மந்த புத்தியை யுடைய கிருசானுவே! ஸ்புடஞ்செய்யப்பட்ட தசாவதாரங்களை யுள்ளவனும் அதிகமாகிய யுத்தங்களால் பிரகாசிக்கின்ற கீர்த்தி யுள்ளவனும் உலகத்துக்கு நாயகனுனவனுஞ் சக்கரத்தால் சகல பயங்களையும் நீக்குகிறவனுமாகிய இந்த சுவாமிக்கு தீபப்பிரகாசமென்கிற பேர் யுத்தமாகவிருக்கிறதென்று சொன்னுன்.

வேதாந்ததேசிகரைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசுவென்பவன் சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிருன். என்னவெனில் ஸ்ரீரங்கநாயகருடைய ஆக்கினையால் வேதாந்தாசாரியரென்கிற நாமதேயத்தைப் பொருந்தினவரும் இந்திரியங்களை நிக்கிரகித்திருப்பவனுமாகிய எந்த ஆசாரியனை வாதிகளாகிய கவிகளென்கிற யானைகளுக்கு சிங்கமானவரென்று பூமியில் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்களோ அப்பேர்ப்பட்டவருஞ் சகலமாகிய சித்தாந்த மார்க்கங்களில் சுதந்தரத்தை யடைந்த வித்துவான்களுக்குத் தேவேந்திரனைப்போ லிருப்பவருமாகிய வேங்கடேசரென்கிற கவிராஜராகிய குருக்கள் இந்த ஸ்தலத்தில் ஆவிர்ப்பவித்தாரென்று ஜனங்களைப் பார்த்துச்சொல்லுகிருன். எப்படியெனில்: துவைதம், அத்துவைதம் இந்த இரண்டுவிஷயமான வாதங்களில் ரூபிக்கிறதற்கு அசக்கியமான சங்கதிகளை சாதனை செய்பவர்களுடைய கர்வத்தை நிராகரிப்ப

துங் தேவகங்கையினுடைய வேகத்தை அதிகரித்திருக்கிறதுமாகிய வாக்குகளுள்ளவனும் பாதகமலங்களை நமஸ்கரிக்கிறவர்களுடைய துக்கங்களைப் பரிகாரஞ்செய்வதில் சமர்த்துள்ள மாதவனுடைய கல்யாண குணங்களை மனதினால் பானஞ்செய்து ஆனந்தமாயிருக்கிறவனுமாகிய மணிபோன்ற வேதாந்ததேசிகர் உங்களுக்கு மிகவுஞ் சந்தோஷத்தை செய்யக்கடவது. இன்னும் அனேகமானவேதங்களில் * பரிசிரமஞ்செய்பவர்களுக்குச் சாஸ்திரங்களில் ஞானமே உண்டாகிறதில்லை, இவ்விரண்டு மிருந்தாலும் பூமியில் சாயித்திய மென்பது சுவல்பமா யிருக்கிறதில்லை இம்மூன்றுமிருந்தாலும் விநயமும், ஆசாரமும், புத்தியும், சாந்தமும், சாதுரியமும் இருக்கிறதில்லை இவைகளெல்லாம் இந்தவேதாந்ததேசிகரை ஆசிரயித்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்னுங் குதிரை முகத்தைப்போல முகமுள்ள அயக்கிரீவசுவாமியை உபாசனைசெய்து சுவல்ப புத்தியுள்ள துஷ்ட மதஸ்தருடைய கர்வத்தை சாந்தஞ்செய்கிற இந்த குருவைவிட்டு இக்கலியுகத்தில் இதர குருவை எவன்றான் அபேட்சிப்பானென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன், ஓ, விஸ்வாவசுவே! நீ இந்தப்படி சொல்வது சரியல்ல. இந்த வேதாந்ததேசிகருடையமார்க்கத்தை அனுசரிக்கிறதைவிட இதரர்களாகிய தென்கலையாருடைய மார்க்கமே உத்தமமென்று தோன்றுகிறது, எப்படியென்றால், எந்த தென்கலையுடைய மார்க்கத்தில் அதிகமாவது சுவல்பமாவது சாதனைசெய்யாமலிருந்தாலும் மோட்சமுண்டென்று சொல்லியிருக்கிறதோ கஷ்டத்தையுந் தனவிரயத்தையும் மிகவுஞ்செய்கிற யாகங்கள் முதலான உத்தமகர்மங்களை தியாகஞ்செய்வதினால் எந்த மார்க்கஞ் சிறப்புக்குக் காரணமாக விருக்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட மார்க்கத்தைவிட்டு உலகத்தில் காமியமான வேதாந்தகர்மங்களை அவசியம் அனுஷ்டானஞ் செய்யவேணுமென்று பிரகாசஞ் செய்வதனால் கடினமாயிருக்கிற வேதாந்ததேசிகருடைய மார்க்கத்தை எவன்றான் ஆசிரயிப்பானென்றான்.

---

* பரிசிரமம் - என்பது பிரயாசை முதலியது:

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன், ஒ, கிருசானுவே ! நீவிமரிசை செய்வதில் சாதுரியசாலியாயிருந்தும் என் இப்படிச் சொல்லுகிருய்? வேதாந்தாசாரியரால் சோதிக்கப்பட்டதுஞ்சத் புருஷர்களுக்குச் சம்மதமானதுமாகிய இதமான வடகலை மார்க்கத்தைத்தள்ளி மூடர்களாகிய ஜனங்கள் இதரமான மார்க்கத்தை சபலத்தினல் அனுசரிப்பார்கள். உலகத்தில்ரோகங்களால் பீடிக்கப்பட்ட சகல ஜனங்களுக்கு எந்தவைத்தியன் இஷ்டமானபதார்த்தங்களைப் போசனஞ் செய், ஸ்திரீகளுடனே சங்கமஞ் செய்யென்று சொல்லுவானே அந்தவைத்தியனை அவர்கள் மிகவும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்வார்கள். எவன் பத்தியஞ் சொல்லுவானே அந்த வைத்தியனை நிந்திப்பார்களல்லவா? இன்னுங் கிருபாசமுத்திரனனவனுஞ் சமுசாரமென்கிற சமுத்திரத்துக்குக் கப்பலானவனுமாகிய வேதாந்ததேசிகர் அவதாரஞ் செய்யாமலிருந்தால் இந்த உலகம் பக்திமார்க்கத்தைத் தெரியாததுஞ் சாஸ்திரங்களை அறியாததும் வேதாந்த கர்மங்களில்லாததுமாக ஆய்விடும். இன்னுமிந்த வேதாந்தாசாரியரென்கிற ஆசாரியர் சகல வித்தைகளென்கிற சமுத்திரத்தி ஞழத்தைக் கண்டவரானபடியால் இந்தக்காலத்திலிருக்கிற வித்துவான்களுடைய கூட்டத்துடனே சமமாக எண்ணத்தகுந்தவரல்ல, வேறென்ன வென்ருல், எவன் நேத்திரங்களினலே கேட்கிருனே எவன் பாதத்தினல் உலகத்தைப் பார்க்கிருனே எவர்கள் முகத்தில் கஜரூபமாயும் அஸ்வரூபமாயு மிருக்கிருர்களோ அப்பேர்ப்பட்ட ஆதிசேஷன் கௌதமன் விநாயகன் அயக்கிரீவனென்கிற இவர்களுடனே இந்தவேதாந்த தேசிகர் எண்ணத்தகுந்தவர். இன்னும் இந்தவேங்கடநாதனென்கிற பேருள்ள (விஷ்ணுவினுடைய) மணி அதிகமான மோகமென்கிற பிரகாசக் கிரகங்களை விமோசனஞ் செய்துவைக்கிற கம்பீரசப்தத்தால் செவிகளுக்கு ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குகிறது. இன்னும் வேதாந்தத்தை ஸ்தாபனைசெய்கிற இவருக்கு வேதாந்தாசாரியரென்கிற பேர் தகுந்ததென்று * விவே

---

* விவேகம் என்பது விமரிசையென்றும் வே-யென்கிறயெழுத்து லோபமென்றும் ஆகும்.

கஞ்செய்தவர்களாய் தாத்தாசாரியரென்பார்கள் என்றால் இந்திரியநிக்கிரகமுள்ளவரென்று தெரிந்துகொள்வார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன், ஓ, விஸ்வாவசுவே! பிரம்மாவுக்குப் பாரியாளாகிய சரஸ்வதிதேவியினுடைய கொப்புகளிலிருக்கும்படியாகிய சம்பங்கிப்புஷ்பங்களைப்போல் மிகவும் மிருதுவாகிய (கவிராஜர்களுக்குள் கண்டீரவத்தைப் போலிருக்கிற வேதாந்தாசாரியருடைய) வாக்குகள் கற்களைப்போலேகடினமாயும் மிகவும் பொறாமையோடு கூடியுமிருக்கிற பிரதிவாதிகளுடைய இருதயங்களைப் பேதிக்கிறதற்கு எப்படிதான் சமர்த்துள்ளதாகுமென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன், ஓ, சினேகிதனாகிய கிருசானுவே! சொல்லுகிறேன் கேள்: புட்பங்களைப்போல் மிருதுவானதுஞ் சத்புருஷர்களுக்குச் சந்தோஷஞ் செய்வதுமாகிய வேதாந்தாசாரியருடைய வாக்குகள் திட்டமான கற்களைப்போலே கடினமாயிருக்கிற வைரிகளுடைய இருதயங்களையும் பேதிக்கிறது கிருஷ்ணனுடைய பாதம் நந்தன் முதலான சர்ச்சனர்களால் சந்தோஷிக்கத்தகுந்த மிருதுத்தன்மை யுள்ளதானாலும் பேதிக்கிறதற்கு அசாத்தியமாகவிருந்த சகடாசுரனிடத்தில் வச்சிராயுதத்தினுடைய ரீதியைப் பொருந்தவில்லையாவென்று சொல்லிக் கரங்களை கூப்பினவனாகப் பிரார்த்தனை செய்கிறான். எப்படியெனில் தன்னை அபேட்சித்தவர்களுக்குக் கற்பக விருட்சத்தைப்போலிருக்கிற வேதாந்தாசாரியாரென்கிற குருக்கள் கர்வத்தோடு கூடியிருக்கிற குச்சிதசித்தாந்தமுள்ளவருடைய துஷ்ட சமயங்களைத் தள்ளுவதற்கும் ஞானமென்கிற முளையை விருத்தி செய்வதற்குப் பிரபலமாகிய கலியுகத்திலும் வேதமார்க்கத்துக்குஜெயமுண்டாவதற்கும் ஸ்ரீராமாநுஜருடைய மதத்தை சம்ரட்சணைசெய்கிற வித்துவான்களுக்குச் சந்தோஷஞ் செய்வதற்கும் பாபங்களென்கிற ஆரண்யத்தைப் பிளக்கிறதற்குஞ் சர்வோத்கிருஷ்டமாக விருக்கவேண்டியதென்று சொன்னான்.

நரசிம்ம சுவாமியைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசுவென்பவன் எதிரில் பார்த்துக் கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு சொல்லுகிறான். கம்பீரமாகிய வேகவதி நதியினுடைய கரையில் பாபங்களைப்பரிகாரஞ்செய்கிற பூமியில் கற்பக விருக்ஷத்தைப்போலே அவதாரஞ்செய்தவனும், இலட்சுமி சமேதனும் அபிவிருத்தியா யிருக்கிறவனுமாகிய நரசிம்ம சுவாமி எங்கள் சம்பந்தமாகிய காமமுதலிய வைரிவர்க்கங்களைப் பரிகாரஞ் செய்யட்டுமென்றான். இதைக் கேட்ட கிருசானுவென்பவன் மௌனமாக விருந்துவிட்டான்.

வைகுண்டப் பெருமாளைக் குறித்து

அப்புறம் இன்னொருவிடத்தில் பார்த்து கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு விஸ்வாவசு வென்பவன் சொல்லுகிறான். என்ன வெனில் பயங்களால் பீடிக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கு ஜீவனௌஷதம்போலிருக்கிற கிருபையுள்ள வைகுண்டசுவாமி என்கிறவருக்கு நமஸ்காரங்களைச் செய்கிறோம். வேதத்தில் பரமேசனென்று சொல்லப்பட்ட அந்தசுவாமி இந்தஸ்தலத்தில் நாமதேயத்தாலும் பரமேசனென்று பிரசித்தமாக விருக்கின்றார். இது யுக்தந்தான். ஏனெனில், எப்போதும் விடாமலிருக்கிற இலட்சுமி தேவியுள்ள விஷ்ணு * அபரமன் எப்படியாவான்? ரமாபதியான விஷ்ணுவைப்பார்க்கிலும் இதரரான தேவர்கள் அபரமரென்று யுக்தமாகச் சொல்லலாம். விஷ்ணு பரமனென்று வேதம் பிரசித்தமாகவிருக்கின்றது. இன்னும் விஷ்ணு சர்வோத்தமனென்கிற விஷயத்தில் வேதசிரசுகளாகிய உபநிடதங்கள்பிரசித்தமாக விருக்கின்றது. வியாசர் பராசர் முதலான முனிவர்களுடைய கிரந்தங்களும், முக்கியமான ஆதாரணையோடு கூடியிருக்கின்றன. இதன்றியில் எவன் பாதஜலத்தைக் கொடுத்தானோ எவன் அந்த ஜலத்தைக் கைகளால் கிரகித்தானோ எவன் அந்த ஜலத்தை

---

* அபரமன் - என்பது இலட்சுமியை நீங்காதவனென்றும், சர்வோத்தமனல்லாதவனெப்படியாவானென்றும் ஆகும்.

சிரசினுல் கிரகித்தானே இந்த மூன்றுபேரில் பரமனுனவனை எவர்கள் தான் தெரிந்துகொள்ளாதிருப்பார்கள். இன்னும் எந்த துஷ்டவாதிகளானவர் தோஷங்களை நீக்குகிற விஷ்ணுவினுடைய பாதாரவிந்தத்தை அனுசரிக்கிறது என்றால், ஆகாசதாமரைபோல சூனியமாகவிருக்கிறதென்று சொன்னான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் மௌனமாக விருந்துவிட்டான்.

உலகளந்த பெருமாளைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசுவென்பவன் இன்னொருவிடத்தில்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். நான்கு பக்கங்களிலும் இருக்கிற விருக்ஷங்களுடைய புஷ்பங்களிலிருந்து ஒழுகிக்கொண்டிருக்கிற தேன்களுடைய தாரையால் அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டதுஞ் சிரேஷ்டமானதுஞ் சூரியனுடைய சஞ்சாரவேகத்தைத் தடை செய்கிற கோபுரங்களுள்ளதுமாகிய திரிவிக்கிரம சுவாமியினுடைய ஆலயத்தை ஓ! கிருசானுவே, நீ பார். இன்னும் ஆசிரயிக்கிறவர்களுக்கு நாசமில்லாத மோக்ஷமென்கிற மாளிகைக்கு ஏணியாகவிருப்பதுஞ் சந்தோஷத்தினுல் ஊர்த்துவாகாரமாக நிறுத்தப்பட்டதுமாகிய திரிவிக்கிரம சுவாமியினுடைய பாதம் எங்களை சம்ரட்சணை செய்யட்டும், மூன்றுலகங்களைத் தானஞ்செய்ததனுல் பலிச்சக்ரவர்த்திக்கு உண்டான சுபகரமான கீர்த்தியென்கிற குடைக்குத் தீர்க்கமாகிய இந்திரநீல கஜிதமாகிய தண்டத்தைப்போலே இந்தசுவாமியினுடைய பாதந்தோன்றி யிருந்ததென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே, மாயையுள்ளவனுங் கிரமமில்லாதவனுமாகிய இந்த திரிவிக்கிரமனை யேன் சந்தோஷிக்கிறாய்? எப்படியென்றால், உலகளந்த பெருமாள் தான் இலட்சுமியோடு கூடியிருந்தாலும், இராக்ஷசனுல் * குப்பிரதிக்கிரகத்தைச் செய்து அதிகமான சம்பத்தை

* குப்பிரதிக்கிரகத்தை-என்பது பூமியைத்தானம் வாங்கினவனென்றும், துஷ்டமாகிய தானம் வாங்கினவனென்றுமாகும்.

ப்பொருந்தினவனாகி அந்த சம்பத்தை 1 கோத்திரபேதகனுக்குக்கொடுத்தான். இன்னும் பரிசீலனை செய்தால் இந்த உலகளந்த பெருமாள் கபடமில்லாதவர்களால் சிறப்புச்செய்யத்தக்கவனல்ல. ஏனெனில், இந்த திரிவிக்கிரமன் எப்போதும் விடாமவிருக்கிற பாரியையுள்ளவனாக விருந்தாலும், பிரமசாரியைப் போலானவனாகி தாதாவைவஞ்சித்து 2 கவிக்குத் துக்கத்தைச் செய்கிறான். தான் பூசுரனாயிருந்தும் 3 பூதான வத்துவத்தைப் பொருந்தி யிருக்கிறானென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ! கிருசானுவே, உத்தமமான குணங்களில் தோஷத்தைக் கற்பிக்கிற பாண்டித்திய முள்ள உன்னுடைய இந்த சிலேஷை சமத்காரம் இருக்கட்டும். புண்டரீகாக்ஷனாகிய விஷ்ணு ஆசிரயித்தவர்களை சம்ரட்சணைசெய்வதற்காகத் தன்னுடைய மகிமைக்குத் தகாத ரூபத்தையும் பொருந்தியிருக்கிறான். எப்படியென்றால், ஈஸ்வரனாகிய இந்த விஷ்ணு எப்போதுஞ் சர்வோத்தமனாக விருந்தாலும், எப்போதும் இலட்சுமியையுடையவனாகவிருந்தாதும். மிகவும் மகத்தாகிய பதவியைக் கொடுக்கிறவனாகவிருந்தாலும், தன்னை ஆசிரயித்ததேவேந்திரனை சம்ரட்சணை செய்வதற்காக வாமனரூபத்தை அங்கீகரித்து பலிச்சக்ரவர்த்தியி னிடத்தில் மூன்றடி பூமியை யாசித்தான். இன்னுங்கங்கையை உற்பத்திசெய்ததும் தேவர்களுடைய துன்பத்தைப் பரிகாரஞ் செய்ததும் திரிவிக்கிரம சம்பந்தமானதுமாகிய எந்தபாகத்தை வித்துவான்கள் ஈசனுக்

---

1 கோத்திர பேதகனுக்கு-என்பது பருவதங்களைப் பேதித்த இந்திரனுக்கென்றும், வம்சத்தை நாசஞ்செய்தவனுக்கென்றும் தோஷகற்பிதமுமாகும்.

2 கவிக்கு-என்பது சுக்கிராசாரியனுக்கும், வித்துவானுக்குமாகும்.

3 பூதான வத்துவத்தை-என்பது பூமியில் இராக்ஷசத் தன்
11 மையென்று தோஷகற்பிதமும், பூதானம் வாங்குந்தன்மை யென்றுமாகும்.

குப் பிரகாசமாகிய சிரோபூஷணத்தைக் கொடுத்த தென்றுஞ் சமுத்திரத்துக்கு மாமனானதென்றுஞ்சொல்லுவார்களோ அந்த பாதம் எங்களை சம்ரட்சணைசெய்யக்கடவதென்று சொன்னான்.

கச்சிக் காமாக்ஷியம்மையைக் குறித்து

அப்புறங் கொஞ்சம் இடந்தாண்டி எதிரில்பார்த்து விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான்: என்னவெனில் இந்தகாஞ்சிநகரத்துக்குப் பூஷணமாயிருக்கிறதுஞ் சேவிக்கிறவர்களுக்குக்கற்பகக்கொடிபோலிருப்பதுந் தேவசேனைகளுக்கு சம்ரட்சணைக் கர்த்தாவாயிருக்கிறதும், ஈஸ்வரனுக்கு சகலமான சொத்தாகவிருக்கிறதுமாகிய காமாட்சிதேவி மிகவும்பிரகாசமாகவிருக்கிறதென்றுசொல்லி சந்தோஷத்துடனே கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு பக்தியுடனே விமரிசைசெய்து சொல்லுகிறான். என்னவெனில், ஓ! காமாட்சிதேவியே? உன்னுடைய தந்தகாந்தியைப் பார்த்தால் யார்தான் மல்லிகைமொக்கை நிந்திக்கமாட்டார்கள். உன்னுடையமுகச் தரிசனமானால் தேவஜனங்கள் சந்திரனையுஞ் சந்தோஷித்துப் பார்க்க மாட்டார்கள், உன்னுடைய நேத்திரங்களைப் பார்த்தால் மறுபடியும் பாலர்கள்கூட நீலோற்பலத்தை ஆதரிக்க மாட்டார்கள். உன்னுடைய மதுரமான வாக்குகளைக் கேள்விப்பட்டால் தேனிடத்திலும் மதுரந்தோன்றாது. ஆனால் உனக்கு நீயே ஒப்பாயிருக்கிறாயென்று ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே, இந்த காமாட்சிதேவியினிடத்தில் சகல ஜனங்களாலுஞ்சந்தோஷிக்கத்தகுந்த சவுந்தரியமிருக்கின்றது சத்தியந்தான். ஆனாலும், அது பிரயோசனம் இல்லாததென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. எனெனில், பருவதராஜபுத்திரியாகிய இந்த காமாட்சிதேவிக்குப்பதியானவன் * விரூபாக்ஷனென்று பிரசித்தி யடைந்தவன்

---

* விரூபாக்ஷன்-என்பது விகாரமாகிய கண்களுள்ளவனென்றும், விசேஷமாகிய ரூபமுள்ள நெற்றிக்கண்ணுள்ளவனென்றும் ஆகும்.

இன்னும் மன்மதனைச் சம்மாரஞ்செய்தவன், இந்த தேவிக்குக் குமாரனானவன் யானைமுகமுள்ளவனுந் தொந்தி வயிறுள்ளவனுமாகையால் சவுந்தரியத்துக்குத் தகுந்த பலன் என்னவிருக்கிறது: இன்னும் இந்த அம்பிகைக்குந் திரியம்பகனுக்குந்தம் பதித்தன்மை என்பது தகுந்த தாகவில்லை. எப்படி யென்றால், இந்த அம்பிகை சர்வமங்களாவென்று பிரசித்தியுள்ளவள், அந்த சிவன் மசானமே வீடாகவுள்ளவன், இந்த அம்பிகை சுவர்ண ஆபரணங்களுள்ளவளாய் பிரகாசிக்கிறவள். அந்த சிவன் திக்குகளில் பிக்ஷையெடுத்துத் திரிகின்றவன். இந்த அம்பிகை குங்குமத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவள். அந்த சிவன் பஸ்மராசியால் பூசிக்கொண்டிருப்பவன். இந்த அம்பிகை சுரிகுழலுள்ளவள். அந்த சிவன் சடைகளால் பயங்கரமாக விருப்பவனென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ! சிநேகிதனாகிய கிருசானுவே! இப்படி சொல்லாதே. உலகத்தில் வாசஸ்தலம் வஸ்திரம் முதலானவைசெவ்வையாகவில்லாதிருந்தாலும் மஹாத்துமாக்களுடைய சுபாவமான யோக்கியதை குறைச்சலாகிறதில்லை. எப்படியென்றால், இந்த சிவன் ஆனைத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், எப்போதும் மசானத்தில் வாசஞ் செய்துகொண்டிருந்தாலும் சர்ப்பக் கூட்டங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருந்தாலும் இவன் மகாத்துமாவே தவிர வேறல்ல பாசிகளால் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறதுஞ் சேற்றில் முளைத்திருக்கிறதும் நீலவர்ணமாகிய வண்டுகளைத் தரித்திருக்கிறதுமாகிய கமலம் ரமணீயமானதல்லவா? இன்னும் எந்தப் புருஷனிடத்தில் பிரவிடையாகிய ஸ்திரீ மோகமுள்ளவளாகிறாளோ அந்தப் புருஷன் மிகவுஞ் சுந்தரனானவன், ரசிகனுடைய மனது எந்தப் பாடலில் மோகம் அடைகிறதோ அந்தப் பாடல்தான் ரமணீயமானது, இன்னும் இந்தவிடத்தில் ஒரு ஆச்சரியத்தைப்பார். காமன்சிவனுடைய நேத்திரத்தின் தரிசனத்தால் அபஜயத்தையடைந்தானென்று பிரசித்தியாக விருக்கின்றது, அது இந்த ஸ்தலத்தில் வித்தியாசமாகவிருக்கின்றது, எப்படியெனில்; (சிவன் காமாட்சி தரிசனத்தால் அபஜயத்தை யடைந்திருப்பதினாலே

தான்) என்றால் காமாட்சி திருஷ்டிக்கு வசப்பட்டவ னென்றுங் காமனுடைய நேத்திரத்தால் அபஜயம் அடைந்தவனென்று ஆச்சரியகற்பனையுமாகும். இன்னும் இந்தக்காமாட்சிதேவிக்குப் புத்திரபாக்கியமும் பூர்ணமாகத்தானிருக்கிறது, எப்படி யென்றால் இமோத்பர்வத குமாரத்தியாகிய இந்தக் காமாட்சி தேவியினுடைய முதல் குமாரன் யானைமுகத்தைப் போலேயுள்ள சந்திர சமானமாகிய முகமுள்ளவனாய் தீர்க்காயுசுள்ளவன். இத் தேவியினுடைய இரண்டாவது குமாரன் ஆறுமுகங்க ளுள்ளவனாய் ஐந்துமுகங்களையுடைய தகப்பனைவிட அதிகனானவ னென்று சொன்னான்.

கச்சி ஏகாம்பரநாதனைக் குறித்து

அப்புறங் கொஞ்சம் அசைந்து சந்தோஷத்துடனே விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான். எந்த சிவனுக்கு பாலநேத்திரம் அக்கினிக்கு இருப்பிடமாகியும் புத்திரன் அக்கினியிலிருந்து உற்பத்தியானவனாகியுமிருக்குமோ எந்த சிவனுடைய பத்தினி பருவதராஜ குமாரத்தியாகியும் ஆபரணங்கள் சர்ப்பக்கூட்டங்களாகியு மிருக்குமோ அப்பேர்ப்பட்டவனுங் கைலாசவாசியானவனுஞ் சந்திரசேகரனானவனுமாகிய பரமசிவன் இந்த ஸ்தலத்தில் மதுரமாகிய மாமரத்தினடியில் ஆவிர்ப்பவித் திருக்கிறான், ஆனதால் இச்சிவனை தரிசிப்போமென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ, சிநேகிதனாகிய விஸ்வாவசுவே! உலகத்துக்குவிரோதமாகிய சரித்திரங்களுள்ள இந்த ஈஸ்வரனை என் வர்ணிக்கிறாய்? நேத்திரங்களுக்குக் குளிர்ச்சியுண்டாக்குகிற ஜனங்களையே பார்ப்போம். இந்த பசுபதியாகிய சிவன் * ஸ்தாணு என்ற தன் நாமதேயத்தை எதார்த்தமாகச் செய்கிறதற்காக நேத்திரத்தில் அக்கினியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறானென்றான்.

---

* ஸ்தாணு-என்பது மரத்துண்டென்றதாகும்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, கிருசானுவே! இந்த ரகசியத்தை நான் சொல்லுகிறேன், தெரிந்துகொள். என்னவெனில், இந்த சிவன் கங்கையினுடைய சம்பந்தத்தால் சந்திரனாலேயுஞ் சந்திரனுடைய சம்பந்தத்தால் கங்கையினாலேயும் உண்டாகிற அதிசீதளத்தினுடைய வாதையை நீக்கிக்கொள்ளுவதற்காக அக்கினிரூபமான மூன்றாவது நேத்திரத்தை கும்பட்டியைப்போலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! அந்த பட்சத்தில் சந்திரபிறையினாலுந் தேவகங்கா பிரவாகத்தினாலுங் குளிர்ச்சியான சிரசுள்ள திரிபுர அரசனாகிய சிவனுக்கு அபிஷேகத்தில் பிரீதி எப்படியுண்டாகும்? ஆகையால் கங்கையினுடைய அலைகளாலுஞ் சந்திரனுடைய அமிர்த தாரைகளாலும் எப்போதும் நனைந்த சிரசுள்ள சிவனுக்கு சில ஜனங்கள் வியர்த்தமாக அபிஷேகஞ் செய்வார்கள், ஜலத்தால் திருப்தியுள்ளவர்களுக்கு யார்தான் ஜலத்தைக்கொடுப்பார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, கிருசானுவே! இந்த விஷயத்திலும் யுக்தமான உத்தரவு சொல்லுகிறேன், என்னவெனில் அக்கினியைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பதாலும் விஷத்தைப் பானஞ்செய்ததனாலும் விஷத்தை வகித்த சர்ப்பங்களை அணிந்துகொண்டிருப்பதாலும் தவித்துக்கொண்டிருக்கிற சரீரமுள்ள சிவனுக்கு எப்போதுந் தேவகங்கையைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தாலும் அபிஷேகத்தில் பிரீதி யுண்டாயிருக்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் இதிருக்கட்டும் இன்னொன்று கேட்கிறேன். இந்தச்சந்திரன் ஆகாயத்தைவிட்டுஇந்த சங்கரனுடைய சிரசில் கங்கையின் அலைகளுடைய மத்தியில் சுவல்ப சரீரம் உள்ளவனாய் எப்போதும் என்னத்துக்கு இருக்கிறானென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ, கிருசானுவே! அதற்குக் காரணத்தைக்கேள். இந்தச் சந்திரன் சமுத்திரனுக்கு

த்தான் குமாரனென்று யாவருக்குந் தெரிவிக்கிறதற்காக அந்தச்சமுத்திரனுக்குப் பட்டபஸ்திரீயாகிய கங்கையினுடைய உதரத்தில் சுவல்பசரீரமுள்ளவனாய் சிவனுடைய சிரசிலிருக்கிறானென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! 1 லுப்தனாகியசிவன் பலத்தை அபேட்சிக்கிறவர்களால் விஸ்வாசஞ்செய்யத்தக்கவனல்ல. எப்படியென்றால் இந்த சிவன் 2 சூட்சும சிதாம்சுகம் உள்ளவனாயிருந்தாலும் வஸ்திரந் தரிக்காதவன் 3 அபிமதாபதத்தி லிருந்தாலும் லுப்தனாக இரும்பை அஸ்தத்திலுள்ளவன் 4 தண்டுலசத்துவம் உள்ளவனாயிருந்தாலும் பிட்சையை யாசிக்கின்றவ னென்றான். இன்னுஞ் சகல ஜனங்களுக்கு ஜீவனத்தைக் கொடுக்கிற கங்கைக்கும் இந்த சிவனுடைய சம்பந்தத்தால் லுப்தத்தன்மை சேர்ந்திருக்கின்றது. எப்படியெனில் முக்தபுருஷர்களால் ஆசிரயிக்கப்பட்டதும் விஷ்ணு பாதத்தால் உற்பத்தியானதும் அஷ்டவசுக்களில் உத்தமனாகிய பீஷ்மாச்சாரியனைப் பெற்றது மாகிய கங்கை ரத்தினாகரனாகிய சமுத்திரத்துடனே எப்போதுஞ் சம்பந்தமுள்ளவளா யிருந்தாலுங் 5 கபர்திகாசையைவிடுகிறதில்லை, இன்னும் சமுர்த்தியாகிய ஜல

---

1 லுப்தன்-என்பது லோபியானவனென்றும், வேடராவதாரமுள்ளவனென்றும் ஆகும்.

2 சூட்சுமசிதாம்சுகம்-என்பது மெல்லீசும் வெண்மையுமாகிய வஸ்திரமுள்ளவனென்றும், சூட்சுமமாகிய சந்திரனைத்தரித்தவனென்றும் ஆகும்.

3 அபிமதாபதத்தில்-என்பது பொன் கூட்டங்களைத் தரித்த ஸ்தானமுள்ளவனென்றும், இமோத்பருவத சம்பந்தமான ஸ்தலமென்றும் ஆகும்.

4 தண்டுலசத்துவம்-என்பது அரிசியிருந்தாலு மென்றும், நந்தீஸ்வரனால் பிரகாசித்தாலு மென்றும் ஆகும்.

5 கபர்திகாசை-என்பது சிவன்மேலாசையென்றும், பலகரைமே லாசையென்றும் ஆகும்.

முள்ளதும் அதிகமான தாமரை பரிமள முள்ளதுமாகிய கங்கை ஜன்னுமுனிவரனுடைய யாகத்தை விகாதஞ்செய்ததுந் தட்சனுடைய யாகத்தை நாசஞ்செய்த இந்த சிவனுடைய சகவாஸதோஷத்தினாலேதான், இன்னுஞ்சிரிப்புடனேசொல்லுகிறான். இந்த சிவன் பொன்மலையைக் கையில் தரித்திருந்தாலும் குபேரனுக்கு சிநேகிதனாகவிருந்தாலும் வெள்ளிமலையில் வாசஞ் செய்து கொண்டிருந்தாலும் இவனுக்கு பிக்ஷை யாசிக்கின்றதே உண்டாயிருக்கின்றன 1 வக்கிரமாகிய மதி தலைமேலிருந்தால் சம்பத்து எப்படிதான்வரும்? இன்னும் விரோதமாகிய தருமங்களுள்ளவனும் ஆனைத் தோலை பணிந்தவனுமாகிய இந்தச் சிவன் ஸ்துதிசெய்யத் தகுந்தவனல்ல. எப்படி யெனில், இந்தச் சிவன் சிரசினில் சந்திர சம்பந்தமாகிய பிரகாசத்தையும் நெற்றியில் நெருப்பு சம்பந்தமாகிய பிரகாசத்தையும் அங்கங்களில் சர்ப்பங்களுடைய சிரசுகளிலுள்ள மணிகளால் உண்டானபிரகாசத்தையுந்தரித்திருந்தாலும் 2 அந்தகாரியென்கிற நாமதேயத்தை வகித்திருக்கிறான். இன்னும் இந்தச்சிவன் தாரகாசுரனை சம்மாரஞ்செய்த தாரகாரி என்கிற சுப்பிரமணியனை துடையின்மீதும் நட்சத்திரங்களுக்கதிபதியாகிய தாரகாதிபனென்கிற சந்திரனை சிரசின்மீது வகித்தும் ஈஸ்வரியை பாதி சரீரமாகத்தரித்தும் நெற்றியில் நேத்திரத்தை வகித்துமிருக்கிறானென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ, கிருசானுவே ! பதசிலேலைஷயே முக்கியமாயுள்ள இந்த தூஷணையால் என்ன பிரயோசனம்? 3 முருத்துயுஞ்ஜயனாகிய இந்த சிவனுடைய மகாதாருத்துவம் யாவராலும் ஸ்துதிசெய்யத் தகுந்ததாயும் இதரதேவர்களுக்கு சாதாரணமல்லாததாயும் இருக்கின்றது. எப்படியெ

---

1 வக்கிரமாகிய மதி-என்பது வளைவாகிய சந்திரனென்றும் ஆகும்.

2 அந்தாரி-என்பது அந்தகாசுரனுக்குச் சத்துருவென்றும், இருளுள்ளவனென்றும் ஆகும்.

3 முருத்துயுஞ்ஜயன்-என்பது எமனை ஜயித்தவனும்.

ன்றால் மூனிபுத்திரனாகிய மார்க்கண்டேயருக்குத் தீர்க்காயுசு கொடுத்தான், பிரசித்தனாகிய பகீரதனுக்கு சகல இஷ்டார்த்தங்களைக்கொடுக்கிறதும் விஷ்ணுவினுடைய பாத ஜலமானதுமாகிய தேவகங்கையைக் கொடுத்தான். குரூரர்களாகிய பாணன் இராவணன் முதலாகிய இராட்சதர்களுக்கு இஷ்டமாகிய வரங்களைக் கொடுத்தான். ஆகையால் இந்த சிவனுடைய மகாதாருத்துவமென்பது எல்லா ஜனங்களுக்குஞ் சந்தோஷத்தைச்செய்வதா யிருக்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! இந்த மகாதேவனுடைய மகாதாருத்வம் எல்லா ஜனங்களுக்குஞ் சந்தோஷஞ்செய்வதென்று உன்னால் சொல்லப்பட்டது சம்மதியானதல்ல. ஏனெனில், எந்த சிவன் தானவர் முதலானவர்களுக்கு வரங்களைக்கொடுத்து உலகத்துக்குந் தனக்குந் துக்கத்தைச் சம்பாதித்தானோ அந்த சிவனுடைய மகா தாருத்துவம் உனக்கு மாத்திரந்தான் ரமணீயமானதென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ வக்கிரமாகியபுத்தியுள்ள கிருசானுவே! குணத்தையும் தோஷமாக என் சொல்லுகிறாய்? என்னவெனில் இந்த ஈஸ்வரன் அடிக்கடி தயித்தியர்களுக்கு வரங்களைக் கொடுக்காமலே போவானாகில் அந்தத்தயித்தியர்களுக்கு உலகத்தை வாதைசெய்கிறதற்கு சக்தி இல்லாமற்போகும், விஷ்ணுவுக்குங் கிருபையுண்டாவதற்குக் காரணமில்லாமற்போகும்; அந்த விஷ்ணுவானவர் முதலான அவதாரங்களைச் செய்யாமற்போவான், சேது பகவத்கீதை முதலானது பிரகாசிக்காமற்போகும், இந்த மனிதர் சமுசாரமென்கிற சமுத்திரத்தைத்தாண்டிப் போகமாட்டார்கள். ஆனதால் பம்பா நதியினுடைய அலைகளால் குளிர்ச்சியான மந்த மாருதத்தால் அசைவாடிக்கொண்டிருக்கிற விருக்ஷங்களிலிருந்து ஒழுகிக் கொண்டிருக்கிற பூந்தேன்களால் அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவனுங் கிருபைக்கு ஒரு சமுத்திரத்தைப் போலிருப்பவனுமாகிய சேஷாத்திரிக்குப் பதியான சுவாமி தன்னை யாசித்த ஜனங்களுக்கு ஒப்பில்லாத சம்பத்துகளைக் கொடுப்பானென்று சொல்லி இந்த

காஞ்சிநகரத்தைக்குறித்து சிறப்புடனே சொல்லுகிறான். என்ன வெனில் இந்த சிவன் அல்பனாயிருந்தாலுங் காஞ்சியில் வாசஞ் செய்ததால் கௌரவத்தை யடைந்திருக்கிறான். 1 ஏதத் புரஸ் தாணு கிரீசனென்று பிரசித்தியைப் பொருந்தி யிருக்கின்ற தல் லவா? வென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ! விவாஸ்வசுமீவ, ஒருத்தருக்கொருத்தர் விரோதமான சுபாவங்களுள்ள இரண்டு தேவர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட இந்த காஞ்சி நகரத்தை என் ஸ்தோத்திரஞ்செய்கிறாய்? எப்படியென்றால் இந்த காஞ்சி நகர த்தில் கிழக்கு மேற்கு பாகங்களில் இரண்டு தேவர்கள் பிரகாசி க்கின்றார்கள். அவர்களில் ஒருவன் 2 விநாயகனை கீழ்பாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். இன்னொருவன் எதிரில் வைத்து க்கொண்டிருக்கிறான். இன்னும் ஒருவன் 3 அனுஷ்டமூர்த்திய னவன் ஒருவன் 4 அஷ்டமூர்த்தியானவனென்று உலகத்தில்பிர சித்தியுள்ளவனா யிருக்கிறான். இன்னும் ஒருவன் கஜத்தினு டைய துன்பத்தை நிவாரணை செய்தான். இன்னும் இந்த இர ண்டு தேவர்களிலொருவன் 5 த்விஜராஜனை ஏறிக்கொண்டிருக் கிறான். இன்னொருவன் தலையில் பூஷணமாகச்செய்துகொண்டி ருக்கிறான். இன்னும் ஒருவன் தேவகங்கையைப் பாதத்தில் தரி

---

1 ஏதத்புரஸ்தாணு - என்பது இந்தபட்டணத்தி லிருக்கிற அணுவென்றும், இந்தப்பட்டணத்தி லிருக்கிற சிவனென்றும் ஆகும்.

2 விநாயகன்-என்பது கருடனுக்குங் கணபதிக்கும் ஆகும்.

3 அனுஷ்டமூர்த்தி-என்பது நாசமில்லாத சரீரத்தையுள்ள வனென்றும், அஷ்ட மூர்த்திகளுள்ளவனல்ல வென்று மாகும். (விஷ்ணு)

4 அஷ்டமூர்த்தி-என்பது பஞ்சபூதங்களுஞ் சூரிய சந்திரர்க ளும், யாகஞ்செய்த புருஷனுமென்கிற எட்டு சரீரமுள்ளவனும்.

12 சிவன்.

5 த்விஜராஜன்-என்பது கருடனுக்குஞ் சந்திரனுக்குமாகும்.

க்கிருன். இன்னொருவன் சிரசினில் தரிக்கிருன். இந்தப்படி விரோதமுள்ள தேவர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட காஞ்சி நகரத்தினுடைய சகவாசத்தால் கரிகிரியும் அப்பேர்ப்பட்டதாகவேயிருக்கின்றது. எப்படியெனில், மகா யாகத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற பிரமாவை சேதித்தவனுஞ் சம்ரட்சணைசெய்தவனும், யானைக்குப் பயஞ்செய்தவனும், அபயங்கொடுத்தவனும், ஆகிய சிவன் விஷ்ணுவென்கிற இரண்டு தேவர்கள் இந்த மலைக்கு அடியிலுஞ் சிகரத்திலும் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒருதோஷமிருக்கின்றது. என்னவெனில் இந்த காஞ்சி நகரத்தில் எந்த ஜனங்கள் * தரானுசங்கத்தையும், () கதாந்நுவயத்தையும், நீக்குகிறதற்காக வாசஞ்செய்து இந்த அத்திகிரியையாசிரயிக்கிறார்களோ அவர்கள் தேகாந்தத்தில் முக்கியமாக அவ்விரண்டையும் அடைவார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ! சினேகிதனுகிய கிருசானுவே, நீ இந்தப்படி சொல்லாதே. இந்தகாஞ்சிநகரம் ஒரே ரூபமுள்ள தேவர்களுள்ளதென்று சாதிக்கிறேன் கேள். எப்படியெனில், (பணிபதி சரஸ்புரநதியென்றால், அனந்த சரசினிடத்தில் பிரகாசிக்கிறவனும், சேஷனென்கிற ஆரத்தினால் பிரகாசிக்கிறவனும்,) (இபநாயகதரோத்த மாங்கசோபிதனு) என்றால் அத்திகிரியினுடைய சிகரத்தில் பிரகாசிக்காநின்ற தேகமுள்ளவனுஞ் சுந்தரமான சந்திரனைத் தரித்த சிரசினால் பிரகாசிக்காநின்றதேகமுள்ளவனுமாகிய அரி அரன் என்ற பேருள்ள தேவர்கள் கீழ்க்காஞ்சியிலும் மேற்காஞ்சியிலும் சர்வோத்தமமாக விருக்கிறார்கள். இன்னும் உன்னால் சொல்லப்பட்டதெல்லாம் இக்காஞ்சி நகரத்துக்கு பூஷணமே தவிர தூஷணையல்ல வென்று சொன்னான்.

---

* தரானுஷங்கம்-என்பது யயமென்றும், சங்கு வென்றும், ஆகும்.

() கதாந்நுவயம்-என்பது ரோகமென்றும், கதையென்றும் ஆகும்.

பாண்டவதூத சுவாமியைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசுவென்பவன் இன்னொரிடத்தைப் பார்த்து ஓ! கிருசானுவே, இப்போது என்னுடைய பாக்கியம் பக்குவமாயிற்று. எப்படியெனில், தேவஸ்திரீகளால் கானஞ்செய்யப்பட்டவனுங் கமலங்களைப்போல் நேத்திரங்களுள்ளவனும் முனிவர்களால் தியானஞ்செய்யப்பட்டவனும், வியாசருடைய கிரந்தங்களில் பாண்டவதூதனென்று பிரசித்தமாகச் சொல்லப்பட்டவனுமாகிய சுவாமி இப்போதென்னுடைய நேத்திரங்களுக்குத் தரிசனை கொடுத்தானென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! தனக்கு அயோக்கியமாகிய வியாபாரத்தைச்செய்த இந்த சுவாமியை என் வர்ணிக்கிறாய்? ஏனெனில், இந்தசுவாமி தான் சகலமான உலகங்களுக்கும், ஈஸ்வரனாக விருந்துங் குந்தி புத்திரராகிய பாண்டவர்களுக்குத் தூதனானான். என்கிறது மிகவும் அயுக்தமானது. காந்திகளுக்கெல்லாம் அதிபதியாகிய சூரியன் மின்மினிப் பூச்சி யிருக்கும் ஸ்தலத்தில் அதற்குத் தாசானுதாசனா யிருக்கிறானென்று சொல்வது யோக்கியர்களுக்குச் சம்மதியாகவிருக்குமாவென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் தோஷங்களில் முக்கியபார்வையுள்ள ஓ! கிருசானுவே, பகவானுடைய குணங்களில் தோஷ புத்தியினால் நீயே தோஷத்துக்குப் பாத்திரனாவாய். ஆனால் கவித்துவத்துக்குக் கம்பீரமுஞ் சம்பத்துக்கு உதாரத்துவமும், பிரபுத்துவத்துக்குச் சவுரியமுங் குருத்துவத்துக்கு வித்தையும், மகாவம்சத்தில் ஜனித்தவர்களுக்கு நல்லாசாரமும், மகத்துக்கு சுலபத்துவமும் பூஷணமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்களல்லவா? இக்குணங்களெல்லாம் இந்த சுவாமியினிடத்தில் வாசமாக விருக்கிறதென்று சொன்னான்.

விஜயராகவ சுவாமியைக் குறித்து

அப்புறங்கொஞ்சம் விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிறான். மலர்ந்தரமணீயமான தாமரைகளுடைய காந்தி கர்வத்தை திக்காரஞ்செய்த கண்களுடைய அழகுள்ள விஜயராகவசுவாமி மிகவும் பரிசுத்தமாகிய குருத்ரசரோவரத்தினுடைய சமீபத்தில் சர்வோத்தமமாகவிருக்கின்றான். இன்னுஞ் சம்பாதிக்குஞ் சகோதரனாகிய ஜடாயுவென்கிற பேருள்ள குளக்கரையில் ஆவிர்ப்பவித்த விஜயராகவ சுவாமி என்கிற பாரிஜாததரு மிகவும் பிரகாசிக்கின்றது. ஆனால் இந்த விருட்சம் 1 சாகைகளுடைய மேல் பாகத்திலேயே பெரியோர்களால் பார்க்கப்படுகின்றது. சகலமான 2 சுமனப்பிரபஞ்சமும் இந்த விருக்ஷத்துக்கு அடிபாகத்திற்றான் இருக்கிறதென்று சொல்லி மறுபடியும் பக்தி அதிகரித்தவனாய் ஜனங்களைக் குறித்து போகத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அபேக்ஷிக்கிற ஓ! ஜனங்களே, இந்த வார்த்தையைக் கேளுங்கள். என்னவெனில், எந்தசுவாமி ஜடாயுவை இந்த ஸ்தலத்தில் தகனத்தால் 3 சம்ஸ்காரஞ் செய்தானோ அப்பேர்ப்பட்டவனும் பிரசித்தமாக அடுத்தவர்களிடத்தில் பிரீதியுள்ளவனுஞ் சூரனானவனுமாகிய விஜயராகவசுவாமியை எப்போதும் நமஸ்காரஞ்செய்யுங்கள். இன்னும் இந்த ஜடாயுக்ஷேத்திரத்தில் உலகப்பிரசித்தியாகிய ஒரு மகிமையிருக்கின்றது. என்னவெனில், புத்திரர்வேண்டிய அபேக்ஷையால் இந்தஸ்தலத்துக்குவந்த ஸ்திரீகளால் அறுக்கப்பட்ட பச்சைப்பயிர்கள் இந்தவிஜயராகவ சுவாமியினுடைய மகிமையால் அந்த ஸ்திரீகளுடைய புளகாங்கிதங்களுடனே திடமான முளைகள் உண்டானதாக வாதிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ! விஸ்வாவசுவே, தன்னுடைய மகிமைக்குத்தகாத ஸ்தலத்திலிருக்கிற இந்தவிஜய

---

1 சாகை-என்பது மரக்கிளைக்கும், வேதங்களுக்கும் ஆகும்.

2 சுமனப்பிரபஞ்சம்-என்பது புஷ்பங்களுடைய கூட்டங்களென்றும், தேவகூட்டங்களென்றும் ஆகும்.

3 சம்ஸ்காரம்-என்பது பரிசுத்தமுதலியது.

ராகவசுவாமியை என் ஸ்துதிசெய்கிருய். எப்படியெனில் இந்த விஜயராகவசுவாமி சுகரால் ஸ்துதிசெய்யப்பட்டவனுகியும் அசம்வாகனன் மயூரவாகனன் முதலானவர்களால் கானஞ்செய்யப்பட்டவனுகியுங் கருடவாகனனுகியும் க்ஷீரசமுத்திரத்தில் வாசஞ்செய்பவனுகியுமிருந்தாலும், இந்த * குருத்ரசரோ வரத்தினுடைய சமீபத்தில் இப்போது வாசஞ் செய்திருக்கிருனென்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ! கிருசானுவே, நீ சொன்னது தயாசமுத்திரனுகிய இந்த சுவாமிக்கு பூஷணமே தவிர வேறல்ல. எப்படியெனில். இந்தவிஷ்ணு தமோ குணத்தை நீங்கியிருக்கிறதும் பிரசித்தமானதுமாகிய உத்தமபதமான வைகுண்டத்தில் சகலதுக்கங்களும் நிவர்த்திசெய்துகொண்டிருக்கிறஞானவான்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனுகியிருந்தாலும்மனுஷர்களுடைய நேத்திரங்களைக் கிருதார்த்தஞ் செய்வதற்காக திடமான கிருபையுள்ளவனுய் பதுகாலமாக இந்தஸ்தலத்தில் ஆவிர்ப்பவித்திருக்கிருனென்று சொன்னுன்.

க்ஷீரநதியாகிய பாலாற்றைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசுவென்பவன் விமானத்தை தெற்காக நடத்தி சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகின்ருன். என்னவெனில், கங்கை சிந்து சரஸ்வதி சுபபரை துங்கை யமுனை காவேரி இந்தநதிகளைப்போலே பாப கூட்டங்களென்கிற நெருப்புகளை நாசஞ்செய்வதுந் துக்கங்களைச் சாந்திசெய்வதும், ஞானவான்களாகிய ஜனங்களால் அடிக்கடி ஸ்நானஞ்செய்யும்படியானதும், மூடர்களுக்கும் பரிசுத்தமாகிய புத்தியை யுண்டாக்குகிறது மாகிய க்ஷீரநதி இந்த இடத்தில் காணப்படுகின்றது. இன்னும் நூதனமாகிய தன் ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்கிற ஜனங்களை குபேரனுக்குஒப்பாகச் செய்வதும் பண்டித ஜனங்களால் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்டதுமாகிய இந்தப்பாலாறு என்னுடைய தேகத்துக்கு

---

* குருத்ரசரோவரம்-என்பது கழுகுதடாக மாகும்.

துக்கத்தை யுண்டாக்குகிற கனமான பாபங்களை க்ஷீணித்துப் போகும்படி செய்யட்டு மென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஒ! விஸ்வாவசுவே, இது சரிதான். ஆனாலும் தெய்வத்தினால்தான் இந்தக்ஷீரநதிக்கு சுவாரசியமில்லாமல் செய்யப்பட்டது. எனெனில் லேசமாவது கல்மஷ மில்லாமலிருக்கிற இந்த க்ஷீரநதி மதுரமாக விருந்தாலும், உப்புசமுத்திரத்துடனே சம்பந்தப்படாமலிருந்தால் சாது ஜனங்களுக்கு ரமணீயமாக விருக்கு மென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ! கிருசானுவே, குணத்தையுந் தோஷமாகச் சொல்லுகிறாய். எப்படி யென்றால், சமுத்திரத்துடனே சங்கமமாகியும் ரமணீயமாகியுமிருக்கிற நதி ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் பாபங்க ளெல்லாம் பரிகாரமாகு மென்றும், யோக்கியமான புத்திவருமென்றும், வித்துவான்கள் தருமசாஸ்திரங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்களல்லவா? ஆனதால் இந்த நதியின் கரையில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற சிரேஷ்டமாகிய நகரத்தைப்பார். இதுதான் * ஆறைமாநக ரென்றும், ஆறுக்காடென்றும், ஷடாரண்ணிய மென்றும் பெயர் பெற்று அனேகம் பெரியோர் முதலானவர்கள் வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கவும் இகபர சவுக்கியங்களை அடையவும் அனேக விதத்தில் உதவியாகவிருக்கிறதென்று சொன்னான்.) ஆ-ஐ.

○ சூத்திரரைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசுவென்பவன் நான்கு திக்குகளிலும் பார்த்து இப்பேர்ப்பட்ட காஞ்சி நகரத்தையுடையதும். பாலாற்

---

* ஆறைமாநகர். இதுதான் இந்நூல்செய்த, ஆ-ஐயாசாமி முதலியாரவர்கள் ஜனித்த ஸ்தலம். ஆ-ஐ.

○ சூத்திரர் - என்பது சூத்திரமுள்ளவர்களாம். எப்படியெனில், இவர்கள் பயிர்முதலானவைகள் செய்யாவிடில் சூத்திரமில்லாத பொம்மைகளைப்போல ஜீவசெந்துக்கள் உயிரிழந்து விடுவதினாலேதான். ஆ-ஐ.

றையுள்ளதும், நெற்பயிர் கரும்பு வாழை தென்னை முதலியவைகளால் சிறப்புற்றோங்குவதுமாகிய * இந்த தொண்டை மண்டலத்திலிருக்கிற பூவைசியர்களென்றும் வேளாளர்களென்றும், அகமுடையவர்களென்றும் பெயர்களையுடைய சூத்திரர்செய்யும் உழவுமுதலிய தொழில்களால் பிராமணர்கள்முதலிய யாவருக்கும் இகபரங்களுக்குச்சாதகமான எக்காரியங்களுந்தடையின்றி நடந்தேறிவருகின்றன. ஆனதால் இவர்கள் பூமக்களென்றுஞ் சிறப்புப்பெயர் பெற்றுப் புகழ் புண்ணியங்களுக்குப் பாத்திரர்களாகப் பிரகாசிக்கிறார்களென்று சந்தோஷத்துடனே சொன்னான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ! சிநேகிதனாகிய விஸ்வாவசுவே, நீ சொல்லியவர்களைக்குறித்து நான் சந்தோஷிக்கமாட்டேன். ஏனெனில், அவர்கள் வாயில்லாத ஜீவனாகிய மாடுமுதலானவைகளை ஏரிற்கட்டி அவைகள் மிகவும் வருந்தி அலுத்துப் போகும்படி செய்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் எருழும்போது அநேக ஜீவஜந்துக்கள் மடிந்துபோகின்றன, பயிர்கள் செழித்தோங்கிக் கதிர்கள் விட்டிருக்குங்காலத்தில் கொஞ்சமாவது பச்சாத்தாபமில்லாமல் அவைகளை அறுத்துவிடுகிறார்கள். பள்ளர் பறையர்களைக்கொண்டு பயிர்த்தொழில்களைச்செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆனதால், இவர்கள் செய்யுந்தொழில்களால் பாவங்களைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இன்னும் இவர்களிற் சிலர் வியாபாரங்களைச் செய்வதில் உண்மைக்கு விரோதமாகிய பொய்சொல்வதில் பின்னிடையா திருக்கிறார்கள். இன்னுஞ்சிலர் தங்கள் குலபாஷைகளைக் கிரமமாகக் கற்றுணர்ந்துகொள்ளாமலே ஊனபாஷைகளிற் றங்கள் காலத்தைக் கழித்துக் கொஞ்சங் கற்றுக்கொண்டு தங்கள் மதாசார முதலியவைகளை தூஷித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னுஞ் சிலர் தங்கள் சுயபாஷைகளைக் கொஞ்சங்கற்றுக்கொண்டு மடா

---

* தொண்டை மண்டலமென்பது - தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி ஆண்டநாடென்றும், அல்லது தொண்டைமண்டலமென்பது பூமி தேவிக்குக் கழுத்தென்றும் ஆகும். ஆ-ஐ.

திபதிகளென்றும், வேதாந்திகளென்றும்பேர்வைத்துக்கொண்டு பாமரர்களாகிய ஜனங்களை மயக்கி ஏதோ மந்திரோபதேசஞ் செய்வதாக அவர்களுடைய பணமுதலாகியவைகளை அபகரிக்கின்றார்கள். இன்னுஞ் சிலர் தங்கள் ஜாண்வயிறு வளர்க்கவேண்டி தங்களை ஊணர் முதலானவர்களுக்கு அடிமைகளாகச்செய்து படாள்முதலாகிய உத்தியோகங்களைப்பெற்றுக் காலங்கழிக்கிறார்கள். ஆனதால் இந்தப்படியாகிய இவர்களுடைய நடத்தைகள் ஒன்றுஞ் சந்தோஷிக்கத் தக்கதாக விருக்கவில்லை என்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ மந்தபுத்தியையுடைய கிருசானுவே! உன்குணத்தை இவர்களிடத்திலுங்காண்பிக்காவிட்டால் உனக்கு அவமானமென்று நினைத்தாய்போலிருக்கிறது. ஆகிலும் அவர்களுடைய குணாதிசயங்களைக் கொஞ்சஞ் சொல்லுகிறேன் கேள். அவர்கள் ஏரில் மாடு முதலானவைகளைக்கட்டி அவைகளுடன் தாங்களுஞ் சமரசமாகக்கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டும் ஏரைவிட்டவுடனே தங்கள் அருமையான பிள்ளைகளைப்பார்க்கிலும் அதிக அன்புடனே அந்தமாடு முதலானவைகளை ஜலத்தினால் கழுவி தேய்த்துக் குளிப்பாட்டி புல் முதலியவைகளைப்போட்டுவிட்டு தாங்களும் ஸ்நானமுதலியவைகளைச்செய்து தங்கள் காலக்கடமைகளை முடித்துக்கொண்டு தங்களுக்குத் தங்கள் ஸ்திரீகள் கொண்டுவந்திருக்கும் போஜனமுதலியவைகளைச்சாப்பிடுவார்கள். இன்னும் அவர்கள் ஏருழுதலால் சில ஜீவஜெந்துக்கள் இறந்துபோனாலும் அவர்கள் இரவும் பகலுங் கஷ்டப்பட்டு முயற்சிசெய்வதால் வளர்ந்தோங்கும் பயிர் முதலானவைகளில் அளவுக்கடங்காத அனேக ஜீவஜெந்துக்கள் புசித்து ஜீவித்து விருத்தியாகின்றதே இந்தப் புண்ணியங்களை அளவிட உன்னாலாகுமா? இன்னும் பயிர்கள் செழித்துக் கதிர் விட்டபின்பு அவைகளையறுக்காமல் விட்டுவிட்டால் வீணாக வாடிவதங்கிப் பாழாகப்போகுமல்லவா? அந்தப்படிபோகாமல் காலங்கள் நோக்கி அவைகளை யறுத்துப் போரடிக்குங் களத்தில் புல்வேறு தானியம் வேறசெய்து அவ்விடத்தில் வந்த பிராமணர்கள் முதலிய சகல ஜனங்களுக்குந் தகுந்தபடி தானஞ்செய்து

றின்றதில் ஆறில் ஒருபங்கு * அரசனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மீந்த ஐந்தபங்கில் தேவர்கள், பிதிர்தேவர்கள், பெரியோர்கள், சுற்றத்தார்கள், தாங்கள் என்கிற ஐந்துவிடங்களுக்குங் கிரமப்படி பங்கிட்டு நடந்துகொள்ளும்படியானவர்களும் இன்னும் பல விதத்தில் உபகாரஞ்செய்யுங் குணங்களை யுடையவர்களுமாகிய இவர்களுக்குச் சமானம் எவர்களைச் சொல்லலாம்? நீ சொல். உலகத்திலுள்ள மற்றவர்கள் இதர தொழில்களாலே பெரும் பொருள்களைச் சம்பாதித்த விடத்தும் உணவின்பொருட்டு உழுது பயிர்செய்யும்படியாகிய இப் புண்ணியவான்களிடத்துச் செல்லவேண்டியபடியினாலேதா னின்னும் இவர்கள் எப்போதும் பூதேவர்களாகிய பிராமணர்கள் விஷயத்தில் பக்தி விசுவாசமுள்ளவர்களும் அரசர்களிடத்தில் அதிகமரியாதை யுள்ளவர்களுமாகி உலகங்களுக்கெல்லாஞ் சீவனௌஷதம்போலப் பிரகாசிக்கின்றார்கள். இவர்களுடையஸ்திரீகளும் அழகுடனே உத்தமகுணங்களை யுடையவர்களாய் தங்கள் தங்கள் புருஷர் இஷ்டப்படி நடந்து இல்லறங்களைக் கிரமமாக நடத்துகிறார்கள். இன்னும் இவர்கள் பள்ளர் பறையர்களால் பயிர்த்தொழில் செய்வித்துக்கொண்டு அவர்களையும் பிள்ளைகளைப் போலக் காப்பாற்றிவருவதால் புண்ணியமே யன்றி பாவமென்று எவர்களுஞ் சொல்லார்கள். இன்னுமிவர்களிற் சிலர் வர்த்தக விஷயத்தில் பொய் சொல்லுகிறார்களென்பது கொள்ளவருபவர் எதார்த்தமுள்ளவராகவிருந்தால் அவர்களிடத்தில் உண்மையே பேசுவார்கள். கொள்ளவந்தவர்கள் உண்மை யில்லாதவர்களாக விருப்பதைக்கண்டால் அவர்களுக்குத் தாங்களும் உண்மையைச் சொல்லார்கள். ஏனெனில், உலகத்தில் அம்பினை அம்பால் வெல்வர் ஆரத்தினை ஆரத்தாற்றேய்ப்பர் என்பது பிரசித்தியாகவேயிருக்கின்றதல்லவா? இன்னும் இவர்களிற் சிலர் நீ சொல்லியபடி ஊணபாஷைகளில் காலத்தைக்கழித்து தங்கள் மதாசார மூதலியவைகளைத் தூஷிப்பது உண்மையானதென்று நீ நம்பவேண்

---

* அரசனுக்குக் கொடுப்பது-தங்களையுந்தங்கள் நாட்டையுங்கிரமப்படி காத்து அரசர்கள் விருத்தியாகும் பொருட்டே. ஆ-ஐ.

டாம். அவர்கள் தங்களுக்கு நேரிட்டிருக்கும் அன்னியருடைய பழக்க வாசனையாலுந் தங்கள் குலக் கல்வியை செவ்வையாய் பார்வையிடாமலிருப்பதாலும் கலிமகிமையாலுந்தான் பேசுகிறார்கள். ஆனாலும் அப்படிப்பட்டவர்களுந் தகுந்த காலங்களில் பிராமணர்கள் முதலிய யாவருக்கும் உபகாரஞ் செய்வதிலும் ஆசாரமாக நடந்துகொள்வதிலுங் கிரமமாகவே யிருக்கிறார்கள். இன்னும் நீ சொல்லியபடி மடாதிபதிகள் வேதாந்திகளிருந்தாலும் அவர்களிற் சிலபேர் வித்துவான்களாகியும் வேதாந்த சாஸ்திரங்களை யறிந்தவர்களாகியும், சரியை, கிரியை யோகம், ஞானம் என்கிற மார்க்கங்களை அனுசரித்தவர்களாகி தங்கள் தங்கள் சிஷர்களுக்கு மந்திரோபதேச முதலியவைகளைப் போதித்துநன்மார்க்கங்களை யனுசரிக்கச் செய்கிறார்கள். ஆனதால் அப்பேர்ப்பட்ட மடாதிபதிகளையும் வேதாந்திகளையும் யாவர்தான் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யாதிருப்பார்கள். இன்னும் அனேகமான உத்தியோகங்களும்பெற்று வருஞ்சாரக் கிரமங்கள் தப்பாமல் உலகோபகாரஞ் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இன்னு மிந்த வம்சஸ்தர்களுக்குள்ளாக சிறந்த வித்துவான்கள் தோன்றி தேவபாஷையிலிருப்பதற்குச்சரியாகஅனேகபிரபந்தங்களையும்புராணங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் இன்னும் பல நூல்களையும் உலகோபகாரமாகச் செய்து தாங்களும் மதாசார தருமங்களின்படி கிரமமாக நடந்து யாவரும் புகழும்படியான பிரசித்தி யுள்ளவர்களாகப் பிரகாசிக்கின்றார்கள். இந்தப்படியே சேர சோழ பாண்டிய தேசங்களில் இருப்பவர்களையும் நீ உன்மனதில் வைத்துக்கொள்ளென்று சொன்னான். ஆ-ஐ.

பாகாநதியைக் குறித்து

அப்புறந் தெற்காக கொஞ்சம் விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிறான். என்ன வெனில் தன் கரையிலிருக்கிற ஜனங்கள் கூட்டங்களுக்கு மோகமுதலான தோஷங்களில்லாத ஒருநல்ல குணத்தைக் கொடுக்கிறதுஞ் சுபமாகிய பிரவாகமுள்ள தும் பண்டிதஜனங்களால் ஸ்நானஞ் செய்யப்பட்

டுக்கொண்டிருப்பதுமாகிய இந்த பாகாநதி பாபங்களை ஆகுதி வாங்கிக்கொள்ளுகின்றது இந்த நதியினுடைய வடபாகத்தில் சுரோத்திரிய சிரோன்மணிகளுக்கு வாசஞ்செய்வதற்கு யோக்கியமானதும் எல்லாக்குணங்களுமுள்ளதுமாகிய அனேக அக்கிரகாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவைகளில் செவிகளுக்கு ஆனந்தகரமானதும் மதுரமானதுமாகிய வண்டுகளுடைய ரீங்காரமுள்ள கரையிலிருக்கிற விருட்சங்களிலிருந்து ஒழுகிக்கொண்டிருக்கிறதேன்களுடைய தாரைகளுடனே கூடியிருக்கிற ஜலமுள்ள பாகாநதியினுடைய கால்வாய்களால் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கப்பட்டதும் ஆத்திரேய வம்சத்தாராகிய வித்துவான்களுடைய யாகங்களில் அவிர்ப்பாகங்களின் சம்பந்தமாகிய பரிமளத்தால் ரமணீயமானதும் பூமியில் மிகவும் அழகுள்ளதுமாகிய அரசரணிபாலம் என்கிற நல்ல கிராமம் பிரகாசிக்கின்றது. இன்னும் ரகுநாததீட்சதரால் பரிபாலனஞ் செய்யப்பட்ட இந்த அக்கிரகாரமானது சரயுநதியால் சூழப்பட்டிருக்கிற அயோத்தியா நகரத்தினுடைய காந்தியை ஒத்திருக்கிறதென்று சொல்லி விமானத்தைக் கொஞ்சங்கீழே தாழ்த்தி க்ஷீரநதிக் கரைகளில் யோக்கியமான குணங்களுள்ள சதுசிரோன்மணிகளால் கூடியிருக்கிற அனேக அக்கிரகாரங்கள் பூதேவிக்கு உத்தமமான ஆரங்களைப்போலே பிரகாசிக்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! இந்தக் கிராமங்களை ஆசிரயித்த ஜனங்களிடத்தில் சுந்தரமாகிய முத்துகளென்கிறதே யில்லாமலிருக்கிறபோது இது * அக்கிரகாரங்களென்று எப்படிச் சொல்லுவார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ! கிருசானுவே! உன்னால் சொல்லப்பட்ட வசனத்தால் இந்த கிராமங்களுக்கு ஒரு தூஷணைவரமாட்டாது. ஆகையால் ஒப்புக்கொண்டுசந்தோஷப்படுகிறேனென்றுசொல்லி தொண்டைமண்டல முழுமையும் பார்த்து சந்தோஷம் அதிகரித்தவனாக ஓ, கிருசானுவே! இந்தத்தொண்டை மண்டலத்தினுடைய பரிசுத்தியையும் ரமணீயத்

---

*அக்கிரகாரங்கள்-என்பது உத்தமமான மாலை யென்றும் ஆம்.

தையும் நீ பார். இந்தத்தேசத்தில் நதிகளுடைய அந்தக் கரையிலும் அக்கிரகாரங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. அந்தந்த அக்கிரகாரங்களிலும் பூதேவர்களாகிய பிராமணர்களுடைய கூட்டங்கள் மிகவுமிருக்கின்றன. அந்தக்கூட்டங்களிலும் யோக்கியமான யாகங்கள் அபிவிருத்தியாய் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தந்த யாகங்களிலும் உண்டான ஸ்தோத்திரங்கள் 1 சஸ்திரங்கள் முதலாகிய சப்தங்கள் செவிகளுக்கு ஆனந்தமாக கேட்கப்படுகின்றன. இன்னும் இர்தத் தொண்டைமண்டலத்தி லிருக்கிறவர்களும் க்ஷீரநதியினுடைய நுரைகூட்டங்களுக்குச் சரியான கீர்த்தியுள்ளவர்களுமாகிய வித்துவான்களுடைய மிகவும் பிரசித்தியுள்ளதும் எல்லாத் தேசத்தாராலும் ஸ்துதிசெய்யத்தக்கதும் பாபங்களுக்குத் தூரமாகவிருப்பதுமாகிய நடத்தைகள் எவர்களுக்குத்தான் ருசிக்காமலிருக்குமென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! இந்தக் கலியுகத்திலும் யாகத்தைச் செய்பவர்களுடைய நடத்தைகள் புத்திமான்களுக்கு எப்படித்தான்ருசிக்கும். ஏனெனில் இந்தக்கலியுகத்தில் யாகத்துக்கு 2 ருத்விக்குகளுடைய சம்பத்துசரியாகவில்லை யாகஞ்செய்பவனுக்கு யோக்கியமாகிய சாமர்த்தியமுமில்லை பரிசுத்தமாகிய திரவியமுமில்லை இருதய சுத்தியுமில்லை இப்படியிருந்தாலும் பிராமணர்கள் சுவல்பதன முள்ளவர்களாயிருந்தாலும் பிரசித்தியை அபேட்சித்தவர்களாய் ஞ்ஞபசு இம்மையைச் செய்வார்கள். இன்னு மிந்தக் கலியுகத்தில் பிராமணர்கள் 3 சௌசவிதியைச் செய்வதற்கு சமர்த்தரல்ல. 4 ஆசமனம் ஸ்நானமுதலாகிய நியமங்களை நினைப்பதற்குஞ் சம

---

1 சஸ்திரங்கள்-என்பது தேவர்களை அழைத்து வருகிறது முதலாகிய மந்திரமாம்.

2 ருத்விக்குகள்-என்பது யாகஞ்செய்விக்கிறபிராமணர்கள்.

3 சௌசவிதி-என்பது மண் முதலியவைகளால் சுத்திசெய்வது.

4 ஆசமனம்-என்பது மந்திரங்களால் ஜலபானஞ் செய்வது முதலியவைகள்.

ர்த்துள்ளவர்களல்ல. இப்பேர்ப்பட்ட 1 அக்கினிஹோத்திரநியமமும் 2 இஷ்டிகளை அனுஷ்டானஞ்செய்வதும், பசுசகிதமாகிய 3 அக்கினி சித்தியையும் எப்படிதான் கிரமமாக சம்பவிக்குமென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, மந்தபுத்தியுள்ளவனே, பொய்வார்த்தைகளை யேன் பேசுகிறாய்? மிகவும் யோக்கியர்களாகிய பிராமணர்கள் 4 சிஷ்டர்களிடத்தில் யோக்கியமான திரவியத்தை வாங்கிக்கொண்டு வித்தியா பலத்தினாலுஞ் சம்பாதித்து வேதங்களிலும் 5 கல்பங்களிலுஞ் சூத்திரர்களிலுஞ் சமர்த்துள்ளவர்களும் பக்தியுள்ளவர்களும் பரிசுத்தியுள்ளவர்களுமாகிய ருத்விக்குகளை அடைந்து பகவத்பிரீதியை மிகவும் அபேட்சித்து எப்போதும் யாகங்களைச் செய்பவர்களாய் இந்தக் கலியுகத்தையுங் கிருதயுகத்துக்குச் சமானமாகச் செய்வார்கள். இன்னுந் தாங்கள் யாகத்துக்கு யோக்கியமான திரவியமுள்ளவர்களல்லவென்று நினைத்து யாகத்தை நீக்கினவர்களுக்குத் தங்களுடைய அன்னங்களால் பகவானுடைய ஆராதனமும் பிரயோசனமில்லாமற் போகுமல்லவா? ஆகையால் பிரயத்தினத்தால் பரிசுத்தமாகிய திரவியத்தைச் சம்பாதித்து பகவானுடைய கயிங்கரியத்தைச் செய்தால் அது யாகத்துக்குச் சமானமானது எப்படிதானாகமாட்டாது. இன்னும் இம்சைசெய்தவன் பாபத்தையடைவானென்று எந்தவேதஞ்சொல்லுகிறதோ அந்த வேதத்திலேயே யாகத்தில் பசு இம்சையை விதித்திருக்கிற

---

1 அக்கினி ஹோத்திரநியமம்-என்பது யாகஞ்செய்த அக்கினியைப் பரிசுத்தமாக ஆயுசுவரைக்குங் காப்பாற்றுதல்.

2 இஷ்டிகள்-என்பது அமாவாசை பௌர்ணமி முதலாகிய காலங்களில் செய்யவேண்டிய கருமங்கள்.

3 அக்கினிசித்தியை-என்பது தேகாந்தத்தில் யாகாக்கினியால் தகனஞ்செய்வது.

4 சிஷ்டர்கள்-என்பது ஆசாரமுள்ளவர்கள்.

5 கல்பங்கள்-என்பது வேதவிதிகளைச் சொல்வது.

போது எந்தவைதிகன்றான் சமுசயப்படுவான். இன்னும் இராமா நுஜாசாரியாரும் யாகத்தில் பசு இம்சையென்கிறது இம்சையல் லவென்று சொல்லி யிருக்கிறபோது அவருடைய மதத்திலிருக் கிற எவனுவது யாகத்தை தூஷித்தால் அவனைவிட இதரனுகிய குருத்ரோகி எவன்றானுவான். இன்னும் ஜைநர்களுக்கு அந்நி யனுனவன் இதர இம்சைகளைப்போலே யாகசம்பந்தமான இம் சையில் அசங்கியப்படுவானுனல் அப்பேர்ப்பட்டவன் பரஸ்திரீ களிடத்தில் புத்திரர்களுடைய உற்பத்தியை நிந்திக்கிறதைப் போலே யோக்கியமான தன் பத்தினியிடத்திலும், புத்திரோற் பத்தியை நிந்திக்கவேண்டியது தானே. இன்னும் பரிசுத்தர்க ளாகிய ருத்விக்குகளில்லையென்கிற சமுசயத்தால் சிலர் நித்திய மாகிய யாகத்தை கலியுகத்தில் தியாகஞ் செய்வார்க ளென்றால் குருவானவன் அபரிசுத்தனென்கிற சமுசயத்தால் வைஷ்ணவ த்துக்கு ஆகவேண்டியசங்கிராங்கிதம் அனுக்கிரகமுதலாகிய யா வற்றையுந் தியாகஞ்செய்துவிட வேண்டியது தானே. இன்னுஞ் சகலமான வேதங்களாலும், ஸ்மிருதிகளாலும், இதிகாசங்களா லும், புராணங்களாலும், நியமிக்கப்பட்டதும், விஷ்ணுவினு டைய ஆக்கினையால் சித்தமானதுமாகிய யாகங்களைத் தியாகஞ் செய்து மேற்கண்டவைகளுக்கு விரோதமான கிருத்தியங்க ளை ச்செய்கிற சிலர் இதரர்களையுந் தம்மைப்போலாகும்படி போதி ப்பார்களாதலால் அநேகவார்த்தைகளால் என்னபிரயோசனம்? எந்த வைஷ்ணவர்கள் வெள்ளாடுகளைச்சேதிக்கவேணுமென்கிற பயத்தால் யாகத்தைத்தியாகஞ் செய்வார்களோ அவர்கள் சிஷ் யர்களுக்கு வருத்தமுண்டாகுமென்கிற பயத்தால் சக்கிராங்கித த்தினுடைய கிரமத்தை தியாகஞ்செய்து விடலா மல்லவா? ஆனல் முதலாவதாகிய யாகவிஷயத்தில் பகு பெரியோர்களு டைய சம்மதியும் பகவத்பிரீதியென்கிற பலமும் உண்டாகும். தனப் பிராப்தியில்லை. இரண்டாவதாகிய சக்கராங்கித விஷயத் தில் சுவல்பஜனங்களுடைய சம்மதியுந் திரவியப் பிராப்தியும் உண்டாகும், இதுதான் இரண்டுக்கும் பேதமிருக்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் சத்புருஷனாகிய ஓ விஸ்வாவசுவே, காய்ந்திருக்கப்பட்ட சங்கு சக்கரங்களால் பிராணிகளைச் சுடும்படியாகச் செய்கிறதை வெள்ளாட்டினுடைய கொலையுடனே சமமாக என் வர்ணிக்கிறாயென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் குண தோஷங்களுடைய தாரதம்மியத்தை அறியாத ஓ கிருசானுவே, இந்த வசனத்தைக்கேள். ஆயிரம் வெள்ளாடுகளுடைய கொலைகளைப்பார்க்கிலும் ஒருபிராமணனுடைய இம்சை அதிகமானது. ஆகையால் பிராமணனைச்சுடும்படியாகச் செய்கிறது பசு இம்சையுடன் சமானமல்லவென்று எப்படிசொல்லுகிறாய்? சாஸ்திரவிதிப்படிக்குக் காய்ந்த சங்குசக்கரத்தைத் தரித்துக்கொள்வது சிரேஷ்டமென்றுசொன்னால் வேதத்திலே சொல்லியிருக்கிற விதிப்படிக்கு யாகத்தில் பசு இம்சையால் தருமத்துக்கு ஆனிவருமா? இந்தப்படிக்கு (உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி) இருக்கிறதென்று சாதிக்கிறதற்கு வேறே பிரமாணத்தைக் கல்பனை செய்வதுபோலே பதினாயிரம் வேதவசனங்களால் விதிக்கப்பட்ட யாகஞ் செய்வதினுடைய ஆவசியகத்தை நான் சாதனைசெய்வதனால் என்னபிரயோசனம்? போதுமென்று சொன்னான்.

செஞ்சிக்கோட்டையைக் குறித்து.

அப்புறம் விஸ்வாவசுவென்பவன் தெற்காக விமானத்தை நடத்தி சிரக்கம்பத்துடனே சொல்லுகிறான். இந்த செஞ்சி புரியென்பது சகலபூமியிலிருக்கிற ஸ்திரீகளைப் பார்க்கிலுஞ் சவுந்தரியத்தால் அதிகரித்திருக்கிற சுந்தரஸ்திரீகளுடைய பாதத்தண்டைகளுடைய ரமணீயமான சப்தங்களால் மோகித்துக்கொண்டிருக்கிற எவ்வனபுருஷர்களுடைய கூட்டங்களினால் பரிபூரணமாயும், ஈஸ்வரனாலெரிக்கப்பட்ட மன்மதனை பிழைத்திருப்பதாகச்செய்ததாயும் பிரகாசிக்கிறது. இன்னும்ருக்கு எஜுர் சாமம் என்கிற வேதங்களுக்கு வாசஸ்தலமாக விருப்பவரும் பரிசுத்தர்

களானவரும், ஸ்மிருதிகளிலும் புராணங்களிலும் வித்தைகளிலு ஞ்சமர்த்துள்ளவருந் தர்க்கசாஸ்திரம் வியா.ரணம் மீமாம்சை வேதாந்தமென்கிற சமுத்திரங்களுடைய ஆழத்தைக்கண்டவரு மாகிய பிராமணர்கள் இந்த நகரத்தில் வாசஞ் செய்வார்க ளென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே, அநேக அரசர்கள் நூதனமாயும் அசாத்தியமாயுமிருக்கிற இந்த நகரத்தினுடைய கோட்டையை சாதிக்கவந்த சமயங்களில் யுத் தரங்கத்தில் நர்த்தனஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற படாளுடைய சிரசுகளாலொழுகிக்கொண்டிருக்கிற இரத்தப்பிரவாகங்களாலு ந்துர்க்கந்தமுள்ள மாமிசங்களாலும், எலும்புகளாலும் நிறைந்தி ருக்கிற இந்த நகரம் எவ்வளவும் பிரகாசிக்கிறதில்லை என்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ சிநேகிதனாகிய கிருசானுவே! நல்ல குணங்களுடனே கூடியிருக்கிற இந்த நகர த்தை நீ நிந்தைசெய்வதுபோல் அபிநயித்து ஸ்தோத்திரந்தான் செய்தாய். எப்படியென்றால், அந்தந்ததேசங்களில் புராதனங்க ளாகிய இதர இராஜதானிகளை ஆண்டுகொண் டிருக்கிற இரா ஜாக்களும் யுத்தத்தில் தேகாந்தத்தைப் பொருந்தியாவது இந்த நகரத்தை அபேட்சிப்பார்க ளல்லவாவென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் செவ்வையாக ஆலோ சனைசெய்து புராதனர்களும் நூதனர்களு மாகிய இராசாக்களு க்கு இந்த அவிவேகம் நிவாரணைசெய்வதற்கு அசக்கிய மானது. ஏனெனில், இராசாக்கள் தங்களுக்குச் சமுர்த்தியாகதிரவியமி ருந்தாலும், விருத்தியாகிக்கொண்டிருக்கிற இராச்சிய மிருந்தா லும் கண்களுடைய அழகினால் கமலங்களுடைய கர்வத்தை திக் கரித்தவர்களுஞ் சம்போகத்துக்குத் தகுந்தவர்களுமாகிய சுந்த ரஸ்திரீகளை உபேட்சைசெய்து துர்க் குணங்களால் பரிபூரண ராகி பலாத்காரத்தால் சத்ருராஜாக்களுடைய பூமியை அப கரிக்கவேணுமென்று சேனைகளுடனேகூடி யுத்தத்தில் மரணம் அடைவதற்குச் சம்பிரமப்படுவார்க ளென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ விரோதமாகிய புத்தியையுள்ள கிருசானுவே! விவேகத்தை அவிவேக மென்று சொல்லுகிறாய். எப்படியெனில் இந்த இராசாக்கள் சம்பத்தென்கிறது கானகத்திலுற்பத்தியாகிற நதிப்பிரவாகத்துக்குச்சமானமாகியதென்றும், பிரபத்துவமென்கிறது மின்னலுக்குச் சமானமாகிய தென்றும் ஸ்திரீகளென்கிறவர்கள் சூரிய கிரணங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட சாயங்காலத்தினுடைய காந்திக்குச்சமானமாகிய எவ்வனமுள்ளவர்களென்றுந் தேகமென்கிறது எண்ணெயில்லாத தீபத்துக்குச் சமானமாகியதென்றும் ஆலோசனை செய்து பரிசுத்தர்களாய் சுவர்க்கத்தை யடைவதற்காக யுத்தமென்கிற அக்கினியில் பிராணங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். இன்னுஞ் சூரனானவன் யுத்தத்தில் உதிரத்தால் தேகமுழுமையும் ரக்தனானபோது சுவர்க்கத்தி லிருக்கிற தேவதாஸ்திரீ பதியினுடைய குணத்தை அனுசரிக்கிறவனைப் போலே தானும் (ரக்தையாவாள்) என்றால் பிரீதியுள்ளவளாவாள் அந்தசூரனானவன் அதிகமாய் மரணங்களால் சேதிக்கப்பட்ட தேகமுள்ளவனானபோது அந்த ஸ்திரீயும் மன்மதனுடைய பாணங்களால் பேதிக்கப்பட்ட தேகமுள்ளவளாவாள். இன்னும் யுத்தமென்கிற அக்கினியில் பிராணங்களை ஓமஞ்செய்த சூரனானவன் தேஜசுள்ளவனுந் திவ்வியமாகிய விமானத்திலிருக்கிறவனுங் கையினால் தேவதாஸ்திரீயினுடைய குசங்களைப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறவனும், அந்த ஸ்திரீயால் நகக்குறியுள்ளவனுமானவனாக சுவர்க்கத்தி லிருந்துகொண்டு காந்தியில்லாததும் பூமியில் விழுந்திருக்கிறதுங் கையில்திடமாகக் கத்தியைப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறதுஞ் சத்துருக்களுடைய அநேக பாணங்களால் காயங்களுள்ளதுமாகிய பூர்வசரீரத்தைப்பார்த்து அருசையுள்ளவனாய் தன்னுடைய நூதன சரீரத்தைப்பார்த்துச் சந்தோஷப்படுவா னென்று சொன்னான்.

பிநாகினி நதியைக்குறித்து

அப்புறம் மற்றேரிடத்தில் விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் சொல்லுகிருன் ஒ கிருசானுவே! மகத்தாகிய பாபங்களையெல்லாம் நாசஞ்செய்கிற பினுகிநதியையும் பளுவில்லாதஜலமுள்ள கருடாநதியையும் பார். இந்த நதிகளுடைய தடத்தில் இரண்டாவது தேவேந்திரனைப்போலே யிருக்கிற தேவநாயகன் மிகவும் பிரகாசிக்கிரு னென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் மௌனமாக விருந்துவிட்டான்.

ஸ்ரீ முஷ்ணக்ஷேத்திரத்தைக் குறித்து

அப்புறம் அதற்குமேற்கே சிலதூரம் விமானத்தை நடத்தினவனுய் வெகுசந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிருன். என்னவெனில் சகலமான பாபங்களையும் பரிகாரஞ்செய்கிற ஸ்ரீமுஷ்ணமென்கிற க்ஷேத்திரம் நேத்திரங்களுக்கு இப்போது தரிசனமானபடியால் என்னுடைய புராதனமாகிய நல்ல விரதங்களெல்லாம் பக்குவமாயிற்று. இன்றைய உதயகாலம் மிகவுஞ் சுபகரமானது. இந்தஸ்தலத்தில் சராசரங்களுக்குள்ளே யெல்லாம் வியாபித்திருப்பதுஞ் சுராசுரர்களால் சேவிக்கப்பட்டதும் எப்போதுஞ் சத்புருஷர்களுடைய கூட்டங்களால் துதிசெய்யப்பட்டதுஞ் சந்தோஷங்களுக்கு உத்தமமான நிதியானதுங் கருடத்துவஜமுள்ளதுமாகிய வராகரூபமுள்ள தேவதை நமஸ்காரஞ்செய்பவர்களுடைய தாபங்களையெல்லாம்நிவர்த்திசெய்கின்றது. இன்னுமிந்த ஸ்தலத்திலிருக்கிற மகாத்துமாக்கள் இந்த சுவாமியை எப்போதும் பினுகிநதிதீரத்திலிருக்கிற ஆலயத்தில்வாசஞ்செய்வதும் இடுப்பில் பிரகாசமாக அஸ்தங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பதும் புஷ்டியுள்ளதும் ரசாதலநதிலிருந்து இந்த ஸ்தலத்தில் ஆவிர்ப்பவித்ததும் மதுரமானமாமரங்களுடைய வனங்களிலும் வாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பதுமாகிய சிரேஷ்டமானவராகரூபமுள்ள தேவதையென்றுந் தங்களால் தரிசனஞ் செய்யப்படுகிறதென்றும் ஸ்துதிசெய்வார்களென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு தூர்க்குணங்களுக்கெல்லாம் விரோதியா யிருந்தாலும் பூமியினிடத்து ஆசையினால் வராகரூபமாக வாகினான். இது மிகவும் அயுக்தமானது, இப்பேர்ப்பட்டவனே இப்படியாகிறபோது பூலோகத்தில் ஆசையினால் மனுஷனானவன் எந்தெந்த வேஷத்தைத்தான் இப்போது எடுக்கமாட்டான் நீ சொல்லென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, கிருசானுவே! நீ பகவானுடைய ஆயிரம் அவதாரங்களையுந் தெரியாதவன், ஆனதால் கேள். கைடபாசுரனைச் சம்மாரஞ்செய்த விஷ்ணு மச்சாவதாரத்தையும், கூர்மாவதாரத்தையும், வராகாவதாரத்தையும், நரசிம்மாவதாரத்தையும் இன்னும் எந்தெந்த அவதாரங்களைச் செய்தானோ அவையெல்லாம் மாயைசம்பந்தமல்ல, அப்பேர்ப்பட்ட அவதாரங்களிலும் இந்த விஷ்ணு தன்னுடைய நல்ல சுபாவத்தைவிடுகிறதில்லை, இன்னும் எந்த வராகசுவாமி உலகத்துக்கு க்ஷேமம் விரும்பினவனாய் இராட்சதர்களால் பீடிக்கப்பட்டதுஞ் சமுத்திரத்தினுடைய ஆழமாகிய ஜலமென்கிற காவற்கூட்டத்தில் முழுகச்செய்யப்பட்டதுமாகிய பூமியை கோரைக்கிழங்குபோலே எடுத்தானோ அப்பேர்ப்பட்டவனும் உலகத்துக்கு ஆதாரமாகவிருக்கிறவனுமாகிய வராகசுவாமியை ஸ்தோத்திரஞ்செய்வதற்குப் பூமியில் எவன்றான் சமர்த்தனாவானென்று சொல்லி பக்தி அதிகரித்தவனாய் வராகசுவாமியைத் தியானஞ்செய்து சொல்லுகிறான். மாயையினால் வராகரூபமாகிய ஓ, சுவாமியே! உன்னுடைய எந்தக்கோரையென்கிற ஸ்தம்பத்தில் பூமியென்கிறது சமுத்திரமென்கிற எண்ணெய்ப்பிரவாகத்தால் நிரப்பப்பட்டதாய் தீப்பாத்திரத்தினுடைய ரீதியைப் பொருந்தியிருக்கின்றதோ இரத்தினமயமாகிய தடங்களுள்ளமேருபருவதம் அந்தத்தீப்பாத்திரத்தில் அசையாமலிருக்கிற தீபத்தினுடைய ரீதியை அடைந்திருக்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட திடமானதுந்தீர்க்கமானதுமாகிய கோரையென்கிற ஸ்தம்பத்தை தியானஞ்செய்கிறேனென்று சொன்னான்.

காவேரியைக் குறித்து

அப்புறம் மற்ருேரிடத்துக்கு விமானத்தைநடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் காவேரியின் மந்தமாருதத்தினுடைய ஸ்பரிசத்தைப்பொருந்தி சொல்லுகிருன். என்னவெனில் காவேரியின் கமலங்களுடையவுஞ் சிரேஷ்டமான குமுதங்களுடையவுஞ் சம்பந்தமுள்ளதுந் தொனிசெய்கிறதுமாகிய பெரிய அலேகளில்விளையாட்டாக ஊஞ்சலாடுவதைப்போலே சஞ்சாரத்தால்மிகவுமுண்டான குளிர்ச்சியாலும் பரிமளத்தாலும் பிரகாசிக்கிறவனும் அந்தஜலத்தில் ஸ்நானத்தினுடைய ரசத்தைத் தெரிந் திருக்கிறவனுமாகிய இந்த மந்தமாருதவாய்வு ஆயாசப்பட்ட மார்க்கஸ்தர்களுடைய சிரமத்தை தட்சணம் நிவாரணேசெய்வதனுல் எவர்களுக்குத்தான் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கவனுகமாட்டான். இன்னும் காவேரிப் பிரவாகத்தைப் பார்த்துச் சிரக்கம்பத்துடனே சொல்லுகிருன். எப்படியெனில், ஸ்ரீரங்கத்துடனே சம்பந்தப்பட்டிருப்பதும் அலேகளால் அசைவாடிக்கொண்டிருக்கிற கமலக்கூட்டங்களுள்ளதுமாகிய (சகியபருவதபுத்திரியான) காவேரியினுடைய விஸ்தாரமான பிரவாகத்தைச் சிறப்புச் செய்கிறேன். அந்தப்பிரவாகம் பாபங்களேச் சாந்திசெய்வதற்காக ஆவிர்ப்பவித்ததுதானே. இந்த காவேரி இன்னும் எப்படிப்பட்டதென்ருல் பாபங்களால் வியாகூலப்பட்டிருக்கிற மனிதர்களுடைய சகலமான பாபங்களேயும் பரிகாரஞ்செய்வதில் கங்கணங்கட்டிக்கொண்டிருக்கிறதுந் தன்னுடைய கரைகளில் நெருங்கி யிருக்கப்பட்ட வகுளந், திலகம், ஆமலகம், சரளம், குந்தம், சந்தனம், மந்தாரம், ரசாலம், கோளம், சேசரம், பந்தரம், கதம்பம், ஜம்பு, பலாசம், கபித்தம், லோத்திரம், சிலீந்திரம், பாடலம், கிரமுகம் முதலாகிய அனேக விருட்சங்களுடைய புஷ்பக் கொத்துகளுடைய கூட்டங்களிலிருந் தொழுகிக்கொண்டிருக்கிறதும் அதிகமாகிய ஆயாசத்தை நிவாரணேசெய்வதுமாகிய பூந்தேன்களுடையரசத்தைப் பானஞ் செய்யவேணுமென்கிற அபேட்சையினுல் சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறதும் நீலமேகமென்கிற பிராந்தியை உண்டாக்குவதுமாகிய வண்டுக்கூட்டங்களால் வியாபிக்க

ப்பட்டிருப்பதினாலே யமுனாநதிக்கு ஒப்பாகவிருக்கிறதும் இன்னும் இராத்திரிக்காலங்களில் தங்கள் தங்கள் புருஷர்களுடனே செய்யப்பட்ட அதிகமாகிய சுரதகிரீடைகளால் உண்டான சிரமுள்ள (அரசர்களுடைய அந்தப்புற) ஸ்திரீகளுடைய ஸ்நான காலங்களில் ஊஞ்சலைப்போலாடிக்கொண்டிருக்கிற பெரியமுத்தாரங்களிலிருக்கிற முத்துக்களுடைய காந்திக் கூட்டங்களால் வெண்மையாகச்செய்யப்பட்ட ஜலமுள்ளதானபடியால் பீதாம்பரமுள்ள விஷ்ணுவினுடைய பாதகமலத்தில் ஆவிர்ப்பவித்த கங்காநதியினுடைய சவுந்தரியத்தை நிகர்க்கின்றதும் இன்னும் எப்போதுந் தன்னுடைய மத்தியத்திலிருக்கிறவனும் புராணபுருஷனானவனுமாகிய ஸ்ரீரங்கசுவாமிக்கு சயனமாகவிருக்கிற ஆதிசேஷனுடைய படங்களிலிருக்கிற இரத்தினங்களுடைய காந்திதாரைகளால் சொஞ்சஞ் சிவப்பாக விருக்கிறபடியால் சரஸ்வதி நதிக்குச் சமானமாகவிருக்கிறதும் இன்னும் இரண்டுபக்கங்களிலும் நியமத்தால் தருமங்களை அனுஷ்டானஞ்செய்வதில் சிரத்தையினால் பத்மாசனம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் பரிசுத்தர்களுமான பூதேவர்களுமாகிய பிராமணர்களால் ஆரம்பஞ் செய்யப்பட்ட பிரம்ம எக்கியங்களில் சொல்லப்பட்ட மந்திரபிரமாணங்களை இரண்டு மூன்றதரஞ் சொல்லிக்கொண் டிருப்பதாய் எப்போதுங் கமலங்களுடைய மத்தியத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறபடியால் (ஸ்ரீரங்கராஜனுடைய நாபிக் கமலத்தில் பிரகாசிக்காநின்ற பிரம்மாவின் முகங்களுடைய கிரமத்தைப்பிரகாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறதும் மதர்த் திருக்கிறதுமாகிய எவ்வன அன்னங்கள் பேடையன்னங்களுடனே ஆலிங்கனஞ்சும்பனமுதலாகிய காமக்கிரீடைகள் செய்வதனால் உண்டாகிற தொந்தரவினாலே உதிர்ந்துகொண்டிருக்கிற நூதன தாமரைப் புஷ்பங்களுடைய மகரந்தப் பொடிகளால் நல்ல சந்தனத்தால் பூசப்பட்ட தேகமுள்ளதுபோலிருக்கிறதும் இன்னுமிந்த காவேரிசம்பந்தமாகிய ஜலத்தில் ஆகாசமென்கிற பிராந்தியினால் விதுவென்கிற பேருள்ள சந்திரன் வந்து (ஸ்ரீரங்கத்தில் வாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறவனுந் தனக்குச் சமானமாகிய விதுவென்கிற பேருள்ளவனுமாகிய விஷ்ணுஅனேகஅவதாரங்கள் செய்

திருக்கிருனென்கிற பொருமையினுல்) தானும் அனேக ரூபங் களைத்தரித்துப் பிரகாசிக்கிருளே என்னமோ வென்கிற சொல் பசந்தோஷத்தைக்கொடுக்கிற சந்தேகமென்பது அவ்விடத்தில் ஒன்றுக்கொன்று திடமான ஆலிங்கனத்தால் மிகவும் சந்தோஷ த்துடனிருக்கிற சக்ரவாகப்பட்சி தம்பதிகளுடைய கூட்டங்க ளால் நிவாரணையானபின்பு சம்பூர்ண மோசமுள்ள எவ்வன புரு ஷர்களால் கண்சிமிட்டாமல் பார்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற (சந்தோஷவிலாசத்தால் கழுத்துவரைக்கு முழுகியிருக்கிற தே கங்களுள்ள) சுந்தா ஸ்திரீகளுடைய முகங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டதும் இன்னும் சரஸ்வதியுடனே சங்கமமா யிருக்கிறதுங் கவேரனென்கிற ராஜரிஷிக்கு குமாரத்திபாயிருக்கிறதும் உப சாந்தமுள்ள மகாத்துமாக்களுக்குப் பிரியமான வாசஸ்தலமா யிருக்கிறதுஞ் சுவர்ணநதியென்கிற பேர்வகித்திருக்கிறதும் ஸ்நா னஞ்செய்பவர்களுடையவும் ஸ்துதிசெய்பவர்களுடையவும் பாப ங்களைப் பரிகாரஞ்செய்கிறதும் மார்க்கஸ்தர்களுடைய சிரமத் தை நிவாரணஞ்செய்கிறதுமாகிய இந்த காவேரிநதிகண்களுக்கு அளவற்ற ஆனந்தத்தை விளையச்செய்கின்றது. இன்னும் பவ மென்கிற சமுசாரத்தை வற்றச்செய்கிறதுஞ் சுவர்னகாந்தி யுள் ளதுஞ் சகியபருவதத்தக்குக் குமாரத்தியுமாகிய காவேரிநதிபவ னென்கிற சிவனுல் வற்றச்செய்யப்பட்டதும் நுரைகளால்வெள் ளியைப்போல் காந்தியுள்ளதுஞ் சகிய புத்திரியல்லாதது மாகிய கங்காநதியைப் பரிகாசஞ்செய்கின்றது. இன்னும் இந்தக்காவே ரிக்குப் புருஷனுனவனை சுவர்னவந்தனென்றும் இதைச் சுவர்ன நதியென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். ஆகையால் இந்த இரண்டுபே ருக்கும் தம்பதித்தன்மையென்கிறது மிகவும்யோக்கியமாகப் பிர காசிக்கின்றதென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! இரண்டுபக்கங்களிலும் மிகவும் பிரகாசிக்காநின்ற மதுரமாகிய மாமரங்களுள்ளதும் மத்தியபாகத்திலிருக்கிற ரங்கநாயக சுவா மியினுல் பிரகாசமுள்ளதும் "பக்கங்களில் பிரகாசிக்கிற தாம்ப ரமுள்ளதும், மத்தியபாகத்தில் வெள்ளியினுடைய பிரகாசமு

ள்ளதும்" ஆகிய இந்தக்காவேரிநதி கனகநதியென்கிற பிரசித்தியை எப்படியடையுமென்று சிலேஷையாகச் சொன்னான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, கிருசானுவே! நிஷ்காரணமான இந்த தூஷணையைக் கற்பிக்கிற உனக்குத்தான் தூஷணை வரும். மிகவும் ரமணீயமான இந்தக் காவேரியைப்பார், எப்படிப்பட்டதெனில் சகியபருவதத்துக்குக் குமாரத்தியாகிய இந்தகாவேரி பீதாம்பரனால் அலங்கரிக்கப்பட்டமத்தியபாகமுள்ளதுங் கமலங்களென்கிற மாலைகளுள்ளதும் ரமணீயமான பிரவாக முள்ளதுமாகி தகப்பனுடைய வீட்டிலிருந்து சமுத்திரமென்கிற புருஷனுடைய சமீபத்துக்குச் சந்தோஷமுள்ளவளாய்ப் போகிறாள். இன்னும் இந்தக் காவேரியினுடைய இரண்டுகரைகளிலும் மலர்ந்திருக்கிறதும் வெண்மையாயிருக்கிறதுமாகிய புஷ்பக்கொத்துகளால் பிரகாசிக்கிற நுனிகளுள்ள விருட்சங்கள் இந்தக் காவேரிநதியைத் தாண்டுவதற்கு எத்தனப்பட்டவர்களாய்ச் சிரசுகளில் கட்டப்பட்ட வெள்ளையாகியவஸ்திரங்களுள்ள மார்க்கஸ்தரைப்போலே பிரகாசிக்கின்றன வென்று சொன்னான்.

ஸ்ரீரங்கத்தைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசுவென்பவன் விமானத்தைக்கொஞ்சம் நடத்தி கீழே நோக்கினவனாகச் சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிறான். மான் கன்றுகளுடைய நேத்திரங்களைப்போற் கண்களுடைய சுந்தரஸ்திரீகளுடனே நூதனமாகிய விலாசங்களுக்குரமணீயமானதுங் கிச்சிலிச்செடிகள் முதலாகிய அனேக விருட்சங்களால் நிறைந்திருக்கிற உத்தியானவனங்களுள்ளதும் நீதி சாஸ்திரமென்கிற சமுத்திரத்தின் கரைகளைக்கண்ட பண்டித ஜனங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாகிய இந்த ஸ்ரீரங்கமென்கிறதிவ்விய நகரம் மிகவும் பிரகாசமாகவிருக்கின்றது. இன்னும் நிதானமாகப்பார்த்து சிரக்கம்பத்துடனே சொல்லுகிறான். என்னவெனில் இந்ததிவ்வியநகரத்தில் உற்பத்தியானவனங்களிலிருக்கிற

சரசுகளில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற அன்னங்கள் தர்க்க சாஸ்திரத்தினுடைய வாதங்களை உபக்கிரமஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. லீலைகளுக்காகிய இந்த உத்தியானவனங்களில்சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஆண்குயில்கள் பதஞ்சலி முனிவரால் சொல்லப்பட்ட வியாகரணசூத்திரங்களைச் சொல்லி விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றன, இங்கிருக்கிற சிறுவர்களெல்லாம் விளையாட்டுகளைப்போலே துவைத அத்துவைதப் பிரசங்கத்தைச்செய்கிறார்கள் 1 நாகணவாய்ப்புட்கள் சுவேச்சையாக மீமாம்ச சாஸ்திரசம்பந்தமாகிய காரிகைகளை அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் பிராதக்காலங்களிலும் நிர்மலமாகியகாவேரிஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அடிக்கடி சேஷசயனனான அரங்கநாதனை நேத்திரங்களால் பானஞ்செய்பவர்களுஞ் சகலமான விஷயங்களைத் தியாகஞ்செய்திருக்கிறவர்களுமாகிய யோகீஸ்வரர்கள் பாபங்களை யெல்லாம் நாசஞ்செய்து கொள்பவர்களாய் இந்தஸ்தலத்தில் காலத்தைக்ஷணமாகக்கழிக்கிறார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! நீ விரோதமான வார்த்தைகளையேசொல்லுகிறாய். எப்படியெனில் இந்த ஸ்தலத்தில் மான்களுடைய கண்களைப்போற் கண்களுடைய ஸ்திரீகளைத் தியாகஞ் செய்திருக்கிற முனிவர்களுக்கு 2 சாரங்கதிருஷ்டி ருசிக்கும். மாயை சம்பந்தத்தைத் தியாகஞ் செய்ய வேணுமென்கிற இச்சையுள்ள ஞானவான்களுக்கு 3 கவேரஜாசங்கருசி புண்டாகு மென்றான்.

---

1 நாகணவாய்ப்புள்-என்பது மயினா.

2 சாரங்கதிருஷ்டி-என்பது மான் கண்களைப்போற் கண்களுள்ள ஸ்திரீகளென்று தோஷகற்பிதமும், அந்த ரங்கநாயகன் தரிசனமென் றெதார்த்தமுமாகும்,

3 கவேரஜாசங்கருசி-என்பது ஞானவான்களுக்கு மாயையினுடைய சம்பந்தத்தில் ருசியென்றதோஷகற்பிதமுங், காவேரியினுடைய ஸ்நானத்தில் அபேட்சையென் றெதார்த்தமுமாகும்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன், ஓ சிநேகிதனாகிய கிருசானுவே! உன்னால் சொல்லப்படுகிற சிலேஷை பதங்களுடைய விரோதங்களுக்கு வியாசர்தான்சமாதானஞ் சொல்லவேண்டியதென்று சொல்லி எதிரிற்பார்த்து கைகூப்பினவனாக எந்தசுவாமி ஸ்ரீரங்கத்திற்பிரகாசிக்கிறானோ எந்தசுவாமியினுடைய தேகத்தில் இலட்சுமி பிரகாசிக்கிறாளோ? அந்தசுவாமிக்குநமஸ்காரஞ்செய்கிறேன். அதனால் மோகத்தையெல்லாம் நீக்குகிறேனென்றான். இன்னுஞ்சர்ப்பராஜனாகிய ஆதிசேஷனை சயனமாகவுடையவனுஞ் சக்கரக்கையனும், உலகங்களுக்கெல்லாம் முக்கியகர்த்தனுங் கஜேந்திரனுடைய பயத்தை நிவாரணை செய்தவனும், பரஞ்சோதிசொரூபனுமாகிய அரங்கநாதனை நமஸ்காரஞ் செய்கிறேனென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! * மகாபுஜங்கனாகிய இந்த சுவாமியை ஏன் நமஸ்காரஞ் செய்கிறாய்? ஏனெனில் நீலவர்ணமாகிய பெரிய மேகத்தைப் போலே பிரகாசிக்கிற காந்தியுள்ளவனும், புஜங்கனென்கிற பேருள்ளவனுஞ் சிரேஷ்டமாகிய ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்தில் எப்போதும் வாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறவனுஞ் சிங்காரமுள்ள ஜனங்களுக்குள்ளேமுதன்மையுள்ளவனும் பரமபுருஷனுமாகிய இந்தசுவாமிமதில்களுடைய கூட்டங்களின் மத்தியபாகத்தில் ராஜகிரகத்திலிருக்கிற லட்சுமிதேவியினுடைய சந்நிதியில் சங்கையில்லாமல் நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கிறானென்றும், மத்திய எவ்வனமுள்ள ஸ்திரீகளுடைய உன்னதமாகிய குசங்களில் மிகவும் அபேட்சையுள்ளவனுஞ் ஜாரபுருஷனென்று எப்போதும் பேர்வகித்தவனுங் காந்தியுள்ள நாட்டியசாலையில் எப்போதும் வாசஞ்செய்வதில் அபேட்சையுள்ளவனுஞ் சிங்காரமுள்ளவர்களுக்குள்ளே முதன்மையுள்ளவனும், பரமபுருஷனுமாகிய இவன் மதில் கூட்டங்களுடைய மத்தியபாகத்திலிருக்கிற ராஜகிரகத்தில் வாசஞ்

---

* மகாபுஜங்கன்-என்பது மகாஜாரபுருஷனென்றும், சிரேஷ்டமாகிய சர்ப்பத்தையுடையவனென்று மாகும்.

5

செய்துகொண்டிருக்கிற ஸ்திரீயினுடைய சமீபத்தில் பயமில்லாமல் நித்திரை செய்கிறானென்றுஞ் சிலேஷையாகச் சொன்னான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ கிருசானுவே! சிலேஷையினால் சொல்லப்படுகிற உன்வசனங்கள் தோஷத்தைச்சம்பாதிக்கிறதல்ல, மற்றென்னவென்றால் சந்தோஷத்தைச்சம்பாதிக்கிறதே. ஆகையால் இந்தவிஷயத்தில் நான் உத்தரவுசொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால் இராஜர்களால் தங்கள் கிரீடங்களிலணியப்பட்ட பாதங்களுள்ளவனும், அபகாரங்களைநீக்கியிருக்கிறவனுமாகிய இந்த அரங்கநாயகசுவாமி தோஷங்களுக்குச் சம்பந்தப்படாமல் பூரணச்சந்திரனைப்போற் பிரகாசிக்கின்றான். இன்னுஞ்சுபகரமாகிய அரங்கக்ஷேத்திரத்தில் பிரகாசிக்கிற சரீரமுள்ளவனும், நல்லானந்தமுள்ள ஞானிகளுக்குத் திருப்திசெய்பவனுமாகிய இந்தச்சுவாமியைத் தரிசனஞ்செய்தபின்புமானுடனே கலந்து காண்பிக்கிற சரீரமுள்ளவனுங் குமுதங்களுக்குத் திருப்திசெய்பவனுமாகிய சந்திரனை தரிசனஞ்செய்யமாட்டேன். இன்னும் இந்த அரங்கநாதனை சேவை செய்பவன் தீனத் தன்மையடையமாட்டான். மாயாசம்பந்தத்தை நீக்கினவனென்று பிரசித்தியடைவான். இன்னும் இந்தஸ்தலத்தில் சந்திரபுஷ்கரணி யென்றொரு தீர்த்தம் மிகவும் ரமணீயமாக கமலங்கள் முதலானவைகளாலே கண்களுக்கு ஆனந்தமாகவிருக்கின்றது. இன்னும் இந்த அரங்கஸ்தலமென்பது இலட்சுமிபதியான விஷ்ணுவினுடைய ஆவிர்ப்பவஸ்தலங்களில் முதன்மையானது. இந்தத்தீர்த்தமும் எந்தக்காவேரியை வேதங்கள் ஸ்துதி செய்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்டதும், வாயுவினால் விருத்தியடைகிறதுமாகிய காவேரியே இன்னுஞ் சகலமான உலகங்களுக்கு நாயகனுஞ்சர்வாத்துமனுமாகியவிஷ்ணு இந்நகரத்துக்குநாயகன். ஆகையால் இந்த நகரத்தில் வாசம்பண்ணுகிறவன் ...

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் பாதி சம்மதியுள்ளவனாகச்சொல்லுகிறான். சாயங்காலத்தில் மலருகின்ற குமுதங்களைப்போலே சாமளவர்ணமாகிய சரீரமுள்ளவனும் அஞ்ஞானத்துக்

குப் பங்கஞ்செய்பவனுஞ் சந்திரனைப்போ லிருக்கிறவனுமாகிய அரங்கசுவாமியை பதியாகவுள்ள இந்தஸ்தலம் அனேகவிஷயங் களிலும் ரமணீயமானதேசரி ஆனாலும், இந்தஸ்தலத்தில் துஷ் டர்களுஞ்சாந்தமாகிய மனதுள்ளவர்களுக்குத்துன்பஞ்செய்பவர் களுமாகிய துர்ச்சனர்கள் சஞ்சாரஞ் செய்து கொண்டிருக்கிறார் கள். இவர்களுடைய விருத்தியினாலே இந்த ஸ்தலத்தில் சம்பத் துள்ள ஜனங்கள் பயமில்லாமலிருக்கமாட்டார்க ளல்லவா? இன் னும் எப்போதுஞ் சுவர்னநதியினுடையமத்தியபாகத்தில் அபே ட்சையுள்ளவனுஞ் சனமில்லாத சம்பத்துக்கு நிதியாயிருக்கிறவ னும், மார்பில் இலட்சுமிதேவியைத் தரித்தவனுமாகிய சுவாமி இந்த துர்ச்சனர்களுக்குப் பயப்பட்டோ என்னமோ அனேகமதி ல்களால் சுற்றிக்கொண்டிருக்கப்பட்ட ஸ்தலத்தில் அரங்கநாய கனென்று தன்னுடைய நாமதேயத்தை பிரசித்தி செய்து கொ ண்டு ஆதிசேஷனிடத்தில் சயனித்துக்கொண்டிருக்கிறானென் றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் புன்னகை செய்து ஓ சிநேகிதனே! ஒருகாலத்திலேயும் ஸ்ரீமந்தர்களுக்குத்துன்பம் வருவதில்லை. அவர்களுக்கு அபராதஞ்செய்கிற துர்ச்சனர்களுக் குச் சுவயமாகவே துன்பஞ்சம்பவிக்கும். எப்படியெனில், அந்நி யர்களுடைய திரவியங்களை அபகரிக்கவேணுமென்கிற ஆசையி னால் பிரயத்தினஞ்செய்கிற துர்ச்சனனானவன் சுவயமாகவே நா சத்தையடைவான், பெரிதாகிய தீபத்தைவிழுங்கவேணுமென்று பிரயத்தினப்படுகிற வீட்டிற் பறவை தனக்குத்தானே தகிக்கப் படுமல்லவா? இந்தப்பிரகாசங்களெல்லாம்போதும். இனிஸ்ரீரங் கமே வாசமாகவுள்ள இந்த இலட்சுமிபதியாகிய சுவாமியைத்தி யானஞ்செய்கிறேன். எப்படியெனில் இந்த அரங்கநாத சுவாமி காதிவம்சத்தில்ஜனித்த இராஜரிஷியாகிய விஸ்வாமித்திரரிஷி உபதேசிக்கப்பட்ட மகத்தாகிய பக்தியுள்ள இராமனால் பூஜை செய்யப்பட்டான். அந்தராகவன் அயோக்கியமாகிய வஸ்துவை ப்பரித்தியாகஞ்செய்து யோக்கியமாகிய வஸ்துவை சங்காரஞ் செய்பவன். எப்படி யென்றால், (குரங்கராஜனை) எனில் மாரீச

னென்கிற மானேச்சம்மரித்து அரங்கராஜனே பூஜை செய்தான். இன்னும் பக்தி அதிகரித்தவனுய் பகவானை உபதேசித்துச்சொல்லுகிருன். என்னவெனில், ஓபரமபுருஷனுகிய சுவாமியே! தேவர்களுடைய ஸ்தோத்திரதொனிகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறவனுஞ் சத்துருக்களில் அதிகமாகிய கோபமுள்ளவனும் நமஸ்கரிக்கிறவர்களுடையபாபங்களை நாசஞ்செய்பவனும், எப்போதுங் கயிங்கரியத்தில் அபேட்சையுள்ளவனும் அழகாகிய சரீரத்தையுள்ளவனும், எப்போதுஞ் சம்பூர்ணமான ஆனந்தமுள்ளவனும், பூரணச்சந்திரனுக்குச் சமானனுமாகிய ஆதிசேஷனிடத்தில் நீ சயனித்துக்கொண்டிருக்கிருய் இன்னும் பகவானுகிய ஓ ரங்கநாதசுவாமியே! உன்னுடைய 1 இடதுகண்வியாகரணத்தைச்சொல்லியதன்ருே 2 வலதுகண் அந்த வியாகரணத்தை வாக்கிய ரூபமாக விவரித்துச் சொல்லியதன்ருே 3 சயனமானது அந்த வியாகரணத்துக்குச் சரியாக பாஷியஞ் செய்ததன்ருே? வாகனமானது வேதமயமாகிய துவிஜராஜனுகியதன்ருே? மருமகள் சரஸ்வதியன்ருே? இப்பேர்ப்பட்ட உன்னுடையசபையில் கவிஜனங்கள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்வதற்குப் பயப்படுவார்களல்லவா? ஆனதால் நானும் பேசப் பயப்படுகிறேன். இன்னுங் கரங்களைக் கூப்பினவனுய் பிரார்த்தனையுடனே சொல்லுகிருன். என்னவெனில், சிரேஷ்டமாகிய குணங்கள் கூட்டத்துக்கு எல்லையானவனும் மேகத்தைப்போலே சாமளகாந்தி யுள்ளவனும், எப்போதுந் தேவஸ்திரீகளால் கானஞ்செய்யப்பட்ட நாமங்களுள்ளவனுஞ் சமுசாரபாசங்களைப் பரிகாரஞ்செய்பவனும், பிரகாசமாகிய பொன் முதலிய ஆபரணங்களுள்ளவனுமாகிய அரங்கநாதசுவாமி எனக்கு மங்களஞ் செய்யக் கடவதென்று சொன்னுன்.

---

1 இடதுகண்-என்பது சந்திரனுகிய பாணினி மகாரிஷி.

2 வலதுகண்-என்பது சூரியனுகிய வரருசி மகாரிஷி.

3 சயனம்-என்பது சேஷனுகிய பதஞ்சலி மகாரிஷி.

ஸ்ரீரங்கநாயகியைக் குறித்து

அப்புறம் இன்னேரிடத்தைப்பார்த்து விஸ்வாவசுவென்பவன் விநயத்துடனே சொல்லுகிருன். குமுதங்களுடைய கர்வத்தை திரஸ்காரஞ்செய்கிற நேத்திரங்களுள்ளவளுங் காந்திகளெல்லாங் கூடி ஒருருவத்தைப் போலிருப்பவளும், அரங்கநாதசுவாமிக்குப் பாரியானவளுமாகிய ஸ்ரீரங்கநாயகிதேவியை ஸ்துதி செய்கிறேன். ஓ தாயாகிய இலட்சுமிதேவியே நீ சமுசாரபாசத்தை யடைந்தவர்களுக்கு மோகத்தை நாசஞ்செய்வதில் ஒருமூலிகையாகவும் மோக்ஷமார்க்கத்துக்கு ஏணியாகவுஞ் சித்த சுத்தி செய்வதற்கு சித்தகுளிகையாகவுஞ் சிந்தைகளென்கிற இருட்டுக்குச் சந்திரிகையாகவும், வித்தைகளுடைய விளையாட்டுக்கு நாகணவாய்ப்புள்ளாகவும், விஷ்ணுவுக்கு உரமாலையாகவும், எனக்குப் பாரிசாதப் புட்பக் கொடியாகவுஞ் சந்தோஷ மென்கிற சமுத்திரத்துக்கு அலையாகவும் இருக்கிருயென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! காந்தியினுல் சஞ்சலமென்கிற மின்னலை அதிகரித்திருந்தாலும் நடத்தையால் அதிக சஞ்சலமுள்ளவளும் அனுசார ஜனங்களிடத்திலே விஸ்வாசமுள்ளவளுமாகிய இந்த இலட்சுமி தேவியை வித்துவானுனவன் எப்படிஸ்தோத்திரஞ்செய்வான். ஏனெனில் இந்த இலட்சுமிதேவியினுடைய கடாட்சந்தப்பிப் போனபிற்பாடு முன்பு இரத்தினகசிதமாகிய கட்டிலில் சயனித்துக் கொண்டிருந்தவன் பின்பு உதிர்ந்தவைக்கோல் சம்பந்தமாகிய சயனத்தை மிகவும் அபேட்சித்துப்பிரார்த்திக்கிருன் முன்பு எவன் பாலன்னத்தையுங் கெட்டதாக நினைத்திருந்தானே பின்பு அவனே கஞ்சித்தண்ணீரை அமிர்தமாகப் பானஞ்செய்கிருன் முன்பு சுவர்னவஸ்திரங்களை அணிந்திருந்தவன் பின்பு கந்தையையாசிக்கிருன் முன்பு அரசனுகவிருந்தவன் பின்பு சேவகனுகிருன் இன்னும் எவன் தாதாவினுடைய வாயிலில் தடைபட்டிருந்தானே அவனுடைய வாயிலில் ஆனைகளைப் பார்க்கிருேம் எவன்

பகுகாலமாக வெறுந்தரையில் சயனித்துக்கொண்டிருந்தானே அவனுடைய புஜத்தில் பூமி சயனிக்கிறது என்றால் அரசனைகிப் பூமியை யாளுகிறான் எவனுடைய ஸ்திரீகள் புசிக்க ஆகாரங்கள் கூட கிடைக்காதிருந்தார்களோ அவனுடைய ஸ்திரீகள் நானுவிதமாகிய ஆரங்களைப்பொருந்தி யிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இலட்சுமிதேவியினுடைய கடாட்சங்களென்கிற அலைகளால் பள்ளங்கள் மேடுகளாகின்றன இன்னும் ஓ இலட்சுமிதேவியே! தனத்துக்காக அரசர்களல்லாத பந்து ஜனங்களை சம்மானஞ்செய்கிறவர்களும் நூறு முதலிய பரஸ்திரீகளைக் சேருகிறவர்களும் ஜந்து இம்சையால் விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறவர்களும் வஞ்சனைஜனங்களுடைய சகவாசத்தினலே சந்தோஷத்தையடைகிறவர்களுங்கடினமாகியே அயுக்தமாகியே பேசுகிறவர்களுஞ் சுவல்பமாகவே சமையல் செய்கிறவர்களுமாகிய ஜனங்களுடைய வீடுகளிலேயே எப்போதும் நடனஞ்செய்து கொண்டிருக்கிறாய் இந்த காரியம் உனக்குதான் சம்மதமானதா. இன்னும் ஓ இலட்சுமிதேவியே! எவர்களுடையநேத்திரங்கள் பரஸ்திரீகளுடைய தரிசனமென்கிற வித்தையில் வித்பத்தி யில்லாதவைகளோ மனதுகள் பரதிரவியங்களைச்சிந்திக்கிறதில் மூடத்தன்மையுள்ளவைகளோ வாய்கள் பொய்பேச்சுகளை அறியாதவைகளோ எவர்கள் பசுவின்பாலைத தெரியாதவர்களாகிப் பசியுள்ள சிசுக்களை சுத்தஜலத்தால் திருப்திசெய்கிறார்களோ அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய வீடுகளைப் (பயமென்கிற நதிக்கு மரக்கலம்போலிருக்கிற) உன்னுடைய நேத்திரங்களால் நீ ஒருகாலத்திலேயும் பார்க்கமாட்டாயல்லவா வென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ சினேகிதனாகிய கிருசானுவே! உன்னுடைய இந்த வாக்கு மனதுக்குத் துன்பத்தையுண்டாக்குகின்றது. துஷ்டஜனங்களிடத்தில் காண்பிக்கிறதுஞ் சத்ஜனங்களுக்கு உபயோகமில்லா திருக்கிறதுமாகிய அயோக்கிய சம்பத்து மோட்சத்துக்குக் காரணமாகிய இலட்சுமி கிருபாகடாட்சம் இல்லாமற்போவதற்கு அறிகுறியாகவிருக்கின்றது (முன்புஒருவித்துவானலே குணங்களில்லாமற்போவதற்கு

இலட்சுமிதேவி பராமுகமாக விருக்கிறதேகாரணமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? எப்படியெனில்விஷ்ணுவுக்குப் பிரியமானவளாகியும் உலகத்துக்கு மாதாவாகியுமிருக்கிற ஓ இலட்சுமி நீ எவனிடத்தில பாராமுகமாகிறாயோ அவனுடைய ஆதார முதலிய எல்லாக் குணங்களுக்குந் துர்க்குணங்களாகி விடுமல்லவா வென்பதே) ஆகையால் துர்ஜனங்களுக்கு அயோக்கியமாகிய மார்க்கத்தினல் எந்தசம்பத்து பிராப்தியாகுமோ அந்த சம்பத்து பின்பு நரகத்தினுடைய அனுபவமே பிரயோசனமுள்ளதாகும். அது இலட்சுமிதேவியினுடைய கிருபைக்குப் பிரயோசனமல்ல. எப்படியென்றால் தன்னியரல்லாத தம்மைத் தன்னியராக நினைந்துகொண்டிருக்கிறபடியால் வித்துவான்களைத் துருணமாக நினைக்கிறவர்களுந் துஷ்டமாகிய புத்தியுள்ளவர்களுந் தருமங்களில் பொறுமையுள்ளவர்களுந் தமோகுண சம்பந்தமாகிய புண்ணியலேசத்தால் பிராப்தியாகிய சுவல்பசம்பத்துள்ளவர்களும் ஜாரபுருஷர்களுமாகிய இந்த நீசர்கள் சுவல்ப தினங்களுக்குள்ளேயே பிராணன்களைவிட்டு எமன் சம்பந்தமாகிய நரகங்களில் அனேகவிதமாகிய வேதைகளை அனுபவிக்கப்போவார்கள். நீபார் இன்னும் யோக்கியர்களாகிய சிரேஷ்ட ஜனங்களை இலட்சுமி பார்க்கிறதில்லையென்று உன்னாலே எந்தவசனஞ்சொல்லப்பட்டதோ அது அஞ்ஞானமூலமானபடியால் திரஸ்காரஞ் செய்யத்தகுந்தது. அப்பேர்ப்பட்ட சிஷ்டஜனங்களுக்கு மோக்ஷமென்கிற ஐஸ்வரியமே முடிவாகவுள்ள திடமாகிய பகவத்பக்தியென்கிற சம்பத்தைக்கொடுக்கிறாள். சமுத்திரத்துக்குகுமாரத்தியாகிய இலட்சுமிதேவியினுடைய கடாக்ஷமென்கிற அமிர்ததாரையானது சமுசாரபாசங்களென்கிற விகாரங்களைத்தூரமாகத்தள்ளிவிடும். எப்படியென்றால் சம்போகஞ் செய்கிறகாலத்தில் விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற மதமுள்ள ஜார புருஷர்களுடைய காடாலிங்கனத்தால் தழுவப்பட்ட பிரவிட ஸ்திரீகளுடைய முத்தாரங்களின் நூல்கள் அறுந்துபோவது போலே நாசத்தையடைகிற சம்பத்துகள் சத்புருஷர்களுக்குச் சம்பவிக்காது அந்த சத்புருஷர்கள் அந்தத்தில் சுவர்க்க லோகத்தை

யும் நரகத்தைப்போ லெண்ணுவதற்குத் தகுந்ததாகிய பரம பதத்தில் சாஸ்விதமானதும் முடிவில்லாததுமாகிய ஆனந்தரூப மான மோக்ஷத்தை அனுபவிப்பார்கள். இன்னும் எந்த லட்சுமி கடாக்ஷத்தினுடைய தாரதம்மியத்தால் எந்த ஜந்துக்களாணு லும் மனுஷர்களுக்குந் தேவர்களுக்கும், பசுக்களுக்கும் அதிப திகளாகுமோ அப்பேர்ப்பட்ட இலட்சுமிகடாட்சப்பிரவாகமெ ன்பது சர்வோத்தமமாகவிருக்கிறதென்முன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே அதிகமாகிய இலட்சுமிகடாக்ஷம் வைபவங்களுடைய அபிவிரு த்திக்குக் காரணமென்றுசொல்வது யுக்தமல்ல சுவல்பமாகிய அந்த இலட்சுமிகடாக்ஷம் அதிகமாகிய சம்பத்துக்குக் காரண மாகவிருக்கின்றது. எப்படியென்றுல், விஷ்ணுவுக்குப் பாரியா ளாகிய இலட்சுமிதேவியினுடைய சூட்சுமமாகிய கடாக்ஷத்தால் அஸ்வம் ஆனே இரதம் பல்லக்குமுதலியவாகனங்கள்வரும் அந்த இலட்சுமி அதிககடாக்ஷத்தால் மேகமும் எருதும் பட்சியும் வா கனங்களாகுமென்முன் என்றுல் மேற்கண்டவைகளே வாகனங் களாக இந்திரனும், ருத்திரனும், பிர்மாவும் ஆவார்களென்ப தாம்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன், புன்சிரிப்புக் கொ ண்டு ஓ கிருசானுவே! இந்தப்படிசிறப்பைக் காண்பிக்கிற இலட் சுமியினுடைய நிந்தையைக்குறித்து நான் சந்தோஷிக்கிறேன் இன்னும் பூமியில் சத்புருஷரானவர்கள் கர்வத்தைக்கொடுக்கிற அதிக தனத்தால் மதித்தவர்களும், மன்மதபாணங்களுக்கு வச ப்பட்டவர்களுமாகிய இராஜர்களால் பிரயோசனமில்லையென்று யோசனே செய்து தேவேந்திரனல் ஸ்துதிசெய்யப்பட்டவளும், பத்மநாபனுகிய விஷ்ணுவுக்கு அந்தப்புர ஸ்திரீயுமாகிய இலட்சு மிதேவியை எப்போதுந் தியானஞ்செய்வார்களென்றுசொல்லி மறுபடியுந் தியானஞ்செய்து கரங்களேக் கூப்பினவனுகச் சொல் லுகிருன் விஷ்ணுவுக்குப் பிரியமாகியும், எனக்குத்தாயாகியுமிரு க்கிற ஓ இலட்சுமிதேவியே பிராதக்காலத்தில் மலர்ந்த கமலக் கூட்டங்களேச் செயித்ததுஞ் சுபகாமுள்ள குணங்க ளுள்ளதுமா

கிய உன்னுடைய கண்களை நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன், எட்டுகண்களும், மூன்றுகண்களும் ஆயிரங்கண்களும், பன்னிரண்டு கண்களும் உள்ள தேவர்களெல்லாம் உன்னுடைய கண்களுக்குப் பாத்திரராகவேணுமென்று பிரார்த்தித்தார்களல்லவாவென்று சொன்னான்.

கருடாழ்வாரைக் குறித்து

அப்புறம் இன்னேரிடத்தை விஸ்வாவசுவென்பவன் பார்த்துச் சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிறான் பயங்கராளாகிய சத்துருக்களைத் திரஸ்காரஞ்செய்கிற தேவகூட்டத்தால் சுற்றியிருக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய கர்வத்தையும் பராக்கிரமத்தை பங்கஞ்செய்தவனும், பக்ஷிராஜனுமாகிய கருடாழ்வான் என்னுடைய இரண்டுகண்களில் சம்பூர்ண விஸ்வாசத்துடன் கூடியிருக்கிற சந்தோஷரசத்தைப் பொழிகிறானென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓவிஸ்வாவசுவே! மரியாதை அதிக்கிரமித்த இந்தகருடனை என்வர்ணிக்கிறாய்? ஏனெனில், இந்த கருடன் வேதங்களை தேகமாக வுடையவனாகியும், பக்ஷிராஜனாகியும் விஷ்ணுவைத் தாங்கினவனாகியுமிருந்துஞ் சங்கையில்லாமல் * கிராதர்கிராமத்தை யெப்படி விழுங்கினானென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ! கிருசானுவே அந்தக் கிராதர்கிராமத்தை விழுங்கினதினாலே இந்த கருடனிடத்தில் சாதுஜனங்களை அனுக்கிரகஞ்செய்வதற்குந் துர்ஜனங்களை நிக்கிரகஞ்செய்வதற்குஞ் சாமர்த்தியமிருக்கிறதென்றும், யோக்கியம் அயோக்கியம் விவரிப்பதில் சாதுரிய மிருக்கிறதென்றும், பிரகாசமாகிறபடியால் இந்த பூஷணத்தை என் தூஷணமாகச்சொல்லுகிறாய்? எப்படியென்றால், பக்ஷிராஜனாகிய கருடன் பாபங்களுடனேகூடியிருக்கிறதும், அந்த கிராமத்துக்குள்

---

* கிராதர்-என்பது குறவர் வேடர்.

ளே யிருக்கிறதுமாகிய துஷ்டராகிய கூட்டத்தை விழுங்கினவனாய் தன்னுடைய கண்டத்திலிருந்தவனாகிய ஒரு பிராமணனைக் கக்கிவிட்டான். இன்னும் பக்ஷிகளுக்குத் தேவேந்திரனாகிய இந்த கருடன் எதேச்சையாய் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறகாலங்களிலும், விஷ்ணுவினுடைய கயிங்கரியமென்கிறது தடையின்றியிருக்கிறது, எப்படியென்றால், இந்தகருடன் தன்னுடைய வேகத்தின் இறக்கைகளுடைய காற்றினால் எழும்பப்பட்ட பூசம்பந்தமாகிய தூளிகளால் கப்பப்பட்டதுந் தனக்கு ஜேஷ்டனாகிய அருணனால் ஓட்டும்படியான அஸ்வங்களுள்ள இரதத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய மண்டலத்தில் வாசஞ்செய்யப்பட்ட நாராயண மூர்த்தியால் பொ[illegible]ப்பட்டதுமாகிய ஆகாச மார்க்கத்தை மேற்படி கருடன் தன்னுடைய வேகத்தால் சமுத்திரத்திலிருந்து எழும்பும்படியாகிய பெரிய அலைகளால் கழுவினவனாகி அவைகளால் சிதறப்பட்ட நுரைக்கண்டங்க ளென்கிற புஷ்பக் கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கிறான். இன்னும் விஷ்ணுவினுடைய சேவைகாலங்களில் சிவனுடைய ஆபரணங்களாகிய சர்பபக்கூட்டங்களால் பயந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கிற தேவர்களுக்கு எந்தக்கருடனுடைய தரிசனந் தைரியசம்ரட்சணைசெய்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்டவனும் மேரு பருவதத்தினுடைய சிகர காந்திக்குச் சமானமாகிய தேககாந்தியுள்ளவனுஞ் சத்துருக் கூட்டங்களைச் சேதிக்கிறவனும் வேதசொரூபனுமாகிய பட்சிராஜன் எங்களுக்கு க்ஷேமங்களைச் செய்யக்கடவது இன்னும் தேகமாகச் செய்யப்பட்ட வேதசாகைகளுள்ளவனுஞ் சுந்தரமாகிய இரக்கைகளுள்ளவனும் உத்தமனும் வினதையென்கிற தாயாருக்கு மிகவும் விநயத்துடனே நடந்துகொள்ளுகிறவனுமாகிய கருடன் பருவதத்துக்குச் சமானமாகிய ரூபத்தைப் பொருந்தியிருக்கிறான் மதுவென்கிற இராட்சசனுக்குச் சத்துருவாகிய விஷ்ணுவினால் ஸ்திரமாகிய சந்தோஷத்தை யடைகிறானென்று சொன்னான்.

அரிதாசர்களைக் குறித்து

அப்புறம் நகரமுழுமையும் விஸ்வாவசுவென்பவன் பார்த்து கரங்களைக்கூப்பினவனாகச்சொல்லுகிறான். என்னவெனில், ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்திரத்தில் நியமமாக வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களுஞ் சமுசாரபயங்களை நீக்கினவர்களுஞ் சிஷர்களுடையபுத்தியை மலரும்படிச்செய்கிறவர்களுமாகிய அரிதாசர்களுக்கு நமஸ்காரமென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! இந்த நகரத்தில்வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற எல்லாரையும் நீ நமஸ்காரஞ்செய்யாதே. ஏனெனில் நிறைந்திருக்கப்பட்டகூட்டங்களுள்ள அரிதாசர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இந்தநகரத்தில் சிலபேர் அன்னத்தை விற்கிரயஞ் செய்கிறவர்களிருக்கிறார்கள். எப்படியெனில், சுவாமிக்கு நிவேதனஞ் செய்யப்பட்டதும் பாபங்களைப்பரிகாரஞ் செய்யப்பட்டதும் இந்திரன்முதலாகியதேவர்கள் நிமித்தமாகத் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதுமாகிய அன்னத்தை தனஞ்சேர்ப்பதில் சபலமுள்ள சிலபேர் விற்கிரயஞ்செய்கிறார்கள் இன்னுஞ்சுவாமிக்குச செய்புங்கயிங்கரிய நிமித்தியமாகக் கொடுக்கப்பட்ட தங்களுடைய கிரகங்களை தனத்தில் ஆசையுள்ளவர்களாய் விற்கிரயஞ்செய்யாமலே திருப்தியடையமாட்டார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ மந்தபுத்தியுள்ள கிருசானுவே! இப்படிச்சொல்லாதே ஏனெனில்முகுந்தனுடைய பாதாரவிந்தங்களை வந்தனஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற தேகிகளுக்கு எந்தெந்தகாரியந்தான் ஜீரணமாகமாட்டாது? எப்படியெனில் பிரபலமான அவுஷதத்தைப்புசித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அபத்தியஞ்செய்தால் எதாவது அனர்த்தஞ்சம்பவிக்குமாவென்று சொல்லி நகரத்தையெல்லாம் பார்த்துச் சிறப்புடனே சொல்லுகிறான். என்னவெனில், மன்மதனுக்குச் சத்துருவாகிய சிவனுடைய க்ஷேத்திரங்களிலாவது கம்சனுக்குச் சத்துருவாகிய விஷ்ணுவினுடைய க்ஷேத்திரங்களிலாவது சப்தப்பிராகாரங்களினால் சூழப்பட்டிருக்கிற இந்த ஸ்ரீரங்கத்துக்கு இகா

மாகிய எந்த க்ஷேத்திரங்களாவது உலகத்தில் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறதாவென்முன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓவிஸ்வாவசுவே! இப்படிச்சொல்லாதே. இந்த ஸ்ரீரங்கத்தினுடைய சமீபத்திலேயே காவேரிதீரத்தில் சப்தப்பிராகாரங்களால் சூழப்பட் டிருக்கிற சைவக்ஷேத்திரத்தைப் பாரென்றன்.

திருவாணைக்காவைக் குறித்து

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் புன் சிரிப்பு கொண்டு சப்தப் பிராகாரங்களால் சூழப்பட் டிருக்கிற இந்த நகரத்தைச் சமத்காரத்தினுல் அரங்க க்ஷேத்திரத்துக்குச் சமான மென்று சாதனைசெய்கிருயென்று சொல்லி சிறப்பாகச் சொல்லுகிருன். என்னவெனில் சுந்தரனுகிய மன்மதனுடைய கர்வத்தை நாசஞ்செய்வதில் சமர்த்துள்ளநேத்திர அக்கினியால் சிவப்பாகவுள்ள நெற்றியுள்ளவனுஞ் சர்ப்பராஜர்களென்கிற பயங்கரமாகிய ஆபரணங்களால் சுந்தரனுகவிருக்கிறவனுமாகிய எந்தசிவன் வெள்ளி மயமான கைலாயபருவதத்தில் அந்தப்புர ஜனங்களுடனே கூடிப் பிரகாசிக்கிருனே அப்பேர்ப்பட்ட பரிபூரணகாந்தியுள்ள சங்கரன் பூமியில் சகியபருவத குமாரத்தியாகிய காவேரி நதியினுடைய தீரத்தில் பகுகாலமாக வாசஞ் செய்துகொண் டிருக்கிருனென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ,சினேகிதனே இந்த ஸ்தலத்தில் பிரபஞ்சத்தில் விரோதமாகிய கிரமங் காண்பிக்கிறதினுல் இந்த ஸ்தலத்திலிருக்கக்கூடாது. ஏனெனில், எந்த ஜனங்கள் நதிஜலங்களால் அபிஷேகஞ்செய்யப்படுவார்களோ அந்த ஜனங்களுடைய * தாபம் பரிகாரமாகுமென்று லோகப்பிரசித்தியாக விருக்கின்றது. இந்த ஸ்தலத்தில் விபரீதமாய் ஈஸ்வரனுடைய அபிஷேகத்தால் காவேரிநதி தன்னுடைய தாபத்தைப் பரிகாரஞ் செய்துகொள்ளுகின்ற தென்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் நீ இப்படி சொல்வது என்னகாரணந் தெரியவில்லையென்ருன்.

* தாபம்-என்பது வெப்பத்துக்குந் துன்பத்துக்கும் ஆகும்.

அதற்கு கிருசானுவென்பவன் சொல்லுகிறான். என்ன வெனில், கங்காநதியினுடைய சங்கமத்தால் யமுனாநதி மிகவுங் கர்வமுள்ளதாகவிருக்கின்றது. தனக்கோ அந்த கங்கையினுடையசம்பந்தமில்லையென்று சகிக்கக்கூடாத தாபமுள்ள இந்த காவேரி கங்காதரனாகிய சிவன் தன்னுடையஜலத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்யப்படுகிறபடியினாலே அந்த தாபத்தைப் பரிகாரஞ் செய்து கொள்ளுகிறதென்றான்.

இதைக் கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! இப்பேர்ப்பட்ட தூஷணமானது குணங்களைக் கிரகிக்கிறவர்களுக்குச் சம்பந்தமானதேசரி.ஆகிலும், இந்த ஈஸ்வரன் கபாலத்திலிருக்கிற அக்கினி நேத்திரத்தினுடைய வெப்பந் தணியும்பொருட்டு சிரேஷ்டமாகிய கங்கையையுஞ் சந்திரனையுஞ் சிரசில் தரித்துக்கொண்டிருப்பதுடன் தேவர்கள் அமிர்தங்கடைந்தபோது க்ஷீராப்தியிலுண்டான ஆலகாலவிஷத்தைப் பானஞ் செய்தது கண்டத்திலிருப்பதாலுந் தாருகாவனரிஷிகள் ஏவிய ஹோமகுண்டத்தைக் கையில் மழுவாயுதமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதாலுங் கொடிய விஷமுள்ள சர்ப்பக்கூட்டங்களை அங்கங்களில் ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டிருப்பதாலும் * திகம்பரனானதாலுந் தேகமுழுமையும், அதிகவெப்பங்கொண்டிருக்கிறபடியால் இந்தக்காவேரி ஜலத்தின் அபிஷேகத்தால் மிகவுஞ் சந்தோஷமுள்ளவனாயிருக்கிறான். ஆனதால் இந்தஈஸ்வரன் அப்புலிங்கமென்கிற நாமதேயத்துடன் தன் அடியார்களுக்கு இஷ்டார்த்தங்கள் முதலானவைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டும், உலகமாதாவாகிய அகிலாண்டவம்மையுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டும் இன்னும் இதற்குச் சமீபத்தில் பிரகாசிக்கின்ற திரிசிரபுரமென்கிற சிரேஷ்டமாகிய நகரத்தைப்பார். அதில் அனேக வித்துவச்சிரோன்மணிகளும் செல்வவான்களுமிருந்து உலகோபகாரமான காரியங்களைச் செய்துகொண்டு சிறப்புற்றிருக்கிறார்களென்று சொன்னான். ஆ-ஐ.

---

* திகம்பரன்-என்பது வஸ்திரமில்லாதவனென்றுந் திக்குகளை வஸ்திரமாகவுள்ளவனென்றும் ஆகும்.

சோழதேசத்தைக் குறித்து

அப்புறம் இன்னேரிடத்துக்கு விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசுவென்பவன் சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிருன். என்னவெனில், சேஷசயனனை விஷ்ணுவினுடைய சுபஸ்தலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூமிகளுள்ளதும் விஷபானஞ்செய்த சிவனுடைய ஸ்தலங்களால் நிறைந்திருக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுள்ளதும் மந்த வாயுவினுடைய சஞ்சாரகாலங்களில் உலாவிக் கொண்டிருக்கிற மதுரமாகிய மாமரங்களுடைய நூதனமாகிய தளிர்களுள்ளதுமாகிய சோழதேசங்கள் மிகவும் பிரகாசிக்கின்றன. இன்னும் அழகுள்ள வெற்றிலைக்கொடிகளால் ஆலிங்கனஞ்செய்யப்பட்ட பாக்குமரங்கள் சுந்தரஸ்திரீகளால் ஆலிங்கனஞ்செய்யப்பட்ட காமுகப்புருஷர்களைப்போலே ஆனந்தகரமாகவிருக்கின்றன. இன்னுங் காவேரிநதியினுடைய கரைகளில் உற்பத்தியானதும் ஆகாசமார்க்கத்தை வியாபித்திருப்பதும் பெரிதாகிய பழங்களுள்ளதுமாகிய தென்னைமரங்களைப் பார். இந்த விருக்ஷங்கள் தங்கள் சமீபத்தில் வருகிறவனுஞ் சூரியமண்டலத்தைப் பொருந்தியிருக்கிறவனுமாகிய சுவாமிக்குப் பக்தியினல் நூதனமாகிய காணிக்கைகளைக் கொடுப்பவைகளைப்போலே பிரகாசிக்கின்றனவென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஆ; விஸ்வாவசுவே! புத்திக்குத் தோன்றுவதென்னவெனில், அசைவாடிக்கொண்டிருக்கிற தீர்க்கமாகிய ஓலைகளுள்ளதும், பெரிதாகிய பழங்களுள்ளதும், வாயுவினலெழும்பிய தூசுகளால் கப்பப்பட்டிருக்கிறதும்; மிகவும் உன்னதமுள்ளதுமாகிய எதிரிலிருக்கும் இந்த தென்னமரங்கள் தூமபானஞ் செய்கிற குடுக்கைகளைத் தரித்தவர்களும் அசைவாடிக் கொண்டிருக்கிற தீர்க்கமாகிய ஜடைகளுள்ளவர்களும், பஸ்மத்தால் பூசப்பட்ட தேகமுள்ளவர்களும், நிகம்பரர்களுமாகிய பாஷண்டிகளைப்போலே பிரகாசிக்கின்றனவென்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன், புன்னகையுள்ளவனாய் இன்னேரிடத்தைக் காண்பித்துச் சொல்லுகிருன். என்ன

வெனில், பத்மினி ஸ்திரீகளுடைய மனதையிழுக்கிற பரிமளபுட்பங்களுள்ளதும், அதிகமாகிய காற்றின் சம்பந்தத்தால் மிகவுந் தூசுகளால் மூடிக்கொண்டிருக்கிறதுமாகிய புன்னுக விருட்சங்களையுங் கமலக் கொடிகளைப் பிடுங்கும்படியான வாசனை யுள்ள மதங்களுள்ளதும், மன்மதனுடைய பயங்கரமான பாணப் பிரயோகத்தால் பெண் யானைகளுடனே சங்கமத்தைப் பொருந்தியிருக்கிறதுமாகிய ஆண்யானைகளையும் பார். இன்னுமிந்த சோழதேசத்தினுடைய ரமணீயத்தன்மை மிகவுஞ்சிறப்பாக விருக்கின்றது. எப்படியெனில், ஜோதிஷ்டோமம், ஸ்தோமம், உக்தியம், அதிராத்திரம், அப்தோரியாமம், ஷோடசி, வாஜபேயம், பௌண்டரீகம் முதலாகிய எந்தயாகாதிகங்களுண்டோ அவைகளையெல்லாம் இந்ததேசப்பிராமணர்கள் விதிப்படி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் வீடுவீடுகளிலும் அக்கினியோத்திரங்கள் செய்பவர்களுஞ் சாஸ்திரங்களை மலரும்படிச் செய்கிறவர்களுந் தோஷங்கள் இல்லாதவர்களும் புண்ணியத்தில் மனதுள்ளவர்களும் வேதமே முக்கியமான பொருளாக உள்ளவர்களுமாகிய பண்டிதோத்தமர்கள் உலகத்தையெல்லாம் பரிசுத்தஞ்செய்வார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ, சிநேகிதனாகிய விஸ்வாவசுவே ! இந்ததேசவிஷயமான சிறப்பை ஒன்றின்மேலொன்றாகச் சொல்லாதே. இந்ததேசத்திலிருக்கிற ஜனங்களில் அநேகமாகிய துராசாரங்கள் காண்பிக்கின்றது. எப்படியெனில் இந்தத்தேசப்பிராமணர்கள் பிராதக்காலத்தில் நதியில் ஸ்நானஞ்செய்கிறார்கள். விதிப்படி சந்தியாவந்தன முதலாகியகர்மங்களைச்செய்கிறார்கள். அக்கினியோத்திரங்களை நடத்திக்கொண்டுவருகிறார்கள், கிரமமாக யாகங்களைச் செய்கிறார்கள், சாஸ்திரங்களையும் அத்தியயனஞ்செய்கிறார்கள். சிரேஷ்டமாகிய புட்பங்களால் தேவர்களை அர்ச்சனை செய்கிறார்கள். அதிதிகளைப் பூசைசெய்கிறார்கள், ஆனாலும் புராதனமாகிய அன்னங்களால் தேகத்தைப் போஷித்துக்கொண்டு மிகவுந் தூஷணத்துக்குப் பாத்திரராகவிருக்கிறார்கள். இன்னும் இந்தத்தேசத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்

டிருக்கிற ஸ்திரீகளுக்கும் எப்போதும் வெட்கமில்லாமலிருக்கின்றது. பார்க்கிறதற்கு மிகவுக்கஷ்டமாக விருக்கின்றது. எப்படியென்றால், இச்சோழதேசத்தில் எப்போது மிருக்கிற எவ்வனஸ்திரீகளுடைய குசகும்பங்களை ரவிக்கைகளால் கட்டாதிருக்கிறது மிகவும் விரோதமாகவிருக்கின்றது, இன்னும் மறைவில்லாதயானைக்கும்பங்களைப்போலிருக்கிற கடின ஸ்தனங்களுள்ளதும் கமலங்களுடைய கர்வத்தை ஜெயித்த கண்களுள்ளதுஞ் சமத்காரமுள்ளதுமாகிய இத்தேசத்து ஸ்திரீகளுடைய கூட்டம் புருடர்களுடைய மனதுகளில் ரதிகாந்தனாகிய மன்மதனுடைய பாணங்கள் பிரயோகமாகும்படி செய்கின்றது, இன்னும் நூதனமாக ருதுவான மகோச்சவங்களில் கிரகங்களுக்கு வெளியில் ஆயிரமாயிரமாக ஸ்திரீகளை சேர்த்து பயமில்லாமல் கணக்கில்லாத காமப்பாட்டுகளைச் சொல்பவர்களால் கொப்பிகளடித்துக்கொண்டு பருவதத்தைப்போல கடினமாகிய ஸ்தனங்களை பிரகாசஞ் செய்வதனால் அபராதமில்லாத முனிவர்களுக்குங் காம விச்சையை உண்டாகச் செய்கிறார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, சினேகிதனாகிய கிருசானுவே! இந்தத்தேசத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற ஜனங்களை நீநிந்தைசெய்யாதே, ஏனெனில் எந்தஜலத்தால்சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பரிசுத்தியாகிறதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்பேர்ப்பட்ட ஜலத்தில் வைத்திருக்கப்பட்டதுந் தேவதாநிவேதனஞ் செய்யப்பட்டதும் இராத்திரிகளில் பரிசுத்தமாகக் காப்பாற்றிக்கொண்டிருக்கப்பட்டதுமாகிய அன்னத்தைப் புசித்தால் அதனாலென்னதோஷம்? பழையசாதமென்பது சாஸ்திரநிஷேதமாகிறபடியால் அபக்ஷிக்கத்தகுந்ததென்றுசொன்னால் நெய்யினால் பக்குவமான பதார்த்தங்களையும் எண்ணெயால் பக்குவமான பதார்த்தங்களையும் அப்படியே சொல்லவேண்டுமெல்லவா? ஆகையால் இந்த அன்னத்துடன்சேர்க்கத் தகுந்ததல்ல. இன்னும் எப்போதும் பதிவிரதா தருமத்தைப் பொருந்தி தோஷமில்லாத ஆசாரங்களால் பரிசுத்தமான மனமுள்ள இத்தேச ஸ்திரீகளுக்கு ஸ்தனங்களில் ரவிக்கை யில்லாமற் போ

னால் அதனாலென்ன தோஷம்? ஸ்திரீகளுக்கு கிரீடைக்கு உபயோகமான அங்கங்களைப் பிரகாசஞ் செய்வது தோஷமென்று சொன்னால் எப்போதும் அதரத்தையும் வஸ்திரத்தினால் கட்டிக் கொள்ளாதிருக்கிறதென்னவென்று சொன்னான்.

கும்பகோணத்தைக் குறித்து

அப்புறம் ஓர் பக்கத்தைப்பார்த்து விஸ்வாவசு வென்பவன் வினயத்துடனே சொல்லுகிறான். இந்தத் தேசத்தினுடைய பாக்கியமென்பது இவ்வளவவ்வளவென்று சொல்வதற்கு அசக்கியமாகவிருக்கின்றது. எப்படியென்றால், மல்லிகைப் புட்பங்களுடைய ராசிக்குச் சமானமாயிருக்கிற மணிமயமான சேஷ சயனத்தில் உலகங்களுடைய துன்பங்களையெல்லாஞ் சாந்திசெய்கிற யோகநித்திரையைப் பொருந்தியிருக்கிறவனும் * தஹராகாசத்தில்தேஜோரூபனாகவிருக்கிறவனும் தேவதாசார்வ பூமனுமாகிய விஷ்ணுபாபக்கூட்டங்களை நாசஞ்செய்கிற கும்பகோணத்தில் தரிசனங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றுசொல்லி அந்தப்பட்டணத்துக்குள்ளே யிருக்கிற ஜனங்களைப்பார்த்து சிரக்கம்பத்துடனே சொல்லுகிறான். என்னவெனில், இந்த கும்பகோணத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற சிரேஷ்டர்களாகிய அனேகபிராமணர்கள் காவேரியினுடையஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஜபமுதலாகிய கிரமங்களால் மிகவும் பரிசுத்தர்களாய் அக்கினியில் ஓமங்களைச்செய்து ஒருத்தரால் சொல்லப்படாமல் சுயமாகப்பிரகாசிக்கிற வேதங்களைப் பாராயணஞ்செய்து சமுசாரமென்கிற வியாதியை அரிக்கிற அரியை நமஸ்காரஞ்செய்து அந்தசுவாமியைபக்தியுடனே ஸ்தோத்திரஞ்செய்து இந்தப்படி காலங்கழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் எந்த ஸ்வாமி கோபிகாஸ்திரீகளால் ரமணீயமாகவிருக்கிற யமுனாதீரத்தில் புதர்களில் சஞ்சாரஞ்

* தஹராகாசம்-என்பது இருதய ரந்தரத்திற்குள்ளே யிருக்கிற சூட்சும ஆகாசம்.

செய்துகொண்டு கோபாலனென்று பிரசித்தியாக விருந்தானே இன்னுஞ் சலனமில்லாத கிருபையுள்ளவனும், எண்ணுவதற்கு அசக்கியமாகிய வைபவங்க ளுள்ளவனுமாகிய அந்த கோபால சுவாமி இந்த சம்பகாரண்ணியத்தைப்பொருந்தி ஆனந்தமாகவிரு க்கிறான். இந்த ஸ்தலத்தி இந்த ராஜகோபால சுவாமியினு டைய பாதகமலங்களை பித்த சாதுஜனங்கள் (சோபங்கர்வ மென்கிற அவஸ்தைகளின் மிகவுங் கடினமாகிய வார்த்தை முத லான அயோக்கிய நடத்தைகளால் யாசகஜனங்களுடைய இரு தயங்களை வருந்தும்படிச்செய்கிற) துஷ்ட இராஜர்களால் என்ன பிரயோஜன மென்று தாபங்களுடனே கூடியிருக்கிறவர்களும் ஒருதரஞ்சரணத்தையடைந்தவர்களுமாகிய ஜனங்களுக்கு முத்தி கொடுப்பதில் கங்கணங்கட்டிக்கொண்டிருக்கிற இந்தஇராஜகோ பால சுவாமியையே பாபங்களுடைய பரிகாரத்துக்காக ஆசிரயி க்கிறோமென்று எப்போதுந் தியானிப்பார்க ளென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ அன்புள்ள விஸ்வா வசுவே! இந்த சுவாமியினிடத்திலும் விரோதமாகியநடத்தையே எனக்குத்தோன்றுகிறது. எப்படி யென்றால், முராராதியாகிய இந்த சுவாமி 1 சுமனசுகளுடைய சிரசுகளில் பாதங்களை வைத் துக்கொண்டிருக்கிறவனும், 2 மதுஹாரியும், 3 திவிரேபனுமாகி யிருந்துஞ் சம்பகாரண்ணியத்தை ஆசிரயித்துக்கொண்டிருக்கிறா னே யென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ, கிருசானுவே ! விரோதமுள்ளவர்களைக் கூடியிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டிரு க்கிற இந்தப்பகவானிடத்தில் விரோதமிருக்கிறதென்று நீ சொ

---

1 சுமனசுகள்-என்பது தேவர்களுக்கும், புட்பங்களுக்கும் ஆகும்.

2 மதுஹாரி-என்பது மதுவென்கிற இராக்கதனைச்சம்மரித் தவனென்றும், புட்பத்தேனைப்பானஞ் செய்கிறதென்றும் ஆகும்.

3 திவிரேபம்-என்பது முராராதியென்கிற பேரில் இரண்டு கரங்களுள்ளவனென்றும், வண்டென்றும் ஆகும்.

ல்லாதே. எப்படியென்றால், எந்தப் பகவானிடத்தில் சூரிய சந்திரர் நேத்திரங்களாயுஞ் சேடன், கருடன், சையனம் வாகனமாயுந் தேஜசுள்ளவர்களாய் சந்தோஷத்துடனே வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அப்பேர்ப்பட்டபகவானுடைய சமீபத்தில்விரோதம் லேசந்தானெப்படி வருமென்றுசொல்லி எங்கும் நிறைந்திருக்கிற மதுரமாகிய மாமரங்களாலும் உன்னதமாகிய தென்னமரங்களாலுஞ் சூரியகிரணங்கள்பிரவேசிப்பதற்கு அசக்கியமாகிய சோழதேசத்திலிருக்கிற சகல திவ்விய ஸ்தலங்களுக்கும் நமஸ்காரமென்று சொன்னான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஹ, விஸ்வாவசுவே! இந்தத் திவ்விய ஸ்தலங்களுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்வது உனக்கேயிருக்கட்டும். எனக்கானால் இந்தத்தேவாலயங்களை அனுசரித்து ஜீவனஞ்செய்கிற அர்ச்சகர் முதலிய ஜனங்களுடைய துராசாரங்களை ஆலோசனைசெய்தால் நமஸ்காரஞ்செய்யவேணுமென்ற இச்சையுண்டாகிறதில்லை. எப்படியென்றால் இந்த அர்ச்சகர்கள் வேசியாஸ்திரீகளுடைய குசங்களைப் பிசைந்துகொண் டிருக்கிற கைகளாலேயே சுவாமிக்கு அர்க்கியமுதலாகியவைகளைக்கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஸ்திரீகளுடைய தாம்பூல ரசத்தால் வாசனையிருக்கும்படி செய்துகொண்டிருக்கிற வாய்களால் சுவாமி சந்நிதியில் மந்திரங்களைச் சொல்வார்கள். சுவாமியினுடைய சொத்துகளைப் பயமில்லாமல் அபகரிப்பார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட அர்ச்சகர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட விக்கிரகங்களில் சுவாமி எப்படிவாசஞ் செய்து கொண்டிருப்பார். இன்னும் எந்த அர்ச்சகர்களால் வேசியாஸ்திரீகளுடைய கூந்தல் * ஆக்கிராணஞ்செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதோ சந்தியாவந்தனமுதலாகிய கிரியைகள் செய்யப்படுவதில்லையோ அயோக்கியமான வார்த்தைகளையே அப்பியாசஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ வேதாட்சரம் வாசிக்கப்படுகிறதே யில்லையோ அப்பேர்ப்பட்டவரும் அன்னங்களை அபகரிக்கிறவர்களுந் துஷ்டவம்சங்களில் பிறந்தவர்களுமாகிய இந்த அர்ச்சகர்களால்

---

* ஆக்கிராணம்-என்பது மோந்து பார்த்தல்.

பாகஞ்செய்யப்பட்டதும் நிவேதனஞ்செய்யப்பட்டதுமாகிய அன்னமுதலானவைகளை பகவான் எப்படி அங்கீகரிப்பான்? இன்னுங் கலிமகிமையால் சகல ஜனங்களுக்கு மிருக்கிற இந்த அவிவேகம் நிவாரணஞ்செய்வதற்கு அசக்கியமாகவிருக்கின்றது. எப்படியென்றால் சத்துவகுணத்தால் உத்தமராகியும் பூதேவர்களாயுமிருக்கிற பிராமணர்களால் கிரகங்களின் ஆசாரப்படி பாகஞ்செய்து விசுவாசத்துடனே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அன்னங்களை பெரியோர்களும் ஆதரிக்க யோசிப்பார்கள், தேவாலயங்களிலானால் துராசார ஜனங்களால் பாகஞ் செய்யப்பட்டதும், அயோக்கியரால் தொடப்பட்டதுந், சகல ஜனங்களால் பார்க்கப்பட்டதுந் துஷ்ட ஜனங்களாலேயே கொடுக்கப்பட்டது மாகிய அன்னங்களைச் சங்கையில்லாமல் புசிப்பார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ, கிருசானுவே! திவ்விய க்ஷேத்திர மகிமைதெரிந்த நம்மைப்போன்றவர்களுக்கு உன்னுடைய வீண் தூஷணையாகிய வசனங்கள் ருசிக்கமாட்டாது. எனெனில் பிராதக்காலத்திலேயே ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தியடைந்த தேகங்களுள்ளவர்களுந் தங்களுடைய ஆகமசாஸ்திரங்களில் பிரவீணர்களும் பாபங்களை நீக்கியிருக்கிறவர்களுமாகிய இந்த அர்ச்சக ஜனங்கள் விதிப்படிக்கு செய்யப்பட்டதும் பரிசுத்தமுமாகிய அன்னமுதலானவைகளால் உலகங்களை சம்ரட்சணை செய்வதற்காக எப்போதுஞ் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாய் பரமபுருஷனுடைய ஆராதனைசெய்வார்கள். இன்னும் நீ சொல்லியதை அங்கீகரித்தே சொல்லுகிறேன் கேள். எப்படியெனில் விதிப்படியானாலும் அவிதிப்படி யானாலும் பக்தியினலாவது அபக்தியினலாவது சுசியாயாவது அசுசியாயாவது இங்கே யிருக்கிறவர்கள் பகவானை பூசைசெய்வார்கள், பிரதிதினமும் வந்து தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற இந்த பிரகாசமாகிய விக்கிரகங்களில் எந்த * ஆஸ்திகனுக்குத்தான் பந்தி யில்லாமற் போகும்.

* ஆஸ்திகன்-என்பது கடவுள் ஒருவன் உண்டென்று நம்புகிறவன் ஆகும்.

இன்னுமிந்த அர்ச்சகர்கள் சிலபேர் சக்கரதரனுகிய சுவாமிக்கு சாரமாகுமென்று பயமுள்ளவர்களாயுஞ் சிலபேர் அரசர்களுக்கு பயப்பட்டவர்களாயுஞ் சிலபேர் பக்தியுள்ளவர்களாயுஞ் சாவ தானமாக அன்ன முதலானவைகளைப் பக்குவஞ் செய்வார்கள். எதிரில் நிவேதனஞ்செய்யப்பட்ட அன்னதானமுதலானவைகளை சுவாமி தரிசனத்தால் அங்கீகரிக்கிறான். ஆகையால் பாக்கியவந் தரானவர்கள் அந்த அன்னத்தைப் பாபங்கள் நாசமாக வேண்டு மென்கிற அபேட்சையால் புசிப்பார்கள். இன்னுந் தேவாலயங்க ளில் நிவேதனஞ்செய்யப்பட்ட அன்னத்துக்கும் இதர ஸ்தலங்க ளில் செய்யப்பட்ட அன்னத்துக்கும் உயர்வுதாழ்வு என்பது அனு பவசித்தமாகவிருக்கின்றது. எப்படியென்றால் அனேகமாகிய உப கரணங்களால் விருத்தியாகி ருசியுள்ளதாகவிருந்தாலும் வீடுகளி ல்செய்யப்பட்ட அன்னத்தை வித்துவான்கள் மிகவும் புசிப்பதற் குச சந்தேகப்படுவார்கள். மிகவும் உபகரணங்க ளில்லாததாகவி ருந்தாலும் தேவாலயத்தில் செய்யப்பட்ட அன்னத்தை எப்போ தும் புசிக்கத் தகுந்ததாயும் பாபங்களை பரிகாரஞ் செய்வதாயும் நினைப்பார்கள். இன்னும் தேவாலயங்களைச்சேவிக்கிற ஜனங்கள் பரிசுத்தமா யிருந்தாலும் துராசாரமா யிருந்தாலும் அவர்களை சுவாமி அங்கீகரிக்கிறபடியால் புத்திமான்களும் மரியாதை செ ய்யவேண்டியது. உலகத்தில் ஈனனுயிருந்தாலுந் தான் சேர்ந்தி ருப்பவர்களுடைய கவுரவத்தால் மிகவும் மானத்தையடைவான், சித்திரக்குள்ளனும் பேடியும் இராஜர்களுடைய அபிமானத்தால் கவுரவத்தையடைகிறார்களல்லவா யென்று சொன்னான்.

சேதுவைக் குறித்து

அப்புறம் மற்றொரிடத்துக்கு விமானத்தை நடத்தி விஸ்வா வசுவென்பவன் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிறான். என்னவெனில் மகாபாதகமுள்ள ஜனங்களைசம் ரட்சணை செய்வதற்கும் அஞ்ஞானமென்கிற சமுத்திரத்தைப்பா னஞ்செய்வதற்கும் இராட்சதருடைய இலங்கைப் பட்டணத்துக்

குப் போவதற்கும் இராவணன் முதலிய சத்துருக்களாகிய இராட்சதரை யுத்தரங்கத்தில் ஜெயிப்பதற்கும் *வியோகத்தை அனுபவிக்கிற பூமிபுத்திரியாகிய சீதாதேவிக்குச்சந்தோஷத்தை யுண்டாக்குவதற்கும் சாஸ்விதமாகிய கீர்த்தியை அடைவதற்கும் பக்தஜனங்களுக்கு மோட்சத்தைக்கொடுப்பதற்கும் ஸ்ரீராமசுவாமியினால் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்ட சேதுவை நமஸ்காரஞ் செய்கிறோம். இன்னுங் கடினர்களானவர்களுக்குஞ் சம்பந்தமுள்ள ஜனங்களிடத்தில் விசேஷப் பிரீதியுண்டாகு மல்லவா? எப்படியென்றால், பூமியில் தரித்திருக்கிறபருவதங்கள் இலங்காபுரத்தில் இராவணாசுரனாலே விரோதிக்கப்பட்ட பூமிபுத்திரியாகிய சீதாதேவியைச் சம்பந்தமுள்ள தானபடியால் அந்தச்சீதையைப் பதி சமீபத்துக்கு மறுபடியுஞ் சேர்க்கவேணுமென்கிற அபேட்சையினால் சமுத்திரத்தில் மிதந்துகொண்டு சேதுவாகவிருக்கின்றன. இன்னுஞ்சமுத்திரத்தின் மத்தியில் மிதந்துகொண்டிருக்கிறதும் அலைகளுடைய வேகத்திலுண்டாகிற நுரையினால் வியாபிக்கப்பட்டதும் நளனால் நிர்மிக்கப்பட்டதுமாகிய இந்தச் சேது பருவதங்கள் சமுத்திரத்துக்குள்ளே முழுகியிருக்கிற மந்தர பருவதத்தைப்பார்த்து நகைப்பதுபோல விருக்கின்றன. இன்னும் இந்தச்சமுத்திரராஜன் இலங்கையில் வாசஞ்செய்திருக்கிறவனும் (இராமனுக்கு) சத்துருவானவனுமாகிய இராவணாசுரனுடைய சம்பந்தத்தினாலுண்டாகிற பாபத்தினாற்றானே இறக்கைகளுள்ள பருவதங்களால் உள்ளே நிறைந்திருக்கப்பட்டவனாகவிருந்தும் இறக்கைகளுள்ளதும் புண்ணியகரமுள்ளதுமாகிய இந்தசேதுவை ஆசிரயித்திருக்கிறதும் உக்கிரமாகிய மழையையும் வெயிலையுஞ் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறதுமாகிய இந்தப்பருவதங்கள் சமுத்திரஜலத்தினின்று கோரமாகிய தவத்தைச் செய்துகொண் டிருக்கின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட பருவதங்கள் எப்போதும் நாட்டியஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறதும் விசேஷகாந்தியுள்ளதாகவிருக்கிறதுமாகிய இந்த அலைகளென்கிற ஸ்திரீகளைப் பார்த்து ஒருகாலத்திலேயுஞ் சஞ்சலமுள்ளதாகிறதில்லை. (என்றால் எப்பேர்ப்பட்டஅலைகள்வர்

---

* வியோகம்-என்பது பிரிதல் முதலியது.

தாலும் அப்பருவதங்கள் அசையாமல் ஸ்திரமாகவிருக்கிறதென்பதாம்.) என்றுசொல்லி க்ஷணநேரந் தியானஞ் செய்து கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு சொல்லுகிறான். என்னவெனில் ஓ இரகுபதியாகிய சுவாமியே! இந்தசமுத்திரத்தின் பரிபூரணமான திருப்தியுள்ளவனாயிருந்தும் உன்னுடைய எந்த கோபத்தினாலே பயந்து பெரிதாகிய பாஷாணங்களால் நிறைந்திருக்கிற சேதுவைத் தரித்திருக்கிறானோ அப்பேர்ப்பட்டதும் பாபங்களுள்ள உலகங்களைச் சம்ரட்சணை செய்வதுமாகிய உன்னுடைய கோபத்துக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிறேனென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ, விஸ்வாவசுவே! நதிபதியாகிய சமுத்திரன் ஸ்ரீராமனுடைய கோபத்தால் பயந்தவனாய் பாரமுள்ள வஸ்துக்களை மிதக்கும்படியான ஜலமுள்ளவனானான், அதனாலேயே வானரங்கள் இந்தச்சமுத்திரத்தைப் பாதங்களால் தாண்டுவதற்கு சவுக்கியமாக விருந்ததேயன்றி இந்தச் சேதுவை நிர்மாணஞ் செய்த சிரமத்துக்கு என்ன பிரயோசனம் சொல்லென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! இதைக்குறித்து முதலில் என்னால் சொல்லப்பட்டிருந்தும் நீ செவ்வையாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லையாதலால் மறுபடியுஞ்சொல்வதை சாவதானமாகக் கேள். என்னவெனில் புண்டரீகாட்சனாகிய ஸ்ரீராமன் சமுத்திரம் வானரர்கள் தாண்டுவதற்கு அசக்கியமென்பது காரணமாகச் செய்துகொண்டு மனுஷர்கள் பாபராசியைத் தாண்டுவதற்காக ஜலராசியில் பெரிதாகிய இந்தச்சேதுவைக் கட்டினான். இன்னும் இது சமுத்திரமல்ல, ஆகாசந்தான். இவைகள் நுரைகண்டங்களல்ல, விஸ்தாரமாகிய நட்சத்திரக்கூட்டங்கள்தான். இது சேதுவல்ல மனுஷர்களை நாசஞ் செய்கிற இராட்சதர்களுக்குத் தூமகேதுதான். இன்னும் இந்த சமுத்திரத்தில் ஜலசரங்களாகிய ஜந்துக்கள் சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறரீதியைப்பார். எப்படியென்றால் இந்தச்சமுத்திரத்தில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற முதலைகள் நளனால் நிர்மிக்கப்பட்ட சேதுசம்பந்தமாகிய பருவதங்களை யானைகளென்கிற பிராந்தியி

ணல் விழுங்கவந்து கூடாமையால் ஆயாசமடைந்து வாயைத்தி றந்துகூச்சலிட்டுக்கொண் டோடிப்போகின்றன. இன்னும் நுரைக்கண்டங்களால் வெண்மையான காந்தியுள்ளதுந் தீர்க்கமாயுள்ளதும் மிகவும் விஸ்தாரமுள்ளதுமாகிறபடியால் சமுத்திரத்தினலே தரிக்கப்பட்ட வெண்மையாகிய உத்தரீயத்தைப் போலிருக்கிற இராமசேதுவை நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன். இன்னுஞ்சேஷன் பகுகாலமாக பூமியினுடைய அதிகபாரத்தால் பீடிக்கப்பட்ட சரீரமுள்ளவனுகவிருந்தபடியால் தன்னுடைய கிருத்தியத்தைத்திக்கஜங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு சிரமத்தை நீக்கிக்கொள்ளுவதற்காக சீதளமாகிய சமுத்திரஜலத்தில் சேதுவென்கிற பேர் வகித்து சயனித்துக் கொண்டிருக்கிறு னென்று சொல்லி விமரிசைசெய்து சிறப்புடனே சொல்லுகிறுன். என்னவெனில் எந்த சேதுபூர்வத்தில் * பாபதசகனுசத்துக்குச் சாதனமாகவிருக்கிறதோ அது இப்போது பஞ்சமகாபாதகங்களை நாசஞ் செய்வதில் எப்படி சமர்த்தில்லாமற் போகுமென்று சொன்னுன்.

மதுரை மீனுட்சியம்மையைக் குறித்து

அப்புறம் மற்றுரிடமாகிய பாண்டியதேசத்திற்கு விமானத்தை நடத்தி விஸ்வாவசு வென்பவன் கரங்களைக்கூப்பிக் கொண்டு பக்தியுடனே சொல்லுகிறுன். என்னவெனில், வாசனைபொருந்திய கடம்பவனஞ் சூழும்படியாகிய மதுரையில் வாழும் மலையத்துவஜ பாண்டியராஜன் தவத்தில் வந்த செல்வியே! சொக்கலிங்கர் பக்கத்தில் வாசஞ் செய்யாநின்ற அங்கயற் கண்ணியே ! அன்பர்களிஷ்டப்படி மனமகிழும்படியானவளே! பதினுன்குலகுக்குந்தாயாகிய திரிசூலியே! உத்தமகுணங்களையுடையவளே! இலகும்படியாகிய நித்தியகல்யாணியே! அபிராமி யென்கிற பெயருடைய குணசீலியே! இந்திரன் பிரம்மதீர்த்த ஈஸ்வரியே! இஷ்

---

* பாபதசகமென்பது-பத்து பாபங்களென்றும், பாபிஷ்டனுகிய பத்து தலைகளையுடைய இராவணனென்றும் ஆகும்.

டகாமியங்களைக் கொடுக்கும்படியான அஷ்ட லட்சுமிகளுடனே இலங்கும்படியான சுந்தரமீனாட்சியே! அடியார்களைக் காப்பாற்றும் அன்னையே! யென்று ஸ்தோத்திரஞ்செய்து பக்கத்தில்பார்த்து இப்பேர்ப்பட்ட அம்மைக்குத் தலைவனாகிய எந்த சொக்கலிங்கர் தருமியென்னும் பிராமணனுக்குத் திருவகவல் பாடித் தந்து அவனுடைய இஷ்டார்த்தங்களை நிறைவேற்றினாரோ வைகை நதியில் அளவற்றவெள்ளம் வந்தபோது அடியார்களுக்காகமண் சுமந்து பிரம்படி பட்டாரோ தேவர்கள் அமிர்தங்கடைந்தபோது உண்டாகிய ஆலகாலவிஷத்தைப்பானஞ்செய்து அத்தேவர்களைகாப்பாற்றினாரோ அப்பேர்ப்பட்ட இந்தச் சிவனையும் நம்முடைய பாபத்தைப்பரிகாரஞ் செய்யும்பொருட்டு துதிசெய்கிறேனென்று சொல்லி இன்னும் இந்த பாண்டிய தேசத்தினுடைய சிறப்பைக் கேளென்று சொல்லுகிறான். பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின்கண் தமிழ்க்கரசராக வீற்றிருக்கின்றவர்களும் மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த திருக்கோவையில் நூறு குற்றங் கூறினவர்களுஞ் சொக்கலிங்கசுவாமி பிராமணனுக்குப்பாடித்தந்த பாடலிற் குற்றங்கூறி சுவாமியே வந்து நெற்றிக்கண் காண்பித்துங் குற்றங் குற்றமே யென்றவர்களும் அகஸ்தியரையும் வெற்றிக்கொள்ளும்படியானவர்களுமாகிய நக்கீராதிப் புலவர்களிலிருந்து சங்கத்தாரென்று சிறப்பு பெற்றிருந்தார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ பக்தியுள்ள விஸ்வாவசுவே! நீ வைஷ்ணவதாசனென்று பெயர்பெற்றிருந்துஞ் சைவக்ஷேத்திரங்களையுந் துதிசெய்கிறபடியால் நான் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறேன். ஏனெனில் இவ்வுலகத்தில் சிலபேர் சைவசமயத்தையுஞ் சிலபேர் வைஷ்ணவசமயத்தையும் அனுசரித்தவர்களாய் ஒருவருக்கொருவர் விரோதிகளாயுந் தூஷித்துக் கொள்பவர்களாயுமிருக்கிறார்களே அப்பேர்ப்பட்டவர்களை நீ பார்த்த தில்லையா வென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் புன்சிரிப் புள்ளவனாகி ஓ இஷ்டனாகிய கிருசானுவே! நான்சொல்வதை உன்னு
18 டைய மேன்மைபொருந்திய அறிவிற்கொண்டு சற்றுயோசிப்பா

யாகில் நியாயமென்றே அங்கீகரிப்பாயென்று நம்புகிறேன். என்னவெனில் விஷ்ணுசம்பந்தமாகிய வைஷ்ணவமும் சிவ சம்பந்தமாகிய சைவமும் உலகங்களுக்குத் தாய்தந்தையைப்போலிருக்கின்றன. எப்படியெனில் தாயில்லாமல் பிள்ளையும் அல்லது தகப்பனில்லாமற் பிள்ளையும் பிறப்பதில்லையென்பதுந் தாய்தகப்பனிருந்தே பிள்ளை பிறக்கவேணுமென்பதும் உலகப்பிரசித்தியாகவிருப்பதைப்போலவே விஷ்ணு சிவன் என்கிற இருவரிருந்தே உலகங்களை யுண்டாக்கினார்கள். இதில் பிரம்மம் சக்தி என்கிற இவ்விரண்டில் ஒன்றிருந்து ஒன்றில்லாமற்போகுமேயானால் இவ்வுலகமுதலானவைகள் உண்டாகவேமாட்டா. இப்படியிருக்க நீசொல்லியபடி சிலர் சிவனையுஞ் சிலர் விஷ்ணுவையும் வணங்குகிறார்கள் என்பதில் தோஷஞ்சொல்லவரவில்லை. ஆனால் அப்படி நடப்பவர்களுக்குக் கொஞ்சங் குறைவிருக்கின்றது. எப்படியெனில் ஒருபிள்ளையானவன் தாய்க்கு நடந்துகொள்ளவேண்டிய கிரமப்படி நடந்து அவளிஷ்டத்தை மாத்திரம் பெற்றுக் கொண்டு தகப்பனுக்கு விரோதமாக நடந்தால் அவன் தாயினால் வரப்பட்ட சௌக்கியத்தைமாத்திரம் அடைந்து தகப்பனால்வரப்பட்ட சவுக்கியத்தை இழந்துபோகிறானல்லவா? அல்லது ஒருபிள்ளையானவன் தகப்பனுக்கு நடந்துகொள்ளவேண்டிய கிரமப்படி நடந்து அவன் இஷ்டத்தைமாத்திரம் பெற்றுக்கொண்டுதாய்க்கு விரோதமாக நடந்தால் அவன் தாயாரால் வரப்பட்ட சவுக்கியத்தை இழந்துபோகிறானல்லவா அல்லது ஒருபிள்ளையானவன்தாய்தகப்பனுக்கு நடந்துகொள்ளவேண்டிய கிரமப்படி நடந்துகொண்டால் அவன் அத்தாய்தந்தையால் வரப்பட்ட அளவற்ற சவுக்கியத்தை அனுதினமும் அனுபவித்துக்கொண்டு அறிவோர் முதலானவர்களும் ஸ்துதி செய்யும்படி யிருக்கிறானல்லவா இவைகளைப்போலவே விஷ்ணு சிவன் என்கிறபேதமுள்ளவர்கள் அனுபவிக்கும் அற்பசந்தோஷங்களைவிட விஷ்ணு சிவன் என்கிறபேதமில்லாதவர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் பேரானந்தமாகிய சந்தோஷத்தை எவர்களால் அளவிடக்கூடும்? இன்னும் (திருத்தும நாராயண நமசிவாயவென்று ஜெபிக்குமந்திரமிரண்டும் மெய்தானே உரைக்கு மந்திரமிரண்டில் இரண்டா மெழுத்

திரண்டும் ஒரு ராமனுகி வந்த பெருமானே) இன்னும் பலபெரியோர்களும் அரியும் அரனும் ஒன்றென்று அநேக சாஸ்திர முதலானவைகளில் சொல்லியிருப்பதை நீபடித்துப் பார்த்ததில்லையோ வென்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் திருப்தி யுள்ளவனுய்ச் சிரக்கம்பஞ்செய்து மௌனமாக விருந்துவிட்டான்.

திருமாலிருஞ் சோலைமலை அழகரைக் குறித்து

அப்புறம் மற்ருேரிடத்துக்கு விமானத்தை நடத்திவிஸ்வாவசுவென்பவன் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு அன்புடனே சொல்லுகிருன். என்னவெனில் அழகுபொருந்திய பொற்றகட்டின்நெடியவிதழைப்போ விதழையுடைய செந்தாமரையி விராநின்ற இலட்சுமியினுடைய கறுப்புநிறத்தை யுடைய நீலோற்பலத்தை யொத்தகண்களும், மனமுங்குளிர்ச்சியடையவும், வண்டுகள்மிதித்து சந்தோஷ மிகும்படியாக சூடிய புட்பமாலையுந் தேவாமிர்தத்துக்குச் சமானமாகிய கவிமாலையுந், தந்த சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாருடைய கனத்த குசங்கள் புளகாங்கிதம் பொருந்தவும் பழமையாகிய நான்குவேதங்களுங்குமுறவும் பத்தாழ்வார்களுடைய முத்தமிழ் முழங்கவும் பழங்கள் உதிர்ந்துகொண்டிருக்குந் திருமாலிருஞ்சோலை மலையின் பசுமைதங்கிய மரகதத்தைப் போற் பிரகாசிக்கவும் விமானத்தினிடமாக வந்ததேவர்கள் புட்பங்களைத்தூவிவணங்கவுஞ், சந்திரனைப் போல அழகுஞ் சிரேஷ்டமும் பொருந்திய சங்கையும், சௌந்தரியத்தையுமுடைய பரஞ்சோதியே மேகங்கள் பந்தலைப்போலிருந்து குறுந்துளி தூவவும், இடையர்கள் தறித்துவிட்ட மரங்களெல்லாந் தழைத்து புட்பித்துப்பழுத்துதவவும், கடூரமாகிய புலிகள் அயர்ந்து சித்திரதேகமுள்ளதெனும் பெயர்விளங்கவும், கொடிதாகிய சர்ப்பங்கள் சந்தோஷத்துடனே சிரேஷ்டம்பொருந்திய இரத்தினத்தீபங் காட்டவும், கருங்கற்கள் வெண்ணெயைப்போற் கரைந் தோடவும், விரைந்தோடிவரும்படியான இளங்கன்றுகளையுடைய பசுக்கள் இமைத்

தலை நீங்கி நிற்கவும், வளமையுடைய எருதுகள் அவ்விடத்தில் திகைத்து நிற்கவும், மிகவும் வல்லவர்களாகிய சித்திரக்காரர் எழுதுவதற்குங் கூடாத திரிபங்கியுடன் சுகத்தையுடைய இளமைதங்கிய கோபிகாளுடைய மழலைச்சப்தத்தைப் போலே புள்ளாங்குழலினிடத்துப் பாடுகின்ற அழகனே! சப்திக்கும்படியாகிய சங்குகூட்டங்கள் பொருந்தியும் பாபங்களை நாசஞ்செய்வதுமாகிய சிறப்புப்பொருந்திய சிலம்பாற்றினிறைவனே! ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியே! அடியேங்களுடைய பாபங்களைப் பரிகாரஞ் செய்து காப்பாற்றுமென்று தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! இந்த அழகனென்கிறபேருள்ள மோசக்காரனாகிய கிருஷ்ணனையுந் துதிசெய்கிறாயல்லவா இவனுடைய அக்கிரமத்தைக் கேளென்று சொல்லுகிறான். என்னவெனில் கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் உண்டாகிய விரோதத்தில் தானுமைந்து கௌரவர்களையும் அவர்களைச்சார்ந்த அனேக அரசர்முதலானவர்களையும் குருக்ஷேத்திர பூமியில் மடியும்படிச் செய்தானே இதனால் இக்கிருஷ்ணனுக்கும் உலகத்துக்கும் என்னபிரயோசனம் உண்டாகியது சொல்லென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ மந்தபுத்தியையுடைய கிருசானுவே! இந்தப் பகவானுடைய மகிமையும் நீதியுஞ் சொல்ல என்னைப்போன்றவர்களுக்கு அசக்கியமாகினுங்கொஞ்சஞ் சொல்லுகிறேன் கேளென்றுசொல்லுகிறான். துஷ்டர்களுந் துரோகிகளுமாகிய அனேகபாதக ஜனங்களால் நிறைந்த பாரத்தைப் பூமிபிராட்டி சகிப்பதற்குத்தன்னால் அசக்கியமாக விருந்தபடியால் தன் தலைவனும் உலகரட்சகனுமாகிய விஷ்ணுவினிடத்தில் ஒருகாலத்தில்முறையிட்டுக் கொண்டபோது பகவானனவர் பூமிதேவியைப்பார்த்துச் சொல்லியதாவது ஓ தேவியே! துவாபரயுகத்தின் அந்தியத்தில் நாம் கிருஷ்ணனென்கிற அவதாரஞ்செய்து மேற்படி துஷ்டர்கள் யாவரையுஞ் சம்மாரஞ் செய்து சிஷ்டர்கள் யாவரையுங் காப்பாற்றுவோமென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்திருந்தபடியே அனேகம் பெரியோர்களுடைய அகமலர்

தழைத்தோங்கவும் கொடியோர்களுடையஅகமலர்குவியவுங்கிரு ஷ்ணவதாரஞ்செய்து கஞ்சன்முதலாகிய கொடிய விராட்சதர்க ளைக்கொன்று உலகோர் துதிக்கும்படியாகத் திரிலோகத்திலுங் கீர்த்திபரவும்படியிருக்குங்காலத்தில் திருதராட்டிரன் குமாரர்க ளாகிய கௌரவர்கள் தங்கள் தாயாதிகளாகிய பஞ்சபாண்டவர் களைவஞ்சனைசெய்தும் சகலவிதத்திலுந் துரோகமியற்றியுங்கடை சியில் காட்டில் வாசஞ்செய்யும்படிச் செய்தும் அவர்களை எப் போதுங் கெடுக்க வேணுமென்கிற எண்ணங்கொண்டே அநேக அக்கிரமங்கள் செய்துகொண்டுவந்தும் தருமராஜன் முதலியயா வரும் அனேகவிதத்தில் பொறுத்துக் கொண்டும் ஸ்ரீகிருஷ்ண னுடைய திருவடியே தஞ்சமென்று மிருந்தபடியால் இவைகளைக் கண்ட பக்தரட்சகனாகிய இக்கிருஷ்ணபகவான் பாண்டவர்களு டைய இஷ்டப்படி கௌரவர்களிடத்துக்குத்தூதுபோய் அனே கவிதத்தில் புத்திகளைச் சொல்லியுங் கேட்காமற்போனபடியால் அப்பாண்டவர்களிருக்க ஐந்து வீடுகளாவது கொடுவென்று இர ந்துங் கொடேனென்று மறுத்து உமக்கும் அவர்களுக்கும் வல்ல மையிருந்தால் எங்களைச் செயித்துக் கொள்ளலா மென்று கடின வசனத்துடன் சொன்னபடியால் அந்தப்படியே யோக்கியர்களா யுந் தருமவான்களாயும் வீரர்களாயுமிருந்த பஞ்சபாண்டவர்களை க்கொண்டு மேற்படி கௌரவர்களையும் அப்பேர்ப்பட்ட கொடி யதுஷ்டர்களுக்குச் சகாயமாகவிருந்த அனேக அரசர்முதலான வர்களையும் மடியும்படிச்செய்து தன் பக்தர்களாகிய பாண்டவர் முதலானவர்களைக் காப்பாற்றி சிரேஷ்டமாகிய இராச்சியாதிப த்தியத்தையுங் கீர்த்தியையும் மோட்சத்தையுங் கொடுத்தவராத லால் இப்பேர்ப்பட்ட இக்கிருஷ்ணபகவானையாவர்தான் ஸ்தோ த்திரிக்காமலும் வணங்காமலுமிருப்பார்களென்றுசொல்லி பின் னுஞ் சொல்லுகிறான். இந்தப்படி இந்தப் பகவானனவர் கொடி யோர்களாகிய துஷ்டர்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டுவருவதைக் குறித்து பாரதமுதலாகிய பலநூல்களில் அனேகம் பெரியோர் கள் சொல்லியிருப்பதைப் படித்துங் கேட்டு மிருக்கிறவர்களிற் சிலர் இக்காலத்திலேயுந் தாயாதிகளிடத்தில் மேற்படிகௌ ரவர்களைப்போலே பாரததுரோகமுதலிய கொடிய அக்கிரமங்க

ளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களே இவர்களும் மேற்படி கௌரவர்கள் அடைந்த கெதியையடையாமற்போகமாட்டார்களல்லவாவென்று பக்தி ;அதிகரித்தவனாகச் சொல்லுகிறான் ஒ அழகரென்கிற கிருஷ்ண மூர்த்தியே! உன்னுடைய எந்த கிருபையானது ஆதிமூலமே யென்றழைத்த ஆனையைக் காப்பாற்றியதோ அரியே யென்றழைத்த துரௌபதியினுடைய மானசவரட்சணை செய்ததோ அடைக்கலமென்ற விபீஷணனைக் காப்பாற்றி அழியாத இராச்சியாதிபத்தியத்தைக் கொடுத்ததோ தஞ்சமென்ற சுக்கிரீவனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ் செய்துவைத்ததோ அரி ஓம் என்ற பாலனாகிய பிரகலாதனனை சம்ரட்சணை செய்ததோ கல் மழையால் வருந்திய பசுக்களையும் ஆயர்களையுங் காப்பாற்றியதோ பக்தர்களாகிய பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றி பாராளச் செய்ததோ அப்பேர்ப்பட்ட கிருபையை அனுதினமுந் தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறோமென்று சொன்னான். ஆ-ஐ.

தாம்பிரபரணியைக் குறித்து

அப்புறம் விமானத்தை மற்றோரிடத்துக்கு நடத்தி விஸ்வாவசு வென்பவன் சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிறான். என்னவெனில் சமுத்திரனுக்கு மூன்றுலங்களிலும் பிரசித்தியுள்ள அந்தப்புர ஸ்திரீயுங் கரைகளில் பிரகாசிக்கிற முனிவர்கள் கூட்டங்களுள்ளதுமாகிய தாம்பிரபரணியென்கிற நதி இந்த இடத்தில் மனுஷர்களுக்குப் பாபங்களென்கிற காட்டுத்தீயினால் உண்டாகிற தாபத்தை நாசஞ் செய்கிறது. இன்னும் வைராக்கியத்தால் பரிபக்குவமான திரிவிக்கிரம பக்தியுள்ள வைஷ்ணவர்களால் மிகவும் பரிசுத்தமாகிய இந்ததாம்பிரபரணியினுடைய கரையில் திடமான நியமமுள்ள சடகோபஆழ்வாருடைய மார்பிலிருக்கிற வகுளமாலைகளில் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறவண்டுகளுடைய தொனியினால் இரட்டிப்பாகிய வேதத்தினுடைய பாராயணத் தொனிகளால் பிரகாசிக்காநின்ற திருக்குருகூரென்கிற க்ஷேத்திரம் பிரகாசிக்கின்றது. இன்னும் இந்தவிடத்திலிருக்கிற தரும

வான்களாகிய அரிபக்தர்கள் எப்போதுந்தியானஞ்செய்வார்கள். எப்படியென்றால், ஆயிரஞ்சாகைகளுள்ளதும் எங்களுக்கெல்லாஞ்சந்தோஷகரமுள்ளதுஞ் சர்வோத்தமமுள்ளதுமாகிய திராவிடசங்கிதையை சிருஷ்டிசெய்தவரும் ரிஷிசிரேஷ்டருமாகிய சடகோபரென்கிற குருவுக்கு எப்போதும் நமஸ்காரங்களைச் செய்கிறோம் இன்னும் எந்த புளிய மரத்தினுடைய அடியில் சடகோபரென்கிற பேருள்ள எங்களுடைய தவத்தினுடைய பலம் ஆவிர்ப்பவித்திருக்கின்றதோ அப்பேர்ப்பட்ட ஆச்சரியமுள்ளதும்ஐந்து கற்பகவிருட்சங்களையுந் திரஸ்காரஞ் செய்வதுமாகிய புளிய மரத்தைப் பூசைசெய்கிறோம் இன்னும் ஆயிரஞ்சாகைகளுள்ள திரவிடவேதத்தைச் சிருஷ்டிசெய்த சடகோப ரென்கிற முனிசிரேஷ்டர் எந்தவிருட்சமூலத்தை ஆவாசமாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறாரோ அப்பேர்ப்பட்ட புளியமரந்தன்னை ஆசிரயித்தவர்களுக்குமோட்ச பலத்தைக் கொடுக்கும்படியானதாய் ஆச்சரியமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. இன்னும் பெரியோர்கள் எந்த சடகோபஆழ்வாரையே தியானஞ்செய்யவேணுமென்றும் அவருடைய பிரபந்தத்தையே மோட்சத்தை யபேட்சிக்கிறவன் பாராயணஞ் செய்யவேணுமென்றுஞ் சொல்லுவார்களோ அப்பேர்ப்பட்டவரும் இவ்விடத்தில் அவதாரஞ்செய்திருக்கிற விஷ்ணுவானவருமாகிய வகுளாபரணத்தை யுடைய சடகோப ஆழ்வாரைச் சரணமடைவோம் இன்னும் எந்த சடகோப ஆழ்வாருடைய பிரபந்தங்களை இந்தலோகத்தில் எந்தஜனங்கள் பெருந்தொனியுடனே பாராயணஞ்செய்து தேகாந்தத்தில் திவ்வியபதவியைப்பொருந்தி அந்தவிடத்தில் சாரூபமுக்தியை அடைவார்களோ அப்பேர்ப்பட்ட சடகோப ஆழ்வாரிடத்தில் எங்களுக்குத்திடமாகிய பக்தியிருக்கவேண்டியது. இன்னும் பாபங்களை நீக்குகிறதும் உபநிடதங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் போதிக்கிறதும் இலட்சுமிபதியாகிய விஷ்ணுவை சுவாதீனஞ் செய்துகொண் டிருக்கிறதுமாகிய சடகோபருடைய பிரபந்தங்களுக்கு அமிர்தமுஞ் சமானமல்லவென்பதேயென்று ஜனங்களைக்குறித்து சொல்லுகிறான் என்னவெனில் உதாபூர்த்திக்காக கடினசித்தமுள்ளதுஷ்ட அரசர்களை ஸ்துதிசெய்கிற நீசசுலோகங்களை ஒருகாலத்திலேயுஞ் சொல்லா

திருங்கள் திடமாகிய அந்தகாரமுள்ள சமுசாரமென்கிற கிணற்றில் விழுந்து புரளாதிருங்கள் ஆயாசமில்லாமல் மோட்சத்தைக் கொடுக்கிற சடகோபருடைய வசனங்களைப் பாராயணஞ்செய்யுங்களென்று கிருசானுவுக்கே சொல்லுகிறுன் ஓ விரோதமாகிய பக்தியுள்ள கிருசானுவே! நமஸ்காரஞ்செய்கிறவர்களுக்கு மோட்சத்துக்கு முக்கிய உபாயமிருக்கிற சடகோப ஆழ்வாருக்கு நீநமஸ்காரஞ்செய் பாபங்கள் தேகத்தை விட்டு நீக்குவதற்காக இந்த குருகாபுரியில் பக்திவைத்துக்கொண்டிரு இன்னுஞ் சத்புருஷர்களின் வாயினுல் சொல்லும்படியான வகுளாபரணருடைய வசனங்களை விஷ்ணுஆலயங்களுக்குள்ளே பெருமொலியால்பாராயணஞ்செய்பவர்கள் பிரபஞ்சத்தையெல்லாம் பரிசுத்தி செய்பவர்கள் இன்னும் வைராக்கியத்துக்கு ஆஸ்தானமண்டபத்தைப்போவிருக்கிறதும் விஷ்ணுபதிக்குநடனசாலையைப்போவிருக்கிறதும் மோட்சத்துக்கு எணியைப்போலிருக்கிறதுஞ்சுகுர்தங்களுடைய பரிபாகத்துக்குப் பலமாகவிருக்கிறதுஞ் சங்கதிகளுக்கு உத்தியானபூமியைப்போவிருக்கிறதும் ஒருவரால் சொல்லப்படாததாகிய வேதத்துக்குப்பிரியமாகிய சினேகிதனைப்போலிருக்கிறதும் அறிவென்கிற மூளைக்கு நல்ல பூமியைப்போலிருக்கிறது மாகிய வகுளாபரணமுடைய வாக்கு சர்வோத்தமமாக விருக்கிறதென்று அந்தப் பட்டணத்தை யெல்லாம் பார்த்து கிருசானுவுக்கே சொல்லுகிறுன் தத்துவத்தைச் சித்தியடையவேணு மென்கிற இச்சையினுல் குருகாபுரியில் வாசஞ்செய்துகொண் டிருக்கிறவர்களும் வேதாந்தத்தை அப்பியாசஞ் செய்பவர்களுமாகிய சத்புருஷர்களுக்கு நீ எப்போதும் நமஸ்கார முதலியவைகளைச் செய்யென்றுன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! நீ சொல்லியது சத்தியந்தான் ஆனுலும் இந்தஸ்தலத்தில் வேதமார்க்கத்தை அதிக்கிரமித்திருக்கிற சிலபேர் எதிகள் இருக்கிறபடியால் மிகவுஞ் சிறப்புச்செய்யத்தக்கதாக வெனக்குத் தோன்றுவதில்லை. எப்படியென்றுல் இங்கே இருக்கிற எதிகளுக்கு மூன்று சந்தியாகாலங்களிலும் ஸ்நானமுமில்லை கமண்டலந் தரிக்கிறது

மில்லை சாதுர்மாசியமுதலாகியநியமங்களுமில்லை பிட்சாடனவிதியுமில்லை ஆசைத்தியாகமுமில்லை உபநிடதங்கள் பாராயணஞ்செய்வதுமில்லை இந்தப்படிக்கு வேதமார்க்கத்தை அதிக்கிரமித்து நடக்கிறபடியால் இவர்களிடத்தில் எதிதர்மமேயில்லை இதுமாத்திரமல்ல இன்னுஞ்சொல்லுகிறேன் கேள். என்னவெனில் சகலமான வியாபாரங்களையுந் தியாகஞ்செய் திருக்கவேண்டிய சந்நியாசவாசிரமத்தை ஆசிரயித்தாலுஞ் சபலசித்த முள்ளவர்களாய் அரிகயிங்கரியஞ்செய்யவேணுமென்று சாக்குவைத்துக்கொண்டு இராஜதானிகளில் பிரவேசித்து திடமாகியமடங்கள்கட்டிக்கொண்டு திரவியங்களைசம்பாதனை செய்வார்கள். மிகவும்ருசிகரமான அன்னங்களைப் புசிப்பார்கள் ஓ! ராம! ராம! கலியினாலுண்டாகிற இந்த துர்நடத்தைகளை எவன்றான் சகிப்பான் இன்னுமிந்த பாழ்கலியுகத்தில் இந்தச்சந்நியாசிகள் இல்லறத்தார்களுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்வார்கள் இதைவிட அநியாயமானது என்னவிருக்கின்றது இன்னுமிந்த எதிகள் புத்தியில்லாதவர்களாய் இவனும் வைஷ்ணவனென்று சூத்திரனுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்வார்கள் இதைப்பார்த்தால் மனதை அறுக்கிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ கிருசானுவே! நீ இந்தப்படி சொல்லாதே. இந்த சில சந்நியாசிகள் நியமங்களை அனுஷ்டானஞ் செய்யட்டும் அல்லது தியாகஞ் செய்யட்டும் பிட்சாவிதியைச் செய்யட்டும் அல்லது செய்யாமற்போகட்டும் அரியினுடைய பாதகமல கயிங்கரியத்தில் களங்கமில்லாத மனதுள்ள பக்தியுள்ளவராக விருந்தால் இவர்களுக்கு பாபத்தினுடைய சம்பந்தம் எப்படிவரும் இன்னுஞ்சேஷசயனனாகிய விஷ்ணுவினுடைய கயிங்கரியத்துக்காக சஞ்சாரஞ்செய்கிறது சந்நியாசவாசிரமத்துக்குத் தகுந்ததல்லவென்று நீ சொல்லியது செவ்வையாகிய வாலோசனையினால் சொன்னதாகவில்லை. எப்படியென்றால், சிலபேர் சந்நியாசிகள் தனக்குத்தானே ஆசையை விட்டவர்களாய் புண்டரீகாட்சனாகிய விஷ்ணுவினுடையகயிங் கரியத்துக்காகசஞ்சாரஞ்செய்வார்கள். அவர்கள் மிகவும் தன்னியர்கள்தானே இன்

 னும் போகத்துக்காகவே ஸ்திரீயை விவாகஞ்செய்கிறதும் பிரசி

த்திக்காகவே யோகாப்பியாசஞ் செய்கிறதும் தன் ஒருவனுக்கே சமையல் செய்கிறதுந் துஷ்ட பாத்திரத்தில் கொடுப்பதற்காகவே திரவியசம்பாதனை செய்கிறதும் தானம் வாங்குவதற்காகவே வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்கிறதுந்தர்க்கத்துக்காகவே சாஸ்திரத்தில் சிரமஞ்செய்கிறதும் உதரபூர்த்திக்காக அரிசுயிங்கரியஞ்செய்கிறதுமாகிய இவையெல்லாந்தூஷிக்கத்தகுந்தவைகளென்று யோக்கியா யோக்கியதை தெரிந்தவர்கள் உதகரிப்பார்களல்லவா? இன்னும் அனேகமாகிய தோஷங்களால்கூடியிருந்த புருஷனானாலும் யோக்கியமான பகவத்பக்தியைப் பொருந்தியிருப்பானானால் சத்துவகுணமுள்ள பெரியோர்களால் பூசிக்கத்தக்கவனாவான் பெரிதாகிய சர்ப்பங்களால் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டிருந்தாலும் அதிகமாய் முள்ளுகளுள்ளதாக விருந்தாலும் பரிமளிக்காநின்ற புட்பங்களுள்ள தாழைமரம் பாக்கியவான்களால் ஆதரிக்கத்தகுந்ததல்லாமற் போகுமாவென்று சொன்னான்.

சமயவிளக்கத்தைக் குறித்து

அப்புறம் கிருசானு வென்பவன் விமானத்தைக் கொஞ்சம் மேலேயுயர்த்தி நான்கு திக்குகளிலும் பார்த்துச்சொல்லுகிறான் இந்துக்களில் சிலர் முன்னோர்கள் நாள்முதற்கொண்டு பூசித்து வணங்கிவராநின்ற மகா ஸ்தலங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் விக்கிரகங்கள் மனிதர்களால் செய்யப்பட்டதென்றும் அவைகளைப் பூசித்து வணங்குவதால் யாதொரு பிரயோசனம் இல்லையென்றுஞ்சொல்லிக்கொண்டுகாலத்தை வீணாகக்கழிக்கிறார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ, சிநேகிதனாகிய கிருசானுவே! மேற்கண்ட விக்கிரகங்களைக் குறித்து மேற்படி ஸ்தானங்களில் தங்கள் நுட்பமாகிய அறிவைச் செலுத்தி முழுதிலும் பார்த்திருப்பார்களாகில் ஒருபோதும் இப்படிச் சொல்ல அவர்கள் நாவெழவே மாட்டாது. ஆகையால் அதைக் குறித்து இவ்விடத்தில் விவரிக்கில் காலமதிகரிக்கு மாகையால் சில முக்

கிய சங்கதிகளை மாத்திரஞ் சொல்லுகிறேன். என்னவெனில் முன்னோர்களில் மகாத்துமாக்களாகவிருந்தபெரியோர்கள்தாங்கள் கொண்டிராநின்ற இம்மானிடதேகத்திலிருந்தே (அகரமுதலவெழுத்தெல்லா மாதிபகவன் முதற்றேயுலகு) என்று சொல்லியிருக்கின்ற உலகுக்கு முதற்காரணனாகிய பகவானைக்கண்டு தெரிசிக்க எண்ணங்கொண்டவர்களாக விருந்த-டியால் அப்பேர்ப்பட்ட மகாத்துமாக்கள் எவ்விடத்தினின்று எவ்விதமாகப் பாவனைசெய்து தங்கள் மனதில் தியானித்து நின்றார்களோ அவ்விதமே அந்தட்சணம் பகவான் வந்து தெரிசனங்கொடுத்து அவர்கள் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றி யிருக்கின்றதால் மேற்படி மகாத்துமாக்கள் எந்த விடத்தில் எந்தச்சாயலாகக் கண்டு தெரிசித்தார்களோ அந்தச்சாயலாகத்தானே அந்தவிடத்தில் தற்செயலாயுண்டாயிராநின்ற விக்கிரகங்களுக்கு ஆலய முதலாகியதுங் கட்டி நிறைவேற்றிவைத்து தங்களுக்குப் பின்வரும் அடியார்கள்மேற்படி சொரூபங்களைக் கண்டு திரிகரண சுத்தியாக பக்தி செய்திருந்து பலானமகாத்துமாவுக்காக இவ்விதகோலத்துடன் காட்சி கொடுக்கவந்த ஓ ஜகத்பகவானே யென்று மனமுருகி ஸ்தோத்திரஞ்செய்தால் அவர்கள் மனோபீஷ்டப்படிக்கு பரப்பிரம்மமாகிய பகவான் நிறைவேற்றுவரென்று மேற்படி சிறந்த மகாத்துமாக்களால் ஆகமங்களில் சொல்லப்பட் டிருப்பதுடன் இன்னுங்கியானமுள்ள அடியார்கள் மனோபீஷ்டமும் நிறைவேறப்பட்டே வருகின்றது. ஒருவேளை சிலர் மற்றவிடத்தில் இல்லையோவெனில் (சூரியனுடைய பிம்பமானது எங்குஞ்சமமாகப்பிரகாசிப்பதாகவிருந்தாலும் பரிசுத்தமாகிய ஜலத்தில் பிரதிபலித்துப் பிரகாசிப்பதைப் போலே அசுத்தமாகிய ஜலத்தில் பரிசுத்தமாகப் பிரகாசிக்காதல்லவா) அதைப்போலே உலகத்தில் பகவான் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் மேற்கண்ட மகாத்துமாக்களுக்குக் காட்சிகொடுத்த இடங்களிலிருந்து அடியார்களுக்கு உடனே தெளிவான காட்சி கொடுத்துவருகிறார்.

உதாரணம்.

திராவிடவேதமாகிய நாலாயிரப் பிரபந்தத்துள் போய்கையாழ்வார் திருவாய்மலாந்தருளிய

வெண்பா.

தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவந் தானே
தமருகந்த தெப்போமற் றப்போர்—தமருகந்த
தெவ்வண்ணஞ் சிந்தித் திமையா திருப்பரேல்
அவ்வண்ண மாதிய ரும்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! இஃதிருக்கட்டும் இன்னென்று கேட்கிறேன் மேற்கண்டவர்கள் உலகத்துக்குக்கர்த்தா ஒருவனென்றும் ஒரு சமயத்தி லிருக்கிறவன் இன்னெரு சமயத்தில் விரும்பினுலும் அவனுக்கு மோட்சராச்சியங் கிடைக்கு மென்றுஞ் சொல்லுகிறர்களே யென்றன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! உலகத்திற்குப் பகவான் ஒருவனுகவேயிருந்தும் அவர் பல ரூபமாகவிளங்குகிறரென்று எவ்வகை மதஸ்தர்களும் ஒப்புக்கொள்ள அவரவர்கள் வேதங்களே சாட்சியாகவிருக்கின்றன. அஃதெப்படியெனில் சத்தரூபமாகியுஞ் ஜோதிரூபமாகியுஞ் சொரூப ரூபமாகியும் இவ்வித பலவித ரூபமாகக் காட்சி கொடுத்திருப்பதற்காகச் சொல்லி யிருப்பதனுல் அவர் தன்னிஷ்டப்படி உருவத்தைக்காட்டி உண்மையாகிய அடியார்களே இரட்சிக்க அவர்சுதந்தரஸ்தராகவிருக்கிறர் என்பதைக்குறித்து யான் அதிகமாகவிவரித்து சொல்லவேண்டிய தில்லையென்றே நம்புகிறேன். ஆகையால் அவருடைய இஷ்டப்படியே பல சமயங்களும் உண்டாக்கி அவ்வச்சமயங்கள் உலகின்கண் நிலைபெற்றிருக்கும்படி தன்பெருங்கருணையால் இந்துசமயத்தில் வேதவியாசரென்றும், துருக்கசமயத்தில் மகம்மதுவென்றும், ஈரோப்பிய சமயத்தில் கிறிஸ்துவென்றும் மகாத்துமாக்களே உற்பத்திசெய்து மேற்படி சமயங்களுக்குத் தகுந்த நிச்சட்டங்களை அவர்களால் திருந்தச்செய்து

அந்தப்படியே கிரமமாகவும் உண்மையாகவும் நடந்துகொள்ளும் அவ்வவ்வடியார்களுக்கு மோட்சத்தைக் கொடுக்கவும் அப்படியே நடவாது தங்கள் மனதின்படி விபரீத வியாக்கியானஞ்செய்துகொண்டு நடப்பவர்களுக்கு நரகத்தைக்கொடுக்கவும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் அப்பகவான் எண்ணத்துக்கு மாறுபட்டு ஒரு சமயத்திலிருக்கின்றவன் இன்னொரு சமயத்தை விரும்பலாமென்று சொல்பவரை யோசிக்கில்பெரிய குற்றவாளிகளாகிமோட்ச இராச்சியத்தை இழந்துபோவார்கள். அஃதெப்படி யெனில் புருடர் ஸ்திரீகள் எல்லாரும் பகவானாலேயே சிருஷ்டிக்கப் பட்டவர்களாகவிருந்தாலும் ஒரு ஸ்திரீ தனக்கு நியமித்த புருடனையேபூசித்து கற்பழியாமல் நடக்கவேண்டுமேயன்றி அயல்வீட்டுப் புருடனை இச்சித்து அவனைச்சேரலாமா? அப்படிச் சேர்ந்தால் அவளுக்கு மோட்ச இராச்சியங் கிடைக்குமா? ஒருபோதுங் கிடைக்காதல்லவா ஒருவேளை கிடைக்குமென்று எந்தப் புத்திமானாவது சொல்லத்துணிவானாகில் அதை எவ்வகை சமயத்தி லிரா நின்ற விவேகசாலிகளும் ஒப்புக்கொள்ளவே மாட்டார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! இஃதிருக்கட்டும் இன்னொன்றுகேட்கிறேன். என்னவெனில் மேற்கண்டவர்கள் இந்துசமயத்தில் கர்த்தர் இப்படியிருக்கிறாரென்றும் நடந்துகொள்ளவேண்டியது இன்னவிதமென்றும் இதரசமயங்களில் சொல்லியிருப்பதைப்போலே இல்லையென்றுஞ் சொல்லிப்பொழுது போக்குகிறார்களே யென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ அன்புள்ள கிருசானுவே! இவர்கள் இந்துசமயத்திலிருக்கின்ற ஆகம நூல்களில் எந்த நூல்களை ஆசாரியர்மூலமாக சாங்கோபாங்கமாகப்பார்த்து அவைகளில் என்னென்ன காரியங்களைச் சொல்லப்படாமலிருக்கின்றன யாவுஞ்சொல்லியிருந்தும் இவர்களுடையஅறியாமையாலும் சோம்பலினாலும் தங்கள் சமய சொரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்ள முன்னோர்கள் நூலில் தங்கள்புத்தியைச்செலுத்தி அதனுண்மையை உணர்ந்துகொள்ளாம லிருக்குங் காலத்திற்றானே (சில அறியாமையையுடைய தாய் தந்தைசுற்றத்தாரவர்கள் அந்

சியபாஷைகளினிடத்து) இவர்கள் புத்தியைச்செலுத்த நீண்ட காலங்களைக் கொடுத்து விடுகிறபடியால் இவர்கள் மேற்படியார் மனதின்படி அப்பாஷைகளில் கொஞ்சங் கற்றுக் கொண்டு அச் சமயத்தின் ஸ்வரூபமும் இப்பேர்ப்பட்டதென் றுணராமலே (சொன்னதைச் சொல்லுங்கிளிப்பிள்ளையைப்போல் சிலருடைய போதனைக்குட்பட்டு அவர்கள் சொன்ன சொல்லைக்கற்றுக்கொண்டு அவைகளிலேதோ பிரயோசனமிருக்கின்றதென்றெண்ணியே) "தந்தைதாய்ப்பேண். அன்னையும் பிதாவுமுன்னறிதெய்வம். தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கலுனென்றாங் கைம்புலத்தாறோம்பறலை. என முன்னோர்கள் திருவாய் மலர்ந்திருக்கின்ற நீதிகளுக்கு மாறுபட்டு தாய்தந்தை சுற்றத்தார் குரு தெய்வம் இவர்களுக்குத் துரோகிகளாகிப்பதிதராய்ப்போகின்றார்கள். இவர்கள் தங்கள் சமயத்திலிருக்கும் முக்கியமாகிய நூல்கள் எல்லாவற்றையும் பார்க்காமற்போனாலும் தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறளொன்றில் அதிகாரங்களில் ஒவ்வொருபாடலை ஆசாரியர் மூலமாக நுட்பமாகப்பார்வையிட்டு அதன் உண்மையை உண்டிருப்பார்களானால் மேற்கண்ட ஸ்திதியில் ஒருபோதும் உட்படமாட்டார்களென்றே நம்பவேண்டியிருக்கின்றது அஃதெப்படி யென்றால் தன்வீட்டில் முக்கனிப்பதார்த்தங்களுடனே திவ்வியபோஜனத்தை வயிறுநிறைய உண்டு களித்திராநின்ற ஒருவனுக்கு அந்நியவீட்டாளொருவன் மேற்கண்டவைகளுக்கு சிலமாறுபட்டிருப்பதைக் கொடுத்து பலவித உபசரணை செய்து உண்ணென்றாலும் ஒருபோதும் உண்ணமாட்டானல்லவா? ஒருவேளை தாட்சண்யத்துக்கு உண்ணநினைத்தாலும் அவன் வயிறு கொள்ளாமல் வெளியில் தள்ளிவிடுமல்லவா? மேற்கண்டதிவ்வியபோஜனத்தை உண்டிராமல் பசியோடிருப்பவன் கண்டதை உண்பானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லாததுபோலாம். ஆகையால் (கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்கவதற்குத்தக) இதன்பொருள்-ஒருவன்கற்கப் படும் நூல்களைப்பழுதறக்கற்கக்கடவன், அப்படிக்கற்றபின்னே அக்கல்விக்குத்தகுதியாக அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலேநிற்கக்கடவன். கற்பவையென்றதனால் அறம் பொருள் இன்

பம்வீடு என்கிற உறுதிப் பொருளை உணர்த்துகிற நூல்களை ன்பது ஆம். கசடறக் கற்றலாவது விபரீத சந்தேகங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருள்களை நல்லோர் பலருடனேயும் பலதரமும் பழகுதல் ஆம். நிற்றலாவது இல்வாழ்க்கையிலே கருமங்களைச்செய்து யோக்கியருக்குக்கொடுத்து தான் அனுபவித்தலிலும் துறவிலே தவத்தால் மெய்யுணர்ந்து அவா அறுத்தலிலுந் தவருமை ஆம். என்று திருவள்ளுவர் முதலிய பெரியோர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கின்றார்களென்று இன்னுஞ்சொல்லுகிருன். ஓ சிநேகிதனே! உன்னுல் சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு விடைசொல்லியதெல்லாம் பகவான் இஷ்டப்படி உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற பல சமயங்களில் ஒன்று உயர்ந்ததென்றும் ஒன்று தாழ்ந்ததென்றுஞ் சொல்லவந்தவனேயல்ல அப்படிச் சொல்ல நினைப்பவர்களும் பகவானுக்குமுன் பாதகர்களாவார்களென்றே புத்திமான்கள் நினையாதிரார்களல்லாவா? ஆனதால் நான்முக்கியமாகசொல்வதென்னெனில் அந்தந்தசமயங்களில் பகவானுடைய பெருங்கருணையால் அவதாரஞ்செய்திருந்தமகாத்துமாக்கள் திருவாய்மலர்ந்திருக்கின்ற கற்பனைகளைப் பார்க்கும்போது மெத்தவும் அருமையான உயர்ந்த புத்தியைத்தருவதாகவேயிருக்கின்றன. அந்தப்படியே அக்கருத்தின் உண்மையையுணர்ந்து அவ்வச்சமயங்களிலிராநின்றவர்கள் கிரமமாக நடந்துகொள்வார்களேயானுல் அப்பேர்ப்பட்ட புத்திமான்கள் இகபரபிரயோஜனங்களை அடையாதிரார்களென்பதை எவ்வகைசமயத்திலிராநின்ற இல்லற விவேகிகளும் துறவறப் பெரியோர்களும் அங்கீகரிப்பார்களென்று சொன்னுன். ஆ-ஐ.

அத்துவைதிகளைக் குறித்து

அப்புறம் விமானத்தை இன்னொரிடத்துக்குநடத்தி நான்கு திக்குகளையும் பார்த்து விஸ்வாவசுவென்பவன் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு சொல்லுகிருன். என்னவெனில் கிரியைகளால் பலமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டவேதங்களுள்ளவர்களும் அனேகமாகிய

வேதார்த்தங்களை உபதேசஞ்செய்பவர்களும் பாண்டியதேசத்தி லுஞ் சோழதேசத்திலும் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களு மாகிய பண்டிதர்களுக்கு நமஸ்கார மென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! பூதேவர்களாகவிருந்தாலும் இவர்களை நமஸ்காரஞ் செய்வதற்கு எனக்கு அபேட்சையில்லை. இவர்களுக்குள் மித்தியாவாதிகளே பகுஜனங்களிருக்கிறார்கள், இவர்கள் பிரமாணமாகிய விஷயங்க ளைத் தூரமாகச்செய்து அப்பிரமாண விஷயங்களை அங்கீகரிப் பார்கள். எப்படியென்றால் பிரத்தியட்சவிஷயமாகிய சகலமான பிரபஞ்சத்தையும் இந்த மாயாவாதிகள் பொய்யென்று சொல்லு வார்கள், சகலமாகிய பிரமாணங்களுடைய மார்க்கத்தை அதிக் கிரமித்திருக்கிறதும் விகாரங்களில்லாததுமாகிய பரப்பிரமத்தை ஆசிரயிப்பார்கள். இந்த மூர்க்கஜனங்கள் பரப்பிரமத்துக்குந்து ரோகஞ்செய்வார்கள், எப்படியென்றால் எந்தப்பரப்பிரம்மமென் கிறது சகலத்தையுந் தெரிந்ததென்றுந் தோஷங்களில்லாததெ ன்றுஞ் சமுசாரதுக்கங்களை அரிக்கிறதென்றும் * உபநிஷதங்க ளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அப்பேர்ப்பட்ட பரப்பிரம்மத் தை இந்த மூடர்கள் சமுசாரதாபங்களை அனுபவிக்கிறதென்று சொல்லுவார்கள். இவர்கள் பரப்பிரம்மத்துக்குத் துரோகஞ்செ ய்கிறது மாத்திரமேயல்லாமல் அந்தப்பரப்பிரமத்தின் விஷயத் தில் பிரமாணமாயிருக்கிற வேதங்களுக்குந் துரோகஞ்செய்வார் கள். எப்படியென்றால் வேதத்தில் கர்மகாண்டம் பொய்விஷயங் களைச் சொல்லப்படுகிறதென்று இந்தபுத்தியீனர்கள் சொல்லுகி றபடியினாலே கர்மகாண்டம் பிரமாணமல்லவென்று சித்தஞ்செ ய்து பிரமகாண்டத்தில் குருவசனங்களால் பிரம்மமென்கிற சப் தமாத்திரஞ் சத்தியமென்று மீத்திவைத்தார்கள். இவர்களுடை யமதத்தில் மோட்சமுண்டாகிறதென்பது பொய்விஷயமானது பரப்பிரமமும் வாச்சியத்துவம் என்கிற குணத்துக்கு ஆசிரயமா கிறதில்லை. ஆனபடியால் பதப்பிரகிருதியும் பரப்பிரம்மத்தைச்

---

* உபநிஷதங்கள்-என்பது வேதத்தினுடைய பிரமகாண்ட த்தின் பெயராம்.

சொல்லுகிறதில்லை. ஆகையால் இந்த அத்துவைதிகள் உபநிஷதங்கள் பிரமாணமென்றுதான் எப்படிநினைப்பார்கள். இதல்லாமல் * சரீரகசாஸ்திரத்துக்குதுரோகஞ்செய்வார்கள் எப்படியென்றால் வியாசமுனிவரால் பிரம்மக்கியானத்துக்காக நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்ட சாஸ்திரத்தை இந்த அத்துவைதவாதிகள் சமன்வயமான அர்த்தமில்லாமற் செய்தார்கள். இன்னும் விரோதமான புத்தியுள்ள இவர்கள் ஈஸ்வரன் எந்தெந்தசுவபாவங்களுள்ளவனோ அதற்கு விரோதமாகவே சொல்லுவார்கள். எப்படியென்றால் சர்வக்ஞனவனை அக்ஞனென்றும் (என்றால் ஞானத்துக்கு ஆதாரமானவனல்லவென்றுஞ்)சர்வபதங்களுக்கும் அர்த்தமானவனை எந்த பதங்களாலுஞ் சொல்லத்தகுந்தவ னல்லவென்றுஞ் சகலமாகிய சத்குணங்களுக்கும் ஆதாரமாகவிருக்கிறவனை நிர்க்குணனென்றுஞ்சகலமான வேதங்களாலுந் தெரியத்தகுந்தவனை எதினாலேயுந் தெரியத்தகுந்தவ னல்ல வென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இன்னும் அனேகமாகிய பாசகூட்டங்களால் உண்டாகிற அதிக வியசனங்களாலே பீடிக்கப்பட்டவனும் அதிசுவல்பமான புத்தியுள்ளவனுமாகிய ஜீவனுக்கு பரமேஸ்வரனுடனே அபேதத்தைச் சொல்லி சந்தோஷசமுத்திரத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற இவர்களுக்கு (மசகத்துக்கும் மகாகஜத்துக்கும் பேதமில்லையென்று)சொல்லத்தகுந்ததாகவிருக்கும் இன்னும் இவர்களுக்குத் திருசியமாகிய பிரபஞ்சமும் பொய் என்கிற எந்தப்புத்தியுண்டோ அது ஆதாரமாகிய பரப்பிரம்மவிஷயத்திலும் ஏன் இல்லாமற்போய் விட்டதோ வென்கிற சிந்தை யோக்கியராகிய பண்டிதர்களுக்குண்டாகிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ சிநேகிதனாகிய கிருசானுவே! பூதேவர்களாகிய பிராமணர்களுடைய தூஷணங்களில் சம்பிரமப்படாதே. ஏனெனில் இந்தப்பிராமணர்கள் தங்களுடைய குலத்தில் பாரம்பரியமாக மார்க்கத்தைவிடக் கூடாதெ

---

* சரீரகசாஸ்திரம்-என்பது வியாசர்முதலான பெரியோர்களால் செய்யப்பட்ட வேதாந்த சாஸ்திரங்களாம்

ன்று அத்துவைதத்தையே அனுசரித்துப்பிரபஞ்சம் பொய்யென்றுசொல்லட்டும் வேதங்களைப் பூரணமாக அத்தியயனஞ் செய்வதற்கும் ஆஸ்திகராய் கர்மங்களைச் செய்வதற்கும் இவர்கள் மிகவுஞ் சமர்த்துள்ளவர்கள். இதராளில் இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் யார்தாளிருக்கிறார்கள்? இன்னும் வேதங்களை அத்தியயனஞ் செய்பவர்களும் பிரதிதினமும் எந்த சாஸ்திரத்தையும் பாடஞ் செய்பவர்களும் யாகங்களைச் செய்பவர்களும் எந்த மந்திரங்களையாவது ஜபஞ்செய்பவர்களுஞ் சிரார்த்தமுதலாகிய கர்மங்களைச் செய்பவர்களுமாகிய இந்த ஸ்மார்த்தர்கள் எவைகளையும் அனுஷ்டானஞ்செய்கிறபடியினால் வேதத்தை அப்பிரமாணமாக நினைக்கிறதில்லை யென்றான்.

சைவப்பிராமணர்களைக் குறித்து

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் அத்தேசத்தையெல்லாம் பார்த்து இந்தத்தேசங்கள் சமான மில்லாததாக விருந்தாலுஞ் சைவர்கள் விசேஷமாக விருக்கிறபடியால் சிறப்புசெய்யத்தகுந்ததாகவில்லை. ஏனெனில் இந்தச் சைவர்கள் தத்துவமாகிய புருஷார்த்தங்களைக் கிரமமில்லாமல் விரோதமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களாய் வித்துவான்களையும் மயங்கும்படிச் செய்வார்கள். எப்படியெனில் மன்மதனுக்குத் தகப்பனானவனும் * ஆதங்கமில்லாதவனும் நற்குணங்களுக்கு நிதியாக விருக்கிறவனுமாகியபரமபுருஷனிடத்தில் இலட்சுமிதேவியைப்போலேஎப்போதுஞ் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற வேதத்தை இந்தச் சைவர்கள் () சூலத்தோடு கூடியிருக்கிறவனும் மன்மதனைத் தகித்தவனுமாகிய பசுபதியிடத்தில் தரித்திரம்பிடித்தவனைப்போலே சம்பந்தப்பட்டதென்று சொல்லுவார்கள் இன்னுஞ்சூரியனால் ஆரோக்கியத்தையபேட்சிக்கவேணும் அக்கினியினால் சம்பத்தை யபேட்சி

---

* ஆதங்கமென்பது-ரோகத்துக்கும் பயத்துக்குமாகும்

() சூலத்தோடு-என்பது சூலநோய்க்கும், சூலாயுதத்துக்குமாம்.

க்கவேணும் ஈசானனால் ஞானத்தை இச்சிக்கவேணும் விஷ்ணுவினால் சாஸ்விதமாகிய மோட்சத்தை இச்சிக்க வேணுமென்று இவைமுதலாகிய சத்தியவாதிமுதலிய முனிவர்களுடைய வசனங்களை இந்தச்சைவர்கள்தெரிந்திருந்தும் பவமென்கிற சமுசாரத்தினுடைய நாசத்துக்காகபவனென்கிறபேருள்ள சிவனையேதியானஞ்செய்வார்கள். இன்னுந் தமோ குணத்துக்குத் தூரமாக விருக்கிற ஞானிகளால் நிறைந்திருக்கப்பட்டதும் நிர்மலமாகிய பரமானந்தசுரூபமானதுஞ் சாஸ்விதமா யிருக்கிறதுமாகிய விஷ்ணுவினுடைய பரமபதத்தை இந்தச்சைவர்கள் அபேட்சிக்காமல் எப்போதும் வேதாளபூதங்களுடனே கூடியிருக்கிறதும் பயங்கரமானதும் நசிக்கிறதுமாகிய சிவலோகத்தை அடைவதற்குப் பிரயத்தினப்படுவார்க ளென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ சிநேகிதனாகிய கிருசானுவே! குணங்களைக் கிரகிப்பதில் சந்தோஷ முள்ளவனாயிரு எப்படியென்றால் இந்தச்சை வர்கள் பரிசுத்தியுள்ளவர்களாய் நித்தியகர்மங்களைச் செய்வார்கள். வேதங்களையுஞ் சாஸ்திரங்களையும் அத்தியயனஞ்செய்வார்கள் யாகங்களைச்செய்வார்கள். பக்தியினால திதிகளைம் பூசிப்பார்கள், திரிநேத்திரனாகிய சிவனை எப்போதும் பக்தியினால் அர்ச்சனை செய்வார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட தர்மங்களுள்ள சைவர்களுடைய சில தோஷங்களை என் சகிக்கக்கூடாது? இன்னுமிந்த ஜன்மத்தில் மன்மதனை அரித்த சிவனுடைய பூசைசெய்தால் இன்னொருஜன்மத்துக்கு அரிபக்தி வரும் அந்த அரிபக்தி பாபகூட்டங்களைச் சாந்தி செய்கிற மோட்சத்தைக்கொடுக்கின்றது. ஆகையால் சிவபூசைசெய்பவர்களுக்கு எப்படித்தான் பலனில்லாமற்போகும்? ஆனால் எந்தசிவபக்தி விஷ்ணுவினிடத்தில் சுவல்பத்துவேஷத்தையுஞ் சகிக்காமலிருக்கிறதோ அதுசுபபலத்தைக்கொடுக்கும். எந்தபாரியை ஜாரர்புருஷர்களால் தொடப்படாமலிருப்பாளோ அவள்தான் தர்மநியமங்களுக்கு யோக்கியமானவளாவாள். இன்னும் புருஷர்களுக்கு சேஷசயனனான விஷ்ணுவினிடத்தில் துவேஷமென்பது பாபங்களுக்கெல்லாம் இராஜனாகவிருக்கும். எப்படியென்றால் விஷ்ணுவி

னிடத்தில் துவேஷமென்பது நாஸ்திகத்தன்மையை யுண்டாக்குகின்றது. நரகத்தைக் கொடுக்கின்றது. புத்திப்பிரகாசத்தையுஞ்சம்பத்தையும் ஆயுசையும் நாசஞ்செய்கின்றது, சகல பாபங்களையும் விருத்தி செய்கின்றது, ஆகையால் விஷபானத்துக்குச் சமானமாகவிருக்குமென்று சொன்னேன்.

பண்டாரங்களைக் குறித்து

அப்புறம் கிருசானு வென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! நீ சொல்லியது எதார்த்தந்தான். ஆனாலும் இந்தப்பிராந்தியங்களில் வேதசம்பந்தமல்லாத நியமங்களிலேயே பிரயாசைப்படுபவர்களுமாகிய இந்தப்பாஷண்டிகளுடைய வேஷமே மிகவும் பயங்கரமாகவிருக்கின்றது. எப்படியென்றால் அயோக்கியமான மார்க்கத்தை ஆசிரயித்தவர்களும் பஸ்மத்தால் வாடிப்போகிற நெற்றியுள்ளவர்களுஞ் ஜடைகள் தரித்தவர்களும் ஸ்புடமாகிய வார்த்தைகளில்லாதவர்களும் மசான அக்கினிக்குச் சமானமாகிய நேத்திரங்களால் தகிக்கிறவர்களுமாகிய இந்தப் பாஷண்டிகள் பிசாசங்களைப் போலே திக்குதிக்குகளிலுந் திரிந்துகொண் டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இவர்களுடைய ரீதி யோக்கியமானதல்ல. எப்படியெனில் இவர்கள் சிவனைப் பட்சபாத மாத்திரஞ் செய்துகொண்டு சித்தியில்லாதவர்களும் மானமில்லாதவர்களுமாகி லிங்கதரிசன மாத்திரத்தினாலே தனத்தையுஞ் ஜயத்தையும் சித்தியும் அடையவேணுமென்று இச்சிப்பார்கள். இன்னும் இவர்களுக்குள் சிலபேர் தீர்க்கமாயும் வக்கிரமாயுமிருக்கிற நகங்களுள்ளவர்களுங் கார்த்தபத்தைப்போலிருக்கிறவர்களுங் கரங்களை மேலெடுத்துக்கொண் டிருக்கிறவர்களுந் தேகம் பரிசுத்தி செய்து சொன்னுவதற்குஞ் சமர்த்தில்லாதவர்களுமாய் சுவல்பபுத்தியுள்ள ஜனங்களுடைய மனதுகளை மயங்கச் செய்கிறார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ சினேகிதனே! குணங்களைக் கிரகிக்கிறவர்களால் இவர்களுந் தூஷிக்கத்தகுந்தவ

ரல்ல. எப்படியென்றால் சீதோஷ்ணங்களுடைய துன்பங்களைச் சகிக்கிறவர்களும் ஜிதேந்திரியர்களுங் கஷ்டமாகிய உபவாசங்களால் வற்றிப்போன தேகங்களுள்ளவர்களும் புண்ணிய ஸ்தலங்களின் யாத்திரைகளால் பாபங்களை நீக்கினவர்களுமாகிய இந்தஜடாதாரிகளுக்குள்ளே சிலபேர் மிகவும் யோக்கியர்களாகவிருக்கிறார்களென்றான்.

ஜோசியர்களைக் குறித்து

அப்புறம் இன்னோரிடத்தை விஸ்வாவசுவென்பவன் பார்த்து ஓ கிருசானுவே! உதயகாலத்திலெழுந்து புஸ்தகங்கள் தரித்தவர்களாய் அங்கிங்குஞ் சஞ்சாரஞ் செய்கிற இவர்களாரென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் பரிகாசத்துடனே சொல்லுகிறான். ஓ விஸ்வாவசுவே! மோசக்காரராகிய இந்தஜோசியர்கள் அநேகமாகிய சாமான்னியவசனங்கள் விசேஷ வசனங்களென்கிற அலைகளால் நிறைந்திருக்கிற ஜோதிஷசாஸ்திரமென்கிற மகாசமுத்திரத்தில் சில பிந்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டு கிருதார்த்தானவர்போலே தனமுள்ளவர்களுடைய வீடுவீடுகளிலும் பிரவேசித்து தீர்க்காயுசு புத்திரசம்பத்து முதலானவைகளைச் சொல்லி அடிக்கடி அவர்களை மயங்கச் செய்வார்கள். இன்னுமிந்த ஜோசியர்கள் கிரமமாகவாவது அக்கிரமமாகவாவது ஜனங்களுக்கு ஜன்மபத்திரிகைகளை எழுதிக்கொடுக்கிறார்கள். அது ஒருவேளை பலித்தாலப்போது தன்னுடைய சாமர்த்தியத்தைக் காண்பிக்கிறார்கள் ஒருவேளை பலிக்காமற் போனால் ஜனனகாலத்தில் இலக்னம் பார்த்தவனை மூடனென்று சொல்லுவார்கள். இந்தப்படிக்கு மோசத்தினாலேயே தனத்தை அபகரிப்பார்கள். இன்னும் ஒருபுருஷனுக்கு விதிவசத்தினாலே சந்தோஷமாவது வியசனமாவது சம்பவித்தால் நான் இதைமுன்னமே சொல்லி யிருந்தேனென்று பொய் சொல்லுகிறார்கள். இஷ்டார்த்தமாகவேணுமென்றுந் துன்பங்கள் பரிகாரமாக வேணுமென்

றும் அபேட்சையுள்ள ஜனங்களை மேஷ முதலாகிய இராசிகளை எண்ணுவதினுலேயே மயங்கச்செய்வார்கள், இன்னும் ஒருவேளை எதார்த்தமாகச் சொல்லுகிற ஜோசியனிருந்தாலும் அவனுடைய வசனங்களைக் கேட்கிறது வியர்த்தமானதுதான். எனெனில் தேகத்தை எடுத்தவர்கள் கர்மங்கள் பக்குவமாகிற காலங்களில் சுகமாவது துக்கமாவது அந்தந்த பலங்களைத் தப்பாமல் அனுபவிப்பார்கள். அதைஜோசியனுனவன் முதலிற்றுனே சொல்லியிருந்தாலும் அதனுலென்ன பிரயோசனம் உண்டாகுமென்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! இகபரங்களுக்குச் சாதகமாகிய கர்மங்கள்செய்வதற்கு உபயோகப்படுகிற ஜோசியர்கள் நிந்திக்கத்தகுந்தவர்களல்ல. எப்படியென்றுல் எந்த தேசத்தில் ஜோசியஷந் தெரிந்தவர்களில்லையோ அந்த தேசத்தில் நட்சத்திரங்களும் நவக்கிரகங்களுடைய சஞ்சாரங்களுந் திதி முதலானவைகளுந் தெரியாமற் போகிறபடியினுல் தேவதாகாரியங்கள் பிதுர்காரியங்கள் முதலானவைகளெல்லாஞ் சித்திக்காமற் போகும் இன்னுஞ் ஜோசியருடைய வசனங்களைக் கேட்கிறது வியர்த்தமென்று நீ சொல்லியதை பண்டிதர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். எனெனில் சூரியகிரணமாவது சந்திரகிரகணமாவது முதலேநிர்ணயஞ்செய்கிறபடியால் பாபங்களையெல்லாம் பரிகாரஞ்செய்கிற தீர்த்தயாத்திராதிகள் ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கும். சந்தோஷமான காரியங்கள் முதலே நிச்சயஞ்செய்து சொன்னுல் ஜபமுதலாகிய சாந்திகளால் அதைப்பரிகாரஞ்செய்துகொள்ளுவதற்காகும். இன்னும் ஜோசியர்களுடைய வசனங்களில் நம்பிக்கைவைக்காமலிருக்கிறதுந் தகுந்ததல்ல. எனெனில் சந்திரனுடைய விருத்திக்ஷயங்களுஞ் சூரிய சந்திர கிரகணங்களுஞ் சுக்கிரன் முதலான கிரகங்களுடைய உதயாஸ்தமயங்களுஞ் ஜோசியர் நிர்ணயஞ்செய்தபடிக்குச் சகல ஜனங்களுக்கும் பிரத்தியட்சமாகவிருக்கின்றது ஆகையால் இந்தஜோசியர்களால் சொல்லப்படுகிற சகல வசனங்களிலும் பிரமாணத்தன்மையென்பது (பானைசாதத்துக்கு ஒருசாதம்

பிடித்துப் பக்குவந்தெரிந்துகொள்வதைப்போலே) ஸ்திரப்பட்டிருக்கும். இன்னுஞ் ஜோசியனில்லாத கிராமத்தையும் வித்துவானில்லாத இராஜசபையையும் வேதம்வாசிக்காத வாயையும் அரசனில்லாத தேசத்தையும் துராசாரமுள்ள பாரியையும் அரிகதையில்லாத காவியத்தையும் போதனுசக்தியில்லாத குருவையும் புத்திமான்கள் தியாகஞ்செய்யவேணுமென்ருன்.

வைத்தியர்களைக் குறித்து

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! மேற்சொல்லிய திருக்சட்டுமென்று இன்னேரிடத்தைப்பார்த்து பரிகாசத்துடனே சொல்லுகிருன். என்னவெனில் பொய்யான மூலிகைகளாலும் பொய்யானகியாழங்களாலுஞ் சகிக்கக்கூடாத லேகியங்களாலும் எதார்த்தமல்லாத தைலங்களாலும் இந்தவைத்தியர்களென்பவர்கள் ரோகமுள்ள ஜனங்களைவஞ்சனைசெய்து தங்களுடைய உதரபாண்டங்களை நிரப்பிக்கொள்ளுகிருர்கள். இன்னும் இவர்களுக்கு நாடிக்கியானமுமில்லை வைத்தியசாஸ்திரத்தில் செவ்வையாய் பரிசயமுமில்லை, ரோகங்களுடைய தத்துவநிச்சயமுமில்லை, வஸ்துக்களுடைய குணங்களைத் தெரிகிற சக்தியுமில்லை, ஆனலும் இவர்கள் வைத்தியரென்று பாமரஜனங்களை சபலமுண்டாகச் செய்பவர்களாய் (எமதூதர்கள் பிராணன்களைக் கொண்டுபோவதுபோலே) ரோகமுள்ள ஜனங்களுடைய தனங்களையுங் கொண்டுபோகிருர்கள், இன்னுங் கியாழங்களாலும் உபவாசங்களாலுஞ் செய்யப்படுகிற லகுத்தன்மையை இந்த வைத்தியர்கள் தன் ஔஷதத்தாலே உண்டானதென்று மோசஞ்செய்து தனங்களை அபகரிப்பார்களென்ருன்

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! உலகத்துக் குபகாரிகளாகிய வைத்தியர்களிடத்தில் இந்தப்படி தூஷணங்களைச் சொல்லாதே சிரசு சகிக்கக்கூடாத வேதனையினுல் வியாபிக்கப்பட்டதாயும் பேச்சுகளுள்ளடங்கியதாயுந் தேகஞ் சுவராக்கினியினுல் காய்ந்துகொண்டிருக்கிறதாயும் இந்தி

ரியங்கள் வாடியதாயுந் துக்கமுள்ள பந்துஜனங்களெல்லாம் பிரலாபஞ்செய்கிறதாயுமிருக்கிற சமயத்தில் ரோகங்களைச் சாந்தி செய்கிற சாமர்த்தியமுள்ள வைத்தியனைவிட எவன்றான் மறுபடியுந் தைரியத்தைச் சொல்லுவதற்குச் சமர்த்தனாவான்? இன்னுமிவர்கள் வைத்தியசாஸ்திரத்தைத் தெரியாதவர்களாகவே யிருந்தாலும் மகாரோகங்கள் பிராப்தமான சமயங்களில் யார் வைத்தியரென்று பிரசித்திபொருந்தியிருக்கிறார்களோ அவர்களையே விவேக முள்ளவர்களும் அழைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகையால் வைத்தியரைத் தூஷிக்கக்கூடாது, இன்னும் உபகாரஞ்செய்த வைத்தியர்களிடத்தில் விவேகமில்லாத ஜனங்கள் அபசாரஞ் செய்வார்கள். இந்தவிஷயத்தில் வித்துவான்கள் இப்படி உதகரிப்பார்கள் எப்படியென்றால் யாகத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டவன் ருத்விக்கானவனையும் நதியைத் தாண்டினவன் படகுக்காரனையும் ஜயத்தைப் பொருந்திய அரசன் யுத்தத்தில் மிகவுஞ் சிரமப்பட்ட படனையுந் தன்னிருப்பிடஞ் சேர்ந்தவன் சுமந்துவந்தவனையும் எவ்வனத்தைப் பிரித்துப்போட்ட ஜாரபுருஷன் கிழவியாகிய வேசியாஸ்திரீயையும் ரோகங்களைப் பரிகாரஞ்செய்துகொண்ட புருஷன் வைத்தியனையும் (அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியதைக் கேட்ட சமயத்தில்) துவேஷஞ் செய்வார்களென்பதாமென்று சொன்னான்.

கவீஸ்வரரைக் குறித்து

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் விமானத்தைக் கொஞ்சம் நடத்தி எதிரில் பார்த்துச் சிநேகிதனாகிய விஸ்வாவசுவே! இந்தவிடத்தில் சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமாகிய இந்தக் கவீஸ்வரர்களுடைய நடத்தைகளைப்பார். என்னவெனில் இந்தக்கவீஸ்வரர்களுக்கு இலட்சுமிபதியாகிய விஷ்ணுவை ஸ்துதிசெய்வதற்கு யோக்கியமான கவித்துவமுள்ள வாக்குகளை வீணாக நீசராகிய துஷ்ட அரசர்களுக்கு ஆதீனமாகச்செய்வார்கள். புத்திமான்கள் சுவாமியினுடைய அபிஷேகத்துக்கு யோக்கியமான

துந் தூரத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதுமாகிய திவ்விய கங்காஜலத்தைக் கீரைப்பாத்திகளை நனைப்பதற்கு விநியோகஞ்செய்வார்களா? இன்னும் நீதியில்லாத அரசன் சுவாமியினுடைய மகுடத்துக்கு யோக்கியமாகிய திவ்விய இரத்தினங்களால் வீட்டிலிருக்கிற நாயினுடைய தேகத்துக்கு அலங்காரஞ் செய்வதைப்போலே இந்தக் கவீஸ்வரர்கள் (ஸ்துதி செய்பவர்களுடைய சமுசாரபாசங்களை நிவிர்த்திசெய்கிற அரியிருக்கும்போது) நிந்திக்கத்தகுந்த ஸ்திரீ சரித்திரங்களுடைய வர்ணனையைச் செய்வார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ கிருசானுவே! அகவிருளுக்குச்சூரியனைப் போலிருக்கிற கவீஸ்வரர்களை நீ ஆட்சேபஞ் செய்யக்கூடாது. ஏனெனில் உலகத்தில் கவீஸ்வரர்களுடைய அனேக வாக்குகள் பிரயோசன மில்லாமற் போனாலுங் கேட்பவர்களுக்குச் சகல இஷ்டார்த்தங்களையுங் கொடுக்கிறமநோஹரனாகிய விஷ்ணுவினுடையகதைக ளிருக்கவேயிருக்கின்றது. மகாதாதாவினுடைய திரவியமுந் துஷ்டர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது பிரயோசன மில்லாமற் போனாலுஞ் சத்பாத்திரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட தனங்களால் மிகவுந் தன்னியத்தன்மை கிடைக்குமல்லவா? இன்னும் பகவானுடைய கதைகளை இணைப்பதனால் சுபகரமாகிய காவியத்தை கவீஸ்வர்கள் நிர்மாணஞ்செய்கிறபோது அந்தக்காவியத்துக்கு அங்கமாக சிங்காரரசமுதலாகிய நவரசங்களைச் சொன்னால் அதனால் என்ன தோஷந்தான் வரப்போகின்றது. வியாசர் வால்மீகி முதலானவர்களுடைய நிபந்தங்களில் சொல்லப்பட்ட மார்க்கத்தையே இந்தக் கவீஸ்வரர்களும் ஆசிரயித்திருக்கிறார்கள் என்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே! முக்கியமாகநரஸ்துதிசெய்கிறஇந்தக்கவீஸ்வரர்கள்வித்துவான்களால் சிறப்பு செய்யத்தகுந்தவரல்லவென்று சாஸ்திரமார்க்கங்களில் பிரவேசித்தவர்கள் இவர்களை நிந்திப்பார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ கிருசானுவே!
21 தனத்தில் சபலமுள்ள சகல ஜனங்களுக்குஞ் சாதாரணமாகவிரு

க்கிற இந்த தூஷணத்தை அவிவேகிகளானவர்கள் கவீஸ்வரர்களிடத்திலேயே சொல்லுவார்கள். ஆனால் கவீஸ்வரர்கள் மிகவும் ரமணீயமாகிய பாட்டுகளால் அரசர்களைத் துதி செய்வார்கள். இதர ஜனங்கள் சமத்கார மில்லாததுஞ் சாரமில்லாததுமாகிய பேச்சுகளால் அந்த அரசர்களைத் துதிசெய்வார்கள். இந்தக் கவீஸ்வரர்களுக்கும் இதர ஜனங்களுக்கும் பாட்டுகள் சொல்வதில் சாமர்த்தியமும் அது இல்லாததும் பேதமே தவிர நரஸ்துதியினால் சம்பவிக்கிற தோஷமென்பது சகல ஜனங்களுக்கும் இருக்கிறதென்று க்ஷணநேரம்ஆலோசனைசெய்து விஸ்வாசத்துடனே சொல்லுகிறான். என்னவெனில் வால்மீகி வியாசர் பராசர் முதலாகிய புராதன கவீஸ்வரர்கள் உலகத்தினால் மிகவும் பூசிக்கப்பட்டவர்கள். உலகோபகாரமாய் நூதனமான கவிக்கூட்டமுங் குணங்களைக் கிரகிக்கிறவர்களால் பூசிக்கத்தகுந்தது. எப்படியென்றால் மாகன்,மயூரன்,முராரி,பாரவி, சாரவித்யன்,ஸ்ரீஹரஷன், காளிதாசன்,பவபூதி,போஜராஜன், தண்டி, டிண்டிமன்,வேதாந்த தேசிகர்,பல்லடன்,பட்டன், பாணன், சுபந்து முதலான கவீஸ்வரர்கள் இந்த உலகத்தில் கிரந்தங்களால் ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குகிறார்கள். ஆனால் சம்பத்துக்கு அகங்காரமில்லாததுஞ் சாஹித்தியத்துக்கு சாஸ்திரபாண்டித்தியமுஞ்சாமர்த்தியத்துக்கு ஜனோபகாரமுஞ் சாம்பிராச்சியத்துக்கு தாட்சண்ணியமும் மகா தாதுருவத்துக்குப் பிரியவசனங்களும் ஆசாரத்துக்கு ஞானமுஞ் சேர்ந்திருக்கிறது மிகவுஞ் சிறப்புக்குக் காரணமென்று சிரேஷ்டமான வித்துவான்கள் சொல்லுவார்கள் இன்னுந்தொண்டரடிப்பொடியார், விஷ்ணுசித்தர், சடகோபர், பொய்கையார்,பூதத்தார்,மதுரகவி முதலிய ஆழ்வார்களும் இன்னுஞ் சில தன்னியர்களும் நல்ல கிரந்தங்களால் உலகத்தைப் பரிசுத்தஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறார்களென்றான்.

தர்க்க சாஸ்திரிகளைக் குறித்து

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் இன்னோரிடத்துக்கு விமானத்தை நடத்தி ஒருபக்கத்தில் பார்த்து ஓ விஸ்வாவசுவே! இந்த அக்கிரகாரப் பிராமணர்களைப் பார் இவர்கள் தர்க்க கிரந்தங்களை எப்போதுஞ் சிந்தனைசெய்து வீணாய் சிரமப்படுவார்கள் எப்படியென்றால் இந்த தர்க்கசாஸ்திரிகள் போகத்தையும் மோட்சத்தையுங் கொடுக்கிற கர்மவிசாரணையும் பிரம்மவிசாரணையும் விட்டு கண்டம் வறண்டுபோகும்படியாகக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதில் 1-பிரத்தியட்சமென்பது சம்ரட்சணை செய்கிறதில்லை. 2-பரமாணுக்கூட்டமென்பது பாபங்களைபரிகாரஞ் செய்வதில்லை. 3-வியாப்தியென்பது பந்தத்தை நீக்குவதில்லை. 4-அனுமிதியென்பது காப்பாற்றுகிறதில்லை. 5-பட்சதை யென்பது இரட்சிக்கிறதில்லை. இன்னும் அனுமிதிக்கு விசிஷ்டகியானங் காரணமாகும் இரண்டு கியானங்கள் காரணமாகிறதில்லை, வாயு மெய்யிந்திரியத்தால் பிரத்தியட்சமாகிறதில்லை யென்கிற வாதங்களால் கூச்சல்போட்டுக்கொண்டிருக்கிற தார்க்கிகர்களை வித்துவான்களென்று சொன்னால் (ஆட்டினுடைய விரை இத்தனைப்பலமென்றுங் காக்கையினுடைய பற்கள் எத்தனை யென்றும் எப்போதும் வாதஞ்செய்பவர்களையும்) வித்துவான்களென்று ஏன் சொல்லக்கூடாது? இன்னும் வெறுந்தர்க்கமே படித்தவனு

1-பஞ்சேந்திரியங்களாலுண்டாகிற கியானங்களுக்கு பிரத்தியட்சமென்பதாம்.

2-கவாட்சியில் சூரியகிரணங்களில் காண்பிக்கிற சூட்சும அணுவி லாறிலொருபாகத்துக்கு பரமாணு வென்பதாம்.

3-எங்கே புகையிருக்கிறதோ அங்கே அக்கினியிருக்கிறதென்கிற நியமம் வியாப்தி என்பதாம்.

4-ஒரு மலையில் புகையைப்பார்த்து இந்த மலை அக்கினியுள்ளதென் றுண்டாகிற கியானம் அனுமிதி யென்பதாம்.

5-அந்தப்புகை மலையிலிருப்பதற்கு பட்சதை என்பதாம்.

டைய கிரமம் விவேகவான்களுக்கு மிகவும் பரிகாசத்துக்குக்காரணமாகவிருக்கும். எப்படியென்முல் இந்தத்தர்க்கம்படித்தவன் வேதத்தை மோந்துபார்க்கிறதே யில்லை * வேத அங்கங்களைத் தொடுகிறதேயில்லை, புராணங்களை அங்கீகரிக்கிறதே யில்லை, தருமசாஸ்திரங்களை நினைப்பதேயில்லை, வெறுந்தர்க்கத்தைமாத்திரம் பாடஞ்செய்துகொண்டு பரலோகப் பிரயத்தினத்துக்குப் பங்கமுள்ளவனும் அந்நியர்களை ஜெயிக்கிறதே பிரயோஜனமாகவுள்ள பேச்சுகளாலேயே சகலமான ஆயசையுங் கழிக்கிமுர்கள். இன்னும் அதிகமாகிய பிரயத்தினத்தால் அப்பியாசஞ் செய்யப்பட்ட குச்சிதமாகிய தர்க்கப்பிரகரணங்க ளுள்ளவர்களாய் சில பதக்கூட்டங்களை வாய்ப்பாடமாகச் செய்துகொண்டு சபையில் வாயாடிகளாய் செவிகளுக்குக் கடூரமாய் கட பட சப்தங்களைக் கூச்சற்போட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களாய் வெட்கப்படுகிறது மில்லை அசங்கியப்படுகிறதும் இல்லையென்முன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ சிநேகிதனுகிய கிருசானுவே ! அநேகயுக்திகளை நிர்மாணஞ்செய்கிற தார்க்கீகர்களை அவமானஞ் செய்யாதே. ஏனெனில் தர்க்க சாஸ்திரத்தில் பரிசயமென்பது அஞ்ஞானத்தை நிவாரணைசெய்கின்றது, புத்தியை நிர்மலமாகச் செய்கின்றது, சமஸ்கிருத பதங்களால் வாதஞ் செய்கிற சாமர்த்தியத்தை யுண்டாக்குகிறது, இதர சாஸ்திரங்களை அப்பியாசஞ் செய்வதற்குஞ் சாமர்த்திய முண்டாக்குகின்றது. ஆகையால் இந்த உலகத்தில் இது எந்த உபகாரத்தைதான் செய்யாமற்போகும். இன்னும் மிகவுங் காவியங்களாலேயே வயசெல்லாங் கழித்தவனுகவிருந்தாலும் வியாகரண சாஸ்திரமென்கிற சமுத்திரத்தினுடைய முடிவு தெரிந்தவனுக விருந்தாலும் இந்த தர்க்கமென்னும் நியாயசாஸ்திரத்தை அப்பியாசஞ்செய்யாமலிருக்கிற புருஷனுக்கு சபையில் வாதம் ஆரம்பமாகிற காலத்தில் ஒரு வாக்கியத்தைச் சொல்ல வேணுமென்று அபேட்சித்

* வேத அங்கங்கள்-என்பது சிட்சை, வியாகரணம், சந்தசு, நிருக்தம், ஜோதிஷம், கல்பம்.

தால் நாக்கு தடுமாறிப்போகின்றது இது கஷ்டமான அவஸ்தையல்லவா? இன்னும் இலட்சணங்களிலும் பிரமாணங்களிலும் பரிசயமில்லாதவர்களும் பதார்த்தங்களுடைய தத்துவ விமரிசையைத் தெரியாதவர்களுஞ் ஜயப்பிரதமாகிய யுக்தி கூட்டங்கள் சுவாதீனமாக வில்லாதவர்களுமாகிய தர்க்கசாஸ்திரத்தை அப்பியாசஞ் செய்யாதவர்களால் என்ன பிரயோசனம்? இன்னும் அஞ்ஞானத்தால் சம்பந்தப் படாதவருங் களங்க மில்லாத சந்திரனைப்போலிருப்பவருமாகிய கௌதமமுனிவர் எந்த நியாய சாஸ்திரத்தை விருத்திசெய்தாரோ அப்பேர்ப்பட்டதும் அகாதமுள்ளதுமாகிய தர்க்கசாஸ்திரமென்கிற சமுத்திரம் ஆச்சரியகரமானது. இன்னுங் கௌதமர், கணாதர், ஸ்ரீபட்சலர், உதயநர், வர்த்தமானர், கங்கேஸ்வரர், சரதரர் இன்னுமநேக நூதன வித்துவான்கள் நியாயக் கிரந்தங்களால் மனதிலிருக்கிற இருளைப் பரிகாரஞ் செய்வார்களென்றான்.

மீமாம்சகரைக் குறித்து

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் இன்னொ ரிடத்துக்கு விமானத்தை நடத்தினவனைப் எதிரில் பார்த்து நிந்தையுடனே சொல்லுகிறான். என்னவெனில் ஓ விஸ்வாவசுவே! இந்த விடத்தில் சிலபேர் மீமாம்சகர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் வேதம் பிரமாணமென்று சாதிக்கிறவர்களாக விருந்தாலும் உபநிஷதங்களால் திடமாகச் சொல்லப்பட்டதுஞ் சகலத்திலு மிருந்திருக்கிறதுமாகிய பிரம்மத்தையே அங்கீகரிக்காதிருப்பதனாலே நமஸ்காரஞ் செய்யத்தகுந்தவரல்ல. இன்னும் விசேஷமாக மீமாம்சக சபையில் சேர்ந்தவர்கள் பகவத்பக்தர்களால் வேடர்களைப் போலே தூஷிக்கத்தகுந்தவர்கள். ஏனெனில் மீமாம்சகசாஸ்திரத்தில் உலகப் பிரசித்தியாகிய வித்துவான்கள் சகலமான ரிஷிகளுடைய சக்தியைச் சகிக்கிறதில்லை, பிரபஞ்சம் ஈஸ்வர னில்லாததென்று சொல்லுவார்கள். தேவதைகளில் சைதன்னியத்தை * அபலாபம் செய்வார்களென்றான்.

* அபலாபம்-என்பது இருப்பதை இல்லையென்பது.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓ கிருசானுவே! சகலமாகிய வேதங்களுடைய அர்த்தத்தை.திடமாக நிச்சயஞ்செய்வதில் மிகவும் அபேட்சையுள்ள மீமாம்சகரிடத்திலுந் தூஷணஞ்சொல்வதற்கு எத்தனஞ்செய்யாதே. ஏனெனில் முதல் தருமத்தில் பிரமாணத்தையும் பின்பு விதியையும் சேஷதையும் பிரயுக்தியையும் பூர்வாபராதிகாரங்களையும் அநேகவிதமாகிய அதிதேசங்களையும் ஊகத்தையும் பாதத்தையுந் தந்திரப் பிரசங்கத்தையும் நியாயங்களென்கிற அனேக நேத்திரங்களால் செவ்வையாய் ஆலோசனைசெய்கிற மீமாம்சகரைவிட பூமியில் யார்தான் விஸ்வாசத்துடனே வேதத்தை சம்ரட்சணைசெய்வார்கள்? இன்னும் பூஜிதையுடைய ஜைமினிமுனிவருடைய சாசனமென்பது பகவானுடைய சாசனத்தைப்போலே சகலமான வைதிகர்களாலும் அதிக்கிரமிப்பதற்கு அசக்கியமானது. பார்! எப்படி யென்றால் தர்க்க சாஸ்திரந் தெரிந்தவர்களும் வியாகரணசாஸ்திரந் தெரிந்தவர்களும் வேதாந்தங்களில் அனுபவ முள்ளவர்களும் வாதகலகங்கள் சம்பவித்த சமயத்தில் ஜைமினி சம்பந்தமாகிய நியாயத்தைவுதகரித்தால் மௌனமா யிருப்பார்கள். இந்த மீமாம்சகரிடத்தில் நீசொல்லிய தோஷம் விமரிசை செய்தால் சம்பவிக்கிற தில்லை. எப்படியென்றால் இவர்கள் பகவானை அங்கீகரிக்காமலிருப்பதுந் தேவர்களுடைய சைதன்னியததை அபலாபஞ் செய்கிறதுங் கர்மத்தில் பக்தி விருத்தியாகி அந்தக்கர்மமேபிரதானமென்று திடமுண்டாக்குவதற்கே தவிர வேறில்லை. ஆகையால் வேதத்தினுடைய சுவரூபத்தை விசாரணைசெய்தவரும் ஆயிரம் அதிகரணங்களால் அந்நிய மதங்களை சிட்சைசெய்தவருமாகிய ஜைமினி யோகிஸ்வரர் இன்னுஞ் சபரர்,குமாரிலர்,அண்டமண்டனர்,பவதேவர், பார்த்தசாரதி இன்னும் உலகத்தில் பகுமானஞ் செய்யத்தகுந்தவர்களும் மீமாம்சா சாஸ்திரத்தை சம்ரட்சணை செய்பவர்களுமாகிய வித்துவான்கள் சர்வோத்தமமாக விருக்கின்றார்க ளென்றான்.

வையாகரணரைக் குறித்து

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் இன்னோ ரிடத்துக்கு விமானத்தை நடத்தினவனைப் பக்கத்தில் பார்த்து பரிகாசத்துடன் சொல்லுகிறான். என்னவெனில் ஓ விஸ்வாவசுவே! இந்தவிடத்தில் சிலபேர் (டிட்டாணங் வயசசு அசிங்சோஸ்திபு சிஷ்டடுநாஷ்டடு ரதயிநு லோபோரிவியோருவலி விருத்தி ரேசியெசு) என்னும் இவைமுதலாகிய கடூரமாகிய சப்தங்களைப் படனஞ்செய்துகொண்டு சகல வருஷங்களையுங் கழிக்கிறார்கள். இன்னும் பாணினிமுனிவரால் சொல்லப்பட்ட அனேகமாகிய சூத்திரங்களால் சப்தக்கூட்டத்தை சுவரூப நிர்ணயஞ்செய்து நாராயணனுடைய ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்வதற்கு அசமர்த்தராய் நிஷ்பலமாகிய சிரமமுள்ள இந்த வையாகரணர்கள் (மிகவும் வருத்தத்தினால் அனேகவிதமாகிய பட்சியங்கள் முதலாகிய அன்னங்களைப் பாகஞ்செய்து அதைமோந்துபார்க்கிறதற்குஞ் சமர்த்தில்லாதவர்களுஞ் சுவல்ப பலமுள்ளவர்களும் மந்தாக்கினியுள்ளவர்களுமாகிய ஜனங்களை) ஒத்திருக்கிறார்க ளென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! பூமிக்குப் பூஷணத்தைப் போலிருக்கிற வையாகரண ரிடத்தில் நீ லேசமாவது தோஷஞ்சொல்லாதே. ஏனெனில் பாபங்களை நிவாரணை செய்கிற வியாகரணத்தை அத்தியயனஞ்செய்த சாதுரியமான புத்தியுள்ள பண்டிதன் (வித்துவஜனங்களை எண்ணுங் காலத்தில்) கனிஷ்ட விரலிலேறுகிறான். இன்னுங் கங்காநதியினுடைய ஜலத்தில் முழுகுகிறதும் பதஞ்சலி முனிவரர் சம்பந்தமாகிய இந்த வியாகரண சாஸ்திரத்தில் பிரவேசிக்கிறதும் விஷ்ணுவினுடைய பூசைசெய்கிறதுஞ் ஜனனமுதல் மரணம் வரைக்குஞ் சகலமான சித்தியுங் கொடுக்கிறதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். இன்னுந் தநுர்வேதத்தினுடைய மார்க்கத்தைத்தெரியாத புருஷர்களுக்கு சூரர்களாகிய ஜனங்களால் பிரவேசிக்கத் தகுந்த யுத்த பூமியைப் பொருந்துவதற்கு எப்படி அசக்கியமோ) அந்தப்படிக்கு ஆதிசேஷனால் சொல்லப்பட்ட வியாகரணத்தை அப்பியாசஞ்செய்யாதவர்களுக்கு சிரேஷ்டமாகிய வித்

துவான்களுடைய சபையைப்பொருந்துவதற்கு அசக்கியமானது. இன்னும் வியாகரணமென்கிற அவுஷதத்தை அங்கீகரிக்காத ஜனங்களுடையவாக்குகள் மிகவும் படுத்துவ மில்லாமலிருக்கும். சபையில் இச்சைப்படிக்கு ஒரு பதத்தைச் சொன்னல் தேகம் வேர்வைவிட்டு நடுக்கமுண்டாகும் என்ருன்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் ஓ சிநேகிதனுகிய விஸ்வாவசுவே ! இதர வியாகரணங்களை விட பாணினி முனிவரால் சொல்லப்பட்ட வியாகரணத்தையே சத்புருஷர்கள் என்னத்துக்காக ஆதரிக்கிருர்களென்ருன்.

இந்த வசனத்தைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! பாணினிமுனிவரால் சொல்லப்பட்ட வியாகரணமே பிரயோகங்களுக்கு உபயோகமானதும் விவரமாய் ஞான முண்டாவதற்குக் காரணமானது மாகிறபடியால் வித்துவான்களுக்கு அதிலேயே ஆதரணையுண்டாயிருக்கிறது. எப்படியென்ருல்பாணினிமுனிவரால் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்ட சூத்திரங்களைத் தெரிந்தவன் நல்ல ஞானத்தை வகிப்பான். அட்சரங்கள் முதலியவைகளுடைய இலட்சணங்களைத் தெரிந்து விதிப்படிக்குப் பிரயோகிப்பானென்ருன்.

உபாத்தியாயர்களைக் குறித்து

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் இன்னெரிடத்துக்கு விமானத்தை நடத்தி எதிரில் பார்த்து ஓ சிநேகிதனுகிய விஸ்வாவசுவே! திரவியத்தில் சபலத்தினுல் வேதங்களை விற்கிரயஞ்செய்கிற இந்த உபாத்தியாயர்களைப்பார். இவர்கள் சிஷ்டராயிருந்துந் திருப்தியில்லாதவர்களாய் திரவியத்தின் ஆசையினுல் மாதமாதஞ் சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து வைக்கிருர்களென்ருன்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! இந்த உபாத்தியாயராகிய ஜனங்கள் சிஷ்யர்களுக்கு மிகவும் பிரயாசத்தால் வேத அத்தியயனஞ் செய்து வைக்காமற் போனல்

இந்த பூமண்டலமெல்லாம் வேதவசனங்களில்லாததும் யாகங்களில்லாததுமாகிப் போகுமல்லவா? (அந்தப்படி போகாமல் விருத்தியாகும்பொருட்டு சிரமமெடுத்துக் கொள்ளுகிறபடியால் அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் உணவின் பொருட்டு சிஷ்யர்களால் கொடுக்கப்பட்ட சிலபொருளை அங்கீகரிக்கிறார்களென்றான்).

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே என் விரோதமாகப் பேசுகிறாய் வேதாப்பியாச மில்லாமற் போனால் என் யாகங்கள் விருத்தியாகக் கூடாதென்றான்.

இராஜசேவை செய்கிறவர்களைக் குறித்து

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் இன்னொரிடத்தைப் பார்த்து பரிகாசத்துடனே சொல்லுகிறான். ஓ விஸ்வாவசுவே! அரசர்களை சேவை செய்பவர்களும் இரண்டு லோகங்களின் சவுக்கியமில்லாதவர்களும் ஸ்புடமாகிய மூடத்தன்மை யுள்ளவர்களுமாகிய இந்தப்புருஷர்களைப்பார். இவர்களுக்குக் காலந் தப்பாமல் சந்தியாவிதியுமில்லை, சாங்கமாக அரிபூசை முதலியதுஞ் சம்பவிக்கிறதில்லை, சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட காலங்களில் ஓமநியமங்களும் நடக்கிறதில்லை,வேதங்களினுடைய அர்த்தவிசாரணையுமில்லை, பசித்த காலங்களில் நியமமாகப் பசியைத் தணித்துக்கொள்வதற்கு மில்லை, நித்திரைக்கு அவகாசமுமில்லை, ஆகையால் இவர்களைப்போலவே மற்ற வருணத்தார்களுக்கும் இகபரமென்கிற இரண்டு லோகங்களுடைய சவுக்கியமு மில்லையென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! நீ சொல்லியபடி பலபேரிருந்தாலும் அவர்களில் சிலபேர் கிரமமாகவும் அனேக ஜனங்களைப் போஷித்துக் கொண்டும் வருகிறபடியால் அவர்களைத் தூஷிக்கத்தகுந்ததல்ல. எப்படியென்றால் அநேக துன்பங்களை விருத்திசெய்து கொண்டிருக்கிற இக் கலியுகத்திலுஞ் சுதர்மந்தப்பாமலிருப்பவர்களும் பிரதிதினமும் வித்துவான்

களுக்கு உபகாரஞ்செய்பவர்களும் அனேக ஜனங்களைப் போஷணைசெய்வதில் தீட்சைவைத்தவர்களுமாகிய இந்தப் புருஷர்கள் தங்களுடைய சுகத்தையும்விட்டு இராஜசேவை செய்கிறார்கள் என்றான்.

பிறனில் விழைவோரைக் குறித்து

அப்புறம் கிருசானு வென்பவன் கொஞ்சம் விமானத்தை மேலேயுயர்த்தி அஷ்டதிக்குகளிலும் பார்த்துச் சொல்லுகிறான் ஓ சினேகிதனாகிய விஸ்வாவசுவே ! (பிறனுக்கு உடைமையாந்தன்மையவளை இச்சித்து நடக்கின்ற அறியாமையானது பூமியினிடத்தில் அறநூலையும் பொருள்நூலையும் ஆராய்ந்து அறிந்தவரிடத்தே இல்லையென்றும் இன்பமொன்றையே நோக்குங் காமத்தோர் இப்பொல்லா வொழுக்கத்தையும் அனுசரிப்பார்க ளென்றும்) முன்னோருரைத் திருக்கின்றபடியே அவ்வவ் விடங்களில் சிலபேர் அந்நியர் மனைவிகளிடத்து ஆசைவைத்து அறம் பொருள்களையிழந்து அதனிடத்திலேயே காலத்தைக் கழிக்கிறார்களே அது யுக்தமோ அல்லது அவர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டிய கிரமத்தையாவது நீ தெரிவிக்கவேண்டுமென்றான்

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ அன்புள்ள கிருசானுவே! நீ நற்குணங்களில் ஆட்சேபனை செய்யுங் குணத்தைவிட்டு துர்க்குணத்தை ஆட்சேபித்துக் கேட்பதைக் குறித்து யாவருஞ் சந்தோஷப்படுவார்க ளாகையால் பெரியோர்களாலும் அவர்கள் செய்த நூல்களாலும் நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிற வரையில் சொல்வதை நீகேட்பாயென்று சொல்லுகிறான். அது என்னவெனில்;

உலகத்திற் புருடர்களாகப்பிறந்தவர்கள் ஆண் மக்கள்குணங்களாகிய அறிவு நிறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி என்னும் நால்வகை குணங்களையும் உடையவர்களாய் அவற்றிற் பிறழாமற் கிரமமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். அக் குணங்களில் அறிவு என்பது கல்வி, நிறையென்பது முறையினிலைமை, ஓர்ப்பு என்பதுபொறுமை, கடைப்பிடி யென்பது கருமமுடிக்குந் துணிவ என்பனவாம்.

வேத சாத்திர புராணங்களிற் சொல்லி யிருக்கின்றபடி ஒருவன் நூறுவருடம் வயதுள்ளவனானபோதிலும் ஐம்பது வருடம் நித்திரையிலும் சிலவருடம் பால்யத்திலுஞ் சில வருடம் யௌவனத்திலுஞ் சிலவருடம் மூப்பிலுஞ் மற்ற வருடங்கள் நோயிலும் வீணாகக் கழித்துப்போகின்றனவென்று முன்னோர் உரைத்திருக்கின்றார்களாதலால் மிகுந்த கொஞ்சகாலத்திற்குள்ளாகவே இம்மை மறுமையை யடைதற் கேதுவான நற்காரியங்களைச் செய்துகொள்ளவேண்டியது அவனுக்கு முக்கிய கடமையாக விருக்கின்றது.

விவேகப்பெருக்கமில்லாத பாலியகாலத்தில்தங்களைமிகுந்த அன்புடனே பெற்றெடுத்த அன்னை தந்தையர் முதலானவர்களுடைய ஆணையைக் கடக்காமல் அவர்களளிக்கும் அன்னமுதலாகியவற்றை யுண்டும் அவர்கள் தரும் வஸ்திர முதலாகியவைகளை அணிந்தும் அவர்களிஷ்டப்படி கல்வியைக் கற்றும் அவர்கட்கு அடங்கி நடக்கவேண்டும்.

கல்வியைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியனிடத்தில் தகுங் காலத்திற் போய் வழிபாடுசெய்து அவருடைய குணங்களோடு பழகி அவர் குறிப்பின் வழியைச்சேர்ந்து உட்காரச் சொன்னபின் உட்கார்ந்து படியென்று சொன்னபின் படித்து பசித் துண்பவனைப்போன்ற விருப்பத்தினனாகிச் சித்திரப் பதுமையைப் போல அசைவின்றி அடங்கியிருந்து காதுகள் வாயாகவும் மனமானது கொள்ளுமிடமாகவும் முன் கேட்டவற்றைப் பின்னுங் கேட்டு அப்பொருள்களை மறந்துவிடாமல் உள்ளத்தில் அமைத்துக்கொண்டுபோவென்ற பின்பு போகவேண்டும்.

அப்படி கிரகித்தவைகளை மறக்காமல் பலகால் சிந்தித்தலிலும் படித்தோர்களுடனே பழகுதலிலும் படித்துக்கொள்வோர்களுக்குப் போதிப்பதிலுஞ் ஜாக்கிரதையாகவிருந்து கல்வியை விருத்திசெய்யவேண்டும்.

கற்கப்படும் நூல்களைக் குற்றமறக்கற்று அந்நூலிற் சொல்லிய நிஷேதங்களைக்கடிந்து விதிப்படி நடந்து நல்லோர் பலருட

னே பழகி இல்வாழ்க்கையிற் கிரமப்படியிருந்து பாத்திரமறிந்து கொடுத்து தானும் அனுபவித்துப்பின்பு துறவிற் சென்று தவநிலையினின்று அவாவறுத்து பரவஸ்துவையுணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். இப்படி நடந்துகொண்டவர்க ளல்லவா புருட சிகாமணிகளென்று புகழ்பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

யௌவனம் வந்த வுடனே தாய் தந்தை முதலானவர்க ளாணையின்படி தங்கள் பந்துக்களால் நல்ல யோக்கியதை யுள்ளவர்கள் குடும்பத்தில் ஒரு கன்னிகையை விவாகஞ் செய்து கொண்டு பின்னும் அவர்களனுமதியின்படி நடந்து அவர்கட்கு ஊழியக்காரனைப்போலப் பணிவிடை முதலியவற்றைச் செய்து அவர்களுடைய அன்பையும் ஆசிர்வாதத்தையும் பெறவேண்டும்.

இப்படி நடந்தால் உலகத்தோர் இவனைப்பெற்றெடுத்த தாய்தந்தை முதலானவர்களுடைய தவமே மேலான தவமென்றுமிகவுங்கொண்டாடுவார்களல்லவா? இதைவிட உலகத்தில் புருடர் பெறும் பிரயோசனம் வேறென்னவிருக்கின்றது.

விவேகம் வந்தபின்பு உழவு வர்த்தகம் உத்தியோக முதலிய தொழில்களிற் பிரவேசித்துப் பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சிபொருள் சம்பாதித்து அதை ஆறுபங்கு செய்து தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தாளிகள் சுற்றத்தார் தான் என்கிற இவ்வைந்து வழிகளிலும் பங்கிட்டு மீதியாகிய ஒருபங்கை தானிருக்குந் தேசத்தைக் காத்திருக்கும் அரசனிடத்திற் கொடுக்கவேண்டும்.

"சந்ததிக்கழகு வந்திசெய்யாமை" என்பதனுல் தன்வமிசம் பெருகுதற்கு அழகாவது மலடியாகச்செய்யாமல் தன் பெண்சாதியோடு கூடிவாழ்தலாம். வினைவசத்தாலுண்டாகிற எழுவகைப் பட்ட பிறப்பிலுந் துன்பங்கள் சென்று ஒருவனையடையமாட்டாது, பிறரால் பழிக்கப்படாத பிள்ளைகளைப் பெறுவானுயின்என்றிருப்பதால் தன்னுடைய பத்தினி யிடத்திற்றனே காமத்தை யனுபவிக்கவேண்டும். ஆதலால் கண்ணிற்கண்ட காரிகையரைக் கலந்து வியாதியவமானமுதலிய தாழ்வையடைந்து வீணுகக் காலத்தைக் கழித்து இம்மை மறுமைகளை யிழந்துபோகாமல் கிரமமாக நடக்கவேண்டியதே முக்கியம்.

தகப்பன் வசனத்தைத் தள்ளினவனும் தாயார் வசனத்தை இகழ்ந்தவனும் ஆசிரிய னுபதேசத்தை மறந்தவனும் வேதமார்க் கத்தை யிகழ்ந்தவனும் பிறன் மனையாளை யிச்சித்தவனும் செந்தழல் மயமாகிய நரகத்தின் வாயில் வீழ்வார்களென்று நூல்களிற் கூறியிருக்கிறபடியால் நியாயப்படி நடக்கவேண்டும்.

மின்னலைப்போன்ற ஒளியையுடைய பெண்சாதிவீட்டில்விய சனத்தா லாழ்ந்திருக்க பரதாரங்களையுந் தாசிகள் முதலானவர் களையும் விரும்பி காமத்திலாழ்ந்தவர்களுந் தாய்தந்தையர்களைப் பகைப்போரும் அறிவில்லாத கசடரென்று நூல்களிலு ரைத்தி ருக்கின்றபடியால் மனைவியிடத்துக் காமசுகத்தையுந் தாய் தந் தையரிடத்து பட்சத்தையுங் காண்பிக்கவேண்டும்.

பிறன்மனைவி வேசிகள் முதலானவர்களை விரும்புவதனுல் அறம்பொருள்கள் அழிவதுமல்லாமல் ஆக்கைக்குத் தீராநோயுந் துன்பமும் பழியும் அடையவேண்டிவரும்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

கானவழிக்குத் துணைகோல்புகழிற் கனவறத்தின்
தானவழிக்குத் துணைநன் மனைவிச் சகத்துக்கர
சானவழிக்குத் துணைமந்திரிமுத்தி சாதனத்து
ஞானவழிக்குத் துணைநீயொண்ஸ்ரீ ரங்கநாயகியே.

என்றிருப்பதால் தான் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த பொரு ளை மனைவியிடத்தில் கொடுத்து அவளுந் தானும் மனம் ஒருமித் துத் தன்னிடத்தில் வந்து யாசிக்கும் எளியோர் முதலானவர்க ளுக்கு அன்னம் வஸ்திர முதலியவைகளை அளித்து இம்மையில் புகழையும் மறுமையில் சுவர்க்காதி போகங்களையும் அடையவே ண்டுமே யல்லது பரதார முதலானவர்களை நம்பி வீணில் மேற்ப டிபொருளையும் கீர்த்தியையும் மறுமையையும் இழந்து போவது புத்திமான்களுக்குத் தகாத காரியமாகும்.

ஆசார தருமங்களை ஒன்றுலும் அழிவில்லாம லிச்சித்து வரு ந்தியுங் காக்கவேண்டும் பலவறங்களையும் ஆராய்ந்து இருமைக்

குந் துணையாவது எதுவென்று யோசித்துப்பார்த்தாலும் ஆசார மொன்றே தோன்றுகிறபடியால் அவ்வாசாரமும் பிறன் மனைவி முதலானவர்களை இச்சியாவிடத்திற்றான் மேன்மையடையும்.

பெரியோர்குணஞ் சிறிய இனத்தை அஞ்சுதல்செய்யுஞ் சிறியோர்குணம் அச்சிறிய இனத்தையே சுற்றமாகக்கொண்டு அற்பமான காரியங்களைச்செய்து அபகீர்த்தியைச்சம்பாதித்துக்கொள்ளுமென்பதை அறிவினாற் பகைக்கவேண்டும்.

தீயவைகளை பிறன் செய்யக்கண்டால் கோபித்துப் புத்தி சொல்லுகிற தன்மையையுடைய பெரியோர்களை நேசித்த ஒருவனைப் பாபங்களும் நீதியில்லாதவைகளும்சேரப் பயப்படுமென்றிருப்பதால் ஒருவரை உருவத்தினால் பெரியோர் சிறியோ ரென்றநிதானிப்பதை விட்டு அவர்களுடைய குணங்களினால் நிதானித்தறிந்து நேசிக்கவேண்டும்.

காமத்துக்குக் காரணமாகிய கள் முதலிய மயக்க வஸ்துக்களையுண்டு அறிவுமயங்கி தன்மனைவி பிறன் மனைவி என்பதைப் பகுத்தறியாமல் விபசரித்துப் பழிபாவங்களைத் தேடிக் கொள்வது உத்தமர்களுக் கொழுங்கல்லவே.

புருடர்களாக ஜனனமெடுத்தவர்கள் உண்மையாகிய ஞானத்தை அறியவேண்டும் அல்லது தருமவானாகவேண்டும் அல்லது பூமிப்பிரதட்சணஞ்செய்யவேண்டும் அல்லதுகீர்த்திமானாகவேண்டும் அல்லது நல்ல சற்குணவிவேகியாகவேண்டும் அல்லது சகலரும் புகழ்கின்ற வித்துவானாகவேண்டும் அல்லது சத்துருக்களைச் சங்கரிக்கும் வீரனாகவேண்டுமென்றும் இக்குணங்களில் ஒன்றும் இல்லாதவர்களைப் படைத்ததனாற் பிரயோஜனமென்னவென்று முன்னோர் சொல்லி யிருப்பதை முக்கியமாகக் கவனித்து அவற்றில் யாதாயினுமொன்றைத் தனக்கு உரிய பொருளாகச் சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒருவன் காம மயக்கத்தினாலே தன்னுடைய பெருங்குற்றத்தைத் தினையளவும் நினையாமல் அந்நியன் மனையாளை அனுபவிப்பானாயின் அவன் எவ்வளவு பெருஞ்செல்வத்தையுடையவனாகவி

ருக்கினுந் தனக்குரிய எல்லாப்பெருமையையும் இழந்து சிறுமை யையடைவான், ஒருவன் தருமங்களைத் தனக்கு உரியதாகக் கொள்ளாதவ னாயினும் அவன் அந்நியன் அதிகாரத்திலிருக்கும் பெண்தன்மையை இச்சிக்காதிருப்பானாகில் அதுவே சிறந்த தரு மமாகும், மற்ற குற்றங்க ளிருந்தபோதினும் அவைக ளெல்லாம் மறைய இக்குணமே மேலாகத்தோன்றும். ஆனதால் இதை முக் கியமாக கவனிக்கவேண்டும்

இன்னுஞ் சொல்லுகிறேன் தேவர் மக்கள் விலங்கு பறவை ஊர்வன நீர்வாழ்வன தாவரங்களாகிய எழுவகைத்தோற்றங்கட் குள் மிகுந்த பெருமைபெற்ற நரஜன்மமாய் உற்பவிப்பது அரிது அதிலும் மேலான நல்ல ஜாதியிற் பிறப்பது அரிதுஅதிலும்உரு வத்தோடு அவயவங்கள் குறையாமற்பிறப்பது அரிது அவ்வாறு பிறந்தாலும் இது பாவம் இதுபுண்ணிய மென்றறிந்து குற்றமற்ற வழியினிற்றலரிது, அதிலும் பெருஞ் செல்வவானாவது அரிது அதனிலும் இரக்கமுள்ள உள்ளத்தை யுடையவனாதலரிது அதி லும் உலகரட்சகன் திருவடிக்குப் பத்தியுள்ள அடியார்களாய் வருவதும் உலகத்தினிடத்திற் பெரிதும் அரிதாம் என்று முன் னோர் சொல்லியிருக்கிறபடியால் மனிதனாகப்பிறந்தவன் புண்ணி யபாவங்களை யறிந்து உயிர்களிடத்தில் இரக்கம்வைத்துத் தரும ஞ்செய்து தெய்வபத்தி யுடையவனாக விருக்கவேண்டுமே யன்றி பிறன் மனைவிமுதலானவர்கள்மேற் காமங்கொண்டு விபசரித்து ப்பொறாமையாற் பிறருக்குத்தீமைசெய்துங் கள்முதலிய மயக்கவ ஸ்துக்களையுண்டுங் காலங்கழிப்பது கனத்தைத் தருமோ?

ஒருவன் நல்ல முகூர்த்தத்திற் பலரும் அறியும்படி வாத்திய முழங்கக் கலியாணஞ் செய்துகொண்ட கற்பினையுடைய தன் மனைவியை இச்சியாமல் அந்நியருடைய மனைவியை இச்சிப்பதனால் என்னபயனென்று திருவள்ளுவநாயனார் திருவுளம்பற்றியி ருக்கிறபடியால் இதை ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டியது முக்கிய மன்றோ?

தங்களுடைய குலங்கீர்த்தியாற் பிரகாசிக்க முன்னோ ரியற் றிய குலதருமங்களைச்செய்துவரவேண்டியதுடன் பெருமைமிகு

ந்த தானங்களைச் செய்து கனமான புண்ணியத்தையுடையவனென்கிற பேர் பெற்றுத் தந்தை தாய் குரு வசனங்களைமறுக்காமல் அவர்களிட்ட ஏவல்களைச்செய்து வழிவழியாக வழிபாடுசெய்து வாராநின்ற தனது குலதேவனுக்குப் பத்திசெய்து தீர்க்காயுளையும் கல்வியையும் புத்தியையும் கொடையையும் மற்ற நல்லமார்க்கங்களையும் உடையவனாகியிருப்பவனே புத்திரனென்றும் இவனை ஈன்றவர்களே புண்ணியவான்களென்றும் உலகம் புகழ வாழாமல் மேற்கண்டவற்றிற்கு மாறுபாடாக நடந்து இந்தப் பிள்ளையைப்பெற்ற தாய் தந்தையர் என்ன பாவஞ் செய்தனரோ வென்று கண்டோர்களுங் கேட்டோர்களும் இகழ்ந்துரைக்கக் கடிவாளமில்லாத குதிரையைப்போல் அடங்காது மனம்போனவழியே திரிதல் நன்மையன்று.

புண்ணிய பாவமென்பதைச் சற்றும் அறியாமலும், அறிந்ததற்கேற்பத் தான தருமங்களைச் செய்யாமலும், இருமைக்கும் ஏதுவாகிய கல்வியைக் கற்காமலும்,பெரியோர்களைப் பணியாமலும்,பிறன்பொருளை அபகரிப்பவர்கள் துஷ்டரென்றும்;நினைத்த நல்லகாரியங்களைச் செய்யாதவர்களும் தாம்தற்காலத்தில் பலமுள்ளவர்களென்று நினைத்துக் கருவித்து எவர்க்குந்துன்பஞ் செய்பவர்களும்,இரக்கமில்லாமலும் நரகத்துன்பத்திற்குஅஞ்சாமலும் பொய்சொல்பவர்களும்,வஞ்சனைசெய்பவர்களும்இராட்சதரென்றும்; ஏழைகளை வெருட்டுவோர்களும், வலியவரை நேசித்து வஞ்சனையில் வெல்பவரும், ஆசாரமுந் தருமமுங் கெடுமே, நரகம் வருமே, பழிநிலைக்குமேயென்று பயமும் வெட்கமுமில்லாதவர்களாகி நாரியரெவர்களையுங்கூடி மதயானையைப்போலத் திரிபவர் பூதங்களென்றும் நல்லோர் நூலில் உரைத்திருக்கிறார்களாகையால் இக் கொடுந் தொழில்கட்கும் மாறுபட்டு நல்வழியில் நடந்து மகாபுருடனென்று நல்லோர் சொல்லும்படி வாழ வேண்டும்.

கற்பழிந்த அந்நிய மாதர்களுடையவீடு ஆவண மென்றும், அவர்கள் படுக்கைவீடு பொதுவாகிய சபை யென்றும், அவர்கள் மெத்தைசர்ப்பையிலிராநின்ற பாறையென்றும், அவர்கள்சரீரமோ

குளங்களென்றும், அவர்களின்கனிவாய் தாம்பூலம் படிக்கமென்றும், அவர்களின் துடைகள் தண்ணீர்ப்பந்தலில் நடும் வாழைமரமென்றும், அவர்களுடையமார்பு வாடகைக்குதிரையென்றும், அவர்கள் இடை ஏணியென்றும், அவர்கள் மோகம் எட்டிக்கனியென்றும் நீதிநூல்கள் விளம்புகின்றனவற்றைக் கவனித்துக்கிரமமாக நடக்கவேண்டும்.

உண்மையாகிய பலபுத்திகளை நல்லோர் சொன்ன போதினுங் கேட்காமல் தனக்கே தோன்றியபடி நடப்பவன் மூர்க்கனென்றும், மிகுந்த பெரியோர்களைத் தாழ்வுசெய்து அற்பர்களை மேன்மைப்படுத்துவோன் மூடனென்றும், செய்யத்தகாத காரியமானபோதினுந் தான் பிடித்த பிடியே சரியென்று செய்பவன் துஷ்டனென்றும், தனக்கு அநேக நன்றிகளைச் செய்தவர்கட்கே துன்ப முண்டாகும்படி செய்பவன் கொடிய பாதகனென்றும், ஆண்டவனே மன்னிப்பாயெனப் பணிந்த போதினும் கோபத்தையடக்காதவன் குரூரனென்றும், நாடோறுந் தீமையானகாரியங்களில் உழல்வோன் சொல்லுக்கடங்காத மகா பாதகனென்றும், பெரியோர் சொல்லுகிறபடியால் இவைகட்கு மாறுபட்டு நன்மார்க்கத்தில் நடந்துகொள்வதே மகா முக்கியமாம்.

ஒருவன் பிறர் மனையாளிடத்துப் போகுங்காலத்திலும் அச்சம். அவளிடத்திலிருந்து மீளுங்காலத்திலும் அச்சம். அவளோடு சிற்றின்பத்தை நுகருங்காலத்திலும் அச்சம். அந் நுகர்ச்சியைப் பிறரறியாமல் காக்குங் காலத்திலும் அச்சம். இவ்வாறு எப்பொழுதும் அச்சத்தையே தருவதாக விருக்கிறபடியால் பிறர் மனையாளை விரும்புதல் என்னபிரயோசனத்தைக் கருதியோ வென்று முன்னோர் இரக்கமுற்றிருப்பதை முக்கியமாகக் கவனித்து மோட்சவழியைத் தேடவேண்டும்.

பிறரைப் புறங்கூறுகின்ற பேர்களும், தாய்தந்தையர்வருத்தமுற்றிருக்கத் தாம் சவுக்கியத்தை அனுபவிப்பவர்களும், ரணக்களத்திற்கு துணிந்துபோய்பின்பு சண்டைசெய்யாமல் முதுகிட்ட
23 பேர்களும், கொடுப்பதாகச் சொன்ன பொருளைக் கொடுப்பதில்லையென்றபேர்களும், பெரியோர்கள் ஆமென்றதை அல்லவென்

றபேர்களும், ஒருவர் செய்த நன்றியை மறந்த பேர்களும், பெரியோர் சபையில் பயனில்லாத வார்த்தையைச் சொல்லுகின்ற பேர்களும், சுகமுண்டென்று அந்நியமாதரையும் பொதுமாதரையுங்கூடி நல்ல பெண்சாதியைத் துயரத்திலேயே ஆழ்ந்திருக்கச் செய்வோர்களும் நரகத்தில் அழுந்துவார்களல்லவா? இவைகளை யோசித்துப் பயந்து நீதியாக நடக்கவேண்டும்.

கற்காமல் எட்டிலெழுதிவைத்த வித்தையும், சமயத்துக் குதவுமென்று அந்நியனிடத்தில் வைத்த பொருளுந், தமக்கடங்காது தேசாந்திரம் போயிருக்கின்ற பிள்ளையினுடையவாழ்வுஞ், சொல் வேறு மனம்வேறுமாகிய வஞ்சகருடைய நேசமும், இல்லாளைநீங்கிப் பிறர் பாரி சத மென்றிருக்கின்ற வாழ்க்கையும் சமயத்தில் உதவாமற் போய்விடுமாகையால் இப்படிப்பட்டவற்றை நம்பாமற்கிரமப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

தன் பெண்சாதியன்றிப் பிறன் பெண்சாதிமேல் நினைவுவைத்த காமிகளுக்குத் தயவுமில்லை, நிசமுமில்லை, மானமுமில்லை, யுத்தத்தில் தைரியங்கொஞ்சமுமில்லை, அழகையுடையபெண்சாதியுமில்லை, தொடர்ந்துவராநின்ற முறையுமில்லை, நிலையுமில்லை, அறமுமில்லை, ஜாதியுமில்லை, தவமுமில்லை, செல்வமுமில்லை, இராக்காலத்திற் றனிவழிநடக்க மனதில் அச்சமுமில்லை, கெடாத ஜனமுமில்லை, இனமுமில்லை, சிநேகமுமில்லை, பெருமையுமில்லை, நயமுமில்லை, இளமைப்பிராயத்தில் பலமுமில்லை, மோட்சத்தைப்பெறற் கேதுவாகிய ஞானமுமில்லையென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றனவே இவைகளை யோசித்துத் தன் தாரத்தினிடத்திற்றானே காமத்தைக்கழித்தால் அவன் மேற்கண்ட தயவு முதலியவைகளைப் பெறுவானென்பதற் கையமின்றே.

சந்தேகமில்லாமல் தம்மை நல்லவரென்று நம்பினவருடைய மனையாளிடத்தே பாவத்திற்கேதுவாகிய காமானுபவத்தை இச்சித்து நடப்பவர் உயிருடையவரா யிருந்தாலுஞ் செத்தாரை ஒப்பாவார். ஏனெனில் உயிருடனிருக்கினும் அவ்வுயிர் அறம்பொருள் இன்பங்களாகிய பயன்களை அடையாமற் போதலினாலென்க

ஆதலால் இப்பேர்ப்பட்ட பாவச்செய்கைகளை எப்போதும் நினையாமல் இகபரங்களுக் கேதுவாக நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

முன்னால் அரிச்சந்திரமகாராசன் வேட்டையாடி சோலைகள் சூழ்ந்த ஒரு தடாகக்கரையினருகில் வந்து தன் பரிவாரங்களுடனே அங்கு தங்கியிருக்கும்போது விஸ்வாமித்திரன் கோபத்தினால்விட்ட மூச்சினின்று தோன்றிய கருந்திருக்களென்று சொல்லும் இரண்டு ஸ்திரீகள் அவ்வரசன் முன்பாக வந்து பரதசங்கீத நாட்டியங்களிற் பிசகாமல் பாடி யாடியும் அரசன் அவர்களை இச்சிக்காமல் அவர்களுக்கு வேண்டிய பரிசு கொடுத்தனுப்பும்படி மந்திரிகளுக்கு உத்தரவு சொன்னதாக அப்படியே மந்திரிகள் வேண்டிய வெகுமதிகள் கொடுக்கிறோம் வாங்கிக் கொள்ளுங்களென்று சொல்ல அதைக்கேட்ட ஸ்திர்கள் நாங்கள் இந்த வெகுமதிகளை இச்சித்து வந்தவர்களல்ல அரசனுடைய புயங்களைத் தழுவ வந்தோமென்று சொல்ல அவ் வார்த்தையை அரசன் கேட்டு நகைத்து இந்த ஸ்திரீகள் இன்னும் எதைக்கேட்டாலுங்கொடுப்பேனன்றி இப்பேர்ப்பட்ட ஸ்திரீகளை என் புயத்தால் எக்காலத்திலுந் தழுவ மாட்டேனென்றும் விஸ்வாமித்திரனே நேரில் வந்து சொன்னபோது,

அன்னியமாதர்தம்மை யருங்கனவதிலுநாடேன்
என்னைவாளாற்பிளந்தே யிரண்டுகூறிடினுமிந்தக்
கன்னியர்தம்மைக்கூடேன் கருதிநீரளிக்குஞ்சாபம்
என்னவந்தாலுங்கொள்வே னினியுன்றன்கடாட்சஞ்சுவாமி

என்றும் சொல்லி நீதியின்படி கிரமமாக நடந்து அதனால் நேரிட்ட பற்பலதுன்பங்களையும் பொறுத்துக் கொண்டதினாலல்லவோ அவ்வரசன் புகழ் நாளைக்கும் நிலைபெற் றிருக்கின்றது? ஆனால் நீசொல்லிய காமிகள் இதை ஞாபகத்தில் வைக்காமல் அவ்வரசன் அந்த ஸ்திரீகள் இஷ்டப்படி காமத்தை அனுபவியாமல் அவர்கட்குக் கனகாபிஷேகஞ் செய்தனுப்புவதாகச் சொன்னது என்ன பைத்தியமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அதை விவேகவான்கள் அங்கிகரியாமல் புருடரானவர்கள் தாங்கள் அக்கினி

அருந்ததி முதலானவர்களறிய விவாகஞ்செய்து கொண்டபத்தினியையன்றி பிறன் மனையாள் வேசிகள் மற்ற ஸ்திரீகள் முதலானவர்கள் பேரில் தங்கள் மனதைச் செலுத்தாமல் ஜாக்கிரதையாகவேயிருந்து புகழையும் புண்ணியத்தையும் பெற வேண்டியதே முக்கியமென்று சாதிப்பார்கள்.

இன்னுஞ்சொல்லுகிறேன் அருச்சுனமகாராசன் தேவர்களுடைய சத்துருக்களைச்செயித்து வெற்றியைத் தந்ததால் தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் மற்றவர்களும் நிறைந்த கொலுவில் மேற்படி அருச்சுனமகாராஜனை சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்து ஊர்வசி திலோர்த்தமை முதலிய தேவ ரம்பைகள் நிருத்தஞ்செய்யுஞ் சமையத்தில் ஊர்வசியானவள் மேற்படி அருச்சுனராசன்பேரில் மோகித்து தன்காமத்தைத் தணிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபடியால் அவ் வரசன் அந்நியர் அதிகாரத்திலிருக்கும் உன்னை நான் சேரமாட்டேனென்று சொல்லினவனுக அதற்கவள் என்னை நீசேராமற் போவையானுல் நீபேடியாகப்போகும்படி சாபங்கொடுப்பேனென்று சொல்லியும் அவ்வரசன் சம்மதிப்படாமல் மேற்படி சாபத்தையே பெற்றுக் கொண்டானென்று பாரதத்திற் சொல்லியிருக்கின்றதே மேற்படி அரசன் மேற்படியாள் காமத்தை அனுபவித்தபின்பு வரும் பழி பாவங்களுக்கு அஞ்சியல்லவோ அந்த பேடி ரூபத்தைச் சந்தோஷத்துடன் பெற்றுக்கொண்டதாக விளங்குகின்றது? இதைமறக்காமல் மனதில் வைக்கவேண்டும்.

மகா தவசிரோன்மணியாகிய பொய்யாமொழிப் புலவரானவர் பாண்டியராசனைக் காணப்போனசமையத்தில் தனக்குத்தகுந்த மரியாதைசெய்யாததினுல் அவ்வரசனை வெறுத்து தன்னுடன்வாசித்தவராகிய மேற்படி அரசன்மந்திரியாகியஆதிசைவர்வீட்டில் தான்போய்ச் சேர்ந்தவுடனே அந்த மந்திரியால் செய்யப்பட்ட உபசாரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு அன்றையதினம் அவர் வீட்டிலிருக்கும்போது இராத்திரிகாலத்தில் அவ்விடத்துநடந்த கச்சேரி முதலாகியதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதுநெடுநேரமானதால் சயனித்துக்கொள்ள விருப்பமுடையவராயிருந்த

படியால் அதைக்கண்டு மேறபடி மந்திரி தன்னுடைய சயனத்தி லவரைப் படுத்துக்கொள்ளச் செய்து தான் மற்ற அலுவல்களை நடத்திக்கொண்டிருந்தார். மேற்படி மந்திரியின் மனைவியான வள் நெடுநேரமானதால் தன் கணவன் சயனித்துக்கொண்டிருப் பாரென்று நினைத்து தானும் அந்தப்புர வாசலின் வழியாகவந்து அச்சயனத்திற்போய் பக்கத்தில் படுத்து நித்திரை செய்து விட் டாள். அந்த காலத்தில் மேற்படி மந்திரி தன் அலுவலை முடித்து க்கொண்டு தானுந் தன் சினேகிதராகிய புலவர் பக்கத்தில் சய னித்துக் கொள்ளப்போனவர் பெண்சாதியும் படுத்திருப்பதைக் கண்டு அவ்விருவர் பேரிலுங்கொஞ்சமாவது சந்தேகங்கொள்ளா மற்படிக்கு சினேகிதராகிய புலவரைத்தட்டி கொஞ்சம் ஒத்திக்கி டவென்று சொல்ல புலவரானவர் அப்படியே ஒத்திக் கொள்ள தான் அவ்விருவர் மத்தியில்படுத்து நித்திரைசெய்தார் அங்குவெ ளிப்புறத்திலிருந்த பாங்கிகள் அம்மூவர் பேரிலும் அரசன் வரை யிற் பழிச்சொற்களைப் பிரஸ்தாபஞ் செய்தார்கள். இவைகளைக் கேட்ட அரசன் புலவர்மீது மிகவுங்கோபங்கொண்டு வரவழைக் குங்காலத்தில் கண்டசுத்தியாக நடந்த விருத்தாந்த மெல்லாம் பாவினமாகச் சொல்லி அரசனை முன்னிலும் அதிகமாகவெறுத் துக்கொண்டு மந்திரியினிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு தன் னூருக்குப்போய்விட்டார் பிறகு சிலகாலஞ் சென்றபின்பு புலவ ர்தனக்குக் காலம் முடிவாகுமென்று முன்னுடித்தெரிந்து தனது சினேகிதராகிய மந்திரியைப்பார்த்து விடவேணுமென்கிற அவா வினுல் மந்திரி ஊருக்குச் சமீபமாக வருந்தருணத்தில் மேற்படி மந்திரி இறக்க அவரது பத்தினியும் உடன்கட்டை யேறவேணு மென்று சகல பிரயத்தினமுஞ் செய்யுங்காலத்தில் அரசன் முத லானவர்கள் தடுத்துங் கேளாமையாய் மசானம்வரையில் மேற்க ண்ட கோலத்துடனடக்க வித்துவானும் ஊரில்வந்து விசாரிக்க மசானத்துக்குப்போயிருப்பது தெரிந்து தானும் பல்லக்குச்சவா ரியுடனே மசானத்துக்குவர மேற்படி அரசனுக்கு அந்நாள் முத ல்இந்நாள்வரையிலும் புலவர்பேரிலிருந்த சந்தேகத்தினுல் இவ ரைக்கொண்டு மேற்படி மந்திரியின் மனைவியைத் தடுக்கும்படி யாகச் சொல்லியதின்பேரில் அப்புலவர் அதற்குச் செவி கொ

டாமல் தானும் அந்தக்காஷ்டத்தில் தன்சினேகிதராகிய மந்திரி சவத்தைப்பார்த்து அன்று ஒத்திக்கிடவென்றவனே இன்றைக்கு நீ ஒத்திக்கிடவென்றமாத்திரத்தில் அச்சவம் ஒருக்களித்துக்கொள்ள தான் வலதுபாரிசத்திலும் மந்திரியின் மனைவி இடது பாரிசத்திலுமாகப்படுத்து தகனமானார்கள். இதைக்கண்ட அரசனும் மற்றவர்களும் தாங்கள் முன்பு கொண்டிருந்த சந்தேகம் நீங்கி முன் இவர்கள் ஒருசயனத்தில் நித்திரைசெய்தது சினேகத் தன்மையென்றே நிச்சயித்துத் தங்களை மிகவும் நொந்துகொண்டார்கள். அதுமுதல் மேற்படி பொய்யாமொழிப்புலவருடைய நற்குணநற்செய்கைகளுக்காக யாவருடைய ஞாபகத்திலுமிருக்க வேண்டுமென் றெண்ணி அந்நாளிலிருந்த பெரியோர்கள் சில ஸ்தலங்களில் அவரைப்போன்ற ரூபத்தைச் செய்துவைத்து முக்கியமான நாட்களில் பூஜிதைசெய்துகொண்டுவருகிறார்கள். ஆதலால் உலகத்தில் எவர்களுஞ் சினேகிதன் பிறன் மனைவி முதலானவர்களிடத்தில் தன் சிந்தையைச்செலுத்தாம விருப்பார்களானால் மேற்சொல்லிய புலவரைப் போலவே பெருமையடைவார்கள்.

விதர்ப்பதேசத்து அரசனாகிய உருக்குமாங்கதனென்பவன் செங்கோற் செலுத்திவருங் காலத்தில் சில குடிகள் மிருகங்கள் பயிர்களை அழிக்கின்றனவென்று பணிந்து சொல்ல அவ் வரசன் தன்னுடைய நால்வகைச்சேனையோடும் வேட்டைக் காரர்களோடுங் காட்டிற்சென்று கொடியமிருகங்கள் யாவற்றையுங்கொன்று தன் பரிசனங்களையெல்லாம் விட்டு நீங்கி நெடுந்தூரஞ் சென்று தாகத்தினால் வாட்டமுற்று அங்கு அருகி லிருந்த கவியென்னும் முனீஸ்வரருடைய ஆச்சிரமத்திற் சென்று அம்முனிவர் நீராடுவதற்குப்போனமையால் தனித்திருந்த அவருடைய மனைவியாகிய முகுந்தையைக் கண்டு தாயே தாகத்திற்கு ஜலந்தருக வென்றிரப்ப அவள் அவ்வரசன் கேட்டபடிக்கு தாகத்திற்குத் தாராமல் அவனழகைக்கண்டு மயங்கி என் காமதாகத்தைத் தணியென்று எதிர்வினவினளாக கேட்ட அரசன் திடுக்கிட்டு நீ அந்தணர் குலத்துப்பெண், நான் இராஜகுமாரன் நீதிதவறுமற் செங்கோற்செலுத்துகின்றவன் பிறர் மனைவியை விரும்பாததையே விரதமாக

க்கொண்டவன் அன்றியுந் தங்கள் தங்களுக்குரிய தலைவரோடு அல்லது தலைவியரோடு கூடுவதினாலுண்டாவதும் அரைக் கணத் தின்பமேயாம் பிறர்க் குரியாரோடு கூடுங்கால் அச்ச மிகுதியும் உண்மையால் அத்துணை இன்பமும் இன்றாகும். சொல்லற்கடங் காத நரகத்துயரும் வரும். நரகவாதையுண்டாகுமோ யில்லையோ பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாமென்றால் விபசரித்தவர்களுக்கு நர கவாதை வராமற் றப்பாது. தத்காலத்தில் பழிச்சொல் வளரும். உன்புருடனுக்கு அந்நியர் முன் உண்டாகும் பேரும் பெருமையுங் கெடும். ஆகையால் அதற்குச்சம்மதிக்கமாட்டேனென்றுசொல்ல அவள் அச்சொல்லைக்கேளாமல் அவனைப்பலவந்தமாக தழுவினா ளாக அதற்கு அவ்வரசன்சகியாமல் இப்படிப்பட்ட துஷ்டஸ்திரீ யிருக்கிறவிடமென்று தெரியாமல் வந்துவிட்டோமே யென்று மனங்கலங்கி அவளை உதறித்தள்ளிவிட்டுச்செல்ல அக்கன்னியா னவள் என்னுடைய இஷ்டத்தைத் தீர்க்காமல் போகிறபடியால் உனக்குக் குஷ்டம் வரக்கடவதென்று சாபமிட்டாள். அச்சாபத் தைக்கேட்ட அரசன் குஷ்டத்தை அனுபவித்தாலும் அனுபவிக் கலாமேயல்லது இந்த ஜேஷ்டை முகத்தைப்பார்ப்பது நமக்குத் தகாதென்று தீர்மானித்துக் கொண்டுபோகையில் நாரதமகாமு னியைக் கண்டு நடந்த விருத்தாந்தமுந் தனக்கு நேரிட்ட கஷ்ட த்தையுஞ்சொல்லி அவரிட்ட கட்டளையின்படி விநாயகரைப் பூசி த்து தனக்கு நேரிட்டிருந்த குஷ்டவியாதியைத் தீர்த்துக்கொண் டதாக விநாயகபுராணத்தில் கூறியிருக்கிறதே இதைப்புத்தியில் அமைத்துக்கொண்டு புருடசிகாமணிகளென்று புகழுண்டாக வா ழவேண்டும்.

(பரசையோகம் பண்ணாதிருக்க) என்று நூல்கள் சொல்லு கிறபடியால் எவர்களும் அந்நியருடைய மனைவியை எக்காலத்தி லும் விரும்பாதிருக்கவேண்டும் எனெனில் தன் மனையாளிடத் தொருபழுதுண்டானால் தனக்கு அதனால்வரும் மானக்குறைவும் அதனை நீக்க வொண்ணாமையும் தான் மரிக்குமளவும் ஒருவரருகு போயிருத்தற்கு நாணமுடைமையால்வரும் நெஞ்சுத்துக்கமும் தான் இறந்தபின்பும் நிற்பதாகிய பழிப்புரையும் நினைத்து, பிறர்

மனையாளிடத்து தான் நினைத்த பொல்லா வொழுக்கம் ஒழுகுங் காலத்து அவள் புருடனுக்கும் மேற்கண்டவைகள் உண்டாகுமெ ன்றுந் தனக்கு மறுமைக்கும் நரக மென்றும் இம்மைக்கும் அரச ன்முதலானவர்களால் கேடுவருமென்றும் நிற்கத்தக்க பழிப்புரை யென்றும் பயந்து பிறர் மனைவிமுதலானவர்களை நயவாமல் மன மாகிய குதிரையை அறிவாகிய கடிவாளத்தால் இறுகப் பிடித்து (கொண்ட பெண்டீரைக்கூடிவாழ்க) என்னும் மாந்தர் நீதியின் படி தன்பத்தினியிடத்திற்றானே காமத்தைக் கிரமப்படி அனுப விக்கவேண்டும். இப்படி நடக்கப்பட்டவர்களை மற்ற நன்மைக ளும் ஒவ்வொன்றாகச்சேரு மென்பதற் கையமின்றே (நலக்குரி யார் யாரெனினுமநீர்வைப்பிற் - பிறர்க்குரியாடோடோயாதார்) என்றிருப்பதால் மேற்சொல்லிய நியாயங்களைச் சிந்தித்துக் கிர மமாக நடந்துகொள்ளும் அல்லது நடந்துகொண்டிருக்கும்விவே கவான்கள் அடையும் இம்மை மறுமையின்நன்மைகளைக்குறித்து அளவிட்டுச் சொல்ல எவர்களாலாகுமென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ விஸ்வாவசுவே ! நீ சொல்லியதெல்லாஞ் சத்தியந்தான். ஆனால் அதில் ஊர்வசியினா லும் முகுர்தையினாலும் அருச்சுனராசனுக்கும் உருக்குமாங்கத னுக்கும் சாபம் சம்பவித்ததாகவிருக்கிறதே அவ்வரசர்கள் தங்க ளுக்குச் சாபம் நேரிட என்னகுற்றத்தைச்செய்தார்கள்? செய்த தில்லையே இப்படி குற்றமற்றவர்பேரில் நினைத்தபோதே குற்ற முடைய விபசாரிகளிட்ட சாபம் சம்பவிக்க யாதொரு காரணத் தையுங் காணோம். அப்படிக் காணாதிருந்தும் அவ் வரசர்களுக்கு எவ்விதத்தினாலே சாபஞ்சம்பவித்ததோ அக்காரணத்தைத் தெ ரியச் சொல்லுமென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ அன்புள்ள கிரு சானுவே! இதற்குஞ்சொல்லுகிறேன்கேளென்றுசொல்லுகிறான். என்னவெனில் ஒரு ஸ்திரீயானவள் அந்நியபுருடனை நினைத்தமா த்திரத்தில் கற்பழிந்தாளென்று நூல்களிற் சொல்லியிருப்பதாக நீ சொல்வதை ஒருபட்சத்தில் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதிருந்தா லும் நாம் முக்கியமாக ஆலோசித்துப்பார்த்தால் ஒன்றை நினைப்

பதற்கும் ஒன்றைச்செய்வதற்கும் அனேக வித்தியாசம் இருக்கி
றதென்று பட்டப்பகல்போலத்தெரியுமல்லவா? அதெப்படியெ
னில் ஒருவன் வீட்டிற் பாத்திரத்திலிருக்கும் அன்னத்தை மற்
றொரு வீட்டிலிருக்கிறவன் பார்த்துப்புசிக்கவேணுமென்று நினை
த்தமாத்திரத்தால் மேற்படி பாத்திரத்திலிருந்த அன்னங் குறை
ந்துபோமா? நினைத்தவன் வயிறு நிறம்பிவிடுமோ? நிரம்பமாட்டா
தே? அவன் அதைத்தின்றுவிட்டால் (முன்சொன்னவனுக்கு அன்
னங் குறைந்துபோவதினால்) அவனுக்குப் பழியும் பாவமும் தெ
ண்டனையும் வருமேயல்லாமல் நினைத்தமாத்திரத்தில் மேற்கண்ட
தெண்டனை முதலியவற்றை யடையமாட்டானே? இன்னும் ஒருவ
னை மற்றொருவன் கொலை செய்ய நினைத்த மாத்திரத்தில் முன்
சொன்னவனுக்குப் பிராணன்போய்விடுமோ? அவன் குடும்பத்தா
ர்களும் மற்றவர்களும்பரதவித்து அழுது அலைவார்களா? மாட்டா
களே? அவன் கொலைசெய்துவிட்டால் முன் சொன்னவனுடைய
ஆத்துமா நீங்குவது மல்லாமல் அவனுடைய குடும்பத்தார்களும்
மற்றவர்களும் பரதவித்து அழுது அலைவார்களல்லவா? அன்றி
யுங்கொலைசெய்தவனுக்கு இம்மையில் பிரஜைகளாற் பழிச்சொ
ல்லும் அரசர்களால் தெண்டனையுங் கிடைப்பதோடு மறுமையி
லும் நரகத்திலழுந்திப் படாதபாடு படவேண்டி வருமல்லவா?
இப்பேர்ப்பட்ட சிட்சையை நினைத்தவர்கள் பெற மாட்டார்கள்
என்பது யாவரும் அறியாததல்லவே? ஆனதால் ஒரு பாவகாரிய
த்தைச் செய்வதே பெரிய குற்றமல்லாமல் நினைப்பது அவ்வளவு
குற்றமாகமாட்டாது. இப்படியானால் சில நூல்களில் அப்படிச்
சொல்லவேண்டிய தென்னவென்றால்; நினைத்த மாத்திரத்திலே
குற்றமுண்டாகுமென்று சொன்னால் செய்தால் எவ்வளவு பெரிய
குற்றமுண்டாகுமோ வென்று யாவரும் பயந்து பாவகாரியங்
களைச்செய்யாமல் சன்மார்க்கத்தில் நடந்து கொள்ளுவார்க
ளென்பதற்கே யென்று நாம் உறுதியாக நம்பவேண்டியிருக்
கின்றது. ஆனதால் மேற்படி ஸ்திரீகள் தாங்கள் அது வரை
யில் கிரமமான வழியில் நடந்துகொண்டு வந்தவர்களாகையால்
24 அவர்கள் புண்ணியமெல்லாம் நினைத்த மாத்திரத்தில் போய்விடு
மா? விடாதே. (பேதமையென்பதுமாதர்க்கணிகலன். என்றதெ

ண்ணி யெழுதிப்படிக்கினும் பெண் புத்தி பேய்பேய் பேயாகும் மே.) என்னும் பழமொழி நிச்சயமாகையால் தங்களுக் குண்டாகிய காமத்தைத் தடுக்கமாட்டாமல் அவ்வரசர்கள்பேரில் மோகித்து அவர்கள் சம்மதிக்காமற் போனதினால் அந்த யுகங்களில் தங்களுக்கிருந்த சுதந்தரத்தினால் அதுவரையில் தாங்கள் கிரமமாக நடந்து சம்பாதித்திருந்த புண்ணியங்களைச் சாபவழியாக தாரைவார்த்து விட்டார்கள்.

விநாயகர் புராணம் (முகுந்தை சொல்லல்.)

விருத்தம்.

முள்ளரைக்கமலத்தண்ணல் முதலுகமிரண்டன்மாட்டுந்
துள்ளுமீன்விழியினார்க்குச் சுதந்திரம்வைத்தானற்றால்
வள்ளலேபிறனிற்பட்ட் மாதரேயானுந்தாமே
உள்ளுநரினைந்துகூடில் நவையுமின்றழிவுமின்றே.

நீண்டவன்றன்னைநோக்கி வெய்தெனமுகுந்தைசீறித்
தீண்டுதற்கரியதாமென் றிருத்தகுகற்புஞ்சிந்த
வண்டுபேரழகிப்போந்தா யின்பமுங்கொடுத்தாயில்லை
மாண்டநின்னுடலிற்குட்டம் மருவுகவல்லையென்றாள்.

பாரதம். (தேவர்கள் சொல்லல்.)

விருத்தம்.

அன்னைநீபிறர்க் காகிலுமாசையின்
இன்னநீர்ப்ப தெவர்க்குமியல்பரோ
மன்னனாகிலும் வார்பிழைசெய்தனன்
என்னனாக நிவட்கிதங்கூறினார்.

காமமிக்கநின் கட்டுரைத்தாபநோய்
பூமிபொய்ப்பினும் பொய்ப்பதன்றாலரோ
வேய்மலர்த்தொடையாய் நெஞ்சில்வேண்டுநாள்
ஆமிவற்கில் வருவருள்செய்தநீ.

இவைகளைக்கேட்ட மேற்படி அரசர்கள் பரதாரகமனத்தை நீக்கிய புருடரிகாமணிகளாகையால் தாங்கள்பிரதிசாபமிட்டால் தாங்களதுவரையில் கிரமமாகக் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்திருந்த

புண்ணியத்தைத் தாரைவார்த்து விடவேண்டிய திருக்கின்றதே யென்றும், ஏதோ இப்பேர்ப்பட்ட கஷ்டம் நம்முடைய பூர்வ கர்மத்தினால் அனுபவிக்க வேண்டிவந்ததென்றும், பொறுமையோடும் பொறுத்துக்கொண்டார்களென்று நினைக்கவேண்டி யிருக்கின்றது.

இவைகளுக்குத் திருஷ்டாந்தம்.

(மாந்தர்நீதி.) சாந்தமுள்ளவன் றன்னியனாவான்.

(திருக்குறள்.) தன்னைத்தான்காக்கிற் சினங்காக்ககாவாக்காற் றன்னையே கொல்லுஞ்சினம்.

(நாலடியார்.) சிறுகாபெருகா முறைபிறழ்ந்துவாரா
உறுகாலத்தூற்றாகா வாமிடத்தேயாகுஞ்
சிறுகாலைப்பட்ட பொறியுமதனால்
இருகாலத் தென்னை பரிவு. என்பவைகளேயாம்

இதன்றியில் பொருள் சம்பாதித்திருந்த ஒருவன் தன் பொருளைத் துர்விஷயத்தில் செலவுசெய்துவிட்டு தான் நினைத்தவேலையை முடித்துக்கொள்ளச் சக்தியுள்ளவனாக விருக்கிறானல்லவா? அதைப்போலவே மேற்கண்ட ஸ்திரீகளுந் தங்கள் புண்ணியமாகிய பொருளைத்துர் விஷயத்தில் சாபத்தின் வழியாகத் தாரைவார்த்துத் தங்களுடைய சாபத்தைப் பலிக்கச் செய்து கொண்டார்களென்று நம்பவேண்டியிருக்கின்றது.

மேற்கண்ட இரண்டு அரசர்களும் பரதாரத்தை இச்சிக்காதவராகையால் அவர்களில் அர்ச்சுனராஜன் ஊர்வசியிட்ட கொடிய சாபத்தாலேயே அஞ்ஞானவாசத்திற் றன்னை யொருவரும் அறியாமற் காத்துக்கொண்டனன். சாபம் பெற்றதனால் அவனுக்கொரு குறையுமில்லை, அச்சாபம் அவனுக்கு நன்மையைத்தந்தது, இகலோக பர லோகங்களில் கீர்த்தியையும் மோட்சத்தையும் அடைந்தனன். உருக்குமாங்கதராஜனோவென்றால் முகுந்தையின் சாபத்தால் தனக்கு நேரிட்ட குஷ்ட வியாதியை மறு தினத்திலேயே எளிதில் நீக்கிக்கொண்டு, அழியாத புகழையும் புண்ணியத்தையும் பெற்றனன். இதனால் அவ்விரண்டு அரசர்களுடைய தவத்தின் மேன்மை யுலகத்திற்கு நன்றாக விளங்குகிற தென்று சொன்னான். ௬-௯.

கல்வி கற்போரைக் குறித்து

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் திருப்தி யுள்ளவனாய் ஓ விஸ்வாவசுவே! சிலர் பகலிரவுங்கல்வியினிடத்திலேயே தங்கள் காலத்தைக் கழிக்கின்றார்களே அதனால் அவர்களுக்கு என்னபிரயோசனம் உண்டாகிறதென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ கிருசானுவே! சொல்லுகிறேன் கேள். பிள்ளையானவர்கள் தாய் தகப்பனுக்குச் செய்யவேண்டிய உபகாரமென்னவெனில் தங்களைக்கண்டறிந்தவர்கள் யாவரும் இந்தப்பிள்ளையைப் பெற்றவர்கள் எப்பேர்ப்பட்ட தவஞ் செய்தார்களோவென்று மகிழ்ந் துரைக்கும்படியாகத் தான். ஆனால் இந்தப்படி சிறப்புறுவதற்குக் கல்விப்பயிற்சியின்றியமையாததால் எவர்களுங் கல்வியைக் கற்றுணர வேண்டும்.

இளமைப்பருவத்தில் கல்வியைக்கற்கவேண்டும். இந்தப்படி கல்வியைக் கற்காமல் சோம்பலுற்றவன் தரித்திரத்தை யடைவான் கல்வியால் நல்லறிவு மிகும் அது பெரியோர்கள் சென்ற நல்லொழுக்கத்தில் புத்தியைச்செலுத்தும். கணிதநூலும் இலக்கணநூலும் மனிதருக்குக் கண்களென்று சொல்லத் தக்கவைகளாம். ஆதலால் கற்றவர்கள் கண்ணுடையவர்களென்றுங் கல்லாதவர்கள் குருடர்களென்றுஞ் சொல்லப்படுவார்கள்.

நன்றாய் வாசித்தவர்களை யாவரும் வணங்கி யுபசரிப்பார்கள் ஆதலால் கல்வியினிடத்து இடைவிடாது சிந்தையை வைத்துக் கற்கவேண்டும். மணற்கேணி தோண்டுமளவும் நன்னீர் சுரப்பது போலக் கல்வியைக் கற்குமளவும் நல்லறிவு மிகும். மிகுந்த தூரத்திலிருக்கும் அந்நியதேசத்திற்கூட சுவதேசத்தைப் போல உபசரிக்கப்படுவதற்குக் கல்வியே காரணமாதலால் அதைவாழ் நாளளவும் பயிற்சிசெய்து வரவேண்டும்.

ஒரு பிறப்பின்கண் கற்ற கல்வி எழுபிறப்பினுந்துணையாமென்ற பெரியோர் கூறுவாராதலால் கல்விப்பயிற்சியினிடத்துச் சோம்பலை யகற்றிக் கற்கவேண்டும். கற்ற கல்வியினாலேயுண்டா

கிய பிரயோசனங் கற்றவர்களுக்கு மாத்திரமேயன்று அவர்களையடுத்தவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உண்டாகும். பிறருக்குப் போதிக்கின்றவர்களுடைய கல்வி நாளுக்குநாள் வளர்ந்தேறுமென்பதற்குப் பிரமாணாந்திரம் வேண்டுவதில்லை.

சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கிற விதியையும்விலக்கையும் அறிந்துநடக்கின்ற பெரியோர்களுக்குத் தொண்டு செய்து நடந்துகொள்ளுவதே வித்தியார்த்திகளின் கடமையாம். அறிவுடையவர்களுடைய சபையிற் செல்லுங் கல்வித் திறத்தோர் மேம்பாட்டையடைவார்களென்பதற்கு அவர்களுடைய சலக்ஷணமான கல்வியே காரணமென்று சொல்லப்படும். பல நூல்களை யாராய்ந்து அவைகளின் சாரமானபொருளைச் சிந்தையில் வைத்து உலகநடையியற்றுவதே கல்வி கற்றோர்க்கு அழகாகும்.

நூல்களிற் சொல்லியிருக்கின்ற முடிவானபொருள் இன்னதென்று அறிவதற்கு அதிக கேள்வியும், அறிவும், வேண்டுமாயினும் அதற்குக்கல்வியே காரணமாதலால் அதை எக்காலத்துங் கற்கவேண்டும். சாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்து அவைகளிலுள்ள பொருள்களைப் பகுத்தறிந்து பிறருக்கு உபயோகப் படுத்துவதனால் நன்மையுண்டாகும். கல்வியைக்கற்றும் அறிவு விளங்காமல் குருடனைப்போல் ஒன்றை பட்சமாகக் கொண்டால் கற்றதனால் பயனில்லை, ஆதலால் அறிவோடு கல்விகற்று அறவழியில் நிற்க வேண்டும்.

அறிவுடையார்கள் கற்றகல்வியின் உண்மை விருத்திசந்திரன்போல் வளர்ந்தேறும். ஆதலால் அவர்களிடத்தில் எப்போதும் பழகுதலால் வித்தியார்த்திகளுக்கு மிகுந்த நன்மை யுண்டாகும் நன்மார்க்கத்தையடைய விரும்புகிறவர்கள் பலநூல்களை ஓதியுணரவேண்டும்; அதனால் மனதிலுள்ள பற்று நீங்கும் கல்விப்பொருளை யறிந்த அறிவுடையவர்களுடைய வரவுக்கு யாவரும் எதிர்பார்ப்பார்கள். மற்றவர்களையோவென்றால் அப்படி நோக்காராதலின் கல்விப்பொருளே யெல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்ததென்று அறியவேண்டும்.

கல்வியைக்கல்லாத அறிவீனர்களுடைய கூட்டத்திற் சேரலாகாது,சேர்ந்தால் பல தீமைகள் உண்டாகுமென்று அறியவேண்டும். அஃதென்னெனில் சொக்கட்டான், சதுரங்கம், கூத்து, பொய், களவு முதலான தீயவைகள்தான். அவைகள் நம்மைச்சேராமலிருக்கும்படி முன்னடி சர்ஜன மந்திரிபோலிருந்து எச்சரிக்கைசெய்வது கல்வியாதலால் அதை விரும்பிப்பார்க்கவேண்டும் கல்வியை நன்ராய்க் கற்ற புத்திமானுக்கு அதைவிட தோழமை வேறு வேண்டுவதில்லையென்று பெரியோர் உரைத்திருக்கின்றார்கள்.

தீபம் இருளைத்துலக்குவதுபோலக் கல்வியாகிய தீபம் மனிதர்களுடைய தெரியாமை யென்னும் இருளைத் துலக்கி நல்லறிவைவிளக்கும். சூரியன், சந்திரன், சுடர் இம்மூன்று மிருளைத்துலக்குமாயினும் ஒவ்வோர்காலத்திலும் ஒவ்வோரிடத்திலு மாத்திரம் அப்படிச்செய்யும். கல்வியானது அதனைப் பெற்றவருக் கெப்போதும் எவ்விடத்திலும் இருளையகற்றி எப்பொருளையும் விளங்கச்செய்யும். ஆதலால் அஃது கல்விச்சூரியனென்றும், கல்விச்சந்திரனென்றும், கல்விச்சுடரென்றும் சிறந்த பெயர்களைப்பெற்றிருக்கின்றது.

கல்விப்பொருளிலுஞ் செல்வப்பொருளிலுங் கல்விப் பொருளே சிறந்ததாம். ஏனெனில் செல்வப் பொருள் செலவழியும், அதைக்குறித்து களவுசெய்யப்படும், கொடுக்கப்பட்டால் குறைந்துபோகும். கல்விப்பொருளோவெனில் கொடுக்கக் கொடுக்க மென்மேலும் விருத்தியாகும், செலவழித்தாலும் பெருக்குமேயல்லது குறையாது; களவிற்கும் உரித்தாகாது ஆதலால் கல்வியைக் கற்றவனுக்கு ஒருகாலுங் குறைவில்லை.

திரவியத்தினிடத்தில் வைத்த ஆசையால் கல்வியாகியதெப்பத்தைக் கைவிட்டால் திரவியமிருந்தும் பயன்படாது; அதையுடையவரும் பெருமையடையார். கல்வியினால் நல்லொழுக்கமும், நல் லொழுக்கத்தினால் யோக்கியதையும், யோக்கியதையினால் பொருளும்,பொருளினால் தருமமும், அதனால் சுகமும் உண்டாகுமாதலால் எல்லாநன்மைகளுக்குங் கல்வியே காரணமாகவிருக்கின்றது.

ஒருவித்வான் படிப்பிலூற்றமில்லாமல் விளையாடிக் கெட்டுப்போகிற தனது குமாரரைப் பார்த்து, ஐயோ பிள்ளைகளே! நீங்கள் இளமையிற் கல்வி கற்கச் சோம்பலுற்றிருக்கிறீர்கள் ஆதலால் உங்களுக்கு வயதுவரும்போது கல்விமான்கள் முன்பாக உளையிலழுந்திய கடாப்போல் விழிப்பீர்களென்றான். ஆதலால் இதைக் கருதி தகுந்தபடி நடக்கவேண்டும்.

கல்வி கற்றவன் எவ்வளவு தாழ்ந்தவனாகவிருந்தாலும் அது அவனை மேம்பாடடையச் செய்யும். ஆகையால் பருவமிருக்கும்போதே வித்தையைக் கற்கவேண்டும் சஸ்திரவித்தை சாஸ்திரவித்தை இவ்விரண்டிலுஞ் சாஸ்திரவித்தையேசிறந்ததாகும். எனெனில் முற்கூறியது முதுமையில் உபயோகப்பட மாட்டாது, பிற்கூறியது எப்பொழுதும் பெருமையடையும் கல்விமான்களிடத்தில் நற்குணங்களேவிளங்கும்,மூர்க்கரிடத்தில் குற்றங்கள் விளங்கும்.ஆதலால் ஆயிரம்பெயர் மூர்க்கருக்குள் கல்விமானாக ஒருவனிருந்தாலும் அவனேயாவராலும் பூசிக்கப்படுவானென்று பெரியோருரைத்திருக்கின்றார்கள்.

எல்லாச் சங்கைகளையும் அறத்துப்புறப்பொருள் யாவையும் விளக்குஞ் சாஸ்திரங்களே கண்களென்னப்படும். ஆதலால் அக்கண்களில்லாதவன் குருடனென்னப்படுவதற்குச் சந்தேகமில்லை. கல்வி ஆரம்பத்தில் வருத்தமென்னுந்துன்பத்தைத் தோற்றுவிக்கும், பின்பு சாதிக்கப்படுமாகில் மடமை யென்னும் அறியாமையை நீக்கி விவேகத்தை யுண்டாக்குவது மன்றி செல்வத்தையுஞ் சிறப்பையும் பெருகச்செய்யும். எப்படியெனில் பயிர் செய்யுங் குடியானவனுக்கு அதுமுதலில் கஷ்டத்தையுண்டாக்கி முடிவில் சௌக்கியத்தைக் கொடுப்பதுபோலேதான்.

யாவருக்கும் அழகுண்டாக்கும் நவரத்நாபரணங்களுக்கு அருசெய்யவேண்டுமோ? அப்படியே கல்வியென்னும்பூஷணத்தையுடையவனுக்கு வேறு பூஷணம் வேண்டுவதில்லை. கல்வியானது தாழ்ந்தவனை யடைந்திருந்தாலும் மேம்பாடான ராஜசமுகத்திற் சேர்க்கும். எப்படியெனில் மகாநதியான து இயல்பாகத் தாழ்ந்த

விடத்திலுள்ள ஜலத்தையும் எளிதிற் சேரக்கூடாத சமுத்திரா ஜனைச் சேரச்செய்வதுபோலேதான்.

முதலிற் கல்வியைக் கற்று, பின்பு பொருளை ஈட்ட விரும்பி யவன் பழிபாவங்களுக்கு அஞ்சி சம்பாதிப்பானென்றும், அப்படி சம்பாதித்தபொருளை பாத்திராபாத்திரமறிந்து தருமஞ் செய்து புகழ்புண்ணியங்களைத் தேடிக்கொள்ளுவானென்றும்பெரியோர் உரைத்திருக்கின்றார்கள். ஆகையால் கல்வியானது சகலவிதத்தி லும் இகபரசௌக்கியங்களை யுண்டாக்குமெனக்கருதி அக்கல் விச்செல்வத்தை எவர்களும் அபிவிருத்திசெய்தே வாழ வேண்டி யதென்றும், அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு சாம்வர்தனஞ்செய்கிறே மென்றுஞ் சொன்னான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானு வென்பவன் திருப்தி யுள்ளவனாய் ஓ விஸ்வாவசுவே ! நீ சொல்லியதெல்லாஞ்சத்தியந்தான். ஆனால் வேஷம்போட்டு ஆடுங்கூத்தையுந் துர்விஷயமாகச் சொன்னபடி யால் அதைப்பார்ப்பதனாலுங் குற்றம் வருமோ வென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ நேசனாகிய கிரு சானுவே! இப்பேர்ப்பட்ட கேள்விக்கு விடைசொல்லவேண்டிய து அகத்தியமானதால் சொல்லுகிறேன் கேள். ஸ்திரீகள் வேஷ ம்போட்டுக்கொண்டு ஆடுவதைப்பார்த்த புருடர்கள் அறிவு மய ங்கி அவள்பேரில் மோகித்து அனேகம் பொருளைக் கொடுத்து அனுபவிப்பதுபோல புருடர்கள் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு ஆடும்போது பார்த்த ஸ்திரீகள் மதிமயங்கி அவன்பேரில் மோகி த்து பல உபசரணைசெய்து அனுபவிப்பார்களென்று நான் சொ ல்லவேண்டுமோ? ஆனதால் உத்தமபுருடர்களானாலும் கற்புடை யஸ்திரீகளானாலும் மேற்படி கூத்துகளைப்பார்க்கும் விஷயத்தில் சபலபுத்தியடைதற் கேதுவாகிறதாகையாலும் அதனாலனேககா ரியங்களுக்கு கெடுதியும் பழியும் பாவமும் வருகிறதாகையாலும் பெரியோர்கள் அக்கூத்தையுந் துர்விஷயத்தில் சேர்த்திருக்கிறா ர்களென்றும் நீ விவேகசாலி யாகையால் இன்னும் விரிவாகச் சொல்லவேண்டிய தகத்தியமில்லையென்றும் இவ்வளவில் நிறுத் தினேனென்று சொன்னான். ஆ-ஐ.

சகல திவ்ய ஸ்தலங்களிலு மிருக்கிற

சுவாமியைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசுவென்பவன் சகலமான திவ்வியக்ஷேத்திரங்களையும் பார்த்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு கிருசானுவை நோக்கிச் சொல்லுகிறான். ஓ சினேகித சிகாமணியே! கங்காப்பிரவாகத்துக்கு உற்பத்திஸ்தானமாகிய பாதமுள்ளவனும் உலகங்களுக்கெல்லா மூலகாரணமானவனும் அரங்கக்ஷேத்திர முதலாகிய திவ்வியஸ்தலங்களில் பகுகாலமாக * ஸாந்நித்தியமுள்ளவனுந் தன்னாலுண்டான பிரபஞ்சத்தைப் பிரகாசமாகப் பார்க்கிறவனும் நமஸ்காரஞ் செய்பவர்களுக்குத் தன்னாமக் கீர்த்தனத்தால் தாபங்களை நீக்குகிறவனுமாகிய பரவஸ்து சுரூபமாகிய விஷ்ணுவை நமஸ்காரஞ் செய்யென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் ஓ அன்புள்ள விஸ்வாவசுவே! நீ சொல்லியதில் ஒருசங்கதிமாத்திரம் எனக்கு ருசிக்கிறதில்லை. ஏனெனில் எந்தசுவாமியினுடையநேத்திரங்கள் 0 புஷ்பவந்தங்களென்று பிரசித்தமாக விருக்கின்றதோ அந்த சுவாமி சகலப்பிரபஞ்சத்தையும் ஸ்புடமாகப் பார்க்கிறதற்கு எப்படி சமர்த்தனாவானென்றான்.

இதைக்கேட்ட விஸ்வாவசுவென்பவன் ஓகிருசானுவே! சூரியசந்திரர்களே அரிக்கு நேத்திரமென்று சுவாமியைஸ்துதி செய்கிற உன்னிடத்தில் நான்கோபஞ் செய்யமாட்டேன் ஆனதால் இதைக்கேள்: எந்த சுவாமி பிரபஞ்சமே சரீரமாக வுள்ளவனோ சூரியசந்திரர்கள் நேத்திரங்களாக வுள்ளவனோ, குசன், லவன், பிரம்மா முதலானவர்கள் புத்திரர்களாக வுள்ளவனோ அப்பேர்

---

* ஸாந்நித்தியம்-என்பது வாசஞ்செய்தல்.

0 புஷ்பவந்தங்களென்பது-பூவுடைய கண்களென்று தோ
25 ஷகற்பனையும், சூரியசந்திரர்களாகிய கண்களென்று எதார்த்தமுமாகும்.

ப்பட்டவனும் நீலமேகத்துக்குச்சமானமாகிய தேககாந்தியுள்ளவனும் இலட்சுமிதேவிக்குத் தலைவனுஞ் சிந்தாமணிக்குச் சமானமாகிய கடாட்சமுள்ளவனுந் திரிமூர்த்திசுரூபனுமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் எல்லாருக்கும் அதிகமாகிய சுகத்தைக் கொடுக்கட்டுமென்றான்.

முக்கியபலனைக் குறித்து

அப்புறம் விஸ்வாவசு வென்பவன் ஓ சினேகிதனாகிய கிருசானுவே! சுருக்கமாக நான் சொல்லப்போகிற சாரமாகிய இந்த அர்த்தத்தைக் கிரகித்துக்கொள். என்னவெனில் மனிதர்களாவது தேவர்களாவது, பசுக்களாவது இதர ஜந்துக்களாவது யோக்கியமான புருஷனால் நிந்தை செய்யத் தகுந்ததல்ல. தோஷங்களால் நிறைந்திருக்கிற கலியுகத்திலும் மூன் றுலகங்களில் அவரவர்களில் குணங்களில்லாதவர்க ளிருக்க மாட்டார்களென்றான்.

இதைக்கேட்ட கிருசானுவென்பவன் அங்கிகரித்து ஓ என் நன்புள்ள விஸ்வாவசுவே! சகல வஸ்துக்களிலுங் குண சம்பத்துகளைத் திடஞ் செய்வதற்காகவே நிச்சயமான அர்த்தத்திலேயே ஆட்சேபனை யுண்டாகி தூஷண வசனங்கள் என்னால் சொல்லப்பட்டதே தவிர வேறில்லையென்றான்.

கிரந்தகர்த்தா சொல்லியது

இந்தப்படி சகலஜனங்களுடைய சுபாவகுணாதிசயங்களையுஞ் சகல வஸ்துக்களுடைய சுபாவங்களையுஞ் சொல்லியவர்களும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்வியக்ஷேத்திர முதலானவைகளைச் சேவித்து கிருதார்த்தரானவர்களுங் கபடமில்லாத திடமான சிநேகமுள்ளவர்களும் கந்தருவசிரேஷ்டர்களுமாகிய கிருசானு, விஸ்வாவசுவென்பவர்கள் அதிகமாகிய ஆனந்தத்தால் பூர்ணராய் தங்களுடைய ஸ்தானத்துக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார்களென்றும் பூமி

யை சம்ரட்சணைசெய்யட்டும், சமுசாரமென்கிற ரோகத்தைப்பரிகாரஞ்செய்கிற யாகங்களை அனுஷ்டிப்பதனால் உங்களுக்கு க்ஷேமஞ்செய்கிற பிராமணர்கள் சுபமுள்ளவர்களாய் நிர்ப்பயமாக விருத்திப்பொருந்தி யிருக்கட்டும், மேகங்கள் காலந் தப்பாமல் வருஷித்துக் கொண்டிருக்கட்டும் பூமி பயிர்களால் பூரணமாகவிருக்கட்டும், ஜனங்க ளெல்லாம் புத்திர பௌத்திர சம்பத்துள்ளவர்களாய் நூறு வருஷ மிருக்கட்டும், பகவானுடைய அடியார்கள் பல்லாண்டா யிருக்கட்டுமென்றும் இந்த கிரந்தங்களில் விஸ்தாரமாகத் தோஷங்களிருந்தாலும் புத்திப்பிரகாசமுள்ள சத்புருஷர்களாகிய வித்துவான்கள் கிருபையினால் கிருசானுவைப் போலெண்ணாமல் விஸ்வாவசுவைப்போலே யெண்ணக் கடவதென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

(பயன்) இன்னிசை வெண்பா.

உலககுணக் கண்ணாடி யோதினோர் கேட்டோர்
அலகிலாச் செல்வத்தோ டாயுள் மகவுமிகப்
பெற்றுபக வானருளாற் பேரின்பஞ் சார்வரென்றே
சுற்றுபக வான்மனதே சொல்.

உலககுணக்கண்ணாடி யென்னும்
ஹிந்துக்கள் தெய்வகுண வெளிச்சம்
முற்றிற்று.